

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 271

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 45 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală	2–3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
157. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	7–73
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
20. — Normă privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare	74–80

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 45**

din 16 februarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Judecătoria Chișineu-Criș, din oficiu, în Dosarul nr. 490/210/2015, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 871 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se susține că instanța solicită, în realitate, modificarea textelor de lege criticate. Se arată că critica de neconstituționalitate vizează o situație particulară, și anume aceea în care la primul termen de judecată în camera preliminară se constată legalitatea sesizării instanței și se reține cauza spre judecată, nemulțumirea fiind legată de obligativitatea emiterii, într-o astfel de situație, de către judecătorul de cameră preliminară a unei încheieri, care să poată fi atacată de părți, de subiecții procesuali sau de către procuror și care, în acest fel, îl împiedică pe judecătorul de cameră preliminară să procedeze, în mod direct, la soluționarea pe fond a cauzei. Se susține că aceste argumente nu vizează aspecte de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 490/210/2015, **Judecătoria Chișineu-Criș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 342 și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că desfășurarea procedurii de cameră preliminară, potrivit dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, în camera de consiliu, cu încălcarea principiului publicității ședinței de judecată și fără participarea persoanei vătămate este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al acesteia și al părților. Se face trimitere la soluțiile și considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragrafele 25, 27, 43, 61 și 62, și nr. 166 din 17 martie 2015, paragrafele 46—48. Se susține, totodată, încălcarea, prin prevederile art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dispozițiilor constituționale ale art. 1

alin. (5), întrucât textul criticat este lipsit de claritate, precizie și de previzibilitate și că acesta nu permite părților să adopte o conduită procesuală adecvată. Se arată că dispozițiile criticate au ca efect temporizarea actului de justiție, nepermițând soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece judecătorul de cameră preliminară este obligat să procedeze la amânarea soluționării cauzelor, pentru a comunica încheierile pronunțate procurorului și inculpatului. Se observă că, la data pronunțării încheierii de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, soluționarea cauzelor în etapa camerei preliminare se face cu citarea părților, într-o procedură contradictorie în camera de consiliu, care însă nu permite soluționarea la același termen a acțiunii penale și a acțiunii civile, chiar dacă părțile sau restul participanților la procesul penal solicită acest lucru, întrucât judecătorul de cameră preliminară este obligat, conform art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, să pronunțe o încheiere ce trebuie comunicată. Se arată că, pentru același motiv, procedura camerei preliminare nu permite începerea judecării și cercetarea judecătorească la același termen de judecată, chiar dacă sunt întrunite condițiile legale, iar funcția de verificare a legalității sesizării instanței și funcția de judecată sunt exercitate de către același judecător. Se observă că, potrivit art. 370 din Codul de procedură penală, cauza se soluționează de către instanța de fond prin sentință, iar, în condițiile art. 370 alin. (6) din Codul de procedură penală, în care pronunțarea are loc în aceeași zi în care are loc judecata, nu se întocmește încheiere. Se observă faptul că, în practică, există unele instanțe care, chiar dacă pot reține cauza spre judecare și părțile cer soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile în aceeași zi în care sunt verificate competența și legalitatea sesizării instanței, amână începerea judecării pentru un alt termen, în timp ce alte instanțe se pronunță pe fondul cauzelor în aceeași zi, printr-un artificiu juridic, prin care pronunță o încheiere de constatare a legalității sesizării instanței și o sentință prin care soluționează acțiunea penală și, după caz, acțiunea civilă. Se susține că aceste aspecte fac neclare și imprevizibile dispozițiile criticate. Mai mult, judecarea fondului cauzei are loc, de regulă, în ședință publică, în condițiile art. 352 din Codul de procedură penală, în timp ce etapa camerei preliminare are loc în camera de consiliu, fără publicitatea ședinței de judecată. Mai mult, se susține că în actuala reglementare, chiar și în urma pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, persoana vătămată nu este citată în procedura camerei preliminare și nici nu îi este comunicată încheierea pronunțată. Se arată că persoana vătămată, chiar dacă nu este parte în procesul penal, este un subiect procesual principal, cu drepturi proprii, inclusiv sub aspectul administrării probatoriului, având dreptul de a formula orice cereri referitoare la soluționarea acțiunii penale pe tot parcursul procesului penal. Se susține că modul de soluționare a acțiunii penale, inclusiv forma de vinovăție reținută în sarcina inculpatului, influențează în mod direct soluționarea acțiunii civile, iar, conform dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Codul de procedură penală, hotărârea penală definitivă are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile sub aspectul existenței faptei și al persoanei care a săvârșit-o, dar și sub aspectul existenței prejudiciului. Se susține că publicitatea ședinței de judecată este o cerință a dreptului la un

proces echitabil, lipsa acesteia încalcând prevederile art. 6 din Convenție. Se arată că, de vreme ce, prin pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, procedura camerei preliminară a devenit contradictorie, aceasta trebuie să fie și publică și să se desfășoare cu citarea tuturor persoanelor pentru care legea procesul penală prevede citarea în faza judecătii. Se subliniază faptul că inculpatului care recunoaște, conform art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, faptele reținute în sarcina sa prin rechizitoriu îi este încălcat dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, componentă a dreptului la un proces echitabil, prin amânarea soluționării fondului cauzei penale. Se observă că amânarea soluționării cauzelor, potrivit dispozițiilor legale criticate, are ca efect creșterea costurilor și a cheltuielilor de judecată, atât pentru stat, cât și pentru participanții la procesul penal. Se mai susține că amânarea soluționării cauzelor penale produce efecte și asupra unor instituții precum amânarea aplicării pedepsei și revocarea acesteia, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și reabilitarea.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Avocatul Poporului** arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 663 din 11 noiembrie 2014. Se susține, totodată, că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 342 din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Precizează că își menține punctele de vedere care au fost reținute în cuprinsul deciziilor anterior referite.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Judecătoria Chișineu-Criș, din oficiu, în Dosarul nr. 490/210/2015.

Decizia se comunică Judecătoriei Chișineu-Criș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 187 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la art. 1 se adoptă ordinele ministrului justiției, ordinul ministrului afacerilor interne și deciziile directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la art. 1 se adoptă regulamentele de ordine interioară, din toate locurile de deținere.

(3) Până la intrarea în vigoare a actelor normative prevăzute la alin. (1) și (2) se vor aplica prevederile actelor normative existente, în măsura în care nu contravin regulamentului prevăzut la art. 1, tuturor unităților penitenciare, centrelor educative, centrelor de detenție, centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și centrelor de arestare preventivă.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de

organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 16 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul ministrului justiției nr. 420/C/2011 privind condițiile în care persoanele condamnate pot presta muncă pe bază de voluntariat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 15 martie 2011, Ordinul ministrului justiției nr. 2.714/C/2008 privind durata și periodicitatea vizitelor, greutatea și numărul pachetelor, precum și categoriile de bunuri ce pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 28 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, și Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 438/2013 pentru aprobarea Metodologiei privind acordarea recompenselor pentru persoanele aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor, pe baza Sistemului de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrate, precum și în situații de risc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 14 iunie 2013, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Raluca Alexandra Prună

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Claudia-Ana Costea

Ministrul sănătății,

Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Adrian Curaj

REGULAMENT

de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

TITLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Scopul reglementării

Prezentul regulament stabilește modul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*.

ARTICOLUL 2

Definirea unor expresii

În înțelesul prezentului regulament următorii termeni se definesc astfel:

a) *loc de deținere* — penitenciarele cu regim de maximă siguranță, închis, semideschis sau deschis, penitenciarele pentru tineri, penitenciarele pentru femei, penitenciarele-spital, centrele educative, centrele de detenție, centrele de arestare preventivă și secțiile speciale de arestare preventivă din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și centrele de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

b) *pedepse privative de libertate* — detențiunea pe viață și închisoarea;

c) *măsuri preventive privative de libertate* — reținere, arestul la domiciliu și arestarea preventivă;

d) *persoane private de libertate* — sunt, după caz, persoanele reținute, arestate la domiciliu, arestate preventiv, internate, condamnate;

e) *deținut* — persoană condamnată aflată în executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață;

f) *punct de documentare și informare electronică* — ansamblu de documente și informații de interes pentru persoana privată de libertate, care pot fi accesate pe bază de suport electronic;

g) *activități de reintegrare socială* — activități și programe educative, de asistență psihologică și asistență socială;

h) *penitenciar* — penitenciar, penitenciar spital, penitenciar pentru tineri, penitenciar pentru femei;

i) *spații de deținere* — locurile în care se află un număr determinat de camere de deținere;

j) *centre* — centre educative și centre de detenție din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, specializate în recuperarea socială a persoanelor internate și responsabilizarea acestora, în vederea asumării propriilor acțiuni și a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni;

k) *persoane internate* — minorii, tinerii și persoanele de peste 21 de ani care execută o măsură educativă privativă de libertate cu internarea într-un centru educativ sau centru de detenție;

l) *activități lucrativ* — munca prestată de persoanele condamnate, arestate preventiv sau internate conform art. 83 alin. (1) din *Lege*;

m) *membrii de familie, aparținători sau alte persoane* — soț, soție, rude până la gradul IV, persoane care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, reprezentanți legali când sunt desemnați, precum și, în cazuri

excepționale, persoane față de care s-au stabilit puternice relații afective și care mențin legătura cu deținutul prin vizite, telefon, corespondență și comunicări on-line;

n) *unități sanitare* — unitățile care asigură asistența medicală curativă și profilactică prin: penitenciare-spital, cabinete medicale și infirmerii din cadrul locurilor de deținere, spitale, dispensare medicale, policlinici, centre de diagnostic și tratament, ambulatorii integrate spitalelor și de specialitate, cabinete medicale de familie, cabinete stomatologice, cabinete medicale de specialitate, laboratoare medicale.

TITLUL II

Judecătorul de supraveghere a privării de libertate

ARTICOLUL 3

Activitatea judecătorului de supraveghere a privării de libertate

(1) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate are atribuțiile stabilite de *Lege* și de regulamentul prevăzut la art. 187 alin. (3) din *Lege*.

(2) Personalul administrației penitenciarului acordă sprijinul necesar judecătorului de supraveghere a privării de libertate și îndeplinește atribuțiile stabilite prin regulamentul prevăzut la alin. (1) privind transmiterea sesizărilor și a contestațiilor formulate de persoanele private de libertate, comunicarea încheierilor, înaintarea dosarelor la instanța de judecată, înștiințarea despre primirea în audiență și celelalte activități care implică prezența acestora în fața judecătorului de supraveghere a privării de libertate în vederea soluționării plângerilor formulate.

TITLUL III

Executarea pedepselor privative de libertate

CAPITOLUL I

Organizarea executării pedepselor privative de libertate

ARTICOLUL 4

Scopul executării pedepselor privative de libertate

(1) Executarea pedepselor privative de libertate are drept scop prevenirea săvârșirii altor infracțiuni și asistarea deținuților, în vederea reintegrării lor sociale.

(2) Executarea pedepselor privative de libertate se face în condiții care să asigure respectul demnității umane, în conformitate cu prevederile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul penal*), ale Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură penală*), ale Legii și ale prezentului regulament.

(3) Executarea pedepselor privative de libertate se organizează în funcție de profilul unității, regimul de executare, vârstă, sex și nevoile deținuților, astfel încât condițiile de detenție să fie cât mai apropiate de aspectele pozitive ale vieții din exteriorul penitenciarului.

(4) În vederea atingerii scopului executării pedepselor privative de libertate, administrația locului de deținere cooperează cu instituțiile publice și organizațiile

nonguvernamentale care au ca obiect de activitate prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și reintegrarea în societate a deținuților.

(5) Formalitățile prevăzute de prezentul regulament ce urmează a fi îndeplinite înainte de exercitarea de către un deținut a unui drept sau a unei facilități se supun acelor măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială ori siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației ori a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

ARTICOLUL 5

Locul de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Pedepsele privative de libertate se execută în penitenciare.

(2) Prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilește, în raport cu regimul de executare aplicabil, profilul penitenciarului. Într-un penitenciar pot funcționa secții distincte pentru aplicarea diferențiată a mai multor regimuri de executare.

(3) În condițiile art. 12 alin. (1) și (2) din Lege, prin hotărâre a Guvernului, se pot înființa penitenciare speciale pentru anumite categorii de deținuți.

(4) În condițiile art. 11 alin. (4) din Lege, în cadrul penitenciarului se pot înființa secții pentru tineri, femei ori alte categorii de persoane, care necesită regim de detenție specializat.

(5) În condițiile art. 13 și 14 din Lege, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se pot înființa, în cadrul penitenciarelor, secții speciale de arestare preventivă și secții speciale de executare a măsurilor educative privative de libertate.

(6) În cadrul penitenciarelor pot fi delimitate spații funcționale în scopul protecției martorilor amenințați și a deținuților vulnerabili.

ARTICOLUL 6

Organizarea și funcționarea penitenciarelor

(1) Penitenciarele sunt conduse de către un director.

(2) Finanțarea penitenciarelor, inclusiv a celor speciale, se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat și din venituri proprii.

(3) Donațiile și sponsorizările din partea persoanelor private de libertate, a membrilor de familie sau aparținătorilor acestora nu sunt acceptate, cu excepția situațiilor prevăzute de art. 196, art. 199 alin. (4), art. 200 alin. (2) și art. 265.

(4) Penitenciarele se organizează și se amenajează astfel încât să asigure condițiile necesare aplicării regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate, desfășurării activităților de reintegrare socială și a celor lucrative, cazării, hrănirii, echipării, asigurării asistenței medicale, igienei individuale și colective, precum și realizării tuturor măsurilor de siguranță în raport cu prevederile legale aplicabile fiecărei categorii de deținuți.

(5) Activitățile de reintegrare socială, activitățile lucrative, hrănirea, echiparea, asigurarea asistenței medicale, a igienei individuale și colective, funcționare utilităților, precum și transportul deținuților se pot externaliza de către Administrația Națională a Penitenciarelor, conform prevederilor legale.

(6) În cadrul penitenciarelor sunt organizate și clar delimitate: sectorul de deținere, sectorul administrativ, sectorul de producție și alte spații auxiliare. Toate aceste sectoare vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu dizabilități.

ARTICOLUL 7

Organizarea sectorului de deținere

(1) Sectorul de deținere, în funcție de profilul penitenciarului, are un punct de primire a deținuților, o secție de carantină și observare, clădiri pentru cazarea acestora, birouri de lucru pentru personal și judecătorul de supraveghere a privării de libertate, spații destinate sectorului medical, bloc alimentar, săli de mese, baie, spălătorie, frizerie, magazii pentru păstrarea bunurilor personale ale deținuților, puncte comerciale și puncte de documentare și informare electronică, posturi telefonice, cutii poștale și spații corespunzătoare pentru efectuarea comunicărilor on-line, precum și un sector de acordare a drepturilor la pachet și vizită, inclusiv vizită intimă.

(2) În sectorul de deținere pot fi amenajate, în funcție de regimul de executare, spații pentru desfășurarea audierii prin videoconferință, spații pentru activitățile de reintegrare socială, săli de clasă, ateliere pentru formare profesională, bibliotecă, cluburi, cabinete de psihologie, cabinete de asistență socială, săli de terapie ocupațională, spații pentru practicarea sportului, curți de plimbare și terenuri pentru desfășurarea activităților în aer liber și locuri de practicare a religiei.

(3) Sectorul de deținere este compartimentat astfel încât să asigure condițiile necesare separării diferitelor categorii de deținuți și aplicării regimurilor de executare.

ARTICOLUL 8

Organizarea sectorului administrativ

Sectorul administrativ este situat în afara sectorului de deținere și cuprinde birouri de lucru pentru personal și judecătorul de supraveghere a privării de libertate, spații destinate personalului care asigură paza și intervenția, reintegrarea socială, spații destinate acordării asistenței medicale a personalului, magazia pentru armament și muniția de serviciu, magazii pentru echipamentul personalului, depozit pentru mijloacele tehnice, armament și muniție, club, săli de pregătire și instruire, bucătărie și sală de mese pentru personalul locului de deținere, spații pentru depozitare, precum și utilitățile necesare unei bune funcționări a administrației.

ARTICOLUL 9

Organizarea sectorului de producție

Sectorul de producție este situat, de regulă, în afara celui de deținere și cuprinde ateliere de producție, întreținere și reparații, depozite, garaj auto, alte clădiri și terenuri necesare formării profesionale a deținuților, precum și desfășurării activităților administrative.

ARTICOLUL 10

Organizarea spațiilor auxiliare

Spațiile auxiliare sunt situate în afara locului de deținere și cuprind, după caz, locuințe de serviciu, locuințe de intervenție și spații pentru activități de pregătire, instruire și recreere a personalului, precum și gospodăria agrozootehnică. Spațiile auxiliare pot include și spații pentru activitățile de reintegrare socială.

ARTICOLUL 11

Secțiile interioare și exterioare din cadrul penitenciarelor

(1) Secțiile interioare cuprind cel puțin camere de cazare, birouri de lucru pentru personal, sală de mese, baie și posturi telefonice, puncte de documentare și informare electronică, precum și cutii poștale.

(2) În cazul secțiilor exterioare se aplică în mod corespunzător prevederile privind organizarea penitenciarelor.

(3) În vederea folosirii deținuților cărora li se aplică regimul semideschis sau deschis la activități lucrative se pot înființa puncte de lucru permanente în exteriorul penitenciarului, unde sunt cazați, în spații special amenajate de operatorul economic sau de administrația penitenciarului. În punctele de lucru permanente se aplică regimul de executare corespunzător deținuților care își desfășoară activitatea în cadrul acestora. Înființarea punctelor de lucru permanente se face cu aprobarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în condițiile regulamentului prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 12

Penitenciarele cu rol de coordonare a locurilor de deținere dintr-o zonă geografică

(1) Pentru eficientizarea misiunilor și activităților desfășurate în comun și pentru descentralizarea unor activități și responsabilități din sarcina Administrației Naționale a Penitenciarelor se pot stabili penitenciare cu rol de coordonare a penitenciarelor, centrelor de arestare preventivă, precum și a centrelor educative și de detenție dintr-o zonă geografică, în condițiile art. 11 alin. (2) și (3) din Lege.

(2) Penitenciarele prevăzute la alin. (1) au următoarele atribuții:

a) analizează, organizează, coordonează și sprijină efectuarea unor misiuni vizând siguranța deținerii, în locurile de deținere aflate în coordonare, prin valorificarea resurselor umane și materiale disponibile la nivel zonal;

b) organizează, coordonează și monitorizează implementarea unor noi prevederi legislative și normative, în baza planurilor stabilite, potrivit domeniului de competență, de către componentele structurale din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) avizează planurile de pază și apărare ale locurilor de deținere aflate în coordonare, precum și ale secțiilor exterioare ale acestora;

d) întocmesc planuri de cooperare zonală, pentru realizarea în comun a misiunilor prevăzute la lit. a);

e) se îngrijesc de folosirea judicioasă și eficientă a unităților canine în locurile de deținere aflate în coordonare;

f) de regulă, asigură comanda intervenției în cazul producerii unui incident critic, în unitățile aflate în coordonare;

g) facilitează desfășurarea vizitelor, inclusiv a vizitelor intime și a încheierii căsătoriei între deținuții din locuri de deținere diferite aflate în coordonare, în condițiile Legii și ale prezentului regulament;

h) avizează planurile de prevenire și reacție la situații de urgență ale locurilor de deținere aflate în coordonare;

i) coordonează organizarea unor activități specifice domeniului reintegrare socială, cu implicarea deținuților selecționați și prin valorificarea resurselor disponibile la nivelul locurilor de deținere aflate în coordonare;

j) organizează, la nivel zonal, stagii de formare profesională, instruire și schimb de bune practici pe domeniile specifice;

k) iau măsuri de transferare a deținuților în penitenciarele din zona de coordonare pentru executarea pedepsei într-un anumit regim, ca urmare a stabilirii/schimbării regimului de executare sau pentru respectarea standardelor minime de cazare, în conformitate cu decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 108 alin. (6);

l) asigură sprijinul în vederea folosirii judicioase și eficiente la muncă a deținuților, pentru unitățile aflate în coordonare;

m) dispun măsuri cu privire la situațiile în care măsurile de siguranță, de asigurare a ordinii și disciplinei la nivelul unui loc de deținere aflat în coordonare sunt neîndestulătoare, precum și cu privire la situația deținuților aflați la dispoziția unui organ de cercetare penală sau a unei instanțe de judecată din zonă;

n) fundamentează și solicită necesarul de resurse financiare și materiale pentru desfășurarea activităților de la lit. a)—m).

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (2), directorul penitenciarului cu rol de coordonare zonală și directorii locurilor de deținere aflate în coordonare sunt obligați să acorde sprijinul reciproc. Neacordarea sprijinului în forma solicitată se motivează.

(4) Directorii penitenciarelor prevăzute la alin. (1) realizează planuri de măsuri în comun cu locurile de deținere aflate în coordonare, în vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (2).

CAPITOLUL II

Siguranța penitenciarelor

ARTICOLUL 13

Scopul asigurării siguranței penitenciarelor

(1) Activitățile desfășurate de administrația penitenciară pentru realizarea siguranței deținerii constau în luarea măsurilor de pază, escortare, însoțire și supraveghere, precum și de menținere a ordinii și disciplinei în rândul deținuților și urmăresc ca:

a) toate penitenciarele să fie conforme în ceea ce privește sistemele de siguranță a perimetrului, a secțiilor de deținere și a locurilor în care au acces deținuții;

b) accesul și circulația deținuților în interiorul și în afara penitenciarului să se efectueze în conformitate cu dispozițiile legii;

c) accesul și circulația altor persoane și a autovehiculelor în interiorul penitenciarului să fie limitate la strictul necesar;

d) locurile și momentele vulnerabile din penitenciar să fie gestionate în mod eficient;

e) amenințările la adresa securității penitenciarului să fie descurajate prin luarea unor măsuri specifice, inclusiv prin efectuarea de percheziții;

f) controlul antiterorist și de specialitate să se efectueze asupra tuturor persoanelor și autovehiculelor care intră în penitenciar;

g) folosirea mijloacelor de constrângere și imobilizare să fie autorizată numai în cazurile strict prevăzute de lege;

h) bunurile și valorile aflate în administrare să fie păzite și apărute.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța locurilor de deținere, precum și amenajările, dispozitivele, personalul și dotarea acestuia, mijloacele tehnice pentru supravegherea și controlul perimetrelor, a spațiilor interioare și a căilor de acces sunt stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) Pentru realizarea activităților necesare asigurării siguranței deținerii, penitenciarele trebuie să dispună de personal propriu specializat, selecționat, pregătit și instruit pentru executarea atribuțiilor de serviciu specifice, cu respectarea unei proporții de minimum un lucrător din domeniul siguranței la 3 deținuți.

(4) Sprijinul necesar acordat penitenciarelor de către structurile Ministerului Afacerilor Interne, în cazul manifestărilor prin care se tulbură ordinea și disciplina din cadrul penitenciarelor ori se pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, se realizează potrivit procedurilor comune de intervenție aprobate de ministrul afacerilor interne și ministrul justiției.

(5) Activitatea de colaborare între penitenciare și structurile Ministerului Afacerilor Interne, în cazul evadărilor din cadrul penitenciarelor, se realizează în condițiile prevăzute la alin. (4).

ARTICOLUL 14

Dotare și amenajări

(1) Locurile de deținere sunt dotate cu împrejurări de siguranță, clădiri adecvate, armament, muniție, mijloace de intervenție, de imobilizare, de transport, de comunicare, de întreținere, de supraveghere și control, de stingere a incendiilor și alte dotări specifice îndeplinirii atribuțiilor legale în condiții de siguranță.

(2) În exercitarea atribuțiilor de pază, escortare, însoțire și supraveghere a deținuților, precum și în alte situații temeinic justificate prevăzute în planurile de pază și apărare ale locurilor de deținere, personalul folosește tehnica, mijloacele și armamentul din dotare, inclusiv telefoane mobile de serviciu.

(3) Mijloacele de transport destinate deținuților pot fi dotate cu sisteme de localizare spațio-temporală.

(4) În funcție de situație, personalul se dotează cu veste antiglonț, veste antiînjunghiere, scuturi de protecție și imobilizare, căști cu vizor și poate folosi pentru intervenție și restabilirea ordinii bastoane de cauciuc sau tompe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene, jeturi de apă, arme cu gloanțe de cauciuc, cătușe, câini de serviciu, alte mijloace de protecție și imobilizare aflate în dotare, precum și dispozitive sonore și luminoase. Câinii de serviciu se folosesc în activități de pază și escortare la punctele de lucru și la organele judiciare, la activitățile de transfer al deținuților, pentru paza perimetrelor și pentru descoperirea telefoanelor mobile, explozibililor, substanțelor toxice sau stupefiante, precum și pentru urmărirea evadaților.

ARTICOLUL 15

Utilizarea mijloacelor de imobilizare

(1) Folosirea mijloacelor de imobilizare se face gradual, fără a depăși nevoile reale de imobilizare a deținuților, și încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat, cu respectarea dispozițiilor art. 16 din Lege.

(2) Procedurile standard de intervenție și imobilizare sunt stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) În cazul deținuților imobilizați la pat, internați într-o unitate sanitară, nu se pot utiliza cătușe metalice. Modelul mijloacelor de imobilizare la pat folosite în unități sanitare și modul de utilizare a acestora se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(4) Forța fizică poate fi folosită, potrivit prevederilor legale, în cazurile de autoapărare, de evadare sau rezistență fizică activă ori pasivă la o dispoziție prevăzută în Lege, prezentul regulament și actele normative subsecvente acestora.

(5) Orice intervenție se desfășoară cu respectarea principiului proporționalității între modalitatea de intervenție și cauza care a generat-o, fără a se face uz nejustificat de violență.

(6) Prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilește modul de completare a registrului prevăzut de art. 106 alin. (1) lit. c) din Lege.

ARTICOLUL 16

Măsurile în caz de evadare

(1) În caz de evadare, administrația locului de deținere anunță de îndată organele competente ale Ministerului Afacerilor Interne pentru luarea măsurilor în vederea urmăririi și prinderii persoanei evadate, furnizând acestora datele și informațiile necesare.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul neprezentării nejustificate a deținuților care au avut permisiunea de ieșire din locul de deținere ori al părăsirii fără autorizare a locului de muncă aflat în exteriorul locului de deținere.

(3) Pentru prinderea deținutului aflat într-una din situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), penitenciarul mobilizează resursele umane și materiale avute la dispoziție pe perioada prevăzută de art. 17 alin. (2) din Lege.

(4) Modul de acțiune și atribuțiile personalului locului de deținere în cazul producerii unei evadări se stabilesc prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 17

Controlul antiterorist și de specialitate la intrarea în penitenciar

(1) Accesul în locurile de deținere este strict limitat, în condițiile stabilite de regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

(2) Accesul persoanelor și al mijloacelor de transport în locurile de deținere se face după efectuarea controlului antiterorist și de specialitate, inclusiv asupra personalului locului de deținere. Bagajele și obiectele care nu au legătură, după caz, cu vizita sau cu serviciul se depozitează în condițiile stabilite de regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege. Este interzisă păstrarea în locul de deținere a telefoanelor mobile aparținând persoanelor vizitatoare, definite prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) Accesul în locurile de deținere cu armament și muniție este interzis, cu excepțiile prevăzute de regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 18

Percheziționarea deținuților

(1) Deținuții sunt obligați să se supună percheziției pe parcursul executării pedepsei privative de libertate, ori de câte ori este necesar.

(2) Percheziția constituie o măsură necesară luată pentru siguranța locurilor de deținere, menținerea și restabilirea ordinii și disciplinei în rândul deținuților și se execută în conformitate cu art. 19 din Lege.

(3) Percheziția se efectuează în intervalul cuprins între ora deșteptării și ora stingerii, cu excepția situațiilor în care acțiunea a început înainte de ora stingerii sau în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare grave și foarte grave ori a infracțiunilor.

(4) În baza planurilor de măsuri în comun, la percheziție poate participa personal aparținând Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Pentru prevenirea introducerii și descoperirea drogurilor, a armelor, munițiilor, explozivilor, a dispozitivelor improvizate, a telefoanelor mobile, precum și a celorlalte bunuri și obiecte interzise prevăzute la art. 185 și 186 din Lege, cu ocazia efectuării perchezițiilor pot fi folosite unități canine sau dispozitive speciale.

ARTICOLUL 19

Confiscarea bunurilor și sumelor de bani

(1) Bunurile a căror deținere este interzisă potrivit prevederilor prezentului regulament și cele permise a fi permise, folosite și păstrate, dar care depășesc numărul, cantitatea, greutatea, baremele sau alte caracteristici prevăzute în anexa nr. 1, sau a căror proveniență nu poate fi justificată, precum și sumele de bani, în lei sau valută, identificate asupra deținuților, dobândite și aflate în posesia acestora pe timpul detenției, se confiscă, fiind înscrise într-un proces-verbal de confiscare.

(2) În procesul-verbal de confiscare a bunurilor sau sumelor de bani prevăzute la alin. (1) se menționează caracteristicile ori datele tehnice ale acestora, după caz, culoare, mărime, stare, serie, număr, precum și datele de identificare ale deținutului asupra căruia au fost descoperite, data și locul efectuării percheziției și a spațiului de unde au fost ridicate.

(3) În situația în care bunurile au fost descoperite în urma percheziției efectuate în baza unui plan de acțiune, procesul-verbal de confiscare primește același număr de înregistrare ca și planul de acțiune al percheziției, este semnat de către conducătorul echipei de percheziție, avizat de către directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar și aprobat de directorul locului de deținere.

(4) Percheziționarea bagajelor și a bunurilor personale se face în prezența persoanei în cauză sau a altui deținut, în situația în care aceasta nu este prezentă.

(5) Dispozițiile alin. (1)—(3) se aplică și pentru bunurile și sumele de bani cu privire la care nu a putut fi stabilită persoana careia îi aparțin.

ARTICOLUL 20

Procedura de valorificare și de distrugere a bunurilor confiscate

(1) Bunurile confiscate sunt înregistrate într-o evidență extracontabilă a unității, în termen de 7 zile de la confiscare, la valoarea unitară de 1 leu.

(2) Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug, după caz. Până la momentul distrugerii sau predării în vederea valorificării la direcțiile generale ale finanțelor publice județene în a căror raza teritorială sunt situate locurile de deținere, bunurile confiscate se păstrează în magazia unității.

(3) Bunurile confiscate care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, precum și alimentele perisabile se distrug. Hotărârea privind predarea în vederea valorificării sau distrugerea bunurilor se ia de către o comisie formată din 3 membri, desemnată prin decizie de directorul locului de deținere. Comisia nu dispune cu privire la bunurile care se predau, potrivit legii, organelor judiciare sau altor organe competente.

(4) Distrugerea bunurilor se realizează sub supravegherea comisiei prevăzute la alin. (3).

(5) Medicamentele se predau organelor de specialitate ale statului care au competența de a gestiona astfel de bunuri, conform prevederilor legale, iar mijloacele de plată în valută neconvertibilă se depun la Banca Națională a României, în condițiile legii.

(6) Comisia prevăzută la alin. (3) predă lunar direcțiilor generale ale finanțelor publice județene în a căror raza teritorială sunt situate locurile de deținere bunurile confiscate care nu se distrug. Sumele de bani obținute de direcțiile generale ale finanțelor publice județene ca urmare a valorificării bunurilor confiscate se fac venit la bugetul de stat.

(7) Bunurile a căror deținere este interzisă prin lege oricărui cetățean, prevăzute de art. 185 din Lege, precum și cele față de care există suspiciunea că au legătură cu săvârșirea unor infracțiuni se ridică și se conservă într-un spațiu anume destinat, până la predarea acestora organelor de urmărire penală sau, după caz, altor organe prevăzute de lege, întocmindu-se evidențele necesare.

(8) Procedura prevăzută la alin. (1)—(6) nu se aplică până la expirarea termenului în care poate fi formulată plângere împotriva dispoziției de confiscare din cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii sau până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța de judecată.

(9) Bunurile confiscate care nu au fost distruse sau predate în vederea valorificării sunt inventariate semestrial.

ARTICOLUL 21

Portul armelor de foc

(1) În exercitarea atribuțiilor de pază și escortare a deținuților, precum și în alte situații temeinic justificate prevăzute în

planurile de pază și apărare ale penitenciarelor personalul folosește tehnica, mijloacele și armamentul din dotare, potrivit legii.

(2) În aplicarea prevederilor art. 21 alin. (2) din Lege, prin dispoziția directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, se pot constitui zone speciale de siguranță, delimitate vizibil în interiorul sectorului de deținere, în care se instituie dispozitive suplimentare de menținere și restabilire a ordinii și disciplinei, folosindu-se inclusiv formațiuni aparținând Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Constituirea zonei speciale de siguranță se face în situația în care prin acțiunile violente de protest ale deținuților se pune în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor.

(4) În momentul în care cauzele ce au determinat constituirea zonei speciale de siguranță au fost înlăturate, măsurile speciale luate încetează.

ARTICOLUL 22

Recoltarea de probe biologice

(1) În cazul în care există indicii că un deținut a consumat substanțe stupefiante, alcool ori substanțe toxice sau a ingerat, fără prescripție medicală, medicamente de natură a crea tulburări de comportament, persoana care a observat starea deținuțului informează de îndată șeful ierarhic și personalul medical aflat în serviciu.

(2) Șeful ierarhic informează de îndată directorul unității în legătură cu suspiciunea ingestiei unor substanțe prevăzute la alin. (1).

(3) Directorul unității, cu avizul favorabil al judecătorului de supraveghere a privării de libertate, dispune prezentarea deținuțului la cabinetul medical, în vederea recoltării de probe biologice prin mijloace noninvasive. În cazul în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu este prezent la locul de deținere, avizul favorabil sau nefavorabil se poate comunica verbal, administrația locului de deținere întocmind o notă telefonică. Încheierea va fi redactată în cel mult 3 zile, în baza documentelor și informațiilor existente la momentul emiterii avizului, puse la dispoziție de administrația penitenciarului.

(4) Refuzul deținuțului de a se supune recoltării probelor biologice se consemnează în fișa medicală și constituie abatere disciplinară gravă.

(5) Recoltarea de probe biologice se realizează, după caz, prin prelevarea de probe de urină și/sau de salivă.

(6) Probele biologice se recoltează potrivit procedurilor medicale.

(7) Directorul unității, cu consultarea medicului, stabilește ce tip de probă se prelevă. Probele prelevate se folosesc numai în scopul prevăzut la alin. (1).

(8) Deținuțul poate solicita, pe cheltuiuala sa, efectuarea altor examene medicale.

ARTICOLUL 23

Testarea cu aparatul etilotest

(1) În vederea stabilirii consumului de alcool deținuțul poate fi testat cu aparatul etilotest.

(2) În situația în care rezultatul testării confirmă consumul de alcool, i se recoltează probe biologice, în condițiile art. 22.

(3) Refuzul deținuțului de a se supune testării cu aparatul etilotest constituie abatere disciplinară gravă.

ARTICOLUL 24

Cazarea temporară în camera de protecție

(1) Directorul locului de deținere poate dispune, în baza informării personalului direct implicat în activități cu deținuțul,

cazarea acestuia în camera de protecție dacă există un pericol iminent de producere a unuia din următoarele evenimente:

a) autovătămare corporală sau suicid;
b) rănirea altei persoane, dacă nu există posibilitatea separării acestora;

c) distrugerea de bunuri ori tulburarea în mod grav a ordinii.
(2) Măsura prevăzută la alin. (1) poate fi luată până la încetarea stării care a generat-o, dar nu mai mult de 24 de ore. Pe perioada cazării în camera de protecție, deținutul este consiliat psihologic. Înainte de expirarea celor 24 de ore, medicul și psihologul întocmesc un raport referitor la starea medicală, conduita și concluziile privind starea psihocomportamentală a respectivei persoane, pe care îl înaintează directorului penitenciarului.

(3) În situații excepționale, după o reevaluare medicală și psihologică, poate fi aplicată o nouă măsură de cazare temporară în camera de protecție pentru cel mult 24 de ore, în condițiile legii. Pot fi situații excepționale:

a) deținutul are un comportament agresiv sau amenință că va recurge la aceleași acte care au determinat cazarea sa în camera de protecție;

b) deținutul are un comportament oscilant care menține ridicat riscul producerii unuia din incidentele care au determinat cazarea sa în camera de protecție.

(4) Introducerea deținutului în camera de protecție se realizează în prezența personalului medical, după executarea percheziției corporale amănunțite și înlocuirea hainelor personale cu o ținută adecvată anotimpului asigurată de administrația locului de deținere în condițiile art. 112.

(5) În perioada cazării în camera de protecție, deținutul este monitorizat de personalul medical care are obligația de a evalua starea acestuia, ori de câte ori este necesar, dar nu mai puțin de o dată la 4 ore.

(6) Personalul de supraveghere va monitoriza deținuții cazați temporar în camera de protecție prin observarea stării fizico-psihice și informarea factorilor de răspundere cu privire la posibila deteriorare a stării de sănătate ori iminența producerii de evenimente negative.

ARTICOLUL 25

Măsuri de siguranță în cazul deținuților cu tulburări psihice grave

(1) Deținuții cu tulburări psihice grave decompensate, de natură a pune în pericol siguranța proprie sau a altor deținuți, sunt internați în secțiile de profil din unitățile spitalicești, inclusiv cele din sistemul penitenciar pentru tratament medical și asistență psihosocială specifice.

(2) În momentele de criză pot fi utilizate mijloacele de imobilizare, în condițiile prevăzute la art. 16 din Lege, cu avizul medicului, sau poate fi dispusă cazarea temporară în camera de protecție, pentru a evita autovătămarea corporală, rănirea altor persoane sau distrugerea de bunuri. Deținutul care face obiectul imobilizării este pus sub observație continuă. Mijloacele de imobilizare sunt îndepărtate la încetarea stării care a impus această măsură.

(3) Riscul de suicid al deținuților cu afecțiuni psihice se evaluează periodic de personalul medical și de psiholog.

ARTICOLUL 26

Informarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate

Folosirea mijloacelor de imobilizare și a armamentului, cazarea temporară a deținutului în camera de protecție și supravegherea prin intermediul camerelor de luat vederi sunt aduse la cunoștința judecătorului de supraveghere a privării de libertate, cu celeritate, prin adresă scrisă.

ARTICOLUL 27

Criterii de stabilire și procedura de evaluare a riscului

La stabilirea riscului pe care îl prezintă deținutul pentru siguranța penitenciarului sunt luate în considerare următoarele criterii:

a) săvârșirea infracțiunii prin folosirea armelor de foc ori prin cruzime;

b) evadarea ori părăsirea locului de muncă în prezenta pedeapsă sau în pedepsele anterioare;

c) tentativa de evadare, forțarea dispozitivelor de siguranță ori distrugerea sistemelor de siguranță;

d) neprezentarea nejustificată a deținutului la data și ora stabilite din permisiunea de ieșire din penitenciar;

e) introducerea, deținerea sau traficul de arme, materiale explozive, droguri, substanțe toxice ori alte obiecte și substanțe care pun în pericol siguranța penitenciarului, misiunilor sau a persoanelor;

f) instigare, influențarea sau participarea în orice mod la producerea de revolte sau luări de ostatici;

g) apartenența la grupări de crimă organizată, coordonarea activităților infracționale ori de tip terorist;

h) acte de violență soldate cu vătămări corporale ori deces împotriva personalului sau a altor persoane;

i) informațiile privind profilul psihosocial rezultate în urma evaluărilor stabilite de reglementările în vigoare.

ARTICOLUL 28

Procedura de evaluare a riscului

(1) Evaluarea inițială a riscului deținuților pentru siguranța penitenciarului se realizează de către comisia prevăzută la art. 32 din Lege cu ocazia individualizării și stabilirii regimului de executare, în condițiile art. 39 din Lege.

(2) După stabilirea riscului pentru siguranța penitenciarului, comisia prevăzută la art. 32 din Lege se reunește o dată la 6 luni și reevaluează situația persoanelor din această categorie prin prisma criteriilor prevăzute la art. 27 în vederea menținerii ori încetării măsurilor specifice riscului pentru siguranța penitenciarului. În cazul pedepselor mai mici de 2 ani și 6 luni, termenul de reevaluare a riscului pentru siguranța penitenciarului este cel determinat potrivit art. 40 alin. (2) din Lege.

(3) La reevaluarea deținuților care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului se au în vedere și dispozițiile art. 39 alin. (2) din Lege, recomandările din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, precum și raportul personalului special desemnat pentru cunoaștere și influențare pozitivă.

(4) În cazul încetării măsurilor specifice riscului pentru siguranța penitenciarului, deținutul rămâne în regimul de maximă siguranță, schimbarea acestuia făcându-se conform art. 40 alin. (7) și (10) din Lege.

(5) Ori de câte ori, pe parcursul executării pedepselor, intervine una dintre situațiile prevăzute de art. 27, comisia prevăzută la art. 32 din Lege se întrunește și analizează situația deținutului în vederea evaluării și stabilirii riscului pe care îl prezintă pentru siguranța penitenciarului.

(6) Deținuții se includ în categoria celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului numai după ce hotărârea de stabilire sau schimbare a regimului de executare a devenit executorie în condițiile art. 90 și art. 91 alin. (4). Dispozițiile art. 39 alin. (3) și art. 40 alin. (11) din Lege se aplică în mod corespunzător.

(7) În procesul de evaluare și reevaluare a riscului, comisia prevăzută la art. 32 din Lege audiază deținutul și analizează situația acestuia în baza dosarului individual și a altor documente relevante pentru stabilirea riscului.

(8) Hotărârea comisiei prevăzută la art. 32 din Lege cu privire la evaluarea și reevaluarea riscului se comunică deținutului.

ARTICOLUL 29

Măsuri luate de administrația locului de deținere

(1) Deținuții care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului sunt cazați separat, în camere special amenajate în cadrul secțiilor de maximă siguranță.

(2) Activitățile desfășurate cu deținuții prevăzuți la alin. (1) se realizează separat de ceilalți deținuți.

(3) Deținuților prevăzuți la alin. (1) li se aplică măsurile specifice de siguranță stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(4) Deținuții care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului sunt monitorizați de către personal special desemnat.

ARTICOLUL 30

Cazarea pe durata cercetării disciplinare

(1) Pe durata cercetării disciplinare, la propunerea șefului de secție, directorul penitenciarului poate dispune, din motive de siguranță sau în scopul prevenirii actelor de împiedicare a aflării adevărului ori influențare a rezultatului cercetării disciplinare, cazarea într-un alt spațiu de deținere a deținutului cercetat pentru comiterea unei abateri disciplinare, cu respectarea criteriilor de separațiune legate de sex, vârstă și regim de executare și fără afectarea drepturilor prevăzute de Lege. Cercetarea disciplinară durează, după caz, până la clasarea dosarului de cercetare disciplinară sau până la rămânerea definitivă a hotărârii comisiei de disciplină.

(2) Motivele de siguranță care determină cazarea în condițiile alin. (1) se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 31

Supravegherea electronică la distanță

(1) Sistemele electronice de supraveghere la distanță sunt dispozitive tehnice care permit monitorizarea locației și mișcării în timp real a deținuților.

(2) Sistemele electronice de supraveghere la distanță sunt utilizate pentru:

a) creșterea numărului de deținuți la activități lucrative, educative, de asistență psihologică și asistență socială, în condițiile posibilității diversificării acestora;

b) creșterea numărului de persoane care pot fi recompensate cu permisiunea de ieșire din penitenciar, în vederea pregătirii reintegrării sociale a acestora;

c) folosirea eficientă a personalului;

d) cunoașterea locului în care se află deținutul la un moment dat;

e) depistarea cu ușurință și în timp real a situațiilor de nerespectare a traseelor de deplasare stabilite;

f) creșterea capacității de reacție la acțiunile deținuților de sustragere de la executarea pedepselor privative de libertate.

(3) Compunerea escortei în cazul deținuților pentru care sunt utilizate sisteme electronice de supraveghere la distanță este stabilită prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 32

Situații în care pot fi utilizate sistemele electronice de supraveghere la distanță

(1) Sistemele electronice de supraveghere la distanță se folosesc în cazul deținuților care:

a) participă la activitățile lucrative, educative, de asistență psihologică, de asistență socială, în exteriorul locului de deținere;

b) se deplasează pentru acordarea asistenței medicale la spitale/cabinete medicale situate în afara locului de deținere;

c) sunt internați în spitale din rețeaua publică de sănătate;

d) beneficiază de permisiunea de ieșire din penitenciar;

e) se deplasează în exteriorul locului de deținere în alte situații decât cele prevăzute la lit. a)—d), în cazul prevăzut la art. 31 alin. (2).

(2) Sistemele electronice de supraveghere la distanță se pot folosi și în cazul deținuților care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului, în situația în care sunt escortați în afara penitenciarului.

(3) Refuzul deținutului de a i se aplica sistemele electronice de supraveghere la distanță atrage neparticiparea acestuia la activități în exteriorul penitenciarului sau neacordarea permisiunii de ieșire din penitenciar.

ARTICOLUL 33

Procedura de utilizare a sistemelor electronice de supraveghere la distanță

(1) Sistemele electronice de supraveghere la distanță se folosesc numai dacă îndeplinesc cerințele privind securitatea în utilizare, respectarea demnității umane și nepunerea în pericol a sănătății ori integrității fizice a deținuților.

(2) Sistemele de supraveghere electronică la distanță se aplică, cu aprobarea directorului penitenciarului și consimțământul deținutului, la propunerea:

a) comisiei de recompensare, în cazul deținuților care urmează să beneficieze de permisiunea de ieșire din penitenciar;

b) comisiei de selecționare la muncă, în cazul deținuților care urmează să fie folosiți la activități lucrative în exteriorul locului de deținere;

c) comisiei prevăzute la art. 32 din Lege, în cazul în care prin Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică întocmit de către sectorul educație și asistență psihosocială se prevăd programe care pot fi desfășurate în comunitate, fără supraveghere;

d) directorului adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în alte situații decât cele prevăzute la lit. a)—c).

(3) Prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilește procedura operațională de aplicare a sistemelor de supraveghere electronică la distanță.

(4) Deținutul este instruit cu privire la modul de folosire a mijloacelor electronice, sens în care acesta semnează un angajament.

(5) Nerespectarea condițiilor și obligațiilor stabilite în angajament poate atrage retragerea de la activități în exteriorul penitenciarului sau întreruperea permisiunii de ieșire din penitenciar.

(6) Constituie abatere disciplinară foarte gravă aducerea în stare de nefuncționare, distrugerea și înlăturarea, în mod ilicit, de către deținut a mijloacelor electronice, precum și prezența în alte zone decât cele stabilite.

ARTICOLUL 34

Criterii privind vulnerabilitatea deținuților

(1) Criteriile privind vulnerabilitatea deținuților sunt:

a) orientarea sexuală;

- b) dizabilitățile;
- c) tulburările psihice;
- d) etnia;
- e) infectarea cu HIV/SIDA;
- f) săvârșirea de infracțiuni asupra minorilor sau asupra integrității și libertății sexuale;
- g) situația sociofamilială deosebită, lipsa sprijinului din partea mediului de suport, statutul socioeconomic diminuat sau situația socioeconomică mult peste medie;
- h) profesia sau funcția deținută anterior arestării;
- i) oferirea de informații instituțiilor cu atribuții de ordine publică și siguranță națională cu privire la săvârșirea unei infracțiuni sau abateri disciplinare;
- j) orice alte asemenea situații, stări sau împrejurări care pot vulnerabiliza deținutul.

(2) Criteriile de la alin. (1) nu determină prin ele însele clasificarea deținutului ca fiind vulnerabil, ci numai dacă există un pericol pentru sine, față de ceilalți sau pentru siguranța locului de deținere.

ARTICOLUL 35

Procedura de evaluare a vulnerabilității

(1) Evaluarea inițială a vulnerabilității se realizează de către comisia prevăzută la art. 32 din Lege cu ocazia individualizării și stabilirii regimului de executare, în baza criteriilor stabilite la art. 34.

(2) Comisia prevăzută la art. 32 din Lege reevaluează situația deținutului, din oficiu sau la cererea motivată a acestuia, în vederea menținerii ori încetării măsurilor de protecție.

(3) Ori de câte ori, pe parcursul executării pedepselor, intervine una dintre situațiile prevăzute de art. 34, comisia prevăzută la art. 32 din Lege se întrunește și analizează situația deținutului în vederea evaluării vulnerabilității. Sesizarea comisiei se poate face, prin raport scris, de către orice persoană care constată vulnerabilitatea sau la cererea deținutului.

(4) La reevaluarea deținutului vulnerabil, comisia are în vedere documentele cuprinse în dosarul individual, precum și orice altă informație considerată relevantă.

ARTICOLUL 36

Măsuri de protecție pentru deținuții vulnerabili și martorii vulnerabili și amenințați

(1) În cazul deținuților vulnerabili, al martorilor vulnerabili și amenințați se pot lua următoarele măsuri de protecție:

a) cazarea într-o cameră de deținere pentru eliminarea factorilor de risc. Cazarea în aceste spații se poate dispune de către directorul penitenciarului, pe motive de siguranță sau la cererea deținuților în cauză, pe durata pentru care este necesară luarea acestei măsuri;

b) stabilirea locurilor și a intervalului orar de desfășurare a activităților, a itinerarelor de deplasare și a persoanelor cu care intră în contact;

c) desemnarea de personal cu experiență pentru pază, escortare, însoțire, supraveghere, monitorizare și intervenție operațională;

d) crearea unui sistem care să asigure informarea în timp util a factorilor decizionali în vederea înlăturării potențialului pericol;

e) verificarea operativă a tuturor sesizărilor deținuților, ale membrilor familiilor acestora, precum și a unor terțe persoane cu privire la actele de violență exercitate asupra lor, în vederea luării măsurilor legale;

f) derularea de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială adecvate.

(2) În cazul în care măsurile prevăzute de alin. (1) nu sunt îndeplătore se poate dispune transferarea în alt penitenciar sau penitenciar-spital.

ARTICOLUL 37

Audierea prin videoconferință

(1) Deținuții pot fi audiați prin videoconferință, în condițiile art. 29 din Lege, precum și în situația în care audierea este necesară pentru:

- a) cercetarea prealabilă a abaterilor disciplinare;
- b) soluționarea sesizărilor formulate de deținuți;
- c) cercetări determinate de recuperarea pagubelor;
- d) cercetări determinate de confiscarea sumelor de bani și a bunurilor;
- e) cercetări determinate de luarea unor măsuri referitoare la exercitarea drepturilor;
- f) orice altă procedură prevăzută de lege.

(2) Directorii penitenciarelor au obligația de a amenaja un spațiu corespunzător în care va avea loc audierea deținuților prin videoconferință.

ARTICOLUL 38

Procedura audierii prin videoconferință

(1) Procedura audierii prin videoconferință a deținuților se declanșează odată cu formularea unei cereri în acest sens de către autoritatea sau instituția interesată.

(2) Cererile se transmit de către autoritatea sau instituția interesată directorului unității penitenciare în care se află deținutul.

(3) Cererea cuprinde:

- a) denumirea instituției interesate;
- b) denumirea autorității sau instituției interesate;
- c) persoana de contact desemnată;
- d) datele de identificare ale deținutului;
- e) numărul de dosar și obiectul cauzei sau al audierii;
- f) termenul de judecată sau de audiere;
- g) durata estimată a audierii;

h) locul stabilit pentru prezentarea avocatului, interpretului sau a altor participanți la proces sau audiere și, după caz, datele de identificare ale acestora;

i) data până la care administrația penitenciarului este obligată să transmită ora la care va avea loc audierea prin videoconferință.

(4) Cererile, precum și comunicările prevăzute în prezentul articol sunt transmise prin note telefonice, fax, poștă electronică sau prin orice sistem de mesagerie electronică ori prin orice mijloc în măsură să producă un document scris în condiții care să permită autorităților destinate să-i stabilească autenticitatea.

(5) Înainte cu două zile lucrătoare de data fixată pentru audiere, directorul penitenciarului notifică instituției interesate ora la care va avea loc audierea.

(6) Notificarea cuprinde:

- a) denumirea unității penitenciare emitente;
- b) datele de identificare ale responsabilului de audiere prin videoconferință din cadrul acestei unități;
- c) datele de identificare ale deținutului;
- d) numărul de dosar și obiectul cauzei sau al audierii;
- e) data și ora la care se desfășoară audierea;
- f) durata estimată a audierii;
- g) mențiuni suplimentare necesare desfășurării cu celeritate și în bune condiții a audierii prin videoconferință ori alte observații.

(7) Identitatea deținutului este stabilită de persoana desemnată de directorul penitenciarului în care acesta se află.

(8) În cazul în care la audiere participă persoane care nu cunosc limba română se asigură prezența unui interpret. Asigurarea prezenței acestuia revine instituției care solicită audierea prin videoconferință.

(9) Datele fixate de instanțele de judecată sunt obligatorii pentru administrația penitenciarului, care stabilește numai ora de desfășurare a audierii prin videoconferință.

(10) Transmisia audierii prin videoconferință se asigură simultan la unitatea penitenciară în care se află deținutul și în locația de la instituția interesată.

(11) După stabilirea legăturii audiovideo, părțile interesate pun întrebări deținutului.

(12) Persoanele desemnate sau competente, potrivit legii, iau măsuri de consemnare și înregistrare a audierii.

(13) Nu poate fi administrată prin videoconferință proba cu înscrisuri.

(14) Cheltuielile legate de achiziția, funcționarea și întreținerea instalațiilor necesare audierii prin videoconferință sunt suportate de către Ministerul Justiției și, după caz, de Administrația Națională a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 39

Supravegherea femeilor

(1) Supravegherea deținutelor femei se asigură de personal de același sex.

(2) Personalul de sex masculin are acces în secțiile pentru femei în condițiile stabilite de regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 40

Internarea și separarea deținuților în spitale și infirmerii

(1) Deținuții bolnavi nu pot refuza transferarea în vederea internării într-un penitenciar-spital sau infirmerii din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Regimul aplicat deținuților internați în penitenciarele-spital sau infirmerii se subordonează nevoilor de tratament medical, potrivit normelor prevăzute de Ministerul Sănătății și casele de asigurări de sănătate. Separarea se realizează după criteriile medicale și după sexul deținuților.

ARTICOLUL 41

Măsuri de siguranță și supraveghere în spitale și infirmerii

(1) Măsurile de siguranță care se aplică deținuților internați în penitenciarele-spital și infirmerii se adoptă fără a împiedica desfășurarea programelor terapeutice.

(2) Măsurile de siguranță pentru deținuții internați sunt cele specifice regimului închis, cu excepția celor referitoare la modalitatea de acordare a vizitelor, prevăzute la art. 139.

ARTICOLUL 42

Apelul deținuților

(1) La predarea serviciului de către personalul de supraveghere de pe secțiile de deținere se efectuează apelul deținuților, activitate care este consemnată în documentele specifice.

(2) Apelul deținuților se efectuează și la începerea și terminarea activităților desfășurate în afara camerelor de deținere sau ori de câte ori este necesar.

(3) Anual se organizează apelul general, pentru confruntarea documentelor care privesc situația individuală a deținuților cu cele declarate de aceștia.

CAPITOLUL III

Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

SECȚIUNEA 1

Noțiunea de regim de executare

ARTICOLUL 43

Noțiunea de regim de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Deținuții se supun regimului de executare stabilit. Acesta cuprinde totalitatea regulilor, drepturilor, obligațiilor, programelor și activităților care urmăresc realizarea unei bune conviețuiri, astfel încât să încurajeze comportamente, atitudini și abilități care să contribuie la reintegrarea socială.

(2) Regimurile de executare se diferențiază prin gradul de limitare a libertății de mișcare a deținuților, modalitatea de acordare a drepturilor și de desfășurare a activităților zilnice, în raport cu situația juridică, starea sănătății, vârsta și comportarea în timpul executării pedepsei.

(3) Pe întreaga durată a executării pedepsei, administrația penitenciarului asigură supravegherea, observarea și asistența deținuților de către educatori, psihologi, asistenți sociali și consilieri de probațiune, medici, personal specializat cu aplicarea regimului și siguranța deținerii, preoți și alte persoane calificate din interiorul și exteriorul locului de deținere.

(4) Pregătirea deținuților în vederea liberării începe imediat după primirea în locul de deținere și se desfășoară progresiv, oricare ar fi durata pedepsei și regimul de executare aplicat.

ARTICOLUL 44

Regulamentul de ordine interioară

Regulamentul de ordine interioară este documentul prin care administrația penitenciarului stabilește regulile pe care trebuie să le respecte deținuții și personalul penitenciarului în vederea aplicării corespunzătoare a regimului de executare.

ARTICOLUL 45

Elaborarea regulamentului de ordine interioară

(1) Administrația penitenciarului elaborează și aplică un regulament propriu privind ordinea interioară.

(2) Regulamentul de ordine interioară este aprobat de către directorul penitenciarului. Un exemplar al regulamentului de ordine interioară este pus la dispoziția deținuților, în fiecare cameră de deținere.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în situația în care programul zilnic suferă modificări sau completări.

(4) Regulamentul de ordine interioară se consideră comunicat ori de câte ori deținutul se reîntoarce în locul de deținere în care i-a fost adus la cunoștință, cu excepția cazului în care, de la data luării la cunoștință, regulamentul a suferit modificări sau completări, caz în care acesta se comunică în condițiile alin. (2).

ARTICOLUL 46

Structura regulamentului de ordine interioară

(1) Regulamentul de ordine interioară cuprinde:

- a) programul zilnic al deținuților;
- b) posibilitățile deținuților de a comunica cu administrația penitenciarului, cu autoritățile judiciare și administrative, cu soțul sau soția ori rudele sau cu alte persoane, cu apărătorii sau cu reprezentanții misiunilor diplomatice, după caz;
- c) drepturile deținuților;
- d) obligațiile și interdicțiile deținuților;

- e) faptele care constituie abateri disciplinare sau infracțiuni prevăzute de Lege;
- f) recompensele ce pot fi acordate deținuților;
- g) sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate deținuților;
- h) măsuri pentru siguranță individuală și colectivă adoptate la nivelul penitenciarului;
- i) modalitatea de păstrare a bunurilor deținuților;
- j) regulile de igienă individuală și colectivă;
- k) procedura repartizării în camere și a transferului deținuților;
- l) oferta de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială;
- m) modalitatea de selecționare și repartizare la activități lucrativ;
- n) locurile destinate fumatului;
- o) zonele, locurile și spațiile, precum și intervalele orare în care deținuții se pot deplasa neînsoțiți sau pot desfășura activități fără supraveghere;
- p) regulile de conduită pe care trebuie să le respecte personalul penitenciarului;
- q) alte prevederi în scopul aplicării corespunzătoare a regimului de executare.

(2) Respectarea regulamentului de ordine interioară constituie o obligație a tuturor deținuților pe întreaga perioadă a privării de libertate.

(3) Administrația penitenciarului este obligată să afișeze, în locuri vizibile, sau să pună la dispoziție prin punctele de documentare și informare electronică, studio radio-TV cu circuit închis sau orice alte mijloace, informații referitoare la conținutul regulamentului de ordine interioară.

ARTICOLUL 47

Definirea programului zilnic

(1) Programul zilnic cuprinde totalitatea activităților în care sunt implicați deținuții în cursul unei zile.

(2) Programul zilnic este diferențiat în raport cu profilul penitenciarului, regimul de executare, vârstă, stare de sănătate, participarea la activități lucrativ ori de altă natură, anotimp, precum și în raport de zilele de repaus.

(3) Administrația penitenciarului poate elabora programe zilnice individualizate.

ARTICOLUL 48

Conținutul programului zilnic

(1) În programul zilnic este stipulat, pe ore, timpul de muncă, timpul aflat la dispoziția deținuților și cel de odihnă, precum și timpul destinat desfășurării activităților administrativ-gospodărești, de curățenie, de igienă, de plimbare, de instruire școlară și formare profesională, activităților educative, de asistență psihologică și socială religioase, sportive, de recreere și de exercitare a unor drepturi.

(2) Pentru deținuții bolnavi, internați în spitale sau infirmerii, precum și pentru femeile gravide sau care au în îngrijire copil cu vârsta până la 1 an, programul zilnic este stabilit de medicul penitenciarului, iar în cazul penitenciarelor-spital de către directorul adjunct pentru probleme medicale.

(3) Planificarea activităților în cadrul programului zilnic are în vedere ca deținuții să petreacă cât mai mult timp în afara camerelor de deținere.

ARTICOLUL 49

Comunicarea programului zilnic deținuților

(1) Administrația penitenciarului are obligația să aducă la cunoștința deținuților programul zilnic și să asigure afișarea în locuri vizibile sau punerea la dispoziție prin punctele de documentare și informare electronică, studio radio-TV cu circuit închis sau orice alte mijloace, a diferitelor tipuri de programe zilnice.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care programul zilnic suferă modificări sau completări.

SECȚIUNEA a 2-a

Regimul aplicabil deținuților arestați preventiv în altă cauză

ARTICOLUL 50

Regimul aplicabil deținuților arestați preventiv în altă cauză

(1) Regimul de executare stabilit pentru deținuții condamnați și arestați preventiv în altă cauză se suspendă până la revocarea, înlocuirea sau încetarea arestului preventiv. În perioada de suspendare se aplică regimul specific arestaților preventiv. Repartizarea în cadrul secției de arestare preventivă se realizează prin decizie a directorului penitenciarului.

(2) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 91 și art. 204—206.

(3) În perioada arestului preventiv, deținuților repartizați în regim de maximă siguranță, clasificați în categoria celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului și cărora li s-a suspendat regimul de executare, li se aplică aceleași măsuri de siguranță până la încetarea motivelor care au determinat luarea acestora.

SECȚIUNEA a 3-a

Aplicarea provizorie a regimului de executare

ARTICOLUL 51

Aplicarea provizorie a regimului de executare

(1) Regimul provizoriu se aplică până la prima întrunire a comisiei prevăzute la art. 32 din Lege:

a) de la data expirării perioadei de carantină și observare, pentru deținuții care au fost primiți în penitenciar în baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate și pentru deținuții cărora le-a fost emis mandatul de executare a pedepsei privative de libertate în acest interval de timp;

b) de la data încetării măsurii arestării preventive ca urmare a intervenirii hotărârii definitive de condamnare în cauza respectivă;

c) de la data înlocuirii, încetării de drept sau revocării măsurii arestării preventive pentru deținuții arestați în altă cauză, dacă acestora nu li s-a stabilit un regim de executare.

(2) Aplicarea regimului provizoriu se face în baza deciziei directorului penitenciarului, care este executorie și definitivă.

ARTICOLUL 52

Măsuri specifice pentru perioada aplicării regimului provizoriu

(1) Pe toată perioada aplicării regimului provizoriu deținuții beneficiază de drepturile pe care le au deținuții incluși definitiv în respectivul regim de executare, cu excepția dreptului la muncă.

(2) Cazarea deținuților cărora li se aplică regimul de executare provizoriu se realizează în cadrul secțiilor de deținere aferente regimului de executare respectiv.

SECȚIUNEA a 4-a

Regimul de maximă siguranță

ARTICOLUL 53

Noțiunea de regim de maximă siguranță

Regimul de maximă siguranță constă în asigurarea unor măsuri stricte de pază, escortare, însoțire și supraveghere și restrângerea libertății de mișcare a deținuților concomitent cu desfășurarea unor activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase,

instruire școlară și formare profesională, care să dea posibilitatea trecerii în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

ARTICOLUL 54

Categoriile de deținuți cărora li se aplică regimul de maximă siguranță

(1) Regimul de maximă siguranță se aplică inițial, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) din Lege, persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 13 ani, precum și celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului, în condițiile art. 27 și 28.

(2) Regimul de maximă siguranță se aplică deținuților, clasificați inițial în alt regim de executare, care au comis o infracțiune sau o abatere disciplinară foarte gravă și care, prin conduita lor, afectează în mod grav desfășurarea normală a activităților în locul de deținere ori siguranța acestuia.

(3) Regimul de maximă siguranță se aplică deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani, în următoarele situații:

- a) au săvârșit abateri disciplinare repetate;
- b) constituie pericol pentru ei înșiși, pentru alți deținuți, pentru personal sau pentru societate, având în vedere antecedentele privind actele de indisciplină, de intimidare, de violență, de distrugere.

ARTICOLUL 55

Locul de executare

Regimul de maximă siguranță se execută în penitenciare anume destinate ori în secții sau spații special amenajate.

ARTICOLUL 56

Cazarea și amenajarea spațiilor de deținere

(1) Deținuții din regimul de maximă siguranță sunt cazați, de regulă, individual, în conformitate cu art. 111.

(2) Deținuții din regimul de maximă siguranță pot fi cazați în comun, în situația în care starea de sănătate sau participarea la diferite programe de influențare a comportamentului o impun, cu condiția ca numărul acestora să nu fie mai mare de 10.

(3) Amenajarea și dotarea spațiilor de deținere sunt stabilite prin ordinul ministrului justiției prevăzut de art. 48 alin. (5) din Lege.

(4) Secțiile, camerele și locurile unde deținuții din regimul de maximă siguranță desfășoară diferite activități sunt permanent închise și asigurate.

ARTICOLUL 57

Programul zilnic

(1) Programul zilnic este riguros stabilit, dispozițiile art. 47 și 48 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Deținuții din regimul de maximă siguranță care nu prestează muncă sau nu participă la activități de instruire școlară ori formare profesională desfășoară, în limita a minimum 3 ore pe zi, activități de plimbare, activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, sportive și religioase.

(3) Hrana se servește în camerele de deținere sau în săli de mese.

(4) Asistența medicală se asigură de personal medical anume desemnat, în spații amenajate, de regulă, în interiorul secției de maximă siguranță. La solicitarea personalului medical, asistența medicală este acordată sub supravegherea personalului de pază. În cazuri deosebite, la solicitarea medicului curant, deținuții din regimul de maximă siguranță pot fi internați în unități sanitare.

ARTICOLUL 58

Plimbarea

(1) Deținuții din regimul de maximă siguranță care nu prestează muncă, nu participă la programe educative, de asistență psihologică și asistență socială sau nu desfășoară activități de instruire școlară și formare profesională au dreptul la cel puțin două ore de plimbare zilnică, în curți special amenajate în aer liber.

(2) Deținuții din regimul de maximă siguranță care prestează muncă, participă la programe educative, de asistență psihologică și asistență socială sau desfășoară activități de instruire școlară și formare profesională au dreptul la cel puțin o oră de plimbare zilnică.

(3) Deținuții din regimul de maximă siguranță aflați în executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea au dreptul la cel puțin o oră de plimbare zilnică, în curți special amenajate în aer liber.

(4) Modul de amenajare și dotarea curților destinate activităților de plimbare a deținuților din regimul de maximă siguranță sunt stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 59

Munca

Deținuții din regimul de maximă siguranță care au o comportare bună și respectă regulile de ordine interioară pot presta muncă, în grupuri mici, în interiorul penitenciarului, în spații prevăzute cu dispozitive de închidere sigure și sub supraveghere permanentă.

ARTICOLUL 60

Activități educative, de asistență psihologică și asistență socială

Programele și activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială cu deținuții din regimul de maximă siguranță se desfășoară, pe baza recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, individual sau în grupuri mici, în locuri anume destinate, sub supraveghere continuă.

ARTICOLUL 61

Personalul locului de deținere

Personalul desemnat să aplice regimul de maximă siguranță este anume selecționat, format și specializat, dotat cu mijloace de autoapărare, alarmare și comunicare, într-un număr suficient, astfel încât să asigure o supraveghere strictă a deținuților, atât în interiorul, cât și în exteriorul penitenciarului, precum și intervenția operativă, în situațiile în care se impune.

ARTICOLUL 62

Escortarea și însoțirea

(1) Deplasarea deținuților din regimul de maximă siguranță la organele judiciare, spitale ori în alte locații din exteriorul penitenciarului, precum și transferarea la un alt loc de deținere se realizează în mijloace de transport special amenajate, separat de alte categorii de deținuți, acestora aplicându-li-se mijloace de imobilizare, în cazuri justificate, prin autorizare scrisă a directorului unității.

(2) La ieșirea și intrarea din și în camerele de deținere, deținuții din regimul de maximă siguranță sunt supuși, în mod obligatoriu, controlului corporal sumar. Scoaterea din camere se desfășoară în prezența unui număr suficient de personal, dotat corespunzător, iar în situația în care situația impune, li se aplică mijloace de imobilizare.

(3) Prezentarea deținuților din regimul de maximă siguranță în fața reprezentanților organelor judiciare, unităților sanitare ori ai altor instituții se realizează fără cătușe pentru mâini. În

situațiile care au impus aplicarea cătușelor pentru mâini, acestea pot fi menținute, dacă reprezentanții organelor judiciare, unităților sanitare ori ai altor instituții, în prealabil informați cu privire la motivele care au impus luarea acestei măsuri, solicită menținerea acestor mijloace de imobilizare.

ARTICOLUL 63

Accesul personalului în spațiile de deținere

Accesul personalului locului de deținere în zona de amplasare a secțiilor și camerelor destinate cazării deținuților care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță este strict limitat și se face în baza deciziei directorului penitenciarului.

SECȚIUNEA a 5-a

Regimul închis

ARTICOLUL 64

Noțiunea de regim închis

Regimul închis constă în asigurarea unor măsuri de pază, escortare, însoțire și supraveghere care să permită deținuților să desfășoare, în grupuri, activități lucrative, educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională, pentru a da posibilitatea trecerii în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

ARTICOLUL 65

Categoriile de deținuți cărora li se aplică regimul închis

(1) Regimul închis se aplică inițial deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (1) din Lege.

(2) Regimul închis se aplică și:

a) deținuților clasificați inițial în regim semideschis sau deschis care au comis o abatere disciplinară foarte gravă sau abateri disciplinare grave, în mod repetat, și care, prin conduita lor, afectează desfășurarea normală a activităților în locul de deținere;

b) deținuților clasificați inițial în regimul de maximă siguranță care au avut o bună conduită și au făcut eforturi pentru reintegrare socială;

c) deținuților care au împlinit vârsta de 65 de ani, femeilor însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an, persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, precum și celor cu afecțiuni locomotorii grave, dacă acestea au fost condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 13 ani, în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Lege;

d) în mod excepțional, deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de 13 ani, dacă în urma analizării naturii, modului de săvârșire a infracțiunii și a persoanei acestora, se apreciază că nu este oportună repartizarea în regimul de maximă siguranță, potrivit art. 34 alin. (3) din Lege. La această apreciere, în baza aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți, pot fi luate în considerare aspecte privind vârsta și starea de sănătate, lipsa antecedentelor penale, comportamentul pe parcursul procesului penal, perioada executată până la momentul stabilirii regimului de executare, participarea la activități pe durata executării măsurii arestării preventive și comportamentul în această perioadă;

e) în mod excepțional, deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani, în considerarea naturii, modului de săvârșire a infracțiunii și a persoanei acestora, în conformitate cu dispozițiile art. 37 alin. (2) din Lege. Dispozițiile art. 54 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 66

Locul de executare

Regimul închis se execută în penitenciare anume destinate ori în secții sau spații special amenajate.

ARTICOLUL 67

Cazarea și amenajarea spațiilor de deținere

(1) Cazarea deținuților din regimul închis se realizează, de regulă, în comun, în conformitate cu art. 111.

(2) Amenajarea și dotarea spațiilor de deținere sunt stabilite prin ordinul ministrului justiției prevăzut de art. 48 alin. (5) din Lege.

(3) Camerele de deținere sunt permanent închise și asigurate.

(4) Hrana se servește, de regulă, în săli de mese sau în camerele de deținere.

ARTICOLUL 68

Programul zilnic

(1) Programul zilnic cuprinde prestarea muncii, activități educative, culturale, terapeutice și sportive, consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională, asistență medicală, plimbare, timp de odihnă și alte activități necesare stimulării interesului deținuților din regimul închis de a-și asuma responsabilități, dispozițiile art. 47 și 48 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Activitățile cu deținuții din regimul închis se desfășoară individual sau în grup, sub paza și supravegherea permanentă a personalului.

(3) Deținuții din regimul închis care din diferite motive nu sunt folosiți la muncă, la activități de instruire școlară și profesională desfășoară activități de plimbare, educație, asistență psihologică și asistență socială, sportive și religioase în limita a minimum 4 ore pe zi.

ARTICOLUL 69

Plimbarea

(1) Deținuții din regimul închis care nu prestează muncă și nu participă la alte activități au dreptul la cel puțin 3 ore de plimbare zilnică.

(2) Deținuții din regimul închis care prestează muncă, participă la programe de educație sau asistență psihologică și asistență socială au dreptul la cel puțin o oră de plimbare zilnică.

(3) Deținuții din regimul închis, aflați în executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea, au dreptul la cel puțin o oră de plimbare zilnică, în curți special amenajate în aer liber.

ARTICOLUL 70

Munca

Deținuții din regimul închis pot presta muncă, sub pază și supraveghere continuă, în interiorul sau exteriorul locului de deținere.

ARTICOLUL 71

Activități educative, de asistență psihologică și asistență socială

Programele și activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială se desfășoară pe baza recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, în grupuri, în interiorul locului de deținere, sub pază și supraveghere. În exteriorul locului de deținere pot fi desfășurate activități educative și culturale, cu deținuții din regimul închis, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.

ARTICOLUL 72

Escortarea și însoțirea

(1) Deplasarea deținuților din regimul închis la organele judiciare, unități sanitare ori în alte locații din exteriorul penitenciarului, precum și transferarea la un alt loc de deținere se realizează în mijloace de transport special amenajate, separat de alte categorii de deținuți.

(2) La ieșirea și intrarea din și în camerele de deținere, deținuții din regimul închis sunt supuși, în mod obligatoriu, controlului corporal sumar.

(3) Aplicarea mijloacelor de imobilizare se realizează potrivit regulamentului prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(4) Prevederile art. 62 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 6-a

Regimul semideschis

ARTICOLUL 73

Noțiunea de regim semideschis

Regimul semideschis conferă deținuților posibilitatea de a se deplasa neînsoțiți în zone din interiorul locului de deținere pe traseele stabilite de către administrația penitenciarului și de a-și organiza timpul liber avut la dispoziție, sub supraveghere, cu respectarea programului stabilit de administrație.

ARTICOLUL 74

**Categoriile de deținuți
cărora li se aplică regimul semideschis**

(1) Regimul semideschis se aplică deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (1) din Lege.

(2) Regimul semideschis se aplică și:

a) deținuților clasificați inițial în regim deschis care au comis o abatere disciplinară gravă sau abateri disciplinare grave, în mod repetat, și care din cauza conduitei necorespunzătoare au devenit incompatibile cu acest tip de regim;

b) deținuților clasificați inițial în regimul închis care au avut o bună conduită și au făcut eforturi temeinice pentru reintegrare socială;

c) în mod excepțional, deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani, în considerarea naturii, modului de săvârșire a infracțiunii și a persoanei acestora, potrivit art. 36 alin. (2) din Lege. Dispozițiile art. 65 alin. (2) lit. d) se aplică în mod corespunzător;

d) în mod excepțional, deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mică de un an, în conformitate cu art. 38 alin. (2) din Lege. Dispozițiile art. 54 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 75

Locul de executare

Regimul semideschis se execută în penitenciare anume destinate ori în secții sau spații special amenajate.

ARTICOLUL 76

Cazarea și amenajarea spațiilor de deținere

(1) Cazarea se realizează în comun, în conformitate cu art. 111, și se face cu respectarea principiului separării femeilor de bărbați și a tinerilor de ceilalți majori. Alte criterii pentru separarea sau gruparea deținuților din regimul semideschis sunt:

a) compatibilitatea intelectuală și de ordin cultural;

b) interesul de participare la activități de resocializare și de folosire la muncă.

(2) Amenajarea și dotarea spațiilor de deținere sunt stabilite prin ordinul ministrului justiției prevăzut de art. 48 alin. (5) din Lege.

(3) Camerele de deținere sunt deschise pe timpul zilei, după apelul de dimineață și până cel mai târziu cu 30 de minute înainte de apelul de seară, în funcție de condițiile de vizibilitate. Din motive medicale, de siguranța deținerii și pentru buna desfășurare a unor activități, directorul locului de deținere poate dispune închiderea și asigurarea ușilor camerelor de deținere.

(4) În intervalul cuprins între apelul de seară și apelul de dimineață, pe timpul servitului mesei și în situația în care întregul efectiv din cameră participă la activități în afara acesteia, ușa este închisă și asigurată.

ARTICOLUL 77

Programul zilnic

Deținuții din regimul semideschis își organizează timpul avut la dispoziție și desfășoară activități administrativ-gospodărești, sub supraveghere, cu respectarea programului stabilit de administrație.

ARTICOLUL 78

Munca

Munca prestată de deținuții din regimul semideschis se desfășoară în interiorul și exteriorul locului de deținere, supravegherea fiind asigurată de personal neînarmat. Față de deținuții care desfășoară activități în exteriorul penitenciarului se poate lua măsura supravegherii electronice în condițiile art. 31—33.

ARTICOLUL 79

**Activități educative, de asistență psihologică
și asistență socială**

Programele și activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială cu deținuții din regimul semideschis se desfășoară pe baza recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, în grupuri, în spații din interiorul locului de deținere, care rămân deschise pe timpul zilei, precum și în exteriorul locului de deținere. Însoțirea și supravegherea deținuților din regimul semideschis în exteriorul locului de deținere se fac cu personal neînarmat.

SECȚIUNEA a 7-a

Regimul deschis

ARTICOLUL 80

Noțiunea de regim deschis

Regimul deschis conferă deținuților posibilitatea de a se deplasa neînsoțiți în interiorul locului de deținere, de a presta muncă și de a desfășura activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională, în afara locului de deținere, fără supraveghere.

ARTICOLUL 81

Categoriile de deținuți cărora li se aplică regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică deținuților condamnați la pedeapsa închisorii de cel mult un an, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) din Lege.

(2) Regimul deschis se aplică și:

a) deținuților clasificați inițial în regimul semideschis care au avut o bună conduită și au făcut eforturi serioase pentru reintegrare socială;

b) în mod excepțional, deținuților condamnați la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani, în considerarea naturii, modului de săvârșire a infracțiunii și a persoanei acestora, în conformitate cu art. 37 alin. (2) din Lege. Dispozițiile art. 65 alin. (2) lit. c) se aplică în mod corespunzător.

(3) Regimul deschis se bazează pe disciplina liber consimțită, pe sentimentul de responsabilitate față de comunitatea din care provin deținuții și îi încurajează să folosească cu bună-credință libertățile ce le sunt conferite.

ARTICOLUL 82

Locul de executare

(1) Regimul deschis se execută în penitenciare anume destinate ori în spații sau secții special amenajate în interiorul sau exteriorul penitenciarelor.

(2) Deținuții pot fi separați sau grupați ținând seama de compatibilitatea intelectuală și de ordin cultural, interesul de participare la activități de reintegrare socială și de folosire la muncă.

ARTICOLUL 83

Cazarea și amenajarea spațiilor de deținere

(1) Cazarea deținuților din regimul deschis se realizează în comun, în conformitate cu art. 111.

(2) Camerele de cazare se țin descuiate atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, deținuții din regimul deschis având acces liber în locurile și zonele stabilite de administrația penitenciarului.

(3) Camerele de cazare se încuie pe durata apelului și cu ocazia luării mesei, precum și în cazul participării la activități a întregului efectiv dintr-o cameră. Din motive medicale, de siguranța deținerii și pentru buna desfășurare a unor activități, directorul locului de deținere poate dispune închiderea și asigurarea ușilor camerelor de deținere.

(4) Amenajarea și dotarea spațiilor de deținere sunt stabilite în ordinul ministrului justiției prevăzut de art. 48 alin. (5) din Lege.

ARTICOLUL 84

Munca

(1) Deținuții din regimul deschis pot presta muncă, în interiorul și exteriorul penitenciarului, fără supraveghere, având obligația de a reveni la locul de cazare după terminarea programului.

(2) Deținuții din regimul deschis care desfășoară activități lucrative în exteriorul penitenciarului, în funcție de vulnerabilitățile identificate pot fi supravegheați, inclusiv prin utilizarea sistemelor electronice de supraveghere la distanță, în condițiile art. 31—33.

ARTICOLUL 85

Activități educative, de asistență psihologică și asistență socială

Deținuții din regimul deschis pot desfășura, pe baza recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, în interiorul sau în exteriorul penitenciarului, fără supraveghere. Dispozițiile art. 84 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 86

Programul zilnic

(1) Deținuții din regimul deschis își organizează singuri timpul avut la dispoziție și activitățile administrativ-gospodărești, cu respectarea programului stabilit de administrație.

(2) Cu aprobarea directorului penitenciarului, deținuții din regimul deschis pot frecventa cursuri de școlarizare, calificare sau învățământ universitar, pot beneficia de asistență medicală, inclusiv de medicină dentară, la recomandarea medicului unității, pot participa individual sau în grup la programe culturale, educative, sportive, artistice, religioase și activități lucrative, în exteriorul locului de deținere, fără supraveghere. În anumite situații, cu aprobarea directorului penitenciarului, pot lua parte la activitățile culturale, educative, sportive, artistice și religioase și membrii de familie ai acestora sau reprezentanți ai societății. Dispozițiile art. 84 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 87

Obligații și interdicții specifice

(1) Cu ocazia includerii deținuților în regimul deschis și ori de câte ori este necesar, aceștia sunt instruiți cu privire la îndatoririle, obligațiile și interdicțiile pe care le au, semnând un angajament în acest sens.

(2) Deținuții din regimul deschis se deplasează la activitățile prevăzute la art. 86 alin. (2), în zonele și pe traseele stabilite de administrația penitenciarului. Nerespectarea acestei prevederi atrage răspunderea disciplinară sau penală, potrivit legii.

(3) Pe timpul desfășurării de activități în afara penitenciarului, deținuților din regimul deschis le este interzis:

a) să procure, să dețină, să comercializeze și să consume băuturi alcoolice sau substanțe psihotrope, să frecventeze localuri publice, să conducă autovehicule în alte condiții decât cele stabilite de administrația locului de deținere, să intre în legătură cu anumite persoane ori să se deplaseze în anumite locuri, să poarte, să procure sau să dețină arme, muniții, substanțe toxice ori explozive de orice fel;

b) să părăsească locurile unde sunt planificați, înainte de terminarea programului, fără aprobarea persoanei desemnate de conducerea locului de deținere să coordoneze activitatea;

c) să se deplaseze fără a avea asupra lor documente de legitimare eliberate de administrația locului de deținere, pe care sunt obligați să le prezinte, la cerere, organelor competente.

(4) Deținuții din regimul deschis pot păstra și administra sume de bani din contul personal sau mijloace electronice de plată necesare efectuării unor cheltuieli minime legate de asigurarea igienei personale, transport, suplimentarea hranei, achiziționarea unor articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, pe timpul cât se află în afara penitenciarului, la activitățile prevăzute la art. 86 alin. (2). La întoarcerea în penitenciar sunt obligați să justifice sumele de bani cheltuite. Deținuții din regimul deschis pot cumpăra bunuri vestimentare, în numărul stabilit în anexa nr. 1, doar cu aprobarea prealabilă a directorului penitenciarului. După achiziționare, bunurile vor fi evidențiate în bonurile de primire în păstrare.

(5) Sumele de bani cheltuite în condițiile alin. (4) nu pot depăși cuantumul stabilit prin art. 151.

(6) Pe timpul desfășurării în afara penitenciarului a activităților prevăzute la art. 86 alin. (2), fără supraveghere, deținuții din regimul deschis pot deține și folosi doar telefoane mobile proprii, pe bază de abonament personal, fără acces la internet. Aceștia pot apela administrația penitenciarului și un număr limitat de persoane, cu aprobarea directorului penitenciarului. Administrația penitenciarului poate solicita deținuților prezentarea facturii telefonice detaliate.

(7) Folosirea telefonului mobil în alte condiții decât cele prevăzute la alin. (6) sau neprezentarea facturii detaliate constituie abatere disciplinară foarte gravă și atrage suspendarea utilizării telefonului.

(8) Telefoanele mobile, sumele de bani rămase la întoarcerea în penitenciar, precum și mijloacele electronice de plată sunt păstrate într-un spațiu special amenajat, în casete prevăzute cu încuietori sigure, amplasate la intrarea în locul de deținere, și sunt evidențiate nominal într-un registru, de către personalul administrației penitenciarului, cu menționarea orei la care acestea au fost predate și a orei la care au fost returnate deținuților.

SECȚIUNEA a 8-a

Stabilirea și schimbarea regimului de executare

ARTICOLUL 88

Procedura stabilirii regimului de executare

(1) Cu ocazia stabilirii regimului de executare a deținuților, membrii comisiei prevăzute de art. 32 din Lege țin cont și de rezultatele aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți, prevăzute la art. 40 alin. (4) din Lege, și au în vedere:

- a) durata pedepsei privative de libertate și perioada executată până la momentul stabilirii regimului de executare;
- b) gradul de risc al deținutului, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, persoana acestuia;
- c) antecedentele penale;
- d) vârsta și starea de sănătate;
- e) conduita, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenție anterioare;
- f) nevoile identificate și abilitățile necesare includerii în programe educative, de asistență psihologică și asistență socială;

g) disponibilitatea de a presta muncă și de a participa la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională.

(2) În raport cu prevederile alin. (1) și ale art. 39 din Lege, fiecare membru al comisiei propune motivat regimul de executare.

(3) Dacă, după aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (1), comisia nu identifică situația de excepție prevăzută la art. 54 alin. (3), art. 65 alin. (2) lit. d) și e), art. 74 alin. (2) lit. c) și d) și art. 81 alin. (2) lit. b), va ține seama strict de cuantumul pedepsei privative de libertate, prevăzut de Lege, pentru stabilirea regimului de executare.

(4) În cazul în care deținutul este condamnat la mai multe pedepse privative de libertate, la stabilirea regimului de executare se are în vedere pedeapsa cea mai mare.

(5) Stabilirea regimului se face prin votul deschis al membrilor comisiei, hotărârea fiind luată cu majoritate simplă.

(6) Propunerile membrilor comisiei, motivațiile și decizia finală a comisiei, pentru fiecare caz în parte, se consemnează într-un proces-verbal, datat și înregistrat, care se depune la dosarul individual. Dacă stabilirea regimului se efectuează după terminarea perioadei de carantină și observare sau după aplicarea regimului provizoriu, prevăzute de art. 39 din Lege, comisia prevede un termen de reanalizare, în condițiile art. 40 alin. (8) din Lege.

(7) Decizia membrilor comisiei, întocmită în două exemplare, care cuprinde menționarea căii de atac existente și a termenului de exercitare a acesteia, se aduce la cunoștința deținutului. Un exemplar se înmânează deținutului, iar celălalt, din care să rezulte luarea la cunoștință, se depune la dosarul individual.

(8) Deținutul poate fi ascultat de membrii comisiei, pentru lămurirea unor aspecte ce țin de persoana acestuia.

(9) Documentele create în procedura stabilirii regimului de executare se depun în dosarul individual.

(10) Mențiuni despre stabilirea regimului de executare se fac în dosarul individual, în aplicațiile informatizate și în celelalte documente operative stabilite prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 89

Sesizarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate

(1) Deținutul nemulțumit de regimul de executare stabilit de comisia prevăzută de art. 32 din Lege poate formula, în scris, plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de regimul de executare a pedepsei stabilit, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) din Lege.

(2) În cazul în care comisia apreciază că deținutul prezintă risc pentru siguranța penitenciarului, decizia prin care s-a stabilit regimul de executare însoțește procesul-verbal de stabilire a riscului.

(3) Plângerea se depune la judecătorul de supraveghere a privării de libertate prin grija serviciului sau biroului evidență.

ARTICOLUL 90

Punerea în aplicare a hotărârii de stabilire a regimului de executare

Decizia de stabilire a regimului de executare, încheierea judecătorului de supraveghere a privării de libertate sau, după caz, sentința instanței de judecată se pune în aplicare la data înregistrării în penitenciar, de către personalul desemnat prin act administrativ emis de directorul locului de deținere.

ARTICOLUL 91

Schimbarea regimului de executare

(1) Schimbarea regimului de executare a pedepsei privative de libertate se realizează în conformitate cu dispozițiile art. 40 din Lege.

(2) Pe baza raportului întocmit de către comisia prevăzută la art. 32 din Lege se ia hotărârea prin care se dispune menținerea sau schimbarea regimului de executare, în situația în care:

- a) sunt executate fracțiunile din pedeapsă prevăzute la art. 40 alin. (2) din Lege;
- b) a intervenit o nouă condamnare la o pedeapsă privativă de libertate;

c) este sesizată de comisia de disciplină în cazul comiterii unei abateri foarte grave sau, în mod repetat, a unor abateri grave;

d) deținutul a comis o infracțiune;

e) la apariția sau încetarea cauzelor prevăzute la art. 35 alin. (1) din Lege;

f) la împlinirea termenului prevăzut de art. 40 alin. (8) Lege.

(3) Hotărârea comisiei, de menținere sau de schimbare a regimului de executare, întocmită în două exemplare, care cuprinde menționarea căii de atac existente și a termenului de exercitare a acesteia, se aduce la cunoștința deținutului. Un exemplar se înmânează deținutului, iar celălalt, din care să rezulte luarea la cunoștință, se depune la dosarul individual.

(4) Hotărârea devine executorie:

a) la data expirării termenului prevăzut în art. 40 alin. (11) din Lege, dacă deținutul nu a formulat plângere;

b) la data înregistrării în penitenciar a încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate sau, după caz, a sentinței instanței de judecată, prin care a fost soluționată plângerea sau contestația deținutului.

(5) Dispozițiile art. 88 alin. (2), (4)—(6), (8)—(10) și art. 89 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 92

Individualizarea regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate urmărește planificarea demersurilor recuperative destinate îmbunătățirii statusului educațional, psihosocial și pregătirii deținutului pentru reintegrare socială, în baza activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială consemnate în Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică.

(2) Recomandările din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, completate de către specialiștii sectorului reintegrare socială, consecutiv evaluărilor multidisciplinare inițiale, sunt aprobate în cadrul comisiei prevăzute de art. 32 din Lege, la stabilirea regimului de executare.

(3) În stabilirea recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică se au în vedere nevoile deținutului, identificate din perspectivă multidisciplinară, precum și ariile de intervenție prioritare, raportat la specificul regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(4) Programele și activitățile consemnate în Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică sunt aduse la cunoștința deținutului și devin obligatorii pentru acesta, după luarea la cunoștință și semnarea angajamentului de participare.

(5) Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică este revizuit la schimbarea regimului de executare a pedepsei privative de libertate și ori de câte ori este necesar, în condițiile alin. (2) și (3).

ARTICOLUL 93

Individualizarea regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate în cazul tinerilor

Tinerii execută pedepsele privative de libertate în penitenciare anume destinate ori în secții sau spații special amenajate, pentru a li se asigura protecția și asistența pe plan social, școlar, educativ, profesional, psihologic, medical și fizic, care le sunt necesare potrivit vârstei, sexului și personalității fiecăruia.

ARTICOLUL 94

Separarea tinerilor

În penitenciarele de tineri se asigură separarea pe camere în funcție de sex, regimul de executare stabilit de comisia prevăzută de art. 32 din Lege și riscul pe care îl prezintă pentru siguranța penitenciarului.

ARTICOLUL 95

Activități lucrative, educative, de asistență psihologică și asistență socială pentru tineri

(1) Programele educative, de asistență psihologică și asistență socială sunt orientate spre favorizarea contactului cu societatea și în special cu familia, astfel încât la punerea în libertate tinerii să nu fie dezavantajați sub aspect școlar, profesional sau social.

(2) Prin programele stabilite, administrația locului de deținere urmărește ca pe timpul zilei tinerii să desfășoare, pe baza recomandărilor din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, sportive, lucrative, ocupaționale și recreative în afara camerelor de deținere. Dispozițiile art. 92 se aplică în mod corespunzător.

**CAPITOLUL IV
Condițiile de detenție**

SECȚIUNEA 1

Primirea deținuților

ARTICOLUL 96

Primirea deținuților

În toate locurile de deținere se amenajează spații de primire care să asigure condiții pentru identificarea persoanei și verificarea documentelor, efectuarea percheziției corporale amănunțite, echipare, efectuarea vizitei medicale sumare, luarea măsurilor igienico-sanitare, precum și posibilitatea separării până la repartizarea în camerele de deținere.

ARTICOLUL 97

Documentele pe care le conține dosarul individual la primirea în locul de deținere

(1) Deținuții sunt primiți în locurile de deținere în baza mandatului de executare a pedepsei închisorii sau detențiunii pe viață, în original sau în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poștă electronică ori prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 556 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare, după stabilirea identității acestora și verificarea valabilității și autenticității documentelor prevăzute după caz, la alin. (2), (4)—(8). Originalul mandatului de executare a pedepsei închisorii sau detențiunii pe viață se înaintează locului de deținere într-un termen rezonabil, dar nu mai mult de 20 de zile lucrătoare.

(2) Deținuții sunt primiți cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate, ce conțin următoarele documente:

a) mandatul de executare a pedepsei privative de libertate, în original sau în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poștă electronică ori prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 556 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare;

b) actul de identitate valabil sau procesul-verbal de stabilire a identității întocmit de organul de executare;

c) copia procesului-verbal privind data și ora la care a fost înmănat deținutului mandatul de executare;

d) adresa de predare a deținutului.

(3) Dacă mandatul de executare conține erori materiale, dar permite identificarea persoanei și stabilirea măsurii dispuse în raport cu datele de identificare existente în evidențele organelor de poliție și dispozitivul hotărârii instanței de judecată, administrația penitenciarului primește persoana arătată în mandat, urmând ca organul de poliție ce execută măsura să remită mandatul rectificat după primirea acestuia de la instanța de judecată.

(4) În situația în care deținutul este depus prin intermediul centrelor de reținere și arestare preventivă, dosarul individual va cuprinde: mandatul de executare a pedepsei privative de libertate, copia cazierului judiciar, procesul-verbal de introducere în arest, fișa de cunoaștere individuală, fișa medicală, acte de identitate sau proces-verbal de identificare, fotografie față și profil, fișă dactiloscopică, adresa de predare a deținutului și, după caz, copia hotărârii de condamnare, dacă a fost comunicată de instanța de judecată organului de poliție.

(5) Fișa de cunoaștere individuală cuprinde mențiuni privind comportamentul persoanei private de libertate pe perioada deținerii în centrul de reținere și arestare preventivă, respectiv a

arestului la domiciliu, dacă a fost condamnată anterior pentru apartenența la grupări de criminalitate organizată sau teroriste, dacă a fost dată în urmărire, dacă s-a opus reținerii sau arestării, dacă declară că a fost consumatoare de droguri sau dacă în cauza în care a fost condamnată s-a sustras arestului la domiciliu sau controlului judiciar.

(6) În situația în care deținutul a fost subiect al arestului la domiciliu, dosarul individual cuprinde: mandatul de executare a pedepsei privative de libertate în original ori în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poștă electronică sau prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 556 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare, copia ștazierului judiciar, fișa de cunoaștere individuală, acte de identitate sau proces-verbal de identificare, adresa de predare a deținutului și, după caz, copia hotărârii de condamnare, dacă a fost comunicată de instanța de judecată organului de poliție.

(7) Pentru primirea deținuților în penitenciarele-spital este necesară recomandarea de internare din partea medicului specialist sau o dispoziție a organului judiciar. În caz de urgență se va proceda la internarea deținutului în cea mai apropiată unitate spitalicească din rețeaua publică.

(8) Administrația locului de deținere poate respinge motivat primirea deținuților în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de alin. (1), (2), (4) și (6).

(9) În cazul în care la primirea în locul de deținere nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de alin. (5), penitenciarul va primi deținutul, urmând ca documentele care trebuiau să îl însoțească să fie transmise în termen de 20 zile lucrătoare.

ARTICOLUL 98

Înregistrarea primirii

(1) Datele de identitate ale deținutului, anul, luna, ziua și ora primirii, actul în baza căruia s-a făcut primirea și autoritatea care l-a emis se consemnează în registrul prevăzut de art. 106 alin. (1) lit. a) din Lege.

(2) Personalul care participă la primirea deținuților efectuează operațiunile și întocmește documentele stabilite prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) În cazul în care deținutul se prezintă la locul de deținere din întreruperea executării pedepsei sau este prins după evadare, administrația locului de deținere întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul individual al acestuia.

ARTICOLUL 99

Fotografierea, amprentarea și prelevarea de probe biologice

(1) În condițiile legii, deținuții sunt obligați să se supună amprentării, fotografierii și prelevării probelor biologice, în vederea introducerii profilurilor genetice în sistemul național de date genetice judiciare, cu ocazia primirii în locurile de deținere și ori de câte ori se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți, instanțele de judecată și organele de urmărire penală. În cazul în care se schimbă fizionomia deținutului pe perioada executării pedepsei, în vederea operaționalizării documentelor de evidență, administrația penitenciarului ia măsuri de fotografiere a acestuia.

(2) Fotografierea tatuajelor ori semnelor particulare pe care deținuții le au se face cu respectarea intimității celor în cauză.

(3) Refuzul deținuților de a se supune amprentării, fotografierii și prelevării probelor biologice constituie abatere disciplinară gravă.

(4) Procedura realizării activităților prevăzute la alin. (1) și (2) este stabilită în regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 100

Controlul deținutului și al bagajelor acestuia

(1) La primire, deținuții sunt supuși percheziției corporale amănunțite. Înainte de efectuarea acesteia, deținuții sunt informați cu privire la bunurile care pot fi păstrate asupra lor, bunurile care sunt interzise și consecințele care decurg din nedeclararea și deținerea lor în alte condiții decât cele legale și regulamentare.

(2) Bunurile, obiectele de valoare și sumele de bani, în lei sau valută, declarate și ridicate de la deținuți se inventariază, se consemnează în bonuri de primire în păstrare și se păstrează prin grija administrației locului de deținere sau, la cererea scrisă a acestora, sunt predate familiei ori depuse la instituții autorizate să le păstreze. Sumele de bani în lei sau valută declarate și ridicate de la deținuți cu ocazia primirii se consemnează în fișa contabilă nominală și pot fi folosite în condițiile art. 70 alin. (4) din Lege.

(3) După efectuarea percheziției, bunurile, obiectele de valoare și sumele de bani, în lei sau valută, nedeclarate și deținute în alte condiții decât cele legale și regulamentare se confiscă, potrivit legii.

(4) Modalitățile de păstrare a bunurilor și obiectelor de valoare prevăzute la alin. (2), precum și de gestionare a sumelor de bani în lei și în valută prevăzute la alin. (3) sunt stabilite prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 101

Măsuri igienico-sanitare

(1) La primirea în locurile de deținere, deținuții sunt supuși îmbăierii, vizitei medicale sumare și, după caz, unor măsuri igienico-sanitare adecvate pentru intrarea în colectivitate, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății.

(2) Cu această ocazie, administrația penitenciarului pune la dispoziția deținutului un set de produse igienico-sanitare, al cărui conținut este prevăzut prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor. Refuzul primirii acestuia de către deținut se consemnează în scris.

ARTICOLUL 102

Echiparea

Pentru deținuții care nu dispun de ținută civilă personală, aceasta se asigură de administrația locului de deținere, în condițiile ordinului ministrului justiției prevăzut de art. 49 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 103

Confirmarea comunicării despre prezența deținutului în locul de deținere

(1) Conținutul procesului-verbal, în care este consemnată exercitarea dreptului prevăzut la art. 43 alin. (4) din Lege, se aduce la cunoștința deținutului, sub semnătură, și se depune la dosarul individual.

(2) Procesul-verbal prevăzut la art. 43 alin. (8) din Lege cuprinde mențiuni referitoare la starea de fapt, măsurile ce au fost sau urmează a fi luate, în vederea exercitării dreptului la încunoștințarea unui membru de familie sau altei persoane despre penitenciarul în care se află și modul în care a fost exercitat dreptul prevăzut la art. 43 alin. (4) din Lege.

ARTICOLUL 104

Informarea inițială cu privire la drepturi, obligații și interdicții, recompense, abateri și sancțiuni disciplinare

(1) Persoana desemnată de directorul locului de deținere aduce la cunoștința deținuților, sub semnătură, drepturile, obligațiile și interdicțiile, recompensele care pot fi acordate, abaterile și sancțiunile disciplinare care se pot aplica.

(2) Dovada informării inițiale se consemnează în procesul-verbal, prevăzut la art. 103 alin. (1) sau, după caz, alin. (2).

ARTICOLUL 105

Interviuearea deținutului

(1) Personalul desemnat de directorul locului de deținere chestionează deținutul cu privire la nevoile imediate legate de starea de sănătate și siguranța sa personală, pentru luarea măsurilor medicale sau de protecție necesare.

(2) Dovada interviueării se consemnează în procesul-verbal, prevăzut la art. 103 alin. (1) sau, după caz, alin. (2).

ARTICOLUL 106

Evaluarea medicală

În termen de 72 de ore de la primire, medicul locului de deținere efectuează examenul clinic complet, putând fi solicitate investigații paraclinice, astfel încât, în cel mult 21 de zile, să se stabilească starea de sănătate și cerințele de asistență medicală și de hrană, precum și aptitudinea de muncă, consemnând constatările în fișa medicală. Mențiunile privind leziunile traumatiche observate la depunere se consemnează în registrul prevăzut la art. 159 alin. (8), iar cele privind aptitudinea de muncă se consemnează și în documentele operative stabilite prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 107

Perioada de carantină și observare

(1) Perioada de carantină și observare se realizează pentru persoanele primite de la organele de poliție sau venite din întreruperea executării pedepsei.

(2) În perioada de carantină și observare se studiază comportamentul și personalitatea deținuților, se efectuează examene medicale, se desfășoară activități de educație sanitară și se evaluează nevoile educaționale, psihologice și sociale, în scopul stabilirii ariilor de intervenție și asistență.

(3) La finalizarea perioadei de carantină și observare, pentru fiecare deținut, serviciul de educație și asistență psihosocială întocmește Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, prin care se precizează activitățile și programele în care acesta urmează a fi inclus pe perioada deținerii. Acesta se completează și se modifică ori de câte ori este necesar.

(4) În perioada de carantină și observare se desfășoară activități care au ca scop cunoașterea de către deținuți a normelor privind ordinea, disciplina, conduita, relațiile cu alte persoane și cuprinde activități individuale sau colective desfășurate de administrația penitenciarului.

(5) În locurile de deținere există spații destinate cazării deținuților prevăzuți la alin. (1), asigurându-se separarea față de ceilalți deținuți și condițiile necesare pentru desfășurarea activităților prevăzute la alin. (4).

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică deținuților prevăzuți la art. 159 alin. (1) lit. c)—g).

SECȚIUNEA a 2-a

Transferarea deținuților

ARTICOLUL 108

Transferarea deținuților

(1) Comisia prevăzută la art. 32 din Lege face propuneri de transfer Administrației Naționale a Penitenciarelor, în următoarele situații:

a) stabilirea sau schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în situația în care acesta nu se încadrează în profilul unității;

b) depășirea capacității de cazare a penitenciarului;

c) înscrierea deținuților la cursuri de formare profesională ori de instruire școlară;

d) folosirea deținuților la muncă, la activități de educație și de asistență psihologică și asistență socială;

e) în cazul deținuților pentru care măsurile de siguranță, de asigurare a ordinii și disciplinei la nivelul penitenciarului sunt neîndestulătoare;

f) pentru încheierea căsătoriei;

g) alte motive temeinic justificate.

(2) Deținuții pot formula cereri de transfer în alt penitenciar. În cazul în care cererile de transfer sunt transmise Administrației Naționale a Penitenciarelor, acestea se remit administrației penitenciarului, în vederea avizării de către comisia prevăzută de art. 32 din Lege.

(3) Cererilor formulate de alte persoane sau organizații nonguvernamentale li se vor da curs doar în măsura în care acestea sunt însușite de către deținuți.

(4) Transferarea deținuților la un alt penitenciar se face conform profilării penitenciarelor, stabilite prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 45 alin. (1) din Lege, și va ține cont, de regulă, ca penitenciarul să fie situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu a acestora.

(5) Dispozițiile art. 103 se aplică în mod corespunzător.

(6) Prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc limitele competenței și responsabilitățile penitenciarelor cu rol de coordonare zonală, în aplicarea art. 12 alin. (2) lit. k)—m).

(7) În cazul prevăzut la art. 45 alin. (6) din Lege, informarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate se face prin adresă scrisă sau prin avizarea adresei de solicitare a transferului în centrul de rețineră și arestare preventivă.

(8) Inițierea de către deținuți a unor cauze penale ori civile pentru ei sau pentru alții, în scopul menținerii ori transferării într-un penitenciar, constatată de către instanța de judecată ca fiind un abuz de drept, constituie abatere disciplinară foarte gravă.

ARTICOLUL 109

Măsuri luate în cazul deținuților transferați pentru o perioadă scurtă de timp într-un alt penitenciar

(1) Comunicarea prevăzută la art. 103, în cazul deținuților transferați temporar în vederea prezentării în fața organelor judiciare sau pentru alte motive, cuprinde și informații referitoare la posibilitatea programării prealabile a unei eventuale vizite.

(2) Cazarea deținuților se face în secții sau camere de deținere special amenajate, cu aplicarea art. 36 alin. (5) din Lege. Acordarea drepturilor se face conform regimului de detenție în care se află.

(3) Bunurile și documentele care însoțesc deținuții prevăzuți la alin. (1), precum și modul de acordare a drepturilor se stabilesc prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 110

Transportarea deținuților

(1) Pentru transportul deținuților și al materialelor, locurile de deținere dispun de mijloace operative proprii. În situații speciale, transportul deținuților se poate realiza și cu mijloace de transport auto, fluviale și aeriene, aflate în dotarea Ministerului Afacerilor Interne sau serviciilor de urgență medicală, în condiții stabilite prin protocoale de colaborare interinstituțională.

(2) Mijloacele operative de transport sunt autoturismele, autodubele, autobuzele, autosanitarele, mijloace de transport fluviale și aeriene, precum și alte mijloace de transport, aflate în dotarea locului de deținere. Pentru transportul deținuților care

prezintă risc pentru siguranța penitenciarului, în situații speciale, pot fi utilizate și mijloace auto blindate.

(3) Mijloacele operative de transport se dotează cu dispozitive de tip GPS, de radiocomunicație, de semnalizare, de avertizare luminoasă și acustică, precum și sistem de comunicare între conducătorii acestora și membrii escortei.

(4) Mijloacele operative de transport sunt amenajate astfel încât să fie asigurată iluminarea naturală, aerisirea și confortul termic, iar persoanele transportate să fie expuse cât mai puțin privirii publice.

(5) Mijloacele operative de transport pentru deținuți sunt dotate, de regulă, cu camere video și monitoare pentru supravegherea activității deținuților pe timpul deplasării și sunt compartimentate în conformitate cu regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(6) Graficul efectuării transportului deținuților între unitățile de penitenciare este aprobat prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(7) În situațiile prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. k)–m), graficul efectuării transportului deținuților între unitățile penitenciare arondate aceleiași zone geografice este aprobat prin decizia directorului penitenciarului cu rol de coordonare.

(8) În cazul participării deținuților la activitățile lucrative și de reintegrare socială, transportul acestora poate fi asigurat cu mijloace de transport aparținând operatorilor economici sau, după caz, altor instituții publice și organizații neguvernamentale, cu respectarea art. 46 alin. (1) și (2) din Lege.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de detenție

ARTICOLUL 111

Cazarea deținuților

(1) Spațiile destinate cazării deținuților trebuie să respecte demnitatea umană, ținându-se cont de condițiile climatice și, în special, de suprafața de locuit, volumul de aer, iluminare, surse de încălzire și ventilație.

(2) Deținuții sunt cazați individual sau în comun. La rămânerea definitivă a deciziei de stabilire și schimbare a regimului de executare, deținuții sunt cazați în secții de deținere de profil, inițial în camere destinate adaptării la regimul de executare stabilit, ținându-se seama, după caz, de art. 29 și 36, criteriile de separațiune, precum și de motivele de siguranță stabilite în regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) Camerele de cazare sunt dotate cu mobilier și cazarmament, astfel încât să asigure deținuților pat individual, condiții pentru dormit, păstrarea bunurilor, a obiectelor personale, precum și servirea hranei.

(4) Cazarmamentul asigurat deținuților se stabilește prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Deținuții sunt obligați să respecte regulile de igienă individuală și colectivă, precum și măsurile stabilite de medicul locului de deținere.

(6) Fiecărui deținut i se asigură condiții de folosire a surselor de apă curentă și a articolelor de toaletă pentru menținerea igienei.

(7) Deținuților li se asigură posibilitatea să facă baie, cu apă caldă, de cel puțin două ori pe săptămână. Au posibilitatea îmbăierii zilnice cei care își desfășoară activitatea în locuri cu risc epidemiologic crescut sau în orice alte locuri, dacă situația o impune.

(8) Articolele de curățenie și igienă individuală și colectivă se asigură de către administrația locului de deținere, în limita normelor stabilite prin ordin al ministrului justiției. În condițiile art. 148, deținuții pot achiziționa astfel de articole de la punctele comerciale din incinta locului de deținere.

ARTICOLUL 112

Ținuta deținuților

(1) Deținuții folosesc îmbrăcăminte și încălțăminte personală adecvată.

(2) Deținuților care nu posedă îmbrăcăminte și încălțăminte personală adecvată și care nu au dispus în ultimele 30 de zile de mijloacele bănești necesare, în lei sau valută, care pot fi utilizate pe perioada executării pedepsei, li se asigură de către administrația locului de deținere ținută, în funcție de climă și anotimp. Dispozițiile art. 60 alin. (4) din Lege se aplică în mod corespunzător.

(3) Normele de echipare și durata de folosință a ținutei asigurate de administrația locului de deținere se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(4) Ținuta asigurată de administrația locului de deținere, prin caracteristicile sale, nu trebuie să fie umilitoare sau degradantă.

(5) Deținuții internați în spitale și infirmerii sunt echipați conform normelor medicale sanitare în vigoare.

(6) Prezentarea deținuților în fața organelor judiciare, a altor autorități sau instituții publice se realizează în ținută decentă.

(7) Ținuta deținuților, personală sau asigurată de administrația locului de deținere, nu trebuie să fie asemănătoare cu uniforma personalului.

(8) Deținuții care muncesc beneficiază de echipament de protecție personal sau asigurat de administrația locului de deținere. Persoanele juridice sau fizice care folosesc deținuții la muncă ce necesită articole de protecție sunt obligate să asigure bunurile respective.

(9) Ținuta asigurată prin grija administrației locului de deținere se pune la dispoziția deținuților care nu posedă îmbrăcăminte și încălțăminte personală adecvată la primirea în penitenciar și se retrage cu ocazia înlocuirii, schimbării ținutei de vară, iarnă sau liberării.

(10) Scoaterea din uz a materialelor de resortul echipamentului, asigurate de administrația locului de deținere, înainte de împlinirea duratei normale de utilizare, pierderea, degradarea sau distrugerea acestora constituie pagubă materială care se evaluează și se recuperează, potrivit prevederilor actelor normative, în sarcina celor vinovați.

(11) Lenjeria și ținuta personală care urmează să fie predate în vederea spălării sunt marcate astfel încât să poată fi restituite aceleiași persoane.

(12) Distribuția articolelor de echipament asigurate de administrația locului de deținere se face în baza documentelor justificative de evidență și se ține pe fișe individuale. Deținuții certifică prin semnătură în fișele individuale primirea sau restituirea articolelor de echipament.

ARTICOLUL 113

Alimentația deținuților

(1) Administrația locului de deținere asigură deținuților, de 3 ori pe zi, o hrană variată, corespunzătoare calitativ și cantitativ regulilor de igienă a alimentației, conform vârstei, stării de sănătate și naturii muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase asumate de deținut, după caz, cu ocazia depunerii în penitenciar sau a aderării liber consimțite și dovedite la alte culte recunoscute de statul român, în perioada executării pedepsei.

(2) Pentru deținuții bolnavi se asigură numărul de mese și regimul alimentar recomandat de medicul locului de deținere, în condițiile ordinului ministrului justiției prevăzut de art. 50 alin. (3) din Lege.

(3) Deținuților însărcinate sau celor care alăptează, precum și copiilor care rămân cu mama până în momentul plasării lor în mediul familial ori în instituții de ocrotire specializate li se asigură hrana corespunzătoare stării fiziologice, la recomandarea medicului locului de deținere.

(4) Administrația locului de deținere asigură condiții de servire a hranei, de regulă în săli de mese, precum și dotarea necesară pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății.

(5) Prepararea hranei se face sub controlul și supravegherea personalului de specialitate al locului de deținere.

(6) Personalul medical este obligat să verifice zilnic modul de respectare a condițiilor de preparare, distribuire și servire a hranei, precum și calitatea acesteia și să aducă de îndată la cunoștința directorului penitenciarului neajunsurile constatate, în vederea luării măsurilor necesare.

ARTICOLUL 114

Ascultarea deținuților de către autorități ale statului

(1) Delegația prevăzută la art. 51 alin. (1) din Lege cuprinde numele și prenumele persoanei care efectuează ascultarea și datele de identificare ale deținuților ce urmează să fie ascultați.

(2) Împuternicirea prevăzută la art. 51 alin. (2) lit. a), b), c) și e) din Lege cuprinde denumirea instituției, după caz, a comisiei din care face parte persoana care efectuează ascultarea, numele și prenumele acesteia și datele de identificare ale deținuților ce urmează să fie ascultați.

(3) Persoanele prevăzute la art. 51 alin. (2) lit. f) din Lege înștiințează în timp util administrația locului de deținere despre intenția ascultării deținuților, în vederea stabilirii datei acesteia, dispozițiile art. 128 alin. (2)—(5) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Ascultarea deținuților se efectuează în condiții de confidențialitate, în spațiul stabilit de directorul penitenciarului.

(5) Delegația sau împuternicirea prevăzută, după caz, la alin. (1) sau (2) permite doar ascultarea deținuților menționați în cuprinsul acesteia.

ARTICOLUL 115

Dispoziții referitoare la decesul deținuților

(1) Administrația locului de deținere comunică, de îndată, membrilor de familie, aparținătorilor sau altor persoane decesul și locul unde trebuie să se prezinte pentru ridicarea decedatului, a actelor și obiectelor ce au aparținut acestuia.

(2) O copie de pe actele prevăzute la art. 52 alin. (2) din Lege se înaintează administrației locului de deținere.

(3) În cazul în care decedatul are cetățenie străină sau este apatrid, administrația penitenciarului informează de îndată reprezentanța diplomatică sau consulară a statului respectiv ori autoritatea internă competentă.

(4) Bunurile și sumele de bani aparținând persoanei decedate, deținute conform dispozițiilor legale și aflate la locul de deținere, se înmânează familiei, rudelor, reprezentantului legal sau persoanei apropiate, iar, în cazul în care aceștia nu se prezintă în termen de 3 luni de la data notificării, se trec în proprietatea locului de deținere. Dacă bunurile trecute în proprietatea locului de deținere prezintă un grad avansat de uzură sau sunt inutilizabile, acestea se distrug de către o comisie numită prin decizia directorului.

(5) În cazul producerii decesului unui deținut, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale survenite în timpul executării pedepsei privative de libertate, administrația penitenciarului informează persoanele și instituțiile prevăzute de art. 52 alin. (1) din Lege, precum și Inspectoratul Teritorial de Muncă.

(6) În toate situațiile în care se înregistrează decesul unui deținut, personalul locului de deținere este obligat să ia măsuri în vederea conservării locului producerii decesului și a eventualelor mijloace de probă.

(7) În cazul producerii unui deces, administrația penitenciarului are obligația de a cerceta împrejurările producerii acestuia, cu informarea prealabilă și imediată a procurorului care efectuează urmărirea penală.

SECȚIUNEA a 4-a

Punerea în libertate

ARTICOLUL 116

Activități determinate de punerea în libertate

(1) Punerea în libertate a deținuților se face de către directorul locului de deținere, la expirarea duratei pedepsei privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiționată, precum și la orice altă dată hotărâtă de organele judiciare competente în situațiile anume prevăzute de lege, comunicând despre acest fapt organelor judiciare prevăzute la art. 53 alin. (1) din Lege.

(2) Administrația penitenciarului solicită instanței de judecată informații în caz de nelămuriri cu privire la situația juridică a deținuților, ori de câte ori este necesar.

(3) Cu ocazia liberării, deținutului i se înmânează biletul de liberare, documentele personale și, la cerere, fotocopii de pe actele din dosarul individual, inclusiv de pe actele medicale, precum și o scrisoare medicală către medicul de familie. De asemenea, după restituirea către administrația locului de deținere a bunurilor încredințate, deținutului i se înmânează bunurile și sumele de bani, deținute conform dispozițiilor legale și aflate la locul de deținere, inclusiv documentele referitoare la contul său.

(4) Contravaloarea serviciilor de fotocopiere efectuate în condițiile alin. (3) este suportată de deținut.

(5) Punerea în libertate a deținutului se realizează fără întârziere, după efectuarea activităților prevăzute la art. 53 alin. (1) și (3) din Lege.

(6) Organul de poliție sesizat de administrația penitenciarului, în condițiile art. 53 alin. (2) din Lege, este cel din raza teritorială a localității unde se deplasează deținutul în cazul permisiunii de ieșire din penitenciar și al desfășurării activităților de către deținuții din regim deschis, în situația în care aceștia se deplasează neînsoțiți în exteriorul locului de deținere, și Inspectoratul General al Poliției Române, în situația producerii unei evadări.

(7) Organul de poliție sesizat de administrația penitenciarului în situațiile prevăzute la alin. (6) întreprinde măsurile necesare în vederea informării persoanei vătămate, inclusiv prin cooperarea cu organele de poliție de la adresa indicată de persoana vătămată sau de la domiciliul ori reședința acesteia.

(8) Punerea în libertate a deținuților cu afecțiuni psihice se comunică direcției de sănătate publică din județul în raza căruia își au domiciliul, în vederea continuării tratamentului medical.

(9) Numele deținuților de cetățenie străină sau apatrizi care urmează să fie puși în libertate se comunică, în scris, la Inspectoratul General pentru Imigrări din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu 5 zile înainte de data expirării pedepsei privative de libertate. În cazul punerii în libertate înainte de expirarea duratei condamnării, comunicarea se face în ziua primirii adresei de punere în libertate.

ARTICOLUL 117

Asigurarea transportului la punerea în libertate

(1) Administrația locului de deținere asigură, în condițiile art. 53 alin. (4) din Lege, contravaloarea transportului până la domiciliul sau reședința persoanei care se liberează, la nivelul tarifelor minime practicate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., pentru transport călători.

(2) Pentru cetățenii străini și apatrizi, contravaloarea transportului se asigură până la sediul reprezentanțelor diplomatice din România ale statelor care le reprezintă interesele sau până în localitatea din țară unde aceștia își au reședința.

(3) Când deţinutul care urmează a fi pus în libertate este bolnav şi în imposibilitatea de a se deplasa, cu consimţământul său, este prezentat de administraţia locului de deţinere la un spital din reţeaua sanitară publică, anunţându-se despre aceasta rudele ori, după caz, instituţiile publice sau organizaţiile nonguvernamentale de asistenţă socială.

ARTICOLUL 118

Consemnarea punerii în libertate

Punerea în libertate se consemnează în registrul de evidenţă a punerii în libertate a persoanelor condamnate prevăzut la art. 106 alin. (1) lit. b) din Lege şi în modulul corespunzător din aplicaţia informatizată de gestiune a datelor despre deţinuţi.

SECŢIUNEA a 5-a

Refuzul de hrană

ARTICOLUL 119

Măsuri determinate de intenţia de declarare a refuzului de hrană

(1) În situaţiile prevăzute la art. 54 alin. (1) şi (2) din Lege, agentul supraveghetor iniţiază formularul specific procedurii refuzului de hrană şi înştiinţează de îndată şeful secţiei de deţinere, cu privire la intenţia deţinutului de a refuza hrana sau existenţa unor indicii că acesta nu se alimentează. Modelul formularului se aprobă de directorul general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, după consultarea judecătorilor de supraveghere a privării de libertate.

(2) După ascultarea deţinutului, şeful secţiei de deţinere ia măsurile care se impun conform art. 54 alin. (3) din Lege şi poate solicita ascultarea deţinutului de către educatorul sau psihologul desemnat de coordonatorul sectorului reintegrare socială.

(3) Înainte de efectuarea mutării în condiţiile art. 54 alin. (4) şi (5) din Lege, deţinutul este ascultat de către medic, care îi va prezenta posibilele urmări dăunătoare la care se expune. În cazul în care deţinutul îşi menţine hotărârea de a refuza hrana este consultat de către medic, data şi rezultatul consultaţiei consemnându-se în formularul prevăzut la alin. (1) şi în fişa medicală a acestuia. Dacă deţinutul renunţă la hotărârea de a refuza hrana, medicul menţionează acest fapt în formular.

(4) Formularul completat conform alin. (3) se restituie şefului secţiei de deţinere imediat după consultaţie.

(5) În cazul prevăzut la art. 54 alin. (6) din Lege, şeful secţiei de deţinere îl sesizează pe directorul penitenciarului, căruia îi înaintează formularul prevăzut de alin. (1).

(6) Pe parcursul desfăşurării intenţiei de a recurge la refuz de hrană, deţinutului i se solicită semnarea formularului prevăzut la alin. (1). Refuzul deţinutului de a da declaraţii sau de a semna formularul se consemnează în rubricile acestuia.

(7) Şeful secţiei de deţinere ia măsuri pentru efectuarea percheziţionării deţinutului şi a bunurilor sale în vederea ridicării produselor alimentare şi din tutun şi răspunde de depozitarea şi păstrarea acestora. Bunurile, produsele alimentare şi din tutun ridicate de la deţinut se consemnează într-un proces-verbal.

ARTICOLUL 120

Măsuri luate de către administraţia penitenciarului

(1) Directorul penitenciarului ascultă deţinutul şi consemnează în formularul prevăzut la art. 119 alin. (1) aspectele arătate de către acesta, motivele care au determinat forma de protest, măsurile dispuse, precum şi opţiunea deţinutului de a refuza în continuare hrana sau de a o accepta.

(2) Dacă deţinutul îşi menţine refuzul de hrană, directorul înştiinţează judecătorul de supraveghere a privării de libertate şi îi înaintează, prin adresă scrisă, formularul prevăzut la art. 119 alin. (1), cu consemnarea datei şi orei înştiinţării acestuia, însoţit după caz, de declaraţia deţinutului privind motivele refuzului de hrană.

(3) Din momentul înştiinţării judecătorului de supraveghere a privării de libertate se consideră că deţinutul se află în refuz de hrană.

(4) Dacă deţinutul, ascultat de judecătorul de supraveghere a privării de libertate potrivit art. 54 alin. (8) sau (9) din Lege, declară în faţa acestuia că renunţă la refuzul de hrană, acesta încunoştinţează directorul penitenciarului şi consemnează, în mod corespunzător, în formularul prevăzut la art. 119 alin. (1).

(5) Dacă deţinutul declară că nu renunţă la refuzul de hrană, precum şi în cazul în care acesta nu a fost ascultat, formularul prevăzut la art. 119 alin. (1), cu propunerile judecătorului de supraveghere, se înaintează directorului penitenciarului.

ARTICOLUL 121

Măsuri dispuse cu privire la deţinutul aflat în refuz de hrană

(1) Zilnic şi ori de câte ori este necesar, medicul penitenciarului vizitează deţinutul aflat în refuz de hrană şi îl examinează clinic, făcând menţiuni în registrul de consultaţii şi, după caz, în fişa medicală.

(2) În situaţia în care starea de sănătate se agravează, iar în infirmerie nu poate fi asigurată asistenţa medicală corespunzătoare, deţinutul aflat în refuz de hrană se transferă într-o unitate sanitară, în condiţiile art. 54 alin. (12) din Lege.

(3) În perioada refuzului de hrană, personalul din serviciile de educaţie şi asistenţă psihosocială acţionează prin consiliere individuală, informând deţinutul despre riscurile continuării formei de protest.

(4) Deţinutul aflat în refuz de hrană este alocat zilnic la norma de hrană. Administraţia locului de deţinere are obligaţia ca la ora servirii mesei să ofere hrana deţinutului, acesta având posibilitatea de a o accepta sau refuza.

ARTICOLUL 122

Încetarea refuzului de hrană

(1) Renunţarea la refuzul de hrană se poate face prin declaraţie scrisă sau verbală, în faţa personalului penitenciarului, cu înştiinţarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate, ori în faţa judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(2) Acceptarea hranei, oferită zilnic, la orele fixate, de administraţia penitenciarului, reprezintă actul de voinţă al deţinutului prin care acesta încetează refuzul de hrană, acesta fiind consemnat în formularul prevăzut la art. 119 alin. (1).

(3) Dacă, în urma investigaţiilor şi determinărilor clinice de specialitate, medicul constată că persoana aflată în refuz de hrană s-a alimentat, întocmeşte un proces-verbal de constatare a încetării stării de refuz de hrană, pe care îl prezintă directorului penitenciarului. Refuzul deţinutului de a se supune la investigaţii şi determinări clinice de specialitate se consideră încetare a refuzului de hrană.

(4) După constatarea încetării refuzului de hrană, deţinutul este mutat într-o cameră de deţinere corespunzătoare regimului de executare în care a fost repartizat.

(5) Documentele create în procedura refuzului de hrană se introduc în dosarul prevăzut la art. 228 alin. (1) lit. d).

CAPITOLUL V

Drepturile deţinuţilor

ARTICOLUL 123

Organizaţiile nonguvernamentale care desfăşoară activităţi în domeniul drepturilor omului

(1) Reprezentanţii organizaţiilor nonguvernamentale, care desfăşoară activităţi în domeniul protecţiei drepturilor omului, pot vizita penitenciarele şi pot lua contact cu deţinuţii, cu acordul

directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor exprimat în cadrul protocoalelor de colaborare.

(2) Protocoalele de colaborare se încheie pe baza principiilor transparenței și obiectivității, în scopul îmbunătățirii condițiilor de detenție și a respectării drepturilor deținuților, și cuprinde modalitatea de efectuare a vizitelor, drepturile și obligațiile părților.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor nonguvernamentale și deținuți, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se desfășoară în condițiile art. 128 alin. (2)—(5).

ARTICOLUL 124

Libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor, prin unitățile subordonate, permite accesul reprezentanților cultelor și asociațiilor religioase recunoscute de lege în mediul penitenciar, pentru a răspunde nevoilor de asistență religioasă a deținuților, în condițiile art. 58 din Lege, în baza aprobării scrise a directorului penitenciarului.

(2) Directorul penitenciarului poate dispune interzicerea accesului reprezentanților cultelor sau asociațiilor religioase recunoscute de lege pentru o perioadă de maximum 6 luni, în condițiile prevăzute la art. 141.

(3) Deținuții pot să își declare pe baza liberului consimțământ confesiunea sau apartenența religioasă a intrarea în locul de deținere și ulterior pe parcursul executării pedepsei.

(4) Schimbarea confesiunii sau a apartenenței religioase pe parcursul perioadei de detenție este dovedită printr-o declarație pe propria răspundere și prin actul de confirmare a apartenenței la cultul respectiv.

(5) Reprezentanții cultelor sau asociațiilor religioase care au acces în penitenciar pot distribui deținuților publicații și obiecte religioase, care pot fi păstrate într-un număr rezonabil. Caracterul rezonabil se stabilește în funcție de numărul și dimensiunea publicațiilor, cărților și obiectelor religioase aflate în posesia unui deținut, fără afectarea spațiului său de viață sau al celorlalți deținuți, în situația în care cazarea se face în comun.

(6) Deținuții care participă la activități cu caracter religios sau moral religios pot solicita întrevederi confidentiale cu reprezentanții cultelor sau asociațiilor religioase recunoscute de lege, în condițiile stabilite de administrația penitenciarului.

(7) Deținuții nu pot fi constrânși să practice vreo religie sau să adopte vreo credință, să participe la reuniuni sau întruniri religioase, să accepte vizita unui reprezentant al unui cult sau al unei credințe religioase.

(8) În situația în care este vizată o schimbare de religie, deținuților li se permite să participe la întrunirile cultului sau credinței respective, cu acordul reprezentanților acestora și ținându-se seama de măsurile specifice de siguranță a deținerii, programul zilnic și numărul deținuților participanți. Deținuții sunt informați că schimbarea religiei este o decizie majoră, care le poate afecta relația cu membrii de familie, aparținători sau alte persoane.

ARTICOLUL 125

Dreptul la informație

(1) Accesul deținuților la informațiile de interes public se realizează în condițiile art. 59 din Lege.

(2) Prevederile actelor normative prevăzute de art. 61 alin. (1) din Lege sunt puse la dispoziție deținuților, în perioada de carantină și observare, precum și oricând este necesar pe perioada detenției.

(3) În cazul în care deținutul nu vorbește sau nu înțelege limba română, nu se poate exprima ori are deficiențe de comunicare, administrația penitenciarului dispune măsurile

necesare aducerii la cunoștință a informațiilor cuprinse în actele normative prevăzute la alin. (2), prin intermediul unei persoane care poate comunica cu deținutul. În cazul cetățenilor români aparținând minorităților naționale, aducerea la cunoștință se poate face în limba lor maternă.

(4) Actele normative prevăzute la alin. (2) se pun la dispoziția deținuților prin punctele de documentare și informare electronică, mape de cameră sau prin alte mijloace similare.

(5) Deținuții au acces la publicații, emisiuni radiofonice și televizate, în limita resurselor materiale și financiare disponibile.

(6) Programul de folosire a aparaturii radio-TV și cel de funcționare a studioului radio-TV cu circuit închis sunt aprobate de către directorul penitenciarului.

ARTICOLUL 126

Comunicarea cu mass-media

(1) Directorul penitenciarului poate aproba întâlniri între reprezentanții mass-media și deținuți, cu acordul scris al acestora, în condițiile art. 59 alin. (5) din Lege, fără afectarea activităților zilnice și a procesului de reintegrare socială.

(2) Directorul penitenciarului stabilește regulile pentru desfășurarea întâlnirilor care trebuie respectate de deținut și reprezentanții mass-mediei.

(3) La solicitarea deținutului sau în situația în care nu sunt respectate regulile stabilite potrivit alin. (2), directorul penitenciarului poate întrerupe întâlnirea cu reprezentanții mass-media.

(4) Întâlnirile cu reprezentanții mass-media nu se calculează în numărul vizitelor la care are dreptul deținutul.

ARTICOLUL 127

Dreptul la consultarea documentelor cu caracter personal

(1) Deținutul, apărătorul acestuia sau oricare altă persoană, cu acordul scris al deținutului, are acces la dosarul individual.

(2) Deținutul poate obține, la cerere, contra cost, într-un număr de exemplare justificat, fotocopii ale documentelor din dosarul individual.

(3) Dacă deținuții nu au dispus în ultimele 30 de zile de mijloacele bănești necesare, în lei sau valută, care pot fi utilizate pe perioada executării pedepsei, cheltuielile prevăzute la alin. (2) sunt suportate de către administrația penitenciarului, dispozițiile art. 60 alin. (4) din Lege aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Apărătorul sau oricare altă persoană, cu acordul scris al deținutului, poate obține, contra cost, o fotocopie a documentelor din dosarul individual.

(5) Organele abilitate potrivit legii au acces la dosarul individual fără acordul deținutului.

(6) Consultarea dosarului individual se face în prezența unei persoane desemnate de directorul penitenciarului.

(7) În situația în care este necesară anonimizarea datelor personale ale unor terțe persoane, se remit fotocopii modificate deținutului, apărătorului acestuia sau altei persoane.

ARTICOLUL 128

Asigurarea exercitării dreptului la asistență juridică

(1) Deținuții pot fi vizitați de apărătorii lor, în baza împuternicirii avocațiale și a documentului avizat care atestă calitatea de avocat, în condițiile art. 62 din Lege și ale art. 143.

(2) Întrevederile cu apărătorii sunt confidentiale și se desfășoară sub supraveghere, în spații special amenajate, prevăzute cu dispozitive de separare care să limiteze contactul fizic, dar care să permită transmiterea de înscrisuri. Supravegherea poate fi numai vizuală, nefiind permisă ascultarea conversației purtate de deținut cu apărătorul său.

(3) Vizita cu apărătorul se acordă în afara drepturilor reglementate prin art. 142, dar se consemnează în documentele de evidență de la sectorul vizită din cadrul penitenciarului și în modulul corespunzător din aplicația informatizată de gestiune a datelor despre deținuți.

(4) Amenajarea și dotarea spațiilor destinate vizitei apărătorului se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(5) Prevederile art. 141 alin. (1), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Deținuții pot fi vizitați de notari publici, executori judecătorești, mediatori autorizați ori de alte persoane cu atribuții oficiale, în timpul programului de lucru al sectorului vizită din cadrul penitenciarului, în condițiile prevăzute de alin. (1)–(5).

ARTICOLUL 129

Dreptul de petiționare

(1) În baza dreptului de petiționare, pentru apărarea unor drepturi sau interese, deținuții pot să adreseze cereri, reclamații și sesizări către orice persoană autorizată, instituție, organizație guvernamentală, nonguvernamentală, locală, centrală, națională sau internațională, în condițiile art. 63 și 64 din Lege.

(2) Deținuții sunt informați cu privire la condițiile de exercitare a dreptului de petiționare, de îndată ce sunt primiți în locurile de deținere și pe toată perioada executării pedepsei, de către personalul administrației ori alte persoane autorizate.

(3) Deținuții au posibilitatea de a se adresa direct, în scris sau verbal, judecătorului de supraveghere a privării de libertate, directorului penitenciarului ori persoanelor desemnate de acesta din urmă.

(4) Deținuților li se asigură posibilitatea de a fi ascultați de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, inspecții sau alți reprezentanți autorizați, la solicitarea acestora, fără prezența personalului locului de deținere.

(5) La cerere, deținuții pot fi audiați de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, conform programului stabilit de acesta, precum și săptămânal, de directorul locului de deținere.

ARTICOLUL 130

Dreptul la corespondență

(1) Deținuții au dreptul de a trimite și de a primi corespondență.

(2) Dreptul la corespondență este nelimitat.

(3) Trimiterile poștale, altele decât cele simple, se expediază de către administrația penitenciarului, la cererea deținutului.

(4) Corespondența primită de către deținuți este supusă controlului antiterorist și de specialitate.

(5) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau altor asemenea obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența se deschide, fără a fi citită, în prezența deținutului.

ARTICOLUL 131

Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

(1) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență sunt suportate de deținutul care exercită acest drept.

(2) Dacă deținuții nu au dispus în ultimele 30 de zile de mijloacele bănești necesare, în lei sau valută, care pot fi utilizate pe perioada executării pedepsei, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, în regim simplu, sunt suportate de către administrația locului de deținere, în conformitate cu dispozițiile art. 64 alin. (5) din Lege.

(3) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, prin trimiteri poștale în alt regim decât cel simplu, sunt suportate în totalitate de către deținuți.

ARTICOLUL 132

Distribuirea și evidența materialelor destinate exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

Procedura de distribuire a materialelor destinate exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență se aprobă prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 133

Dreptul la convorbiri telefonice

(1) Deținuții au dreptul de a efectua, pe cheltuiala lor, convorbiri telefonice de la telefoanele instalate în incinta sectorului de deținere, cu cel mult 10 persoane din exteriorul penitenciarului, atât din țară, cât și din străinătate. Persoanele ce pot fi contactate de către deținuți sunt cele prevăzute la art. 2 lit. m), avocatul, notarul public, executorul judecătoresc, mediatorul autorizat ori de altă persoană cu atribuții oficiale, precum și de reprezentantul diplomatic, în cazul deținuților de cetățenie străină.

(2) Numele și numărul de telefon al persoanelor prevăzute la alin. (1) se indică în cererea scrisă a deținutului, care se supune spre aprobare directorului penitenciarului.

(3) În funcție de regimul de executare în care sunt incluși, deținuții pot efectua convorbiri telefonice, după cum urmează:

a) zilnic, deținuții cărora li se aplică regimul de executare deschis, semideschis și închis, precum și cei cărora nu li s-a stabilit încă regimul de executare, 10 apeluri telefonice, cu durata maximă cumulată de 60 de minute;

b) zilnic, deținuții cărora li se aplică regimul de maximă siguranță, precum și cei care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului, 3 apeluri telefonice cu durata maximă cumulată de 30 de minute.

(4) Procedura de selecție a operatorilor serviciilor de telefonie necesare exercitării dreptului deținuților la convorbiri telefonice, categoriile de servicii de telefonie și condițiile de furnizare a acestora se reglementează prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 134

Dreptul la comunicări on-line

(1) În vederea menținerii unei legături constante și a creșterii șanselor de îmbunătățire a relațiilor cu mediul de suport al deținuților cu grad ridicat de vulnerabilizare sau identificați cu nevoi speciale se poate acorda dreptul la comunicări on-line, pe baza unei programări prealabile.

(2) Categoriile de deținuți care pot beneficia de comunicări on-line, din cauza distanței mari de la domiciliu la penitenciar sau a altor motive justificate și care nu sunt vizitați de membrii de familie, aparținători sau alte persoane, sunt:

a) deținuții care au o bună comportare, participă activ la programele și activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială recomandate în Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică ori la activități lucrative;

b) tinerii din penitenciarele pentru tineri;

c) femeile din penitenciarele sau secțiile de femei;

d) deținuții internați în penitenciarele-spital.

(3) Comunicările on-line sunt condiționate de concluziile sau recomandările evaluării sociale, consemnate în Dosarul de educație și asistență psihosocială.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pot efectua comunicări on-line și deținuții ai căror membri de familie, aparținători sau alte persoane se află în situații de catastrofe, calamități, boală gravă, deces sau în alte cazuri temeinic justificate.

(5) Deținuții aflați în situațiile de la alin. (2) pot comunica on-line de 4 ori pe lună. Durata comunicării on-line este de până la 30 de minute, iar, pentru deținuții aflați în una din situațiile prevăzute la alin. (4) pe întinderea evenimentelor, durata este de până la 1 oră zilnic.

(6) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate aproba comunicări on-line între deținuții din locuri de deținere diferite, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (5) și art. 136 alin. (2).

ARTICOLUL 135

Amenajarea spațiului

(1) Spațiul destinat instalării echipamentului pentru comunicări on-line este amenajat, de regulă, în incinta sectorului de acordare a drepturilor la pachet și vizită.

(2) Echipamentul prevăzut la alin. (1) cuprinde: calculatoare, camere web sau video, microfoane și surse neîntreruptibile de tensiune. Echipamentul trebuie securizat anti-vandalizare și împotriva accesului direct al deținutului la calculatoare și periferice.

(3) Spațiul prevăzut la alin. (1) este dotat cu un sistem de protecție fizică a încăperilor din cadrul acestuia.

(4) Legătura la internet nu poate fi accesată în alte scopuri, decât acela pentru care a fost înființată.

(5) Serviciile de comunicații on-line se pun la dispoziție prin intermediul unui operator de comunicații speciale sau al unui operator public.

(6) Manipularea aparatului tehnic se face în mod exclusiv de către personalul penitenciarului.

ARTICOLUL 136

Modalitatea de acordare a dreptului la comunicări on-line

(1) Deținuții beneficiază de dreptul la comunicări on-line în baza aprobării directorului, la propunerea asistentului social sau a altui reprezentant al sectorului reintegrare socială cu responsabilități similare sau la cererea deținutului însoțită de un referat întocmit de asistentul social sau a altui reprezentant al sectorului reintegrare socială cu responsabilități similare.

(2) Prin aprobarea dată, directorul penitenciarului stabilește termenul la care va fi realizată o nouă analiză a situației deținutului, care nu poate fi mai mare de un 1 an. În cazul prevăzut la art. 134 alin. (4) stabilește periodicitatea comunicării on-line.

(3) Directorul penitenciarului poate anula aprobarea dacă situația deținutului se îmbunătățește din perspectiva relațiilor cu mediul de suport.

(4) Pentru efectuarea comunicărilor on-line, deținutul transferat într-un alt penitenciar are nevoie de o nouă aprobare.

(5) Directorul penitenciarului stabilește zilele și intervalele orare în care au loc comunicările on-line.

(6) Comunicările on-line au caracter confidențial.

(7) Administrația penitenciarului ține evidența acordării dreptului la comunicări on-line.

ARTICOLUL 137

Dreptul la plimbare zilnică

(1) Prin *durata plimbării zilnice* se înțelege timpul petrecut în curțile de plimbare sau alte spații amenajate de către deținutul care poate să desfășoare această activitate.

(2) Deținuților din regimul de maximă siguranță și închis li se asigură plimbarea în aer liber în condițiile art. 58 și 69.

(3) Deținuților din regimul semideschis și deschis li se asigură accesul la curțile de plimbare, pe perioada în care ușile camerelor sunt deschise, conform programului aprobat de directorul penitenciarului.

(4) Pe timpul transferului deținuților de la un penitenciar la altul, deținuții beneficiază de timp pentru fumat și necesități fiziologice și medicale în penitenciarele de tranzit, stabilite prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 138

Organizarea acordării dreptului la vizită

(1) Pentru menținerea legăturii cu familia și pentru realizarea contactului cu diverse persoane și organizații, administrația penitenciarului asigură posibilitatea vizitării deținuților.

(2) Deținuții au dreptul să primească vizite în spații amenajate, potrivit regulamentului prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege, sub supravegherea vizuală a personalului penitenciarului, directă sau prin intermediul sistemelor electronice.

(3) Deținuții pot fi vizitați de membrii de familie sau aparținători.

(4) Cu consimțământul deținutului, acesta poate fi vizitat și de alte persoane, cu aprobarea scrisă a directorului locului de deținere.

(5) Administrația locului de deținere este obligată să asigure un program zilnic de 12 ore pentru exercitarea dreptului la vizită de către deținuți.

(6) Acordarea dreptului la vizită pentru deținuți se efectuează pe baza unei programări prealabile. Programarea se face înainte de data prezentării în vederea acordării vizitei.

(7) Solicitarea programării se face telefonic, prin e-mail sau direct la sediul penitenciarului, în timpul programului de lucru al sectorului de acordare a drepturilor la pachet și vizită.

(8) Procedura de lucru în ceea ce privește programarea prealabilă a vizitei se stabilește prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 139

Modalitatea de acordare a vizitei

(1) În funcție de regimul de executare a pedepsei privative de libertate și de conduita adoptată pe timpul detenției, deținuții pot primi vizite, astfel:

- a) cu dispozitive de separare, tip cabină;
- b) fără dispozitive de separare.

(2) Vizita cu dispozitive de separare se acordă deținuților cărora li se aplică regimul de maximă siguranță sau regimul închis și deținuților condamnați cărora nu li s-a stabilit regimul de executare.

(3) Vizita fără dispozitive de separare se acordă deținuților cărora li se aplică regimul semideschis și deschis.

(4) În mod excepțional, vizita fără dispozitive de separare se poate acorda și deținuților pentru care nu s-a stabilit regimul de executare a pedepsei, celor cărora li se aplică regimul de maximă siguranță ori regimul închis, cu aprobarea directorului penitenciarului, în următoarele condiții:

a) pentru stimularea celor care au o conduită corespunzătoare, participă activ la activitățile lucrative, educative, de asistență psihologică și asistență socială și îndeplinesc obiectivele stabilite în Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică și pentru stimularea deținuților care au contribuit la prevenirea unor situații de risc confirmate;

b) cu ocazia unor evenimente deosebite, zi de naștere, căsătorie, nașterea unui copil, decesul unui membru de familie;

c) la solicitarea membrilor Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și Tratatelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante, respectiv Subcomitetului pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor ori Tratatelor Inumane sau Degradante din cadrul Organizației Națiunilor Unite, cu ocazia vizitelor întreprinse de aceștia în penitenciare.

(5) Directorul penitenciarului poate dispune ca vizitele deținuților cărora li se aplică regimul semideschis sau regimul deschis să aibă loc în spații prevăzute cu dispozitive de separare, în situația în care:

a) există informații cu privire la posibilitatea producerii unui eveniment negativ;

b) vizitatorul sau deținutul solicită acest lucru;

c) împotriva deținuților s-a declanșat procedura disciplinară sau au fost sancționați disciplinar în ultimele 6 luni pentru introducerea, comercializarea ori deținerea de droguri, medicamente fără prescripție medicală sau obiecte interzise, pentru exercitarea de violențe ori pentru abateri disciplinare comise în cadrul sectorului de acordare a drepturilor la pachet și vizită.

(6) Directorul penitenciarului poate aproba, în condițiile alin. (4) lit. a) și b), vizite între deținuți, indiferent de regimul de executare, în sectorul de acordare a drepturilor la pachet și vizită din cadrul penitenciarului, după cum urmează:

a) cu dispozitive de separare, în situația în care unul dintre deținuți este în situația prevăzută la alin. (2);

b) fără dispozitiv de separare, în situația în care toți deținuții se află în situația prevăzută la alin. (3).

(7) Directorul penitenciarului cu rol de coordonare zonală facilitează desfășurarea vizitelor între deținuții din locuri de deținere diferite aflate în aceeași zonă geografică, prevederile alin. (6) aplicându-se în mod corespunzător.

(8) Durata vizitei este de la 30 de minute până la două ore, în funcție de numărul solicitărilor de acordare a vizitelor și de spațiile existente.

(9) Deținuții pot beneficia în cursul unei zile de o singură vizită.

(10) Persoanele vizitatoare nu pot vizita simultan doi sau mai mulți deținuți. Prin excepție, doi sau mai mulți deținuți, soț sau soție ori rude până la gradul al II-lea, pot fi vizitați simultan de soț sau soție ori rude până la gradul al II-lea, prevederile alin. (6) aplicându-se în mod corespunzător.

(11) Numărul de persoane care pot vizita simultan unul sau mai mulți deținuți poate fi limitat prin decizia motivată a directorului penitenciarului, în cazul în care nu sunt condiții pentru desfășurarea normală a vizitei. Copiii în vârstă de până la 14 ani pot vizita deținuții numai însoțiți de o persoană majoră.

(12) Deținuții cetățeni străini sau apatrizi pot fi vizitați în aceleași condiții ca și persoanele cu cetățenie română.

(13) Deținuții pot comunica în limba maternă atât între ei, cât și cu persoanele care le vizitează.

(14) Despre efectuarea vizitei se fac mențiuni în documentele de evidență ale deținutului și în aplicația informatizată de gestiune a datelor despre deținuți.

ARTICOLUL 140

Vizitarea persoanelor internate în spitale sau infirmerii

(1) Deținuții internați în penitenciarele-spital, care sunt netransportabili, pot fi vizitați de membrii de familie, aparținători sau alte persoane, inclusiv în camerele de deținere, cu avizul medicului curant și cu aprobarea directorului locului de deținere.

(2) Deținuții internați în unități spitalicești din afara locului de deținere pot fi vizitați, în prezența unui lucrător al sectorului vizită, cu avizul medicului curant și cu aprobarea directorului penitenciarului.

ARTICOLUL 141

Refuzul acordării vizitei și întreruperea vizitei

(1) Directorul penitenciarului poate refuza, prin decizie motivată, efectuarea vizitei solicitate, în următoarele situații:

a) au fost descoperite armament, muniție, substanțe halucinogene, droguri, medicamente ori alte obiecte interzise asupra vizitatorilor, pe care nu le-au declarat înainte de începerea controlului;

b) vizitatorii pot avea o influență negativă asupra comportamentului deținuților;

c) vizitatorii se află în stare de ebrietate;

d) există date și informații potrivit cărora vizitatorii ar putea periclita siguranța, ordinea și disciplina în locul de deținere;

e) vizitatorii nu se supun controlului de specialitate.

(2) În caz de refuz de efectuare a vizitei, prin decizia prevăzută la alin. (1) se stabilește perioada în care vizitatorilor nu li se permite accesul la vizită, care nu poate fi mai mare de 6 luni. Decizia se comunică în scris persoanei în cauză, cu precizarea motivului și a perioadei stabilite.

(3) În cazul în care asupra vizitatorilor se descoperă bunuri a căror deținere este interzisă de lege oricărui cetățean, sunt informate organele competente sau, după caz, se face aplicarea art. 186 din Lege. Dispozițiile art. 19 și 20 se aplică în mod corespunzător.

(4) Nerespectarea regulilor privind desfășurarea vizitei atrage încetarea acesteia, cu aprobarea directorului penitenciarului. Motivele încetării vizitei se consemnează într-un registru în care se menționează data și ora producerii incidentului, o scurtă descriere a acestuia și persoanele implicate.

(5) În condițiile alin. (4), vizita se înregistrează ca fiind efectuată.

ARTICOLUL 142

Numărul și periodicitatea vizitelor

(1) Numărul de vizite la care au dreptul deținuții este:

a) deținuții cărora li se aplică regimul deschis beneficiază lunar de 6 vizite;

b) deținuții cărora li se aplică regimul semideschis beneficiază lunar de 5 vizite;

c) deținuții pentru care nu s-a stabilit încă regimul de executare a pedepsei beneficiază lunar de 5 vizite;

d) deținuții cărora li se aplică regimul închis beneficiază lunar de 5 vizite;

e) deținuții cărora li se aplică regimul de maximă siguranță beneficiază lunar de 3 vizite;

f) femeile gravide ori care au născut, pentru perioada în care îngrijesc copilul în locul de deținere, beneficiază lunar de 8 vizite.

(2) În situația nașterii copilului deținutului ori a decesului unui membru de familie, directorul penitenciarului poate aproba ca deținuții, în baza unei solicitări scrise, să beneficieze de o vizită, în afara celor prevăzute de alin. (1).

(3) Vizita prevăzută la alin. (2) se poate acorda fără dispozitiv de separare, cu respectarea prevederilor art. 139.

ARTICOLUL 143

Efectuarea controlului antiterorist și de specialitate

(1) Persoanele sosite la vizită sunt obligate să își dovedească calitatea, precum și identitatea cu cartea sau buletinul de identitate, cartea de identitate provizorie, cu pașaportul sau cu orice alt act cu fotografie, emis de o autoritate a statului ai cărui cetățeni sau rezidenți sunt.

(2) În cazul în care nu se poate dovedi relația de rudenie, potrivit art. 138 alin. (3), sau nu poate fi efectuată o verificare corespunzătoare privind identitatea solicitantului, vizita nu se acordă.

(3) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar de armament, muniție ori substanțe stupefiante, toxice sau explozive, precum și a altor bunuri și obiecte interzise a se afla în posesia deținuților, vizitatorii sunt supuși, în mod obligatoriu, controlului antiterorist ori de specialitate, prin observare, palpate, control corporal sau utilizarea unor echipamente tehnice fixe ori portabile de detectare, inclusiv prin folosirea unităților canine, prevederile art. 17 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Înainte de efectuarea controlului antiterorist și de specialitate, persoanele vizitatoare sunt informate, prin afișare în locuri accesibile acestora, cu privire la bunurile și obiecte care cad sub incidența art. 185 și 186 din Lege, precum și la bunurile și obiectele permise a se afla în posesia deținuților.

(5) Bunurile și obiectele interzise, nedeclarate, descoperite cu prilejul controlului asupra persoanelor vizitatoare și bagajelor ori pachetelor acestora, se ridică și se conservă, întocmindu-se un proces-verbal în acest sens. În cazul bunurilor a căror deținere este interzisă prin lege oricărui cetățean, a celor care sunt prevăzute de art. 185 din Lege sau față de care există suspiciunea că au legătură cu săvârșirea unor infracțiuni, administrația penitenciarului anunță de îndată organele de cercetare penală.

(6) Deținutul este supus măsurilor de control atât înainte de acordarea vizitei, cât și după efectuarea acesteia, în condițiile prevăzute de art. 18, după cum urmează:

a) percheziție corporală sumară, pentru vizita cu dispozitiv de separare;

b) percheziție corporală amănunțită, pentru vizita fără dispozitiv de separare;

c) alte măsuri de control necesare pentru asigurarea securității în penitenciare.

(7) Refuzul acceptării măsurilor de control din partea vizitatorilor deținuților conduce la neacordarea vizitei.

ARTICOLUL 144

Dreptul de a fi informat cu privire la situațiile familiale deosebite

(1) Deținuții sunt informați de către administrația penitenciarului cu privire la boala gravă sau decesul unui membru de familie, aparținător sau o altă persoană, în cel mai scurt timp de la luarea la cunoștință, despre evenimentul produs.

(2) Deținuții sunt consiliați psihologic, în situația în care li se aduce la cunoștință unul din evenimentele prevăzute la alin. (1).

(3) Administrația penitenciarului solicită deținuțului datele de contact ale unui membru de familie, aparținător sau a unei alte persoane, pentru a fi încunoscute despre deteriorarea stării sale de sănătate în penitenciar.

ARTICOLUL 145

Dreptul la vizită intimă

(1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) sunt condamnate definitiv și sunt repartizate într-un regim de executare a pedepselor privative de libertate, respectiv sunt arestate preventiv în cursul judecății;

b) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți;

c) nu au beneficiat de permisiunea de ieșire din penitenciar în ultimele 3 luni anterioare solicitării vizitei intime, în cazul persoanelor condamnate;

d) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 6 luni, anterioară solicitării vizitei intime, sau sancțiunea a fost ridicată în cazul persoanelor condamnate, iar în cazul persoanelor

arestate preventiv în cursul judecății în ultimele 30 de zile anterioare solicitării;

e) participă activ la activități și programe educaționale, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă.

(2) Deținuții au dreptul la vizită intimă cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 69 alin. (2)—(5) din Lege.

(3) În cazul în care între momentul aprobării cererii și cel al acordării dreptului deținutul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de alin. (1), vizita intimă nu se acordă.

(4) Evaluarea participării active la activitățile și programele educative, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă se face ținându-se seama de îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) includerea într-un program de reintegrare socială sau participarea la activități lucrative;

b) realizarea obiectivelor stabilite prin programe sau a sarcinilor de lucru.

(5) În cazul în care persoana, din motive neimputabile acesteia, nu mai participă la activitățile și programele educative, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă, verificarea îndeplinirii criteriului prevăzut la art. 69 alin. (1) lit. f) din Lege se realizează prin analiza perioadelor de activitate cu cele de inactivitate, în cuprinsul celor 3 luni, respectiv 30 de zile de dinaintea formulării cererii.

ARTICOLUL 146

Periodicitatea și durata acordării vizitei intime

(1) Persoanele condamnate definitiv, respectiv arestate preventiv aflate în cursul judecății au dreptul la o vizită intimă o dată la 3 luni, cu durata de trei ore, cu respectarea condițiilor legale.

(2) În situația în care vizita intimă este determinată de încheierea căsătoriei potrivit dispozițiilor art. 75 din Lege, durata acesteia este de 48 de ore. Vizita se desfășoară cu acordul directorului penitenciarului, care stabilește data la care va avea loc vizita, informând în timp util persoana.

(3) În mod excepțional, vizita prevăzută la alin. (2) poate fi întreruptă o singură dată, din motive ce țin de administrația locului de deținere pentru o perioadă de maximum 24 de ore, fără ca perioada de timp pentru care a avut loc întreruperea să se calculeze la durata totală a vizitei.

(4) Pentru vizita prevăzută la alin. (2) nu este necesar să fie îndeplinite condițiile menționate la art. 69 din Lege.

ARTICOLUL 147

Procedura acordării vizitei intime

(1) Vizita intimă se aprobă de directorul penitenciarului, la solicitarea scrisă a persoanei condamnate definitiv, respectiv arestată preventiv aflată în cursul judecății.

(2) Persoana condamnată definitiv, respectiv arestată preventiv aflată în cursul judecății, soțul sau soția ori, după caz, partenerul sau partenera au obligația, sub sancțiunea prevederilor art. 353 și 354 din Codul penal, să se informeze reciproc, printr-o declarație pe propria răspundere, cu privire la existența unei boli cu transmitere sexuală sau a sindromului imunodeficient dobândit — SIDA. Declarațiile se depun la dosarul individual.

(3) Mențiuni despre acordarea vizitei intime se fac în documentele de evidență de la sectorul vizită și în modulul corespunzător al aplicației informatizate de gestiune a datelor.

(4) Dispozițiile art. 141 și 143 se aplică în mod corespunzător.

(5) Administrația penitenciarului pune la dispoziție mijloace de protecție și materiale de informare pentru prevenirea bolilor cu transmitere sexuală.

(6) Modul de desfășurare, măsurile de siguranță, amenajarea și dotarea spațiilor destinate acordării vizitei intime se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 148

Greutatea, numărul pachetelor și categoriile de bunuri ce pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate

(1) Deținuții au dreptul de a primi, cumpăra, păstra și de a folosi pe perioada detenției bunuri de natura celor prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Modalitatea de intrare în posesia fiecăruia dintre bunurile care pot fi păstrate și folosite este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Deținuților le sunt interzise primirea, cumpărarea, deținerea și portul bunurilor și obiectelor din metale prețioase și pietre prețioase.

(4) Deținuții au dreptul de a primi, lunar, un pachet cu produse alimentare în greutate de maximum 10 kg, la care se poate adăuga o cantitate de maximum 6 kg de fructe și legume.

(5) Pachetele prevăzute la alin. (4), precum și bunurile și obiectele prevăzute în anexa nr. 1 se primesc cu ocazia efectuării vizitelor.

(6) Primirea, folosirea și păstrarea bunurilor, inclusiv a celor alimentare, se fac cu respectarea regulilor de igienă și a măsurilor de siguranță impuse de administrația penitenciarului.

(7) Bunurile și obiectele prevăzute în anexa nr. 1, precum și produsele prevăzute la alin. (4) sunt supuse, în prezența deținuților, controlului specific executat de personalul anume desemnat de către directorul locului de deținere.

(8) Deținuților le este interzisă:

a) primirea de produse alimentare care, în vederea consumului, necesită încălzire, coacere, fierbere sau alte tratamente termice;

b) cumpărarea de produse alimentare ușor alterabile ori care, în vederea consumului, necesită încălzire, coacere, fierbere sau alte tratamente termice, cu excepția cafelei, ceaiului, laptelui și a supelor instant;

c) primirea și cumpărarea de lămâi și derivate ale acestora.

(9) Bunurile, obiectele, produsele alimentare și fructele a căror primire nu este permisă se restituie imediat persoanei care le-a adus, cu excepția bunurilor a căror deținere este interzisă de lege oricărui cetățean, care sunt reținute în vederea predării organului de urmărire penală competent.

(10) Se interzice primirea bunurilor, obiectelor și produselor prevăzute de anexa nr. 3, precum și a celor a căror manipulare implică risc de deteriorare.

(11) Mențiuni despre greutatea, numărul pachetelor și categoriile de bunuri primite, cumpărate, păstrate și folosite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se fac în documentele de evidență de la sectorul vizită și în modulul corespunzător al aplicației informatizate de gestiune a datelor.

ARTICOLUL 149

Primirea sumelor de bani

(1) Sumele de bani, în lei și valută, se primesc de la membrii de familie, aparținători sau alte persoane prin mandat poștal ori prin depunere directă la sectorul de acordare a drepturilor la pachet și vizită, se consemnează în fișa contabilă nominală și pot fi folosite conform prevederilor art. 70 alin. (4) din Lege.

(2) Sumele de bani introduse în penitenciar, în lei sau valută, pe alte căi decât cele prevăzute la alin. (1), precum și cele găsite asupra deținuților cu ocazia perchezițiilor se confiscă și se fac venit la bugetul de stat.

(3) Pentru motive temeinic justificate, deținuții pot transfera sume de bani, în lei sau valută, membrilor de familie, conform art. 70 alin. (4) lit. g) din Lege, inclusiv celor aflați în executarea unei pedepse sau măsuri privative de libertate, cu aprobarea directorului penitenciarului.

(4) Cererile deținuților care presupun cheltuirea anumitor sume de bani în lei sau valută sunt urmate imediat de indisponibilizarea sumei de bani necesare plății serviciului inclus, după aprobarea acestora.

ARTICOLUL 150

Primirea medicamentelor

(1) Deținuții pot primi medicamente numai la recomandarea unui medic specialist/primar curant, cu acordul medicului unității, în baza unei prescripții medicale sau/și a unei scrisori medicale, care însoțește medicamentele primite.

(2) Medicamentele trebuie să fie prevăzute în Nomenclatorul produselor medicamentoase de uz uman, aprobat de Agenția Națională a Medicamentului, și să aibă cel puțin 6 luni până la expirarea termenului de valabilitate.

(3) Medicamentele primite sunt înregistrate la cabinetul medical și se gestionează separat.

(4) Condițiile de achiziționare a medicamentelor de către deținuții și de primire a acestora de la membrii de familie se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului justiției, respectiv prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului afacerilor interne.

ARTICOLUL 151

Exercitarea dreptului de a efectua cumpărături

(1) Deținuții au dreptul de a cumpăra săptămânal de la punctele comerciale din incinta penitenciarului, în limita a 3/4 din valoarea salariului minim brut pe economie, alimente, fructe, legume, apă minerală, băuturi răcoritoare, țigări și alte bunuri de natura celor permise să fie primite, potrivit anexei nr. 1. Materialele necesare exercitării drepturilor de petiționare, la corespondență și la convorbiri telefonice pot fi cumpărate de la punctele comerciale din incinta penitenciarului fără a afecta limita de 3/4 din valoarea salariului minim brut pe economie.

(2) În situația în care nu se poate asigura funcționarea unui punct comercial în incinta penitenciarului, cumpărăturile pot fi făcute din afara acestuia de către personalul desemnat, în baza cererii deținuților și a ofertelor puse la dispoziție de către operatorii economici, cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Prețurile practicate în cadrul punctelor comerciale din incinta penitenciarului nu pot fi mai mari decât media prețurilor practicate de magazine similare de pe piața locală. Atât modul de calcul și de respectare a mediei prețurilor în cadrul punctelor comerciale din incinta penitenciarului, cât și procedura privind închirierea spațiilor din sistemul administrației penitenciare se reglementează prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Activitatea punctului comercial din incinta penitenciarului poate fi controlată de autoritățile competente.

(5) Medicul curant poate restricționa cumpărarea de către deținuții bolnavi a unor alimente contraindicate în afecțiunile de care suferă ori a produselor din tutun.

(6) În situația achiziționării unor bunuri de folosință îndelungată, permise a fi păstrate sau folosite pe perioada detenției, directorul penitenciarului poate aproba folosirea unei sume mai mari decât cea prevăzută de alin. (1), fără a afecta cuantumul săptămânal al sumelor din care deținuții pot efectua cumpărături.

(7) Pentru bunurile prevăzute la alin. (6), precum și pentru articolele de îmbrăcăminte, încălțăminte și cazarmament se întocmește bon de primire în păstrare.

ARTICOLUL 152

Cadrul de realizare a asistenței medicale, a tratamentului și îngrijirilor

(1) Dreptul deținuților la asistență medicală, tratament și îngrijiri este asigurat, cu personal specializat, în mod gratuit, potrivit legii.

(2) Activitatea de acordare a asistenței medicale, a tratamentului și îngrijirilor deținuților se desfășoară cu respectarea actelor normative în vigoare, privind executarea pedepselor privative de libertate și ale Ministerului Sănătății, fiind stabilită prin ordin comun al ministrului Justiției și al ministrului Sănătății.

(3) Activitatea de asistență medicală primară, dentară, spitalicească și de specialitate acordată în cabinetele medicale din penitenciare și penitenciare spital se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat, din venituri proprii și din alte surse, după cum urmează:

a) deținuții beneficiază gratuit de servicii de asistență medicală, tratament, îngrijiri și medicamente asigurate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale Normelor metodologice de aplicare a acestuia, partea de contribuție personală fiind asigurată de la bugetul de stat, precum și de alte medicamente și materiale sanitare, necesare în funcție de patologia și adresabilitatea deținuților;

b) în situația în care, pentru cabinetele medicale din penitenciare, veniturile proprii constituite din fondurile obținute ca urmare a furnizării de servicii medicale, în baza contractului încheiat de penitenciarul spital la care sunt arondate, cu casa de asigurări sociale de sănătate, nu acoperă necesarul de medicamente și materiale sanitare stabilit în funcție de patologia și adresabilitatea deținuților, acestea se asigură în completare din subvenții acordate de la bugetul de stat, precum și din alte surse;

c) serviciile de asistență medicală, tratamentul, îngrijirile și medicamentele necesare desfășurării activității medicale în penitenciarele-spital se asigură potrivit Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale Normelor metodologice de aplicare a acestuia, coroborate cu actele normative în vigoare privind executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Pentru asigurarea asistenței medicale, în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor funcționează o rețea sanitară proprie formată din:

- a) cabinete de medicină de familie;
- b) cabinete de medicină dentară;
- c) farmacii și oficine locale de distribuție;
- d) staționare;
- e) cabinete și ambulatorii de specialitate;
- f) penitenciare-spital.

(5) Sectorul medical din cadrul unui loc de deținere cuprinde cel puțin următoarele spații și echipamente:

- a) staționare pentru deținuți bolnavi cu afecțiuni acute, cronice reacute, infectocontagioase, tratament antituberculos sau aflați în refuz de hrană;
- b) camere pentru izolare respiratorie;
- c) camere pentru recoltarea sputei;
- d) cabinete de consultații medicale și stomatologice;
- e) săli de tratament;
- f) punct farmaceutic.

(6) Personalul medical se subordonează medicului penitenciarului, iar în cazul penitenciarelor-spital, directorului adjunct pe probleme medicale, subordonat, din punct de vedere administrativ, directorului locului de deținere.

(7) Îndrumarea metodologică a cabinetelor medicale din penitenciare se realizează de către penitenciarul-spital arondat și componenta structurală de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 153

Acordarea asistenței medicale primare

(1) La nivelul fiecărui penitenciar, serviciile de asistență medicală primară sunt acordate de către medici de specialitate, din care cel puțin unul de medicină generală sau medicină de familie, precum și de un număr minim de cadre medii sanitare pentru asigurarea continuității asistenței medicale. Servicii de asistență medicală pot fi acordate și de către asistenții medicali, la recomandarea medicului, în limita competențelor profesionale.

(2) În penitenciarele unde își desfășoară activitatea cel puțin 2 medici, indiferent de specialitatea acestora, acordarea asistenței medicale se asigură în program alternativ, dimineața și după-amiaza.

(3) Deținuților li se acordă servicii de asistență medicală primară la cererea acestora, la recomandarea medicului, în baza unei programări, precum și ori decât ori este necesar.

(4) Deținuții cu afecțiuni medicale cronice sunt luați în evidența cabinetului medical, asigurându-li-se tratamentul și regimul alimentar corespunzător.

(5) Serviciul sau biroul evidență deținuți din cadrul penitenciarului comunică, în scris, cabinetului medical datele de identitate ale deținutului față de care instanța a dispus măsura obligării la tratament medical.

ARTICOLUL 154

Asistența medicală de urgență

(1) Urgențele medico-chirurgicale sunt prezentate la cabinetul medical de îndată, iar personalul medical asigură măsurile necesare conform competențelor profesionale.

(2) Urgențele medico-chirurgicale care nu pot fi rezolvate la nivelul cabinetului medical din penitenciar se prezintă la unitatea spitalicească publică cea mai apropiată cu secție sau compartiment de primire urgențe, cu înștiințarea conducerii penitenciarului, în vederea asigurării mijlocului de transport și a escortei necesare sau, după caz, cu apelarea serviciului național unic pentru apeluri de urgență.

ARTICOLUL 155

Asistența medicală ambulatorie

(1) Asistența medicală ambulatorie se realizează la nivelul cabinetelor de specialitate din penitenciare și în ambulatoriile din structura penitenciarelor-spital.

(2) Asistența medicală ambulatorie poate fi acordată și în ambulatoriile de specialitate din unitățile sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(3) Serviciile de asistență medicală de specialitate din ambulatoriu se acordă la recomandarea medicului unității, în baza unui bilet de trimitere, în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale Normelor metodologice de aplicare a acestuia.

ARTICOLUL 156

Asistența medicală dentară

(1) Serviciile de medicină dentară sunt acordate prin cabinetele de medicină dentară din locurile de deținere. În cazurile care depășesc competența medicului dentist sau dacă în cadrul unității penitenciare nu poate fi asigurată asistența

medicală dentară, se apelează la unități sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(2) Serviciile de medicină dentară preventivă și tratamentele stomatologice prevăzute în Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și în Normele metodologice de aplicare a acestuia se acordă în mod gratuit.

(3) Tratamentele de medicină dentară care nu sunt decontate de casa de asigurări de sănătate, dar sunt menționate în Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și în Normele metodologice de aplicare a acestuia, se vor asigura din fondurile unității.

(4) Tratamentele protetice se asigură conform prevederilor Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale Normelor metodologice de aplicare a acestuia, iar contravaloarea contribuției personale pentru lucrările protetice se suportă de către deținut.

(5) Locurile de deținere pot organiza, pe lângă cabinetele de medicină dentară, laboratoare de tehnică dentară încadrate cu tehnician dentar sau pot încheia contracte de colaborare cu laboratoare de tehnică dentară din afara sistemului administrației penitenciare, cu respectarea legislației în vigoare.

ARTICOLUL 157

Acordarea asistenței medicale deținuților aflați în infirmeria penitenciarului

(1) În fiecare penitenciar funcționează o infirmerie în cadrul căreia sunt amenajate camere a căror destinație este stabilită de medicul penitenciarului, cu circuite funcționale distincte, având paturi la un singur rând, pentru:

- a) internarea deținuților bolnavi cu afecțiuni cronice reacutizate, care necesită supraveghere medicală;
- b) izolarea deținuților cu boli infecțioase acute cu transmitere enterală, boli infecțioase acute cu transmitere aerogenă, altele decât tuberculoza;
- c) tratamentul direct observat al deținuților bolnavi de tuberculoză necontagioși, aflați în tranzit;
- d) deținuții aflați în refuz de hrană.

(2) Internarea deținuților bolnavi în infirmerie se face numai la indicația medicului, cu excepția refuzului de hrană.

(3) Vizita medicală a deținuților internați în infirmerie se efectuează zilnic, iar evoluția stării de sănătate se menționează în fișa de internare în infirmerie.

ARTICOLUL 158

Asistența medicală spitalicească

(1) Asistența medicală spitalicească se realizează prin internare în penitenciarele-spital, precum și în alte unități sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(2) Serviciile medicale spitalicești se acordă de către medici de specialitate.

(3) Dacă medicul unității apreciază internarea ca fiind absolut necesară pentru sănătatea deținutului, solicită transferul pacientului la un penitenciar-spital. Dispozițiile art. 40 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(4) Internarea deținuților se face în baza biletului de internare, eliberat de către medicul locului de deținere, ca urmare a:

- a) actului medical propriu;
- b) recomandării medicului specialist;
- c) dispoziției organului judiciar;
- d) urgențelor medico-chirurgicale.

(5) Internarea în penitenciarele-spital se face în baza unei solicitări semnate de directorul și medicul penitenciarului. Aprobarea internării este dată de către directorul penitenciarului-spital sau de către înlocuitorul acestuia.

(6) În cursul spitalizării se acordă, după caz, servicii medicale preventive, curative, de recuperare, paliative, precum și îngrijiri terminale.

(7) La externare deținuții pot primi, la cerere, o copie de pe scrisoarea medicală și se transferă la penitenciarele de unde au fost internați, cu excepția cazului când sunt citați de un organ judiciar deservit de alt penitenciar.

ARTICOLUL 159

Examenul medical

(1) Examenul medical se realizează la primirea în penitenciar următoarelor categorii de deținuți:

- a) primiți de la organele de poliție;
- b) veniți din întreruperea executării pedepsei;
- c) veniți prin transfer;
- d) aflați în tranzit;
- e) reprimiți de la organele de poliție;
- f) prinși din evadare;
- g) prezentați din permisiunea de ieșire din penitenciar.

(2) Deținuții prevăzuți la alin. (1) sunt supuși unui examen clinic general, cu scopul depistării bolilor infectocontagioase și parazitare, semnelor evidente de agresiune, adicțiilor, tulburărilor psihice, riscului de suicid, stabilirii formulei dentare, luându-se măsurile medicale care se impun, inclusiv internarea într-o unitate sanitară.

(3) În termen de 72 de ore de la primire, medicul penitenciarului efectuează examenul clinic complet și poate solicita suplimentar examene clinice de specialitate, investigații de laborator și paraclinice, astfel încât în cel mult 21 de zile de la primire, să stabilească:

- a) un diagnostic prezumtiv;
- b) un regim alimentar, după caz;
- c) capacitatea de muncă.

(4) Medicul penitenciarului consemnează în dosarul medical consultațiile efectuate în perioada de carantină și observare.

(5) În perioada detenției, examenul medical al deținuților se realizează, în mod periodic, la cererea acestora sau în baza unei programări întocmite de medicul-șef, precum și ori de câte ori este necesar.

(6) Examenul medical se realizează cu respectarea confidențialității și intimității deținutului în cauză.

(7) Deținutul poate solicita să fie examinat contra cost, la locul de deținere, în cadrul sectorului medical, de un medic din afara sistemului administrației penitenciare. Constatările medicului din afara sistemului administrației penitenciare se consemnează în dosarul medical al deținutului.

(8) Semnele evidente de agresiune se înscriu într-un registru special în care se consemnează anul, luna, ziua și ora examenului medical, datele de identificare ale deținutului, descrierea urmelor de violență, proveniența acestora conform afirmațiilor deținutului și recomandările medicale.

ARTICOLUL 160

Asistența medicală a femeii condamnate însărcinate

(1) Personalul medical are obligația de a lua în evidență femeia condamnată care este însărcinată, încă de la primirea în penitenciar.

(2) Urmărirea sarcinii se face potrivit recomandărilor medicului de familie și/sau din specialitatea obstetrică-ginecologie, cu respectarea ghidurilor și protocoalelor în vigoare.

(3) Femeia condamnată cu evoluție normală a sarcinii este internată, cu 30 de zile anterior datei probabile a nașterii, într-o

secție sau într-un compartiment de specialitate al unui penitenciar-spital. În cazul apariției unei complicații a sarcinii, femeia condamnată este internată de îndată în cea mai apropiată unitate spitalicească publică ce are un compartiment de specialitate.

(4) Penitenciarul-spital în care se află femeia condamnată însărcinată ia măsuri pentru ca nașterea copilului să se realizeze într-un spital din rețeaua sanitară publică.

(5) După naștere, femeia condamnată își poate îngriji copilul, până la împlinirea vârstei de un an, într-un penitenciar care asigură condițiile necesare în acest scop.

(6) Femeile însărcinate sau cele care au născut în perioada detenției și au în îngrijire copii mai mici de un an beneficiază de un regim corespunzător de hrană pentru ele și pentru copii.

(7) Copiii aflați într-un penitenciar în îngrijirea mamelor condamnate li se efectuează vaccinările, conform Programului național de imunizări. Vaccinurile se asigură prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București.

(8) Asistența medicală și urmărirea dezvoltării fizice și psihomotorii a copilului aflat într-un penitenciar, în îngrijirea femeii condamnate, se fac prin examene de bilanț de către un medic de familie sau medic pediatru.

(9) Copilul poate fi dat în îngrijire sau încredințat și înainte de împlinirea vârstei de un an, în condițiile art. 73 alin. (3) și (4) din Lege. Încredințarea se realizează în baza hotărârii judecătorești, la sesizarea directorului locului de deținere și în situația în care mama nu este aptă să aibă grijă de el sau îl supune la rele tratamente.

(10) Femeia condamnată, indiferent de regimul de executare în care este repartizată, însoțită de copilul aflat în penitenciar, poate primi vizite fără dispozitiv de separare în condițiile art. 138, art. 139 alin. (8)—(14), art. 140—143, ținându-se seama de nevoile de dezvoltare fizică și psihologică, de sănătate, de securitate, stabilitate și apartenență la o familie ale copilului.

ARTICOLUL 161

Asistența medicală în secțiile speciale de psihiatrie

(1) În secțiile speciale de psihiatrie prevăzute la art. 73 alin. (6) din Lege sunt internați deținuții cu tulburări psihice grave, inclusiv cele provocate de consumul de alcool ori alte substanțe psihoactive sau psihotrope, pentru stabilirea și administrarea tratamentului necesar și desfășurarea programelor de intervenție specifică, în vederea modificării pozitive a personalității și comportamentului.

(2) Internarea în secțiile prevăzute la alin. (1) se face în baza biletului de trimitere emis de către medicul penitenciarului sau ca urmare a recomandării medicului specialist psihiatru.

ARTICOLUL 162

Măsuri ocazionate de constatarea urmelor de violență

(1) În cazul în care la examenul medical se constată că un deținut prezintă semne de violență, medicul are obligația de a consemna cele constatate în fișa medicală, de a sesiza de îndată procurorul și de a înștiința directorul penitenciarului, dispozițiile art. 159 alin. (8) aplicându-se în mod corespunzător.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), deținutul are dreptul de a cere, în scris, să fie examinat de către un medic legist sau de către un medic din afara sistemului administrației penitenciare.

(3) Constatările medicului din afara sistemului administrației penitenciare sunt consemnate în fișa medicală a deținutului, iar certificatul medico-legal se anexează la fișa medicală, după ce acesta a luat cunoștință de conținutul său, sub semnătură.

(4) Cheltuielile ocazionate de examenele medicale prevăzute la alin. (2) se suportă de către solicitant, cu excepția cazurilor în care se constată că acesta nu are mijloacele bănești necesare

pentru plata contribuției personale, caz în care cheltuielile vor fi suportate din bugetul unității. Dispozițiile art. 72 alin. (5) din Lege se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 163

Măsuri în caz de autovătămare corporală

(1) În cazul în care medicul penitenciarului constată că deținutul a recurs la acțiuni de autovătămare corporală, care pentru vindecare necesită internarea într-o unitate sanitară, întocmește un proces-verbal care, după ce este avizat de către directorul penitenciarului, se aduce la cunoștința deținutului, sub semnătură și se atașează la dosarul individual.

(2) Durata internării într-o unitate sanitară se menționează în procesul-verbal care se comunică instanței de executare, pentru a proceda conform dispozițiilor legale.

(3) Cheltuielile ocazionate de îngrijirile medicale și tratamentul aplicat în situațiile prevăzute la alin. (1) sunt imputabile deținuților în cauză.

ARTICOLUL 164

Informarea deținuților despre evoluția stării de sănătate

(1) Cu prilejul consultației, deținuții sunt informați cu privire la starea personală de sănătate, despre prognosticul evolutiv, investigațiile necesare, precum și despre condițiile terapeutice.

(2) Deținuții au dreptul să refuze o intervenție medicală sau continuarea actului medical, asumându-și în scris răspunderea pentru această decizie. Deținutul este informat despre consecințele medicale ale refuzului intervenției sau întreruperii actului medical.

(3) Situațiile prevăzute la alin. (2) nu pot face obiectul unui raport de incident și nu constituie abatere disciplinară.

ARTICOLUL 165

Interzicerea experimentelor științifice

Deținuții nu pot fi supuși, nici chiar cu consimțământul lor, experimentelor științifice.

ARTICOLUL 166

Confidențialitatea datelor privind starea de sănătate a deținuților

(1) Cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, informațiile cu privire la starea de sănătate nu pot fi furnizate altor persoane, decât în cazul în care deținuții sau reprezentanții legali ai acestora își dau consimțământul liber, informat, scris și prealabil.

(2) Informațiile rezultate din examenul medical sunt arhivate în dosarul medical al deținutului. Deținutul are dreptul să își consulte dosarul medical sau să primească, la cerere, fotocopii de pe acesta, conform dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Lege, precum și să solicite și să primească, la externarea din spital, un rezumat scris al investigațiilor, diagnosticului, tratamentului și îngrijirilor acordate pe perioada spitalizării, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ARTICOLUL 167

Dreptul la asistență diplomatică

(1) Administrația penitenciarului informează deținuții de cetățenie străină despre posibilitatea de a lua legătura cu reprezentanții diplomați și îi sprijină în vederea contactării acestora, în conformitate cu prevederile art. 74 din Lege.

(2) Deținuții de cetățenie străină, precum și apatrizii pot fi vizitați, cu informarea directorului penitenciarului, de către funcționari ai reprezentanțelor diplomatice sau consulare, care le reprezintă interesele.

(3) Administrația penitenciarului ține evidența cazurilor în care deținuții de cetățenie străină sau apatrizi au renunțat la dreptul lor de a lua legătura cu reprezentanții diplomatici și de a fi vizitați de aceștia.

(4) Vizitele se desfășoară în timpul zilei, în condițiile prevăzute la art. 128 alin. (2)—(5).

ARTICOLUL 168

Dreptul la încheierea căsătoriei

(1) Căsătoria persoanei condamnate definitiv, respectiv arestată preventiv aflată în cursul judecății se realizează în condițiile art. 75 din Lege.

(2) În cazul în care viitorii soți nu se găsesc în același loc de deținere, Administrația Națională a Penitenciarelor, la solicitarea scrisă a acestora și cu avizul comisiei prevăzute de art. 32 din Lege, ia măsuri de transferare, astfel încât aceștia să se afle în același loc de deținere pe timpul necesar încheierii căsătoriei.

(3) Analizele medicale necesare încheierii căsătoriei între persoane de sex diferit, condamnate definitiv, respectiv arestate preventiv aflate în cursul judecății se realizează prin grija administrației penitenciarului, cheltuielile fiind suportate de solicitanți.

(4) La încheierea căsătoriei pot participa, cu aprobarea directorului penitenciarului, un număr de maximum 10 persoane, inclusiv deținuți, apropiate viitorilor soți.

(5) După încheierea căsătoriei și aprobarea vizitei intime de 48 de ore, directorul penitenciarului poate aproba ca soții să primească un pachet cu alimente în greutate de până la 10 kg, la care se poate adăuga o cantitate de maximum 6 kg de fructe și legume, dacă nu există posibilitatea acordării permisiunii ieșirii din locul de deținere. În acest caz, pachetul suplimentar nu va afecta dreptul prevăzut la art. 148 alin. (4).

ARTICOLUL 169

Dreptul de a vota

(1) Administrația penitenciarului, în colaborare cu birourile electorale și serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, asigură condițiile necesare exercitării dreptului de a vota deținuților cărora nu le-a fost interzis prin hotărârea de condamnare acest drept, potrivit legii.

(2) Administrația penitenciarului ține evidența cazurilor în care deținuții au renunțat la dreptul de a vota.

ARTICOLUL 170

Dreptul la odihnă și repausul săptămânal

(1) Deținuților li se asigură minimum 7 ore de somn pe zi.

(2) Deținuții care muncesc au dreptul la repaus săptămânal, potrivit legislației muncii.

(3) Zilele de sărbători legale sunt considerate zile de repaus.

ARTICOLUL 171

Dreptul la muncă

Dreptul la muncă al deținuților se exercită în conformitate cu art. 78 din Lege și art. 173—186.

ARTICOLUL 172

Dreptul la învățământ

Dreptul la învățământ al deținuților se exercită în conformitate cu art. 79 din Lege și art. 191—195.

CAPITOLUL VI

Munca prestată de către deținuți

ARTICOLUL 173

Dispoziții generale

(1) Administrația locului de deținere întreprinde demersurile necesare pentru identificarea posibilităților de a asigura folosirea la muncă a unui număr cât mai mare de deținuți.

(2) În raport cu tipul regimului de executare, deținuților li se poate cere să muncească. În acest sens se ține seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile fiecăruia, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora.

(3) Deținuții pot fi folosiți la activități lucrative, în regimurile de prestare a muncii prevăzute la art. 83 alin. (1) lit. a)—e) din Lege, în spații din interiorul sau exteriorul penitenciarului.

(4) Folosirea la muncă a deținuților se face cu respectarea procedurii și criteriilor de selecționare și repartizare la muncă, asigurarea măsurilor de siguranță specifice fiecărui regim de executare, întocmirea documentelor de organizare și funcționare a punctelor de lucru, pregătirea și dotarea locurilor de muncă, asigurarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă, întocmirea documentelor de evidență a muncii și acordarea drepturilor convenite pentru munca prestată.

(5) Munca prestată de deținuți urmărește menținerea și creșterea capacității acestora de a-și câștiga existența după liberare și realizarea unor venituri, care se pot folosi la îmbunătățirea condițiilor de detenție prevăzute în cap. IV din Lege, și pentru susținerea acțiunilor de reintegrare socială a persoanelor condamnate.

(6) Prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se aprobă Instrucțiunile privind organizarea muncii deținuților.

ARTICOLUL 174

Selecționarea și repartizarea la muncă

(1) Selecționarea la muncă a deținuților se face în funcție de regimul de executare, cu aprobarea directorului locului de deținere, la propunerea unei comisii formate din reprezentanții sectorului reintegrare socială, regim penitenciar, medical, evidență și organizarea muncii, sub coordonarea directorului adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte. Comisia poate fi completată cu personal de specialitate, în vederea verificării deprinderilor profesionale sau abilităților practice ale deținuților.

(2) Procedura și criteriile de selecționare la muncă a deținuților se stabilesc prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 173 alin. (6).

(3) Deținuții selecționați la muncă semnează un angajament care cuprinde drepturile, obligațiile și interdicțiile prevăzute de Lege în perioada desfășurării activităților lucrative și care se păstrează la dosarul individual.

(4) Angajamentul prevăzut la alin. (3) cuprinde și referiri cu privire la posibilitatea încheierii unui contract de asigurare privind contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit dispozițiilor art. 87 alin. (2) din Lege.

(5) Participarea deținuților la activități lucrative într-un anumit regim de prestare a muncii nu exclude repartizarea acestora și la alte activități, în interiorul sau în exteriorul penitenciarului, cu condiția respectării programului de lucru și a dispozițiilor legale privind durata muncii prestate.

(6) În măsura posibilităților, a cerințelor de disciplină din locurile de deținere și în limite rezonabile, deținuții pot opta pentru un anumit loc de muncă sau pot solicita schimbarea acestuia, dacă posedă calificarea sau deprinderile necesare noului loc de muncă.

(7) Prestarea muncii se face individual sau în grupuri organizate în formațiuni de lucru, care nu depășesc 50 de persoane, în interiorul sau în exteriorul locului de deținere.

(8) În situația refuzului de a munci, comisia prevăzută la alin. (1) întocmește un proces-verbal care se depune la dosarul individual, fiind avut în vedere la evaluarea conduitei deținutului și a eforturilor depuse în cadrul muncii prestate.

(9) Procesul-verbal prevăzut la alin. (8) este avut în vedere la analiza efectuată în vederea schimbării regimului de executare de către comisia prevăzută de art. 32 din Lege, comisia prevăzută la art. 98 alin. (2) din Lege, precum și în cadrul comisiei pentru liberare condiționată.

ARTICOLUL 175

Munca în regim de prestări de servicii

(1) Folosirea la muncă a deținuților conform art. 83 alin. (1) lit. a) din Lege se realizează în baza unui contract de prestări de servicii încheiat între directorul penitenciarului, în calitate de prestator, și beneficiarul muncii prestate, denumit în continuare *beneficiar*.

(2) În contractele de prestări servicii este interzisă nominalizarea deținuților care urmează să desfășoare activități lucrative sau menționarea unor date cu caracter personal ale acestora.

(3) Tarifele referitoare la activitățile ce urmează a se desfășura se negociază între administrația penitenciarului și beneficiar și nu pot fi mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în raport cu programul de lucru stabilit prin contract. Prin contract, tarifele pot fi stabilite și în baza normelor de lucru determinate prin probe de lucru efectuate în prezența persoanelor delegate de ambele părți contractante.

(4) În situația în care beneficiarul nu respectă dispozițiile legale ori contractuale privind condițiile de folosire la muncă a deținuților, directorul locului de deținere îi solicită ca în termen de 24 de ore să ia măsuri pentru respectarea acestora. Dacă în acest termen nu se iau măsurile necesare, directorul poate dispune retragerea parțială sau totală a deținuților pentru o perioadă de timp limitată sau definitiv.

(5) Beneficiarul este obligat să asigure: baza tehnico-materială, conducerea lucrărilor, spații pentru servirea hranei, apă potabilă, asistența tehnică necesară, instructajul și condițiile de securitate a muncii, spații pentru grupuri sanitare și, dacă este cazul, amenajările impuse pentru executarea pazei și supravegherii la locul de muncă. În ceea ce privește comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor în care sunt implicați deținuții sunt aplicabile reglementările proprii elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor.

(6) Directorul penitenciarului are obligația de a încheia contracte cât mai avantajoase, în măsura posibilităților, stabilind în sarcina beneficiarului obligația de a asigura cheltuielile determinate de luarea măsurilor de siguranță, transportul deținuților, al personalului de pază, escortare și supraveghere ori al hranei la locurile de muncă, precum și materialele igienico-sanitare.

(7) Prevederile art. 174 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 176

Munca în regie proprie

(1) Munca prestată în regie proprie, conform art. 83 alin. (1) lit. b) din Lege, se realizează în cadrul secțiilor și atelierelor de producție aparținând penitenciarelor, precum și în cadrul lucrărilor de investiții și reparațiilor capitale desfășurate în penitenciar.

(2) Prevederile art. 174 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 177

Activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului

(1) Munca prestată conform art. 83 alin. (1) lit. c) din Lege se realizează în cadrul următoarelor activități cu caracter gospodăresc, care nu se remunerează:

a) activități desfășurate pentru prepararea și distribuirea hranei, întreținerea și funcționarea instalațiilor și utilajelor, întreținerea și conservarea clădirilor, manipularea materialelor, îngrijirea animalelor de serviciu și întreținerea spațiilor destinate acestora, sprijinirea și suportul activităților religioase, educative, culturale, ocupaționale, sportive, medicale, precum și pentru menținerea stării de curățenie și igienă în interiorul și exteriorul locului de deținere, a camerelor de arest de la instanțele de judecată sau a altor unități aparținând sistemului administrației penitenciare;

b) activități lucrative prestate în cadrul gospodăriilor agrozootehnice;

c) activități de cizmărie, croitorie, tâmplărie, spălătorie, frizerie, tinichigerie, lăcătușărie și altele asemenea;

d) activități de întreținere a mijloacelor auto, precum și de întreținere și reparații curente a clădirilor, instalațiilor și utilajelor din dotarea penitenciarului;

e) activități de planton pe timp de noapte la nivelul camerei de deținere, de întărire a supravegherii la punctele de lucru și pe perimetrele locurilor de deținere, precum și de sprijinire și însoțire a deținuților cu afecțiuni invalidante sau aflați în stare de neputință din cauza vârstei sau a altor afecțiuni medicale;

f) activitățile prevăzute la lit. a)–e) desfășurate în penitenciarele-spital situate în interiorul perimetrului altor unități nominalizate prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Repartizarea deținuților la activitățile prevăzute la alin. (1) se efectuează în condițiile și în limita baremelor aprobate prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 173 alin. (6).

(3) Repartizarea deținuților la activitățile de menținere a stării de curățenie și igienă pentru alte unități din sistemul administrației penitenciare se realizează cu aprobarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Excedentul de produse realizate în gospodăriile agrozootehnice poate fi valorificat pe piața liberă, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 178

Munca deținuților în caz de calamitate

(1) Organele administrației publice centrale sau locale pot solicita directorului penitenciarului, prin adresă scrisă, punerea la dispoziție a unor deținuți, pentru înlăturarea efectelor generate de calamități. La solicitarea formulată se anexează procesul-verbal de calamitate.

(2) Folosirea deținuților la muncă în caz de calamitate, conform art. 83 alin. (1) lit. d) din Lege, se realizează în baza unor contracte, fără contraprestație materială, cu aprobarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea motivată a directorului penitenciarului căruia i s-a adresat solicitarea.

(3) Prevederile art. 174 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 179

Munca deținuților pe bază de voluntariat

(1) Deținuții pot presta muncă pe bază de voluntariat, în condițiile stabilite de administrația locului de deținere, în temeiul unui contract de voluntariat, încheiat pe o perioadă determinată de până la 3 luni.

(2) Cu ocazia selecționării deținuților la muncă pe bază de voluntariat, comisia prevăzută la art. 174 alin. (1) are în vedere și interdicțiile ce decurg din hotărârea de condamnare, astfel încât deținutul care face obiectul selecționării să nu fie incompatibil cu activitatea ce urmează a fi desfășurată.

(3) Administrația penitenciarului ține evidența voluntarilor într-un registru anume destinat.

(4) Directorul penitenciarului întreprinde demersurile necesare pe lângă persoanele juridice de drept public sau de drept privat, fără scop patrimonial cu care a fost încheiat contractul de voluntariat, în vederea eliberării certificatului nominal care atestă calitatea de voluntar a deținutului. Acesta se păstrează la dosarul individual și se înmânează la punerea în libertate sau, pe parcursul executării pedepsei, la cererea deținuților.

(5) Prevederile art. 174 alin. (1)—(7) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 180

Condiții de desfășurare a muncii pe bază de voluntariat

(1) Deținuții pot desfășura muncă pe bază de voluntariat, în campanii organizate cu alți parteneri sociali, în cadrul următoarelor activități de interes public:

a) strângerea deșeurilor din zonele situate de-a lungul șoselelor, căilor ferate, apelor curgătoare, pădurilor, parcurilor, lacurilor și din alte spații aparținând domeniului public;

b) plantarea și reîmpădurirea terenurilor aflate în domeniul public;

c) lucrări de apărare împotriva inundațiilor;

d) combaterea eroziunii solului și protecția împotriva excesului de apă și umiditate;

e) amenajarea și îmbunătățirea drumurilor publice de acces la exploatarea agricole și forestiere, inclusiv lucrări de marcă, semnalizare și avertizare;

f) extinderea sistemelor de irigații și drenaj;

g) dezapezirea spațiilor publice, în situația unor ninsori abundente;

h) curățenia și igienizarea organizate de autoritățile publice centrale și locale, de organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice fără scop patrimonial ori direct de beneficiarul voluntariatului în instituții de stat, precum: spitale, policlinici, creșe, grădinițe, școli, centre de plasament, instituții de cercetare, poligoane de tragere, baze sportive, centre de îngrijire a bătrânilor, biblioteci, muzee, biserici, mănăstiri, precum și în alte instituții de cultură și cult;

i) amenajarea și îngrijirea adăposturilor pentru animale fără stăpân;

j) activități culturale, artistice, educative, sportive, religioase și de protecție a mediului, precum și acțiunile de promovare a unor astfel de demersuri, organizate de autoritățile publice centrale și locale, de organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice fără scop patrimonial ori direct de beneficiarul voluntariatului, după cum urmează:

1. acțiuni de valorificare a unor terenuri degradate și redarea acestora ca zone verzi și parcuri;

2. acțiuni educative de prevenire a săvârșirii de infracțiuni și a consumului de droguri, alcool, tutun și de popularizare a consecințelor negative ale acestor fapte antisociale sau conduite atipice;

3. acțiuni de prevenire a răspândirii bolilor cu transmitere sexuală;

4. acțiuni specifice organizării unor expoziții și manifestări cultural-artistice, a unor întreceri sportive și a unor manifestări religioase;

5. activități de îngrijire a persoanelor în vârstă, singure, bolnave, cu handicap sau alte dizabilități;

6. activități de sprijinire a familiilor monoparentale, cu copii în întreținere, aflate în evidentă stare de pauperitate.

(2) Activitățile de interes public menționate la alin. (1) pot face obiectul contractelor de voluntariat numai dacă desfășurarea acestor activități nu intră în sarcina unor operatori economici privați, în baza contractelor cu titlu oneros încheiate de aceștia cu persoane juridice de drept public, fapt dovedit de beneficiarul voluntariatului printr-o declarație autentică notarială.

ARTICOLUL 181

Durata muncii prestate

(1) Durata muncii este de 8 ore pe zi și nu mai mult de 40 de ore pe săptămână, cu excepțiile prevăzute de legislația muncii.

(2) Femeile însărcinate sau cele care au născut și au în îngrijire copii cu vârsta de până la 1 an nu pot munci în mediu toxic sau vătămător și nu li se poate prelungi ziua de muncă peste 8 ore.

(3) Deținuții care au împlinit vârsta de 60 de ani sau care au calitatea de pensionari pentru limită de vârstă sau sunt pensionari pentru pierderea capacității de muncă gradul III de invaliditate pot presta muncă numai la cererea acestora.

(4) Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal nu poate fi efectuată fără acordul deținuților, cu excepțiile prevăzute de legislația muncii.

ARTICOLUL 182

Munca în timpul nopții

(1) Munca în timpul nopții poate fi prestată cu acordul scris al deținuților. Se consideră muncă prestată în timpul nopții activitățile lucrative desfășurate între orele 22—06, indiferent de durata acestora.

(2) Femeile însărcinate sau care au născut și au în îngrijire copii cu vârsta de până la 1 an nu pot presta muncă în timpul nopții.

ARTICOLUL 183

Venituri realizate din prestări de servicii și din activități de producție în regie proprie

(1) Veniturile realizate din prestări de servicii sunt încasate în lei.

(2) Veniturile realizate din prestări de servicii nu pot fi mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în raport cu programul de muncă și, după caz, gradul de realizare a normei de lucru determinate prin probele de lucru efectuate în prezența persoanelor delegate de ambele părți contractante. Prin contractul de prestări servicii se stabilește dacă activitatea se desfășoară în baza normelor de lucru.

(3) Activitățile de producție în regie proprie, realizate în secții, ateliere, precum și munca prestată în cadrul lucrărilor de investiții și reparații capitale sunt remunerate pe bază de tarife diferențiate pe categorii de activități, dar nu mai puțin decât nivelul salariului de bază minim brut pe țară, în raport cu programul de muncă și, după caz, gradul de realizare a normei de lucru.

(4) Produsele realizate în secții și ateliere de producție pot fi redistribuite prin transfer fără plată între unitățile din sistemul administrației penitenciare sau pot fi valorificate pe piața liberă.

ARTICOLUL 184

Repartizarea veniturilor

(1) Veniturile realizate de deținuți pentru munca prestată se încasează de către administrația penitenciarului în care se află persoana condamnată și se repartizează conform art. 87 alin. (1) din Lege.

(2) Sumele de bani corespunzătoare cotei de 90% din venitul cuvenit deținuților se consemnează în fișa contabilă nominală și pot fi folosite pe durata executării pedepsei, conform prevederilor art. 70 alin. (4) din Lege.

(3) Sumele de bani corespunzătoare cotei de 10% din venitul cuvenit deținuților se consemnează în fișa contabilă nominală și se păstrează, pe numele acestora, la Trezoreria Statului, urmând a fi încasate în momentul punerii în libertate.

(4) În cazul în care deținutul a fost obligat la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, procentul de 50% din cota de 90% care îi revin acestuia conform art. 87 alin. (1) lit. a) din Lege se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile, conform prevederilor Codului de procedură civilă.

ARTICOLUL 185

Munca în cadrul structurilor de economie socială

(1) În sensul art. 83 alin. (1) lit. f) din Lege, prin alte activități se înțelege și munca prestată în cadrul structurilor de economie socială, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Programul și cerințele impuse de administrația penitenciarului, în cadrul muncii prestate în structurile de economie socială, sunt adaptate situațiilor specifice desfășurării fiecărui tip de activitate și statutului juridic al deținutului.

(3) Normele privind condițiile generale de folosire la muncă se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 186

Evidența participării deținuților la activități

Evidența participării deținuților la activitățile prevăzute în prezentul capitol se ține de către personalul penitenciarului și, după caz, de către reprezentanții beneficiarului, în condițiile stabilite prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 173 alin. (6).

CAPITOLUL VII

Activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială, instruire școlară, învățământul universitar și formarea profesională a deținuților

ARTICOLUL 187

Conținutul activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială

(1) Activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială se desfășoară, în interiorul și în exteriorul penitenciarului, în baza planificării executării pedepsei și au drept scop creșterea șanselor de reintegrare socială a deținuților și a persoanelor internate. Acestea cuprind următoarele arii de intervenție:

- a) adaptarea la condițiile privării de libertate;
- b) instruire școlară și formare profesională;
- c) activități educative și recreative;
- d) asistență socială;
- e) asistență psihologică;
- f) asistență religioasă;
- g) pregătirea pentru liberare.

(2) Condițiile și metodologia privind organizarea și desfășurarea activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, instruire școlară, învățământ universitar și formare profesională a deținuților se stabilesc prin ordin al ministrului justiției prevăzut la art. 89 alin. (8) din Lege.

(3) Demersurile educative, de asistență psihologică și asistență socială se desfășoară individual sau colectiv, fiind structurate în programe și activități de tip obligatoriu, opțional sau facultativ.

(4) Programele și activitățile obligatorii desfășurate cu deținuții se aprobă de către comisia prevăzută la art. 32 din Lege.

(5) Refuzul de participare la programele și activitățile prevăzute în Planul individualizat de evaluare și intervenție terapeutică se consemnează într-un proces-verbal care se depune la dosarul individual, fiind avut în vedere la evaluarea conduitei deținutului și a eforturilor depuse în cadrul activităților de reintegrare socială.

(6) În situația prevăzută de alin. (5), dispozițiile art. 174 alin. (9) se aplică în mod corespunzător.

(7) Activitățile prevăzute la alin. (1) sunt desfășurate de către personalul din sectorul reintegrare socială: educatori, preoți, agenți tehnici, monitori sportivi, psihologi și asistenți sociali, în condițiile Ordinului ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 2.126/2014 privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, persoanelor fără adăpost, tinerilor care au părăsit sistemul de protecție a copilului și altor categorii de persoane adulte aflate în dificultate, precum și pentru serviciile acordate în comunitate, serviciilor acordate în sistem integrat și cantinelor sociale.

(8) La activitățile prevăzute la alin. (1) pot participa, în calitate de colaboratori, consilieri de probațiune, voluntari și reprezentanți ai instituțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale.

ARTICOLUL 188

Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică

(1) Pentru fiecare deținut, în perioada de carantină și observare se realizează o evaluare din perspectivă educațională, psihologică și socială.

(2) Administrația penitenciarului, în urma evaluării și identificării nevoilor individuale ale deținutului și în funcție de posibilitățile instituției, este obligată să organizeze activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, ținând cont de natura infracțiunii comise, durata pedepsei privative de libertate, regimul de executare, riscul pentru siguranța penitenciarului, vârsta, starea de sănătate fizică și mintală.

(3) Pentru fiecare deținut, comisia prevăzută la art. 32 din Lege, la propunerea specialiștilor sectorului reintegrare socială, aprobă Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, ce este adus la cunoștință, sub semnătură.

(4) Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică cuprinde datele de identificare, programele și activitățile recomandate deținutului, ținând cont de ariile de intervenție prioritare și oferta de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială existentă la nivelul unității.

(5) Revizuirea Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică pentru fiecare deținut se face periodic și la nevoie, în condițiile art. 92 alin. (5), în funcție de concluziile evaluărilor periodice, din perspectivă educațională, psihologică și socială.

(6) Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică se adaptează la regimul de executare a pedepselor, acordându-se o atenție sporită categoriilor speciale de deținuți.

ARTICOLUL 189

Activități în perioada de carantină și observare

Deținuții aflați în perioada de carantină și observare sunt incluși într-un program multidisciplinar de adaptare la condițiile privării de libertate.

ARTICOLUL 190

Activități în perioada de pregătire pentru liberare

Deținuții aflați în perioada premergătoare analizării în comisia pentru liberare condiționată sunt incluși într-un program multidisciplinar, care vizează informarea cu privire la pașii care trebuie urmați după liberarea din penitenciar, în scopul reintegrării sociale.

ARTICOLUL 191

Organizarea activităților de instruire școlară

(1) Deținuții pot participa la cursuri de instruire școlară, în condițiile art. 79 din Lege.

(2) Administrația penitenciarului asigură condițiile necesare instruirii școlare a persoanelor condamnate, pentru nivelurile de învățământ general obligatoriu, în concordanță cu normele cuprinse în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și condițiile stabilite în protocolul de colaborare dintre Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Ministerul Justiției privind școlarizarea și profesionalizarea deținuților.

(3) Pentru deținuți se organizează cursuri de instruire școlară prin programul „A doua șansă”.

(4) Numărul orelor de cursuri se stabilește cu respectarea planurilor-cadru elaborate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice.

(5) În fiecare penitenciar se organizează, cu sprijinul inspectoratelor școlare județene și al municipiului București, școli sau clase afiliate la instituțiile de învățământ din afara locului de deținere.

(6) Cheltuielile legate de activitatea de instruire școlară sunt suportate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Administrația Națională a Penitenciarelor.

(7) În conținutul diplomelor nu se fac mențiuni cu privire la absolvirea cursurilor de școlarizare în perioada executării pedepsei privative de libertate.

(8) Personalul didactic necesar pentru instruirea școlară a deținuților este asigurat de către inspectoratele școlare județene și salarizat de către autoritățile publice locale, selecționarea acestuia făcându-se cu avizul administrației penitenciarului.

ARTICOLUL 192

Accesul la programe de studii universitare

(1) Deținuții pot urma, cu aprobarea directorului penitenciarului, cursuri universitare în forma de învățământ la distanță sau în forma frecvenței reduse, suportând toate cheltuielile, inclusiv cele de deplasare. La cursurile cu frecvență redusă care presupun deplasări în exteriorul penitenciarului pot participa numai deținuții clasificați în regim deschis. Pentru înscrierea la cursuri în forma de învățământ la distanță au șanse egale toți deținuții, indiferent de regimul în care își execută pedeapsa.

(2) În cazul în care deținutul urmează studii universitare în momentul intrării în penitenciar, acesta își poate continua studiile numai în forma cursurilor de învățământ universitar la distanță sau în forma frecvenței reduse, conform dispozițiilor alin. (1).

ARTICOLUL 193

Organizarea cursurilor de formare profesională

(1) În penitenciar se pot organiza cursuri de inițiere, calificare, recalificare, perfecționare și specializare a deținuților în diferite meserii, în funcție de opțiunile și de aptitudinile acestora.

(2) Cursurile se desfășoară în spații existente în penitenciare, la furnizorii autorizați de formare profesională, precum și în alte spații special amenajate, în baza acordurilor încheiate cu colaboratori din comunitate.

(3) Cheltuielile legate de formarea profesională sunt suportate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

(4) În contractele de folosire la muncă a deținuților pot fi prevăzute clauze prin care operatorii economici să desfășoare sau să susțină material cursuri de formare profesională și de atestare pe meserii a acestora.

(5) Directorul penitenciarului poate aproba, la cerere, participarea deținuților din regimul deschis la activități de formare profesională, în exteriorul penitenciarului, cheltuielile legate de formarea profesională fiind suportate de deținut sau de alte persoane fizice sau juridice.

(6) Documentele care atestă tipul de formare profesională se eliberează de către organizatorul cursului, dispozițiile art. 191 alin. (7) aplicându-se în mod corespunzător.

ARTICOLUL 194

Deținuții care au prioritate la activități de instruire școlară și formare profesională

Persoanele analfabete și tinerii au prioritate la activități de instruire școlară. Tinerii au prioritate la activitatea de formare profesională.

ARTICOLUL 195

Atestarea școlară și profesională

Pentru a urma cursuri de instruire școlară sau de formare profesională, deținuții trebuie să prezinte documentele care atestă nivelul de pregătire școlară anterior obținut.

ARTICOLUL 196

Organizarea și funcționarea bibliotecilor în penitenciare

(1) În fiecare penitenciar se organizează și funcționează o bibliotecă la care au acces deținuții. Fondul de carte cuprinde un număr suficient de mare și variat de volume, menit să răspundă diversității culturale a deținuților.

(2) Fondul de carte se constituie prin cumpărare din subvenții sau venituri proprii, transfer între instituții, sponsorizări și donații. Persoanele private de libertate, membrii de familie sau aparținătorii acestora pot contribui prin donații la constituirea fondului de carte.

(3) Modul de gestionare și utilizare a fondului de carte se face potrivit dispozițiilor legale aplicabile bibliotecilor publice.

(4) Administrația penitenciarului asigură gratuit un număr de ziare sau de publicații, potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(5) Deținuții își pot procura din resurse financiare proprii, prin grija administrației penitenciarului, ziare, cărți, publicații periodice și reviste.

(6) În penitenciare se pot edita reviste care conțin date informative despre activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială, inclusiv creații literare ale deținuților.

ARTICOLUL 197

Accesul la programele de radio și televiziune

(1) Administrația penitenciarului asigură receptarea programelor de radio și ale televiziunii publice, în vederea asigurării dreptului la informare.

(2) Aparatura radio-TV poate fi proprietatea penitenciarului sau a deținutului.

(3) Administrația penitenciarului aprobă primirea aparaturii radio-TV de către deținuți, în condițiile ordinului ministrului justiției prevăzut la art. 89 alin. (8) din Lege.

(4) În perioada detenției, aparatura radio-TV, aprobată potrivit alin. (3), nu poate fi înstrăinată altor deținuți sau folosită în scopul obținerii de avantaje patrimoniale.

(5) Folosirea aparaturii radio-TV se face conform programului stabilit, astfel încât să nu perturbe programul zilnic al deținuților și să nu contravină regulilor de disciplină din penitenciare.

(6) În penitenciare funcționează studiouri radio-TV cu circuit închis dotate corespunzător care asigură, după caz, receptarea, transmiterea și retransmiterea programelor televiziunii publice.

(7) Prin studiourile radio-TV cu circuit închis pot fi realizate și transmise emisiuni proprii, cu caracter informativ și educativ, destinate deținuților.

(8) Difuzarea emisiunilor radio-TV se realizează conform programului aprobat de directorul unității.

ARTICOLUL 198

Accesul la echipamente de tehnologie a informației

Administrația penitenciarului poate aproba primirea, cumpărarea, păstrarea și folosirea de echipamente de tehnologie a informației de către deținuți, în condițiile stabilite de ordinul ministrului justiției prevăzut la art. 89 alin. (8) din Lege.

ARTICOLUL 199

Accesul la activități interpenitenciare, manifestări cultural-artistice și acțiuni de sponsorizare

(1) Administrația penitenciarului întreprinde demersurile necesare organizării de spectacole, expoziții și alte manifestări culturale și artistice, în care să fie implicați deținuții.

(2) La activitățile prevăzute la alin. (1) organizate în exteriorul penitenciarului pot participa deținuți din regimurile deschis, semideschis și închis, cu respectarea măsurilor de siguranță corespunzătoare regimului de executare cel mai restrictiv.

(3) În situații temeinic justificate, cu aprobarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau a directorului penitenciarului cu rol de coordonare zonală, se pot derula activități interpenitenciare cu participarea, în comun, a deținuților din regimurile deschis, semideschis și închis, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) Materialele necesare desfășurării activităților prevăzute la alin. (1) se asigură de administrația penitenciarului, de către deținuți, membri de familie, aparținători sau alte persoane, precum și de persoane juridice, în condițiile stabilite prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Administrația penitenciarului încurajează și sprijină inițiativele instituțiilor publice și a organizațiilor neguvernamentale, precum și pe cele ale persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate care doresc să contribuie la activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială destinate deținuților sau să sponsorizeze astfel de acțiuni, dacă acestea nu contravin prevederilor legale ori regulilor privind siguranța locurilor de detenție.

ARTICOLUL 200

Activități sportive și recreative

(1) În funcție de posibilități, administrația penitenciarului asigură deținuților, în spații special amenajate, practicarea individuală sau colectivă a unor jocuri ori activități sportive și recreative, în vederea menținerii tonusului fizic și psihic, ținând cont de starea de sănătate, aptitudini, vârstă și preferințe.

(2) Materialele și echipamentele necesare desfășurării activităților prevăzute la alin. (1) se asigură de administrația penitenciarului, iar cele ce depășesc posibilitățile financiare ale acesteia pot fi procurate, cu aprobarea directorului, în

conformitate cu anexa nr. 1 și de către persoanele prevăzute la art. 199 alin. (4).

(3) Activitățile sportive organizate în spații special amenajate, precum și întrecerile sportive se desfășoară sub îndrumarea unui monitor sportiv.

(4) În penitenciare se pot constitui echipe sau grupe pe discipline sportive, în raport cu regimurile de executare și cu conduita deținuților selecționați. Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate aproba organizarea unor întreceri sportive între deținuții aflați în penitenciare diferite. Întreceri sportive se pot organiza și cu echipe sau grupe sportive din exteriorul penitenciarului, cu aprobarea directorului unității.

(5) La activitățile prevăzute la alin. (4) desfășurate în exteriorul penitenciarului pot participa deținuți din regimurile deschis, semideschis și închis, în condițiile prevăzute la art. 199 alin. (2).

ARTICOLUL 201

Asistența religioasă

(1) Deținuții au dreptul neîngrădit la asistență religioasă, în condițiile stabilite prin regulamentul privind asistența religioasă în locurile de detenție, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) Reprezentanții organizațiilor, asociațiilor și cultelor religioase pot desfășura servicii și activități religioase și pot vizita deținuții, fără a afecta desfășurarea activităților din penitenciar, cu aprobarea directorului locului de detenție.

(3) Dispozițiile art. 124 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 202

Activitățile de asistență psihologică și asistență socială

(1) Asistența psihologică și asistența socială acordate deținuților au ca scop oferirea de sprijin calificat pentru soluționarea problemelor psihologice și sociale ale acestora pe timpul detenției, în vederea reintegrării sociale.

(2) Asistența psihologică este asigurată de către psiholog, iar asistența socială, de către asistentul social, organizarea și desfășurarea acestora fiind fundamentate de principiile de etică profesională.

(3) Activitățile de asistență psihologică și asistență socială pot fi desfășurate individual sau în grup, în cabinetul de psihologie, în cabinetul de asistență socială sau în alte spații special amenajate.

(4) Pentru compensarea unor nevoi de asistență psihologică, în penitenciare pot funcționa comunități terapeutice, în condițiile stabilite prin ordinul ministrului justiției prevăzut la art. 89 alin. (8) din Lege.

ARTICOLUL 203

Dispoziții speciale

(1) Femeilor și tinerilor condamnați li se asigură condiții pentru participarea la activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, adecvate nevoilor și personalității lor.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului dispun măsuri specifice pentru protecția sănătății fizice și psihice a deținuților care prezintă dizabilități. Acestora li se asigură condiții pentru participarea la activități educative, de asistență psihologică și asistență socială adecvate nevoilor și personalității lor, în funcție de opțiuni și aptitudini.

(3) Dispozițiile art. 36 alin. (1), ale art. 93 și art. 95 se aplică în mod corespunzător și deținuților cu nevoi speciale prevăzuți la alin. (1) și (2).

CAPITOLUL VIII
Liberarea condiționată

ARTICOLUL 204

**Categoriile de deținuți discutați în comisia
pentru liberare condiționată**

(1) În comisia pentru liberare condiționată se analizează, în vederea propunerii pentru acordarea liberării condiționate, la împlinirea fracțiunilor de executat conform Codului penal, deținuții din regimul semideschis și deschis, care:

a) sunt condamnați la una sau mai multe pedepse privative de libertate;

b) sunt condamnați la una sau mai multe pedepse privative de libertate și sunt cercetați în altă cauză.

(2) La solicitarea instanței de judecată, în comisia pentru liberare condiționată se analizează și deținuții condamnați la una sau mai multe pedepse privative de libertate, care nu au executat fracțiunile prevăzute de Codul penal.

(3) În comisia pentru liberare condiționată se analizează și deținuții care, anterior, nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea liberării condiționate, la termenele fixate de instanțele de judecată ori, după caz, de comisia pentru liberare condiționată.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul deținuților condamnați la detențiunea pe viață.

ARTICOLUL 205

**Metodologia de lucru a comisiei
pentru liberare condiționată**

(1) Comisia pentru liberare condiționată se întrunește, de regulă, săptămânal, în condițiile art. 97 alin. (5) din Lege.

(2) Administrația penitenciarului ține evidența zilelor considerate ca executate pe baza muncii depuse și/sau a instruirii școlare și formării profesionale, a datelor de împlinire a fracțiunilor de executat conform Codului penal și a termenelor de analizare în comisia pentru liberare condiționată.

(3) Prin grija serviciului sau biroului evidență deținuți se întocmește partea preconstituită a procesului-verbal prevăzut de art. 97 alin. (6) din Lege, care cuprinde următoarele mențiuni referitoare la deținut:

a) datele de stare civilă;

b) condamnarea și fapta;

c) descrierea pe scurt a faptei;

d) modul de calcul al fracțiunilor prevăzute de Codul penal;

e) antecedentele penale, făcându-se precizarea dacă este sau nu recidivist;

f) existența vreunui mandat de arestare preventivă sau a unei hotărâri de condamnare în primă instanță;

g) regimul de executare a pedepsei privative de libertate;

h) dacă a mai beneficiat sau nu de liberare condiționată;

i) recompensele acordate și sancțiunile disciplinare aplicate;

j) dacă a mai fost analizat în comisia pentru liberare condiționată.

(4) Criteriile pe baza cărora comisia își formulează propunerile sunt cele prevăzute de art. 97 alin. (3) și (4) din Lege.

(5) Propunerea de liberare condiționată este cuprinsă în procesul-verbal prevăzut la alin. (3), semnat și motivat. În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru liberarea condiționată, în procesul-verbal se menționează și termenul fixat pentru reexaminare, în condițiile art. 97 alin. (11) din Lege. Persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, propunerea de comisie.

(6) Procesul-verbal cu propunerea de liberare condiționată, împreună cu documentele pe care aceasta se sprijină, și, după caz, cu recomandările consilierului de probațiune formulate în condițiile art. 97 alin. (7) din Lege sunt înaintate judecătoriei în a cărei circumscripție se află penitenciarul.

ARTICOLUL 206

**Informarea deținutului cu privire la neîndeplinirea
condițiilor pentru liberare condiționată**

În cazul în care comisia pentru liberare condiționată constată că deținutul nu întrunește condițiile pentru a fi liberat condiționat, i se pune în vedere acestuia, sub semnătură, că se poate adresa direct cu cerere instanței de judecată.

ARTICOLUL 207

Revocarea liberării condiționate

Persoanele care au fost încarcerate în vederea executării restului de pedeapsă, în urma revocării liberării condiționate pentru nerespectarea măsurilor de supraveghere ori neexecutarea obligațiilor, execută restul de pedeapsă conform art. 104 alin. (1) din Codul penal.

CAPITOLUL IX

Recompense, abateri și sancțiuni disciplinare

ARTICOLUL 208

Considerații generale

(1) Recompensele constituie un mijloc de individualizare a regimului de executare a pedepsei privative de libertate ce se acordă deținuților care au o bună conduită și au dovedit stăruință în muncă sau în cadrul activităților educative, culturale sau terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sau de instruire școlară și formare profesională, precum și celor care au prevenit producerea unor situații de risc pentru siguranța penitenciarului sau a personalului, pentru alți deținuți, sau alte persoane, în condițiile art. 98 și 99 din Lege.

(2) O recompensă poate fi acordată unui deținut o singură dată în cursul unei luni calendaristice. În situațiile prevăzute de art. 99 alin. (1) lit. b) și e) din Lege, deținuții pot fi recompensați de mai multe ori în cursul unei luni calendaristice.

(3) Propunerile formulate de personalul care desfășoară activități directe cu deținuții sunt consemnate în rapoarte de recompensare.

(4) Rapoartele de recompensare, avizate de către șeful secției, se înaintează comisiei prevăzute la art. 98 alin. (2) din Lege, pentru acordarea recompenselor. Avizele negative se motivează.

(5) Directorul penitenciarului desemnează prin decizie, la începutul fiecărui an, secretarul comisiei pentru acordarea recompenselor.

(6) Analizarea rapoartelor de recompensare se realizează, lunar, în cadrul comisiei prevăzute la art. 98 alin. (2) din Lege, hotărârea fiind luată cu majoritatea simplă a voturilor membrilor acesteia.

(7) Recompensele prevăzute la art. 98 alin. (1) din Lege se acordă, de regulă, în mod gradual, astfel încât să se asigure o creștere treptată a gradului de responsabilizare și libertate de mișcare a acestora, în context stimulat, precum și punerea în valoare, în egală măsură, a tipurilor de recompense.

(8) Deținuții împotriva cărora a fost declanșată procedura disciplinară care nu a fost finalizată, precum și cei care se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare nu pot fi recompensați.

(9) Procedura de lucru a comisiei prevăzute la art. 98 alin. (2) din Lege are la bază Sistemul de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrative, precum și în situații de risc, stabilit prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(10) Sistemul de creditare prevăzut la alin. (9) este parte integrantă a instrumentelor standard de evaluare a activităților desfășurate de către deținuți, prevăzute de Lege.

ARTICOLUL 209

Recompensa cu ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior

(1) Ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior se acordă deținuților care:

a) timp de minimum două luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. a) din Lege nu au mai comis abateri disciplinare și au avut o conduită regulamentară;

b) timp de minimum 3 luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. b) și c) din Lege nu au mai comis abateri disciplinare și au avut o conduită regulamentară;

c) timp de minimum 4 luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. d) și e) din Lege nu au mai comis abateri disciplinare și au avut o conduită regulamentară;

d) timp de minimum 5 luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. f) din Lege nu au mai comis abateri disciplinare și au manifestat o conduită regulamentară.

(2) Deținuții sancționați disciplinar nu pot beneficia de un alt tip de recompensă înaintea ridicării sancțiunii disciplinare.

(3) Luna în care un deținut sancționat disciplinar de mai multe ori poate fi recompensat cu ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior este luna imediat următoare datei celei mai îndepărtate la care se împlinesște termenul prevăzut de alin. (1), raportat la data aplicării fiecărei sancțiuni în parte. Ordinea ridicării sancțiunilor disciplinare prin recompensare respectă ordinea gravității, începând cu abaterile ușoare.

ARTICOLUL 210

Recompensa cu suplimentarea numărului convorbirilor on-line

(1) Prin recompensa cu suplimentarea numărului convorbirilor on-line se înțelege acordarea, în plus față de drepturile prevăzute la art. 134, a cel mult două convorbiri on-line în cursul unei luni.

(2) Recompensa cu suplimentarea numărului convorbirilor on-line se acordă deținuților aflați în una dintre situațiile prevăzute de art. 134 alin. (2) și (4).

(3) Deținuții beneficiază de recompensa prevăzută la alin. (1) în luna imediat următoare acordării acesteia.

ARTICOLUL 211

Recompensa cu suplimentarea drepturilor la pachete și/sau vizite

(1) Prin recompensa cu suplimentarea drepturilor la pachete și/sau vizite se înțelege acordarea suplimentar, a unui pachet și a unei vizite, a unui pachet sau a unei vizite.

(2) Deținuții beneficiază de recompensa prevăzută la alin. (1) în maximum 3 luni de la data acordării acesteia.

ARTICOLUL 212

Recompensa cu suplimentarea dreptului la vizită intimă

(1) Prin recompensa cu suplimentarea dreptului la vizită intimă se înțelege acordarea, în condițiile art. 69 din Lege, cu excepția alin. (1) lit. d), a unei vizite intime în plus față de numărul stabilit la art. 146 alin. (1).

(2) Deținuții beneficiază de recompensa prevăzută la alin. (1) în luna imediat următoare acordării acesteia.

ARTICOLUL 213

Permisiunea de ieșire din penitenciar

(1) La analizarea propunerilor, în vederea acordării recompensei cu permisiunea de ieșire din penitenciar, se are în vedere în ce măsură deținuții:

a) au o conduită constant pozitivă;

b) sunt stăruitori în muncă;

c) participă activ în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, de instruire școlară și formare profesională.

(2) Permisiunea de ieșire din penitenciar nu se acordă în cazurile în care deținuții se află în una dintre următoarele situații:

a) nu prezintă suficientă încredere că nu mai comit alte infracțiuni;

b) sunt cercetați sau urmăriți penal în alte cauze;

c) au pe rolul organelor judiciare cauze al căror obiect poate influența conduita și comportamentul acestora pe perioada permisiunii de ieșire din penitenciar;

d) sunt clasificați în categoria celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului.

(3) La verificarea întrunirii condițiilor de acordare a recompensei prevăzute la alin. (1) se au în vedere și următoarele aspecte:

a) natura infracțiunii săvârșite;

b) durata pedepsei;

c) regimul de executare;

d) numărul și tipul recompenselor acordate anterior;

e) perioada executată, raportat la durata din pedeapsă ce mai trebuie executată până la analizarea în comisia pentru liberare condiționată;

f) istoricul infracțional;

g) apartenența la grupări de criminalitate organizată;

h) conduita la revenirea în penitenciar, dintr-o permisiune de ieșire din penitenciar acordată anterior;

i) comportamentul avut înainte de arestare și modul în care deținuțul este cunoscut în comunitate; vor fi avute în vedere, cu precădere, datele din dosarul individual al deținuțului;

j) menținerea legăturilor cu membrii de familie, cu persoanele cu care au stabilite relații asemănătoare relațiilor de familie, precum și cu comunitatea;

k) existența suspiciunilor cu privire la deținere, consum sau trafic de obiecte și substanțe interzise.

(4) De regulă, recompensa cu permisiunea de ieșire din penitenciar se acordă numai după o perioadă de cunoaștere și evaluare în cadrul aceluiași loc de deținere de cel puțin 4 luni înaintea analizării propunerii de recompensă.

ARTICOLUL 214

Măsuri determinate de acordarea permisiunii de ieșire din penitenciar

(1) Data punerii în aplicare a recompensei cu permisiunea de ieșire din penitenciar este stabilită de către directorul penitenciarului.

(2) Înainte de punerea în aplicare a recompensei prevăzute la alin. (1), directorul penitenciarului sau persoana desemnată efectuează instruirea deținuțului, cu privire la următoarele aspecte:

a) data și ora la care trebuie să revină în penitenciar;

b) regulile pe care trebuie să le respecte pe durata permisiunii de ieșire din penitenciar și consecințele nerespectării acestora;

c) obligativitatea prezentării la autoritățile publice locale sau la organele de poliție din localitatea în care se deplasează, pentru confirmarea prezenței în acea localitate, atât la sosire, cât și la plecare.

(3) Permisivitatea de ieşire din penitenciar acordată în cazul prevăzut la art. 99 alin. (1) lit. e) din Lege se acordă în baza solicitării prevăzute de art. 99 alin. (6) din Lege.

(4) Deţinutul semnează un angajament cu privire la instruirea prevăzută la alin. (2), la activităţile pe care intenţionează să le desfăşoare în stare de libertate şi la modalităţile de menţinere a contactului cu administraţia penitenciarului.

(5) În cazul deţinuţilor cu capacitate de exerciţiu restrânsă ori al deţinuţilor cu dizabilităţi, care pentru deplasare necesită însoţitor, administraţia penitenciarului înştiinţează în timp util reprezentanţii legali ori, după caz, membrii de familie, aparţinători sau alte persoane, care semnează alături de deţinut angajamentul prevăzut la alin. (4).

(6) La ieşirea din penitenciar, deţinutului i se înmânează actul care face dovada identităţii şi a intervalului de timp pentru care este acordată permisivitatea.

(7) O zi de permisivitate de ieşire din penitenciar este echivalentă cu intervalul orar de 24 de ore.

(8) Despre permisivitatea de ieşire din penitenciar, serviciul sau biroul evidenţă deţinuţi informează, înainte de plecarea din locul de deţinere, organele de poliţie aflate în raza localităţii unde se deplasează deţinutul, precum şi Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră.

(9) Cheltuielile efectuate pe timpul permisivității de ieşire din penitenciar sunt suportate de către deţinut.

(10) La revenirea în penitenciar, deţinuţii sunt supuşi în mod obligatoriu unui examen medical, unui control corporal amănunţit şi unui control al bagajelor. Eventualele sume de bani sau bunuri cu care deţinutul se prezintă la întoarcerea în penitenciar se supun aceluiaşi reglementări ca în situaţia depunerii în penitenciar. Pachetele cu alimente nu sunt admise, decât în limita drepturilor şi în condiţiile stabilite de art. 148.

(11) În situaţia neprezentării la timp din permisivitatea de ieşire din penitenciar, sunt sesizate organele de poliţie, în vederea declanşării procedurilor specifice pentru darea în urmărire a deţinutului.

(12) În situaţia în care, în intervalul de timp scurs de la aprobarea recompensei cu permisivitatea de ieşire din penitenciar şi până la punerea în aplicare, deţinutul săvârşeşte o abatere disciplinară sau au apărut elemente noi, care nu mai justifică acordarea recompensei, comisia pentru acordarea recompenselor sau, după caz, directorul general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor poate dispune ca recompensa să nu se acorde, făcându-se menţiuni în acest sens pe raportul de recompensare.

(13) Conducerea fiecărui penitenciar dispune măsuri de informare a Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor cu privire la numărul deţinuţilor aflaţi în permisivitatea de ieşire din penitenciar.

ARTICOLUL 215

Reglementarea abaterilor disciplinare

(1) Pentru săvârşirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 100 din Lege se aplică sancţiunile disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) din Lege.

(2) Constatarea săvârşirii abaterii disciplinare se consemnează într-un raport de incident.

(3) În baza unui raport de incident se poate aplica o singură sancţiune disciplinară.

(4) În situaţia în care prin raportul de incident se constată abateri disciplinare comise prin mai multe acţiuni sau inacţiuni, se aplică sancţiunea disciplinară pentru abaterea cea mai gravă.

ARTICOLUL 216

Sancţiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare uşoare

(1) Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (3) din Lege se poate aplica una dintre următoarele sancţiuni disciplinare:

- a) avertismentul;
- b) suspendarea dreptului de a participa la activităţi culturale, artistice şi sportive, pe o perioadă de cel mult o lună;
- c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună.

(2) În cazul comiterii, în mod repetat, de abateri disciplinare uşoare, sancţiunile disciplinare ce pot fi aplicate sunt cele prevăzute la art. 217.

ARTICOLUL 217

Sancţiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare grave

(1) Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (2) din Lege, precum şi în cazurile prevăzute la art. 22 alin. (4), art. 23 alin. (3) şi art. 99 alin. (3) se poate aplica una dintre următoarele sancţiuni disciplinare:

- a) suspendarea dreptului de a participa la activităţi culturale, artistice şi sportive pe o perioadă de cel mult o lună;
- b) suspendarea dreptului de a presta o muncă pe o perioadă de cel mult o lună;
- c) suspendarea dreptului de a primi şi de a cumpăra bunuri, cu excepţia celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiţionare, corespondenţă şi asistenţă medicală pe o perioadă de cel mult o lună;
- d) suspendarea dreptului de a primi vizite pe o perioadă de cel mult două luni.

(2) În cazul comiterii, în mod repetat, de abateri disciplinare grave, sancţiunile disciplinare ce pot fi aplicate sunt cele prevăzute la art. 218.

ARTICOLUL 218

Sancţiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare foarte grave

Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (1) din Lege, precum şi în cazurile prevăzute la art. 33 alin. (6), art. 87 alin. (7) şi art. 108 alin. (8) se poate aplica una dintre următoarele sancţiuni disciplinare:

- a) suspendarea dreptului de a primi şi de a cumpăra bunuri, cu excepţia celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiţionare, corespondenţă şi asistenţă medicală, pe o perioadă de cel mult două luni;
- b) suspendarea dreptului de a primi vizite pe o perioadă de cel mult 3 luni;
- c) izolarea pentru maximum 10 zile.

ARTICOLUL 219

Obiectivele procedurii disciplinare

(1) În penitenciare, ordinea şi disciplina sunt stabilite şi menţinute riguros, în scopul asigurării securităţii colective şi individuale, precum şi a unei vieţi în comun bine organizate.

(2) Nu se poate adăuga vreo altă constrângere asupra niciunui deţinut, decât acelea care decurg din prevederile legale.

ARTICOLUL 220

Interdicţii referitoare la procedura disciplinară

(1) Niciun deţinut nu poate fi sancţionat disciplinar decât în conformitate cu dispoziţiile Legii şi ale prezentului regulament şi niciodată de două ori pentru aceeaşi faptă.

(2) Deținuții pot fi sancționați disciplinar numai după verificarea completă a împrejurărilor în care s-au comis faptele care fac obiectul procedurii disciplinare. Audierea deținutului este obligatorie.

(3) Nu se poate îngredi dreptul unui deținut la apărare sau al folosirii căilor de atac împotriva sancțiunii disciplinare aplicate.

ARTICOLUL 221

Interdicții referitoare la aplicarea unor măsuri coercitive asimilate sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile colective, pedepsele corporale, izolarea în încăperi fără lumină și ventilație și orice tratament inuman sau degradant sunt interzise.

(2) Este interzisă folosirea mijloacelor de constrângere sau imobilizare ca sancțiune. Mijloacele de constrângere sau de imobilizare se folosesc în situația în care deținutul se află într-o stare de criză sau există riscul iminent de autorânire ori de violență asupra altor persoane sau ca măsură de siguranță pe timpul escortării la organele judiciare, la unități sanitare sau în alte locuri, fiind însă înlăturate când autoritatea judiciară sau administrativă dispune în acest sens.

(3) Este interzisă utilizarea forței fizice ca sancțiune împotriva deținuților.

ARTICOLUL 222

Declanșarea procedurii disciplinare

(1) Constatarea abaterii disciplinare, procedura disciplinară și plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină sunt prevăzute la art. 102—104 din Lege.

(2) În zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, rapoartele de incident se depun la șeful de tură, care le predă în prima zi lucrătoare șefului secției unde este cazat deținutul.

(3) În situația în care abaterea disciplinară este săvârșită pe perioada transferului între locurile de deținere subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, raportul de incident este întocmit de șeful escortei, acesta fiind remis șefului de tură din unitatea de destinație.

(4) Comisia de disciplină funcționează în fiecare loc de deținere, în componența prevăzută la art. 103 alin. (2) din Lege, adaptată, după caz, funcțiilor existente în organigramă.

(5) În situația în care după săvârșirea unei abaterii disciplinare se impune transferarea de îndată a deținutului într-un alt loc de deținere subordonat Administrației Naționale a Penitenciarelor sau Ministerului Afacerilor Interne, raportul de incident se trimite, împreună cu celelalte documente întocmite, unității în care a fost transferat deținutul, în vederea continuării procedurii disciplinare.

(6) În cazul în care, pentru motive de siguranță sau în scopul prevenirii actelor de împiedicare a aflării adevărului ori influențare a rezultatului cercetării disciplinare, se impune separarea preventivă a deținutului, directorul locului de deținere poate dispune această măsură pe timpul cercetărilor, dispozițiile art. 26 din Lege aplicându-se în mod corespunzător.

ARTICOLUL 223

Aplicarea sancțiunilor disciplinare

(1) Autoritatea disciplinară este exercitată numai de comisia de disciplină.

(2) Sancțiunea disciplinară se stabilește de comisia de disciplină, prin hotărâre scrisă.

(3) Președintele comisiei de disciplină solicită medicului unității să facă recomandări, în condițiile art. 101 alin. (4) din Lege.

ARTICOLUL 224

Individualizarea sancțiunii disciplinare

(1) Stabilirea sancțiunii disciplinare, în conformitate cu art. 216—218, se face în raport cu gravitatea abaterii disciplinare comise și cu persoana deținutului, care se evaluează după următoarele criterii:

a) împrejurările și modul de comitere a abaterii disciplinare, precum și mijloacele folosite;

b) gradul de afectare a conviețuirii normale din penitenciar ori a siguranței acestuia;

c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale abaterii disciplinare;

d) motivul săvârșirii abaterii disciplinare și scopul urmărit;

e) natura și frecvența abaterilor disciplinare comise anterior;

f) atitudinea deținutului după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare;

g) manifestarea unei evidente agresivități sau violențe care afectează în mod grav conviețuirea normală din penitenciar, precum și siguranța acestuia;

h) nivelul de educație, vârsta și starea de sănătate.

(2) În cuprinsul hotărârii comisiei de disciplină se fac mențiuni cu privire la criteriile prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 103 alin. (7) din Lege aplicându-se în mod corespunzător.

(3) În cazul în care se constată că se impune schimbarea regimului de executare ori evaluarea și stabilirea riscului pentru siguranța penitenciarului, la rămânerea definitivă a hotărârii de sancționare, secretarul comisiei de disciplină sesizează comisia prevăzută de art. 32 din Lege.

ARTICOLUL 225

Executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea

(1) Sancțiunea disciplinară cu izolarea se execută, de regulă, individual, în secțiile de maximă siguranță ale penitenciarelor sau în camere special amenajate, indiferent de regimul de executare a pedepsei în care se află persoana sancționată.

(2) Camerele destinate executării sancțiunii disciplinare cu izolarea beneficiază de iluminat natural și de aerisire și sunt prevăzute cu sisteme de încălzire, alimentare cu apă și alte dotări necesare igienei.

(3) Amenajarea și dotarea camerelor destinate executării sancțiunii disciplinare cu izolarea sunt stabilite prin regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege.

(4) Deținuții care execută sancțiunea disciplinară cu izolarea sunt examinați zilnic de medicul locului de deținere.

(5) La propunerea medicului locului de deținere, sancțiunea disciplinară cu izolarea poate fi întreruptă din motive de sănătate.

ARTICOLUL 226

Drepturile, obligațiile și interdicțiile deținuților aflați în executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea

(1) Deținuții aflați în executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea își pot exercita dreptul de petiționare, la corespondență și la informare prin presa scrisă și beneficiază de hrană conform normelor în vigoare, asistență medicală și plimbare zilnică de cel puțin o oră, în spații special amenajate, în aer liber, separat de ceilalți deținuți.

(2) Dotarea și amenajarea spațiilor destinate plimbării persoanelor care execută sancțiunea disciplinară prevăzută la alin. (1) se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (3) din Lege.

(3) Fumatul este permis numai pe timpul efectuării activității de plimbare.

(4) Pe timpul executării sancțiunii disciplinare cu izolarea, deținuții nu sunt scoși la muncă, nu participă la activitățile cultural-educative și sportive, sunt privați de posibilitatea de a

păstra și de a folosi aparatura radio-tv și echipamente de tehnologie a informației.

(5) Pe timpul executării sancțiunii disciplinare cu izolarea, deținuților li se suspendă dreptul de a primi bunuri, de a primi vizite, cu excepția vizitelor apărătorului, persoanelor cu calități oficiale sau ale reprezentanților diplomatici, de a efectua convorbiri telefonice, precum și de a efectua cumpărături, în afara articolelor necesare pentru petiționare, corespondență, fumat și igienă individuală.

(6) Vizitele prevăzute la alin. (5) se desfășoară cu dispozitiv de separare, indiferent de regimul de executare în care este inclus deținutul.

CAPITOLUL X

Documente întocmite de administrația penitenciarului

ARTICOLUL 227

Dosarul individual al deținutului

(1) Dosarul individual al deținutului, prevăzut la art. 105 din Lege, conține documentele și informațiile cu privire la situația sa juridică, medicală, demersurile de reintegrare socială, conduita adoptată pe toată perioada deținerii, inclusiv cele privind existența unor abateri și sancțiuni disciplinare și la cererile adresate administrației penitenciarului, formulate în perioada detenției.

(2) Dosarul individual însoțește deținutul până la punerea sa în libertate.

(3) Dosarul individual este confidențial și se păstrează în deplină siguranță, fiind accesibil personalului desemnat de directorul penitenciarului, precum și persoanelor și organelor autorizate conform legii.

ARTICOLUL 228

Gestionarea dosarului individual

(1) Dosarul individual al deținutului este compus din 5 părți distincte, gestionate la nivelul fiecărui penitenciar, după cum urmează:

a) documentarul penal, gestionat de către serviciul sau biroul evidență deținuți;

b) fișa medicală, gestionată de către serviciul medical;

c) dosarul de educație și asistență psihosocială, gestionat de către sectorul reintegrare socială;

d) dosarul privind cererile formulate de deținut, a căror competență de soluționare aparține administrației penitenciarului, gestionat de către șeful secției de dețineri unde este cazat deținutul;

e) dosarul disciplinar, gestionat de către persoana desemnată de director ca secretar al comisiei de disciplină.

(2) La primirea deținutului în penitenciar, serviciul sau biroul evidență transmite personalului desemnat din cadrul sectorului reintegrare socială secretarului comisiei de disciplină și șefului secției, o fișă opis, care se include în partea interioară a copertii fiecărei părți componente și în care se înscriu toate documentele clasate în ordine cronologică.

(3) Predarea-primirea părților componente ale dosarului individual se face în baza unei condiții, după verificarea existenței tuturor documentelor constitutive.

(4) Prin ordinul prevăzut la art. 229 alin. (3) se stabilesc categoriile de documente care se păstrează în fiecare parte componentă a dosarului individual și activitățile pentru punerea la dispoziție a acestuia, persoanelor și instituțiilor prevăzute de Lege și de prezentul regulament.

(5) Tarifele pentru serviciile de fotocopiare a documentelor aflate în dosarul individual se stabilesc prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 229

Ținerea evidenței deținuților și protecția datelor cu caracter personal

(1) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Administrația Națională a Penitenciarelor utilizează și poate crea, în condițiile legii, aplicații informatizate de gestiune a datelor referitoare la realizarea scopului pedepsei, precum și a datelor referitoare la activități conexe și auxiliare acesteia.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor adoptă măsurile tehnice și organizatorice necesare protecției datelor cu caracter personal ale deținuților împotriva oricărui distrugerii, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat.

(3) Evidența nominală și statistică determinată de primire, punerea în executare a pedepselor și măsurilor privative de libertate, stabilirea și schimbarea regimului de executare, punerea în libertate și comunicarea actelor de procedură este reglementată prin ordin al ministrului justiției.

ARTICOLUL 230

Realizarea materialelor audiovideo

Fotografierea și înregistrarea audiovizuală cu privire la activitățile din penitenciar sunt permise numai cu încuviințarea directorului locului de dețineri.

TITLUL IV

Executarea măsurilor preventive privative de libertate

CAPITOLUL I

Executarea măsurilor preventive privative de libertate în centrele de rețineri și arestare preventivă

ARTICOLUL 231

Organizarea centrelor de rețineri și arestare preventivă

(1) Prin ordin al ministrului afacerilor interne se înființează centrele de rețineri și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Centrele de rețineri și arestare preventivă sunt conduse de către un șef de centru.

(3) Centrele de rețineri și arestare preventivă se organizează și se amenajează astfel încât să asigure condițiile necesare aplicării regimului de executare a măsurilor preventive privative de libertate în cursul urmăririi penale, desfășurării activităților de muncă neremunerată, de cazare, hrănire, echipare, asigurării vizitei medicale, consultației și efectuării triajului epidemiologic, igienei individuale și colective, precum și realizării tuturor măsurilor de siguranță în raport cu prevederile legale aplicabile fiecărei categorii de persoane încarcerate.

(4) Măsurile necesare pentru siguranța centrelor de rețineri și arestare preventivă, precum și amenajările, dispozitivele, personalul și dotarea acestuia, mijloacele tehnice pentru supravegherea și controlul perimetrelor, a spațiilor interioare și a căilor de acces sunt stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(5) Activitatea centrelor de rețineri și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne este supusă inspecțiilor, evaluărilor și controalelor efectuate de personal specializat din cadrul acestui minister, cu respectarea regulilor și procedurilor proprii.

(6) În cadrul centrelor de rețineri și arestare preventivă sunt organizate și clar delimitate sectorul de cazare a persoanelor private de libertate și sectorul administrativ.

ARTICOLUL 232

Organizarea sectorului de cazare a persoanelor private de libertate

(1) Sectorul de cazare are, de regulă, un punct de primire, camere, birouri de lucru pentru personal, oficiu alimentar, grupuri sanitare, frizerie, magazine pentru păstrarea bunurilor personale, posturi telefonice, cutii poștale și bibliotecă.

(2) Pot fi amenajate, după caz și în funcție de posibilități, spații destinate asigurării asistenței medicale, consultației și efectuării triajului epidemiologic, birouri de lucru pentru judecătorul de supraveghere a privării de libertate, cabinet de psihologie, spații pentru practicarea sportului și pentru desfășurarea activităților în aer liber, puncte de documentare și informare electronică, cluburi, locuri de practicare a religiei.

(3) Sectorul de cazare este compartimentat astfel încât să asigure condițiile necesare separării diferitelor categorii de persoane încarcerate.

ARTICOLUL 233

Organizarea sectorului administrativ

(1) Sectorul administrativ este situat în afara sectorului de cazare a persoanelor private de libertate și cuprinde, de regulă, birouri de lucru pentru personal și judecătorul de supraveghere a privării de libertate, spații destinate personalului care asigură paza și activitățile de escortă/transfer, spații destinate acordării asistenței medicale, spații special amenajate pentru armament și muniția de serviciu, precum și spații pentru exercitarea dreptului la apărare, la pachet, vizită și spații corespunzătoare pentru efectuarea comunicărilor on-line.

(2) În sectorul administrativ pot fi amenajate, după caz, bucătărie și sală de mese pentru personal, spații pentru depozitare, precum și toate utilitățile necesare unei bune funcționări a centrului de rețineră și arestare preventivă.

ARTICOLUL 234

Structura cu rol de coordonare a centrelor de rețineră și arestare preventivă

(1) Structura cu rol de coordonare a centrelor de rețineră și arestare preventivă sprijină, îndrumă, coordonează și controlează activitățile specifice desfășurate la centrele de rețineră și arestare preventivă ce funcționează la nivelul structurilor Poliției Române, modul de respectare a legislației în vigoare privind executarea măsurilor preventive privative de libertate, precum și implementarea unor noi prevederi normative.

(2) În cazul în care capacitatea legală de cazare a unui centru este depășită, șeful centrului poate informa structura cu rol de coordonare a centrelor de rețineră și arestare preventivă, în vederea redistribuirii persoanelor private de libertate în alte centre de rețineră și arestare preventivă.

(3) Șeful structurii specializate stabilește dacă transferul se impune, cu precizarea centrului unde se va efectua transferul, astfel încât să fie asigurată respectarea drepturilor fundamentale și să nu fie afectată buna desfășurare a procesului penal.

ARTICOLUL 235

Locul de executare a măsurilor preventive

Măsura reținerii și a arestării preventive în cursul urmăririi penale sau în cursul procedurii de cameră preliminară, până la verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit prevederilor art. 348 alin. (2) coroborate cu dispozițiile art. 207 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală, se execută în centrele de rețineră și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

ARTICOLUL 236

Primirea în centrele de rețineră și arestare preventivă

(1) Persoanele private de libertate sunt primite în centrele de rețineră și arestare preventivă, în baza documentelor întocmite de organele de executare sau aflate asupra acestora, după cum urmează:

a) ordonanța prin care s-a dispus măsura reținerii sau, după caz, mandatul de arestare preventivă, în original sau în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poștă electronică sau prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 230 alin. (4) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare;

b) actul de identitate sau procesul-verbal de stabilire a identității întocmit de organul de executare;

c) copia procesului-verbal privind data și ora la care a fost înmănată ordonanța prin care s-a dispus măsura reținerii sau, după caz, a mandatului de arestare preventivă;

d) notă de introducere în centrul de rețineră și arestare preventivă;

e) procesul-verbal din care să reiasă dacă persoana privată de libertate a fost dată în urmărire, dacă se află sub efectul vreunei alte măsuri preventive și dacă s-a opus reținerii sau arestării, după caz, precum și comportamentul pe timpul escortării;

f) procesul-verbal întocmit de judecătorul care a emis mandatul de arestare preventivă în condițiile art. 230 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală;

g) copia cazierului judiciar, în situația în care aceasta este deținută de organul de executare.

(2) În situația în care organul de executare nu deține copia cazierului judiciar, aceasta va fi depusă la dosarul individual prin grija administrației centrului, iar în cazul în care documentul prevăzut la alin. (1) lit. f) nu s-a întocmit, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal prevăzut la alin. (1) lit. e).

(3) Primirea persoanelor condamnate, arestate preventiv, trimise în judecată sau față de care au fost luate măsuri educative, transferate din penitenciar, centru de arestare preventivă sau centru de detenție în centrele de rețineră și arestare preventivă se realizează potrivit prevederilor art. 109 alin. (1) și (2) din Lege și în baza dosarului individual prevăzut la art. 105 alin. (2) din Lege.

(4) În cazul unor calamități naturale, fenomene meteo extreme, evenimente majore ce afectează ordinea și siguranța publică sau în alte cazuri temeinic justificate, care fac imposibilă depunerea directă în penitenciar stabilite prin Regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din lege, persoanele condamnate sunt primite temporar în centrele de rețineră și arestare preventivă, până la încetarea motivelor care fac imposibilă depunerea directă în penitenciar, în baza următoarelor documente:

a) mandatul de executare a pedepsei închisorii sau detențiunii pe viață, în original sau în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poștă electronică sau prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 556 alin. (2) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare;

b) actul de identitate sau procesul-verbal de stabilire a identității întocmit de organul de executare;

c) copia procesului-verbal privind data și ora la care a fost înmănat persoanei private de libertate mandatul de executare a pedepsei închisorii sau detențiunii pe viață;

d) notă de introducere în centrul de rețineră și arestare preventivă;

e) proces-verbal din care să reiasă dacă persoana privată de libertate a fost dată în urmărire, dacă se află sub efectul vreunei alte măsuri preventive și dacă s-a opus reținerii sau arestării, după caz, precum și comportamentul pe timpul escortării;

f) copia cazierului judiciar, în situația în care aceasta este deținută de organul de executare.

(5) În situația în care organul de executare nu deține copia cazierului judiciar, aceasta va fi depusă la dosarul individual prin grija administrației centrului.

(6) Persoanele condamnate sunt primite temporar în centrele de reținere și arestare preventivă, în baza documentelor prevăzute la alin. (4), în cazul în care cel mai apropiat penitenciar se află la o distanță mai mare de 50 km de locul depistării, iar centrul de reținere și arestare preventivă se află la mai puțin de 10 km, ținând cont și de gradul de ocupare al centrului.

(7) În situația în care prezența unei persoane condamnate este necesară activității organelor judiciare imediat după punerea în executare a mandatului de executare a pedepsei cu închisoarea sau detențiunea pe viață, aceasta poate fi primită direct într-un centru de reținere și arestare preventivă în baza documentelor prevăzute la alin. (4) și a solicitării semnate, după caz, de către șefii Inspectoratului General al Poliției Române, inspectoratelor județene de poliție, directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București sau Direcției Generale Anticorupție, avizată de procuror, care va cuprinde perioada și motivele luării acestei măsuri. La expirarea perioadei deținutului este depus în penitenciar.

(8) După introducerea unei persoane arestate preventiv, administrația centrului va aduce, de îndată, la cunoștința acesteia dispozițiile art. 228 alin. (2)—(5) din Codul de procedură penală, consemnând într-un proces-verbal modul în care s-a realizat încunoaștințarea.

(9) Dispozițiile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și în cazul schimbării ulterioare a centrului de reținere și arestare preventivă, imediat după producerea schimbării.

(10) Cu ocazia punerii în executare a mandatului de arestare preventivă sau a mandatului de executare a pedepsei privative de libertate ori, după caz, a hotărârii prin care s-a dispus executarea unei măsuri educative privative de libertate, în cazul în care se constată că persoana arătată în mandat sau în hotărâre este internată într-o unitate sanitară sau nu poate fi transportată la instituțiile competente, șeful unității teritoriale de poliție competente instituie paza permanentă a persoanei și dispune luarea acesteia în evidență în condițiile stabilite prin Regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(11) O copie a procesului-verbal privind data și ora la care a fost înmănat persoanei private de libertate mandatul prevăzut la alin. (10) se trimite judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară, instanței de judecată la care se află spre soluționare dosarul cauzei sau, după caz, instanței de executare.

ARTICOLUL 237

Cadrul de realizare a asistenței medicale, a tratamentului și îngrijirilor

(1) Dreptul la asistență medicală, tratament și îngrijiri al persoanelor private de libertate este asigurat cu personal specializat, în mod gratuit, potrivit legii.

(2) Activitatea de acordare a asistenței medicale persoanelor private de libertate se desfășoară cu respectarea actelor normative incidente domeniului în vigoare privind executarea pedepselor privative de libertate și ale Ministerului Sănătății, fiind stabilită prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului sănătății.

(3) Persoanelor private de libertate li se acordă servicii de asistență medicală la primirea în centrul de reținere și arestare preventivă, la cererea acestora în baza unei programări, precum și ori de câte ori este necesar.

(4) Asistența medicală la nivelul centrelor de reținere și arestare preventivă se efectuează de personal medico-sanitar din rețeaua medicală a Ministerului Afacerilor Interne, prin încadrarea și desemnarea de personal medico-sanitar într-un număr suficient.

(5) Servicii de asistență și îngrijiri medicale pot fi acordate și de către asistenții medicali, în limita competențelor profesionale.

(6) Persoanele private de libertate sunt luate în evidența cabinetului medical și în funcție de afecțiunile medicale li se asigură tratamentul, conform prevederilor legale, și li se recomandă regimul alimentar, la nevoie.

(7) Examenul medical al persoanelor private de libertate se realizează în spațiul special amenajat la nivelul centrului de reținere și arestare preventivă sau, după caz, la cabinetul medical prin care se asigură asistența medicală în centrul de reținere și arestare preventivă.

(8) Vizita medicală se efectuează cu respectarea demnității, intimității persoanei și a confidențialității datelor.

(9) Medicul examinator stabilește diagnosticul clinic, recomandă investigații clinice și paraclinice, după caz, și stabilește tratamentul și măsurile igienico-dietetice necesare.

(10) Persoana privată de libertate este informată de personalul medical, sub semnătură, cu ocazia fiecărei vizite medicale efectuate, cu privire la starea sa de sănătate, prognosticul afecțiunii și tratamentul recomandat.

(11) Persoana privată de libertate poate solicita să fie examinată la locul de deținere, la nivelul cabinetului medical, de un anumit medic din afara sistemului sanitar al Ministerului Afacerilor Interne. Consultația se efectuează contra cost, plata urmând a se face de către persoana privată de libertate sau de aparținătorii acesteia. Constatările medicului din afara sistemului sanitar al Ministerului Afacerilor Interne se consemnează în fișa medicală a persoanei private de libertate, urmând ca, în funcție de starea de sănătate a persoanei, medicul examinator împreună cu medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului de reținere și arestare preventivă să decidă conduita de urmat. Adeverința/Scrisoarea medicală eliberată de acest medic se anexează la fișa medicală.

(12) În situația în care persoana privată de libertate solicită efectuarea unei anumite examinări/investigații medicale de specialitate, medicul evaluează oportunitatea/necesitatea efectuării acestei examinări/investigații și, după caz, trimite persoana la consult/investigație de specialitate în unitățile sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(13) Medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului de reținere și arestare preventivă va aduce la cunoștința conducerii centrului de reținere și arestare preventivă, în scris, orice situație specială privind starea de sănătate a persoanei private de libertate, care necesită măsuri adecvate din partea administrației centrului de reținere și arestare preventivă.

ARTICOLUL 238

Vizita medicală la primirea în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) La primirea în centrele de reținere și arestare preventivă, persoanele private de libertate sunt supuse vizitei medicale, cu scopul depistării semnelor evidente de agresiune, adicții, tulburări psihice, risc de suicid, a depistării bolilor infectocontagioase și parazitare și, după caz, a unor măsuri igienico-sanitare adecvate pentru intrarea în colectivitate, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății.

(2) După primire, în termen de 72 de ore, medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului de rețineră și arestare preventivă efectuează examenul clinic complet.

(3) Vizita medicală, examenul clinic complet și, după caz, investigațiile paraclinice, în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), se efectuează de personal medico-sanitar din rețeaua medicală a Ministerului Afacerilor Interne. În situația în care aceste activități nu pot fi desfășurate în rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne, vizita medicală, examenul clinic complet și, după caz, investigațiile paraclinice se asigură în spitale din rețeaua publică, situația persoanei private de libertate fiind analizată cu prioritate.

(4) Dacă la examinarea medicală a persoanei private de libertate se constată că aceasta a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante, ori la rele tratamente și/sau prezintă pe corp urme de violență, după completarea documentelor, medicul sesizează de îndată procurorul.

(5) Dacă la examinarea medicală a persoanei private de libertate se constată că aceasta prezintă afecțiuni cu risc epidemiologic, medicul recomandă încarcerarea în camere separate sau, după caz, internarea în unități sanitare publice sau în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu respectarea prevederilor art. 260 alin. (1) lit. c).

ARTICOLUL 239

Asistența medicală în caz de urgențe medico-chirurgicale

(1) Personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului de rețineră și arestare preventivă examinează de îndată orice urgență medico-chirurgicală și, în funcție de situație și competențe profesionale, decide conduita de urmat.

(2) Urgențele medico-chirurgicale care nu pot fi rezolvate la nivelul cabinetului medical din centrul de rețineră și arestare preventivă se trimit la unitatea spitalicească publică cea mai apropiată cu secție sau compartiment de primire urgențe sau, după caz, este solicitat serviciul național unic pentru apeluri de urgență.

ARTICOLUL 240

Asistența medicală a femeii gravide

(1) Personalul medico-sanitar ia în evidență persoana privată de libertate gravidă la primirea în centrul de rețineră și arestare preventivă sau la data confirmării stării de graviditate, monitorizează și evaluează starea de sănătate a acesteia.

(2) Personalul medico-sanitar recomandă alocarea persoanei private de libertate gravidă la un regim alimentar corespunzător, trimite gravida pentru consult medical la medicul specialist ori de câte ori consideră că este cazul și aplică/respectă măsurile/indicațiile medicului de specialitate obstetrică-ginecologie.

ARTICOLUL 241

Acordarea asistenței medicale consumatorilor de droguri

(1) Cu ocazia examenului medical la primirea în centrul de rețineră și arestare preventivă personalul medico-sanitar solicită persoanei private de libertate informații legate de consumul de droguri.

(2) Persoana privată de libertate consumator de droguri este trimisă la unitatea sanitară publică de specialitate, în vederea efectuării consultului de psihiatrie și instituirii măsurilor care se impun.

(3) În cazul în care persoana privată de libertate se află în tratament de substituție cu metadonă se anunță conducerea centrului de rețineră și arestare preventivă în vederea informării Centrului de Asistență Integrată Antidrog, pentru continuarea administrării tratamentului substitutiv.

ARTICOLUL 242

Asistența medicală în caz de transfer

(1) Medicul efectuează consultul medical al persoanei private de libertate la efectuarea transferului în alt centru de rețineră și arestare preventivă sau în sistemul penitenciar.

(2) În cazul în care starea de sănătate a persoanei private de libertate nu permite efectuarea transferului, informează conducerea centrului de rețineră și arestare preventivă cu privire la motivele care nu permit transferul persoanei private de libertate.

ARTICOLUL 243

Asigurarea asistenței medicale de specialitate

(1) În funcție de starea de sănătate a persoanei private de libertate, medicul care asigură asistența medicală în centrul de rețineră și arestare preventivă recomandă efectuarea de examene clinice de specialitate, investigații de laborator sau paraclinice în unități sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate sau internarea în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu respectarea prevederilor art. 260 alin. (1) lit. c), ori în alte unități sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(2) Medicul informează în scris conducerea centrului de rețineră și arestare preventivă privind necesitatea efectuării unor examinări medicale de specialitate, cu precizarea unui termen maxim, în vederea luării măsurilor administrative necesare pentru efectuarea acestora.

ARTICOLUL 244

Asistența medicală dentară

(1) Serviciile de medicină dentară sunt acordate prin cabinetele de medicină dentară din cadrul rețelei medicale a Ministerului Afacerilor Interne.

(2) În cazurile care depășesc competența medicului sau nu există cabinet de medicină dentară în cadrul rețelei medicale a Ministerului Afacerilor Interne, se apelează la cel mai apropiat serviciu de specialitate din unități sanitare de profil aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(3) Urgențele chirurgicale oro-maxilo-faciale sunt transportate la cea mai apropiată unitate sanitară publică cu serviciu de specialitate.

(4) Serviciile de medicină dentară se asigură din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, din fondurile bugetare ale Ministerului Afacerilor Interne cu această destinație și prin contribuția personală a persoanei private de libertate, conform actelor normative în vigoare.

ARTICOLUL 245

Aplicarea unor dispoziții

(1) Organizarea și funcționarea centrelor de rețineră și arestare preventivă, precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Dispozițiile prezentului regulament, în măsura în care nu contravin dispozițiilor din prezentul capitol, se aplică în mod corespunzător, în funcție de posibilitățile centrului de rețineră și arestare preventivă, și persoanelor private de libertate încarcerate, cu excepția următoarelor dispoziții privind:

a) perioada de carantină și observare, prevăzută la art. 107;

- b) dreptul la învățământ, prevăzut la art. 172;
- c) permisiunea de ieșire din penitenciar, prevăzută la art. 213 și 214;
- d) cazarea temporară în camera de protecție, prevăzută la art. 24;
- e) refuzul de hrană, prevăzut la art. 119—122;
- f) organizarea acordării dreptului la vizită, prevăzută la art. 138;
- g) dosarul individual al deținutului, prevăzut la art. 227;
- h) gestionarea dosarului individual, prevăzută la art. 228;
- i) ținerea evidenței deținuților și protecția datelor cu caracter personal, prevăzută la art. 229.

(3) Persoanele private de libertate beneficiază zilnic de o oră timp de plimbare.

(4) Pentru centrele de reținere și arestare preventivă domeniile prevăzute la art. 100 alin. (4), art. 111 alin. (8), art. 112 alin. (3), art. 196 alin. (4), art. 201 alin. (1) se stabilesc în regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege, ce urmează a fi aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne, iar domeniile prevăzute la art. 15 alin. (6), art. 101 alin. (2), art. 111 alin. (4), art. 132, art. 174 alin. (2), art. 177 alin. (2) și art. 186 se reglementează prin dispoziții ale inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(5) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă asigură spațiul și facilitățile necesare acordării dreptului la vizită și de a comunica cu mass-media, cu respectarea confidențialității, sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul unor sisteme electronice. În termen de două zile de la pronunțarea încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea față de inculpat a măsurii arestării preventive, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală comunică în scris administrației locului unde este încarcerată persoana privată de libertate condițiile în care aceasta își poate exercita dreptul de a primi vizite. Solicitățile ca persoana arestată preventiv să comunice cu mass-media, adresate administrației locului în care este încarcerată persoana, se transmit procurorului în termen de 48 de ore de la înregistrare. Procurorul se pronunță în cel mult două zile de la primirea cererii.

(6) Comunicările prevăzute la alin. (5) se transmit prin note telefonice, fax, poștă electronică sau prin orice sistem de mesagerie electronică ori prin orice mijloc în măsură să producă un document scris în condiții care să permită autorităților destinate să îi stabilească autenticitatea.

(7) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă asigură spațiul și facilitățile necesare exercitării dreptului la asistență juridică, cu respectarea confidențialității vizitei, sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul unor sisteme electronice.

(8) Amenajarea și dotarea spațiilor destinate efectuării vizitelor, precum și condițiile în care se desfășoară aceste activități se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(9) Comisia prevăzută la art. 110 alin. (4) din Lege se întrunește ori de câte ori este necesar în vederea analizării rapoartelor cu propuneri de acordare a unei recompense sau stabilire a unei sancțiuni și funcționează în condițiile stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(10) Persoanele private de libertate care au o bună conduită, participă și dovedesc interes în muncă neremunerată, sprijină și îngrijesc persoane private de libertate cu dizabilități, contribuie la prevenirea sau înlăturarea unor situații de risc pot fi stimulate prin acordarea unei recompense.

(11) În situația în care abaterea disciplinară este săvârșită pe perioada transferului, raportul de incident este întocmit de șeful escortei, acesta fiind remis unității de destinație.

(12) În cazul în care, pentru motive de siguranță, se impune separarea preventivă a persoanei private de libertate, șeful centrului de reținere și arestare preventivă poate dispune această măsură pe timpul cercetărilor.

(13) În cazul punerii în libertate de îndată în fața organelor judiciare, bunurile și sumele de bani aparținând persoanei private de libertate, deținute conform dispozițiilor legale și aflate la locul de deținere, se înmânează ulterior acesteia, familiei, rudelor, reprezentantului legal sau persoanei apropiate. În situația în care aceștia nu se prezintă în termen de un an de la data punerii în libertate, bunurile cu privire la care se apreciază că ar fi utile pentru buna funcționare a centrului sau pentru asigurarea drepturilor persoanelor private de libertate trec în proprietatea unității la nivelul căreia funcționează centrul, iar celelalte bunuri abandonate trec în proprietatea statului, în condițiile legii.

ARTICOLUL 246

Dreptul la convorbiri telefonice

(1) Persoanele private de libertate au dreptul de a efectua, pe cheltuiala lor, convorbiri telefonice de la telefoanele instalate în incinta centrului de reținere și arestare preventivă, cu 10 persoane din exterior, atât din țară, cât și din străinătate. Persoanele ce pot fi contactate de către persoanele private de libertate sunt membrii de familie, aparținători sau alte persoane, avocatul, notarul public, executorul judecătoresc, mediatorul autorizat ori altă persoană cu atribuții oficiale, precum și reprezentantul diplomatic, în cazul persoanelor de cetățenie străină.

(2) Lista cuprinzând numele, prenumele și numerele de telefon ale persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de șeful centrului, pe baza cererii scrise formulate de persoana privată de libertate.

(3) Persoanele private de libertate pot efectua convorbiri telefonice, după cum urmează:

a) de trei ori pe săptămână, arestații preventiv majori și persoanele condamnate aflate temporar în centrele de reținere și arestare preventivă, 3 apeluri telefonice cu durata maximă cumulată stabilită în condițiile prevăzute la alin. (4);

b) de cinci ori pe săptămână, arestații preventiv minori, 3 apeluri telefonice cu durata maximă cumulată stabilită în condițiile prevăzute la alin. (4);

c) în cazuri excepționale, precum și pentru asigurarea exercitării dreptului prevăzut la art. 110 alin. (3) din Lege, cu aprobarea șefului centrului de reținere și arestare preventivă, se pot acorda convorbiri telefonice și peste numărul prevăzut la lit. a) și b).

(4) Durata unei convorbiri telefonice este de la 10 la 30 de minute, în funcție de numărul solicitărilor de acordare a convorbirilor telefonice, a aparatelor telefonice instalate și de gradul de ocupare al centrului de reținere și arestare preventivă.

ARTICOLUL 247

Organizarea acordării dreptului la vizită

(1) Pentru menținerea legăturii cu familia și pentru medierea contactului cu diverse persoane și organizații, administrația centrului de reținere și arestare preventivă asigură posibilitatea vizitării persoanelor private de libertate.

(2) Persoanele private de libertate au dreptul să primească vizite în spații amenajate, potrivit regulamentului prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege, sub supravegherea vizuală directă a personalului centrului de reținere și arestare preventivă sau prin intermediul unor sisteme electronice.

(3) Persoanele private de libertate pot fi vizitate de membrii de familie, aparținători sau alte persoane, cu aprobarea scrisă a șefului centrului de rețineră și arestare preventivă. Dispozițiile art. 245 alin. (5) teza a doua se aplică în mod corespunzător.

(4) Persoana privată de libertate poate fi vizitată și de alte persoane decât cele de la alin. (3), cu acordul acesteia și cu aprobarea scrisă a șefului centrului de rețineră și arestare preventivă.

(5) Administrația locului de deținere este obligată să asigure un program zilnic de 8 ore pentru exercitarea dreptului la vizită de către persoanele private de libertate.

(6) Numărul de vizite la care au dreptul persoanele private de libertate:

- a) majorii beneficiază de 4 vizite/lună;
- b) minorii beneficiază de 6 vizite/lună, ținându-se seama de dispozițiile art. 117 alin. (3) din Lege.

ARTICOLUL 248

Modalitatea de acordare a vizitei

(1) Persoanele private de libertate, în funcție de conduita adoptată pe timpul încarcerării în centrele de rețineră și arestare preventivă și fără a fi afectată buna desfășurare a procesului penal, pot primi vizite care urmează a se desfășura astfel:

- a) cu dispozitive de separare, tip cabină;
- b) fără dispozitive de separare.

(2) Vizita cu dispozitive de separare se acordă arestaților preventiv majori și persoanelor condamnate aflate temporar în centrele de rețineră și arestare preventivă.

(3) În vederea diminuării efectelor negative ale privării de libertate asupra dezvoltării fizice, psihice sau morale, minorului i se acordă, de regulă, vizita fără dispozitive de separare.

(4) În mod excepțional, vizita fără dispozitive de separare se poate acorda și arestaților preventiv majori și persoanelor condamnate aflate temporar în centrele de rețineră și arestare preventivă, cu aprobarea șefului centrului de rețineră și arestare preventivă, în următoarele condiții:

a) pentru stimularea persoanelor private de libertate care au o conduită corespunzătoare, cu ocazia unor evenimente deosebite, ziua de naștere, căsătorie, nașterea unui copil, decesul unui membru de familie;

b) la solicitarea membrilor Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante, respectiv Subcomitetului pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor ori Tratamentelor Inumane sau Degradante din cadrul Organizației Națiunilor Unite, cu ocazia vizitelor întreprinse de aceștia în centrele de rețineră și arestare preventivă.

(5) Șeful centrului de rețineră și arestare preventivă poate dispune ca vizitele minorilor să aibă loc în spații prevăzute cu dispozitive de separare, în situația în care:

a) există informații cu privire la posibilitatea producerii unui eveniment negativ;

b) vizitatorul sau persoana privată de libertate solicită acest lucru;

c) împotriva persoanei private de libertate s-a declanșat procedura disciplinară sau aceasta a fost sancționată disciplinar în ultimele 6 luni pentru introducerea, comercializarea ori deținerea de droguri, medicamente fără prescripție medicală sau obiecte interzise ori pentru exercitarea de violențe.

(6) Durata vizitei este de la 30 de minute până la două ore, în funcție de numărul solicitărilor de acordare a vizitelor și de spațiile existente.

(7) Persoanele private de libertate pot beneficia în cursul unei zile de o singură vizită.

(8) Persoanele private de libertate cetățeni străini sau apatrizi pot fi vizitați în aceleași condiții ca și persoanele de cetățenie română.

(9) Persoanele private de libertate pot comunica în limba maternă atât între ei, cât și cu persoanele care le vizitează.

(10) Relația de rudenie se dovedește de către persoanele vizitate prin actele de stare civilă sau declarație pe propria răspundere.

(11) Despre efectuarea vizitei cu membrii de familie, aparținători sau alte persoane se fac mențiuni în documentele de evidență ale persoanei private de libertate și în aplicația informatizată de gestiune a datelor referitoare la persoanele private de libertate.

(12) Vizitele cu apărătorii și reprezentanții diplomatici se desfășoară în condițiile prevăzute la art. 128 și 167.

ARTICOLUL 249

Dreptul la vizită intimă

(1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți;

b) există acordul procurorului care efectuează urmărirea penală sau supraveghează efectuarea urmăririi penale;

c) au trecut cel puțin 60 de zile din momentul punerii în executare a măsurii preventive privative de libertate sau primirii în centru;

d) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 60 de zile anterioară solicitării vizitei intime sau sancțiunea a fost ridicată;

e) participă activ la activități de muncă neremunerată.

(2) Dispozițiile art. 69 alin. (2)—(5) din Lege se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul în care între momentul aprobării cererii și cel al acordării dreptului persoana arestată preventiv nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de alin. (1), vizita intimă nu se acordă.

(4) Evaluarea participării active la activități de muncă neremunerată se face ținându-se seama de participarea la activități lucrative neremunerate și realizarea sarcinilor de lucru primite în cadrul efectuării acestor activități.

(5) În cazul în care persoana arestată preventiv, din motive neimputabile acesteia, nu mai participă la muncă, verificarea îndeplinirii criteriului prevăzut la alin. (1) lit. e) se realizează prin analiza perioadelor de activitate cu cele de inactivitate, în cuprinsul celor 30 de zile de dinaintea formulării cererii.

ARTICOLUL 250

Periodicitatea, durata și procedura acordării vizitei intime

(1) Persoanele private de libertate au dreptul la o vizită intimă o dată la 3 luni, cu durata de trei ore, cu respectarea condițiilor legale.

(2) Vizita intimă se aprobă de șeful centrului de rețineră și arestare preventivă, la solicitarea scrisă a persoanei arestate preventiv.

(3) Persoana privată de libertate, soțul sau soția ori, după caz, partenerul sau partenera au obligația, sub sancțiunea prevederilor art. 353 și 354 din Codul penal, să se informeze reciproc, printr-o declarație pe propria răspundere, cu privire la existența unei boli cu transmitere sexuală sau a sindromului imunodeficientar dobândit — SIDA. Declarațiile se depun la dosarul individual al persoanei private de libertate sau, după caz, al persoanelor private de libertate.

(4) Mențiuni despre acordarea vizitei intime se fac în documentele de evidență și în modulul corespunzător al aplicației informatizate de gestiune a datelor referitoare la persoanele private de libertate.

(5) Dispozițiile art. 141 și 143 se aplică în mod corespunzător.

(6) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă pune la dispoziție mijloace de protecție și materiale de informare pentru prevenirea bolilor cu transmitere sexuală.

(7) În situația în care vizita intimă este determinată de încheierea căsătoriei, potrivit dispozițiilor art. 75 din Lege, durata acesteia este de 48 de ore. Vizita se aprobă de șeful centrului de reținere și arestare preventivă, care stabilește data la care va avea loc vizita, informând în timp util persoana privată de libertate.

(8) În mod excepțional, vizita prevăzută la alin. (7) poate fi întreruptă o singură dată, din motive ce țin de administrația centrului, pentru o perioadă de maximum 24 de ore, fără ca perioada de timp pentru care a avut loc întreruperea să se calculeze la durata totală a vizitei.

(9) Pentru vizita prevăzută la alin. (7) nu este necesar să fie îndeplinite condițiile menționate la art. 249 alin. (1) lit. a) și c)—e).

(10) Dreptul la vizită intimă se acordă în spații aparținând Ministerului Afacerilor Interne sau închiriate de la operatori economici, cu supravegherea corespunzătoare a accesului la acestea.

(11) Modul de desfășurare, scoaterea din centrele de reținere de reținere și arestare preventivă și transportul, măsurile de siguranță, amenajarea și dotarea spațiilor destinate acordării vizitei intime se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(12) Amenajarea spațiilor aparținând Ministerului Afacerilor Interne, prevăzute de la alin. (10), se face în funcție de alocările bugetare existente.

(13) La construirea unor noi centre de reținere și arestare preventivă se va avea în vedere și amenajarea unor spații special destinate acordării vizitei intime.

ARTICOLUL 251

Greutatea, numărul pachetelor și categoriile de bunuri ce pot fi primite, păstrate și folosite de persoanele private de libertate aflate în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) Persoanele private de libertate pot primi lunar un pachet cu produse alimentare în greutate de maximum 10 kg, la care se poate adăuga o cantitate de maximum 6 kg de fructe și legume, precum și o cantitate de maximum 20 litri de apă minerală și/sau băuturi răcoritoare.

(2) Persoanele private de libertate mai pot primi, anual, 3 pachete suplimentare, cu ocazia zilei naționale sau a unor sărbători religioase importante ale cultului sau religiei căruia/căreia îi aparțin și cu ocazia zilei de naștere, în cantitățile prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele private de libertate pot primi cu ocazia încarcerării un pachet cu efecte personale și obiecte de igienă personală, care va fi acordat în afara pachetelor prevăzute la alin. (1) și (2), dar se consemnează în documentele de evidență din cadrul centrului de reținere și arestare preventivă.

(4) Pachetele prevăzute la alin. (1) și (2), precum și bunurile prevăzute în anexa nr. 2 se primesc și cu ocazia efectuării vizitelor.

(5) Persoanelor încarcerate le este interzisă:

a) primirea de produse alimentare care necesită încălzire, coacere, fierbere sau alte tratamente termice în vederea consumului;

b) cumpărarea de produse alimentare care necesită încălzire, coacere, fierbere sau alte tratamente termice, în vederea consumului, cu excepția cafelei, ceaiului, laptelui și a supelor instant;

c) primirea și cumpărarea de lămâi și derivate ale acestora.

ARTICOLUL 252

Exercitarea dreptului de a efectua cumpărături

(1) Persoanele private de libertate au dreptul de a cumpăra o dată la două săptămâni, prin administrația centrului, în baza cererii acestora și a ofertelor puse la dispoziție de către operatorii economici, cuprinzând toate tipurile de produse ce pot fi asigurate de către aceștia, în limita a 3/4 din valoarea salariului minim brut pe economie, alimente, fructe, legume, apă minerală, băuturi răcoritoare, țigări și alte bunuri de natura celor permise să fie primite, precum și cele necesare exercitării drepturilor de petiționare, la corespondență și la convorbiri telefonice, potrivit anexei nr. 2.

(2) Medicul poate restricționa cumpărarea de către persoanele private de libertate bolnave a unor alimente contraindicate în afecțiunile de care suferă ori a produselor din tutun.

(3) Persoanele private de libertate pot solicita administrației centrului în care se află să achiziționeze medicamente pentru uzul personal, indiferent de forma de prezentare, fără a afecta cuantumul săptămânal al sumelor din care pot efectua cumpărături. Șeful centrului desemnează persoanele responsabile cu achiziționarea medicamentelor solicitate de către persoanele private de libertate numai la recomandarea medicului unității sau a unui alt medic, cu avizul medicului unității, în baza unei prescripții medicale.

ARTICOLUL 253

Dreptul la comunicări on-line

(1) În vederea menținerii unei legături constante și a creșterii șanselor de îmbunătățire a relațiilor cu mediul de suport al persoanelor private de libertate cu grad ridicat de vulnerabilizare, identificate cu nevoi speciale, și fără a fi afectată buna desfășurare a procesului penal, în funcție de posibilitățile centrului de reținere și arestare preventivă, se poate acorda dreptul la comunicări on-line, pe baza unei programări prealabile.

(2) Categoriile de persoane private de libertate care pot beneficia de comunicările on-line sunt:

a) persoanele private de libertate majore, care au o bună comportare și nu sunt vizitați pe o perioadă mai mare de 30 de zile de membrii de familie sau de aparținători, din cauza distanței mari de la domiciliu la centrul de reținere și arestare preventivă sau a altor motive justificate;

b) minorii, dacă nu sunt vizitați de membrii de familie sau de aparținători pe o perioadă mai mare de 30 de zile, din cauza distanței mari de la domiciliu la centrul de reținere și arestare preventivă sau a altor motive justificate.

(3) Persoanele private de libertate pot comunica on-line o dată pe lună, iar durata comunicării este de până la 30 de minute.

(4) Prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege se stabilesc amenajarea spațiului și modalitatea de acordare a dreptului la comunicări on-line.

ARTICOLUL 254

Escortarea și însoțirea persoanelor private de libertate

(1) Cu ocazia deplasărilor persoanelor private de libertate la organele judiciare, spitale ori în alte locuri din exteriorul centrului de reținere și arestare preventivă, precum și la transferarea la un alt centru, li se aplică mijloace de imobilizare, în cazuri justificate, cu aprobarea șefului unității de poliție sau a șefului centrului, după caz.

(2) La ieșirea și intrarea din și în camerele de deținere, persoanele private de libertate sunt supuse, în mod obligatoriu, controlului corporal sumar. Scoaterea din camere se desfășoară în prezența unui număr suficient de personal, dotat

corespunzător, iar în cazul în care situația impune, persoanelor private de libertate li se aplică mijloace de imobilizare.

(3) Aplicarea mijloacelor de imobilizare se realizează potrivit Regulamentului prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(4) În situația în care organele judiciare, personalul medical sau alte organe competente solicită, cu ocazia prezentării persoanelor private de libertate în fața acestora, înlăturarea mijloacelor de imobilizare, acest lucru se realizează după informarea acestora cu privire la motivele care au impus luarea acestei măsuri.

ARTICOLUL 255

Regimul de executare a măsurilor preventive private de libertate

(1) Regimul de executare a măsurilor preventive private de libertate constă atât în asigurarea unor măsuri de pază, supraveghere, escortare și restrângere a libertății de mișcare a persoanelor încarcerate, cât și de menținere a ordinii și disciplinei, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale.

(2) Siguranța încarcerării se referă la totalitatea activităților desfășurate de administrația centrului de rețineră și arestare preventivă în scopul:

a) impunerii unor restricții în ceea ce privește libertatea de mișcare a persoanelor private de libertate pentru împiedicarea sustragerii de la executarea măsurilor private de libertate;

b) aplicării regimului de executare a măsurilor preventive private de libertate;

c) prezentării în fața organelor judiciare a persoanelor private de libertate;

d) prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni și a apariției unor situații de risc pentru ordinea de drept;

e) apărării locurilor de încarcerare;

f) protejării vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor private de libertate, personalului centrului și oricăror altor persoane.

(3) Măsurile necesare pentru siguranța centrului de rețineră și arestare preventivă, paza, supravegherea și escortarea persoanelor private de libertate sunt stabilite în regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(4) Pentru realizarea dispozițiilor prevăzute la alin. (1)–(3), fiecare loc de deținere trebuie să dispună de suficient personal propriu specializat, selecționat, pregătit și instruit pentru executarea atribuțiilor de serviciu specifice, conform prevederilor din prezentul regulament.

ARTICOLUL 256

Cazarea și amenajarea spațiilor de deținere

(1) Cazarea persoanelor private de libertate se realizează, de regulă, în comun, cu respectarea strictă a principiului separării femeilor de bărbați și a tinerilor de ceilalți majori. Separarea sau gruparea acestor persoane se poate face în funcție și de alte criterii, cum ar fi: calitatea de persoană condamnată, arestată preventiv sau reținută, compatibilitatea intelectuală și de ordin cultural, interesul de participare la muncă, precum și în funcție de gradul de risc sau vulnerabilități.

(2) Persoanelor private de libertate care prezintă risc pentru siguranța centrului de rețineră și arestare preventivă li se aplică măsurile specifice de siguranță stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege, fiind monitorizate de către personal desemnat de șeful centrului de rețineră și arestare preventivă.

(3) Toate spațiile de cazare sunt prevăzute cu sisteme de supraveghere și siguranță, iar camerele de cazare sunt permanent închise și asigurate. Pe timpul nopții, se folosește iluminatul de veghe în scopul asigurării supravegherii.

(4) Hrana se servește în camerele de cazare sau în spații special amenajate pentru servirea mesei.

(5) Amenajarea și dotarea camerelor de cazare, normele de echipare și durata de folosință a ținutei, precum și normele minime de hrană ale persoanelor se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(6) Administrația centrului de rețineră și arestare preventivă asigură spațiul și facilitățile necesare acordării asistenței psihologice și moral religioase, cu respectarea confidențialității, sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul unor sisteme electronice. Amenajarea și dotarea spațiilor destinate derulării acestor activități, precum și condițiile de efectuare se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

ARTICOLUL 257

Munca persoanelor reținute sau arestate preventiv în curs de urmărire penală aflate în centrele de rețineră și arestare preventivă

(1) Prin decizia șefului centrului de rețineră și arestare preventivă persoanele aflate în executarea măsurilor preventive private de libertate pot presta o muncă neremunerată în interesul centrului, la cererea lor, cu avizul medicului care asigură asistența medicală în centru și cu acordul procurorului care efectuează urmărirea penală sau supraveghează efectuarea urmării penale, atât în incinta, cât și în exteriorul centrului, sub supraveghere permanentă.

(2) Numărul persoanelor selectate la prestarea muncii și activitățile desfășurate trebuie să țină cont de nevoile centrului, raportate la necesitatea asigurării siguranței deținerii.

(3) Măsura retragerii de la muncă se dispune din oficiu, prin decizie a șefului centrului de rețineră și arestare preventivă, în cazul în care este pusă în pericol siguranța centrului, cu informarea procurorului care efectuează urmărirea penală sau supraveghează efectuarea urmării penale ori la solicitarea acestuia.

(4) Condițiile și procedura selectării persoanelor care pot presta o muncă neremunerată în interesul centrului se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(5) Persoanele private de libertate pot presta ca muncă neremunerată în interesul centrului:

a) activități desfășurate pentru distribuirea hranei, întreținerea și funcționarea instalațiilor, menținerea stării de curățenie și igienă în centru;

b) însoțirea unor persoane private de libertate cu dizabilități;

c) activități pentru întreținerea și menținerea stării de curățenie a mijloacelor auto din dotare;

d) alte activități necesare centrului, în funcție de cerințele specifice.

(6) Pe timpul nopții, în camerele de cazare, în situații temeinic motivate și pentru prevenirea unor evenimente negative sau de risc pentru siguranța deținerii, precum și pentru semnalizarea cazurilor ce necesită acordarea de prim ajutor, se poate desemna, cu respectarea procedurii de la alin. (4), o persoană care să aibă în consemn supravegherea continuă și anunțarea imediată a personalului centrului despre apariția situațiilor menționate, această activitate fiind considerată muncă neremunerată în interesul centrului.

ARTICOLUL 258

Ascultarea persoanelor reținute sau arestate preventiv în curs de urmărire penală aflate în centrele de rețineră și arestare preventivă

(1) Administrația centrului are obligația de a amenaja un spațiu corespunzător pentru ascultarea persoanelor private de libertate în condiții de confidențialitate de către organele stabilite

prin lege, la solicitarea acestora, transmisă în timp util prin note telefonice, fax, poștă electronică sau prin orice sistem de mesagerie electronică ori prin orice mijloc în măsură să producă un document scris în condiții care să permită stabilirea autenticității, numelui și prenumelui persoanei care urmează a efectua ascultarea, precum și a datelor de identificare ale persoanei/persoanelor ce urmează a fi ascultată/ascultate.

(2) În cazul în care la audiere participă persoane care nu cunosc limba română sau persoane cu handicap auditiv ori cu surdocecitate se asigură prezența unui interpret, respectiv interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual sau ai limbajului specific al persoanei cu surdocecitate. Asigurarea prezenței acestuia revine instituției care solicită ascultarea.

(3) Identitatea persoanei care urmează a fi ascultată este stabilită de persoana desemnată de șeful centrului de reținere și arestare preventivă în care acesta se află.

(4) Identitatea și calitatea persoanelor care urmează a efectua sau a participa la efectuarea ascultării se dovedesc cu actul de identitate și legitimația de serviciu.

(5) Prevederile art. 18 din Lege se aplică în mod corespunzător, iar persoanele care solicită acces în centrele de reținere și arestare preventivă vor preda în mod obligatoriu la intrare telefoanele mobile, precum și armamentul și muniția pe care au dreptul să le poarte prin prisma calității lor.

ARTICOLUL 259

Măsuri de ținere a evidenței persoanelor reținute sau arestate preventiv în curs de urmărire penală și protecția datelor cu caracter personal

(1) Ministerul Afacerilor Interne, în exercitarea atribuțiilor care îi revin, utilizează și poate crea, în condițiile legii, aplicații informatizate de gestiune a datelor referitoare la realizarea scopului măsurii preventive, modul de realizare, precum și a datelor referitoare la activități conexe și auxiliare acesteia.

(2) Ministerul Afacerilor Interne adoptă măsurile tehnice și organizatorice necesare atât protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor încarcerate, cât și pe cele necesare pentru prevenirea oricărui distrugerii, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat.

(3) Evidența nominală și statistică determinată de punerea în executare a măsurilor preventive privative de libertate în centrele de reținere și arestare preventivă se realizează conform prevederilor art. 114 din Lege, iar registrele, rubricația și modalitatea de completare se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(4) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă întocmește pentru fiecare persoană privată de libertate încarcerată un dosar individual care conține actele legale de deținere, actul de identitate sau procesul-verbal de stabilire a identității întocmit de organul de executare, documentele și informațiile cu privire la situația sa juridică și medicală, conduita adoptată pe toată perioada încarcerării, inclusiv cele privind existența unor abateri și sancțiuni disciplinare, precum și cu privire la cererile adresate administrației centrului formulate în perioada încarcerării.

(5) Dosarul individual este gestionat de personalul anume desemnat din cadrul centrului de reținere și arestare preventivă, cu excepția documentației din cuprinsul acestuia referitoare la situația medicală, care se păstrează de către medicii anume desemnați din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne.

(6) Dosarul individual este confidențial și se păstrează în siguranță, fiind accesibil doar personalului desemnat, persoanelor și organelor autorizate conform legii, și însoțește persoana până la punerea sa în libertate.

(7) Activitățile desfășurate pentru punerea dosarului individual la dispoziția persoanelor și instituțiilor prevăzute de lege și prezentul regulament, precum și tarifele pentru serviciile

de fotocopiare a documentelor aflate în dosarul individual se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Poliției Române.

ARTICOLUL 260

Transferarea persoanelor private de libertate în penitenciar

(1) Șeful centrului de reținere și arestare preventivă dispune, de îndată, transferul persoanei private de libertate în penitenciar sau în penitenciarul-spital, în următoarele cazuri:

a) după trimiterea în judecată și verificarea legalității și temeiniciei măsurii preventive potrivit prevederilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală coroborate cu dispozițiile art. 207 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală;

b) în cursul urmăririi penale, în situația în care a fost dispusă efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice;

c) dacă suferă de o afecțiune care necesită internare și poate fi tratată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu aprobarea directorului penitenciarului-spital;

d) după încetarea motivelor care au făcut imposibilă depunerea directă în penitenciar, conform art. 236 alin. (4) și (6);

e) după expirarea perioadei pentru care persoana condamnată a fost depusă în centru la solicitarea organelor judiciare, conform art. 236 alin. (7).

(2) Cu ocazia transferului, persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) vor fi însoțite de documentele prevăzute la art. 259 alin. (4), iar persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) vor fi însoțite de documentele prevăzute la art. 97 alin. (4).

(3) În situația în care pe parcursul internării în penitenciarul-spital se impune internarea persoanei arestate preventiv aflate în curs de urmărire penală într-un spital din rețeaua sanitară publică, administrația penitenciarului sesizează organele de poliție din cadrul structurii teritoriale pe raza căreia se află unitatea medicală unde urmează a se efectua internarea, în vederea preluării pazei și supravegherii persoanei private de libertate.

(4) Șeful centrului de reținere și arestare preventivă dispune transferul persoanelor condamnate sau arestate preventiv trimise în judecată, aflate temporar în centrele de reținere și arestare preventivă, imediat după încetarea motivelor care au determinat cazarea lor în aceste centre.

(5) Depunerea persoanelor private de libertate transferate temporar din penitenciar se face în baza dosarului individual completat cu documentația întocmită pe parcursul perioadei de încarcerare și adresa de predare a persoanei private de libertate.

(6) Depunerea persoanelor condamnate aflate temporar în centrele de reținere și arestare preventivă se face în baza mandatului de executare a pedepsei, a copiei cazierului judiciar, a procesului-verbal de introducere în arest, a fișei de cunoaștere individuală, a fișei medicale, a actelor de identitate sau a procesului-verbal de identificare, a fotografiei față și profil, a fișei dactiloscopice, a adresei de predare a persoanei private de libertate și, după caz, a copiei hotărârii de condamnare, dacă a fost comunicată de instanța de judecată organului de poliție.

ARTICOLUL 261

Refuzul de hrană

(1) În situațiile prevăzute la art. 54 alin. (1) și (2) din Lege, agentul supraveghetor inițiază formularul specific procedurii refuzului de hrană și înștiințează de îndată șeful centrului de reținere și arestare preventivă cu privire la intenția persoanei private de libertate de a refuza hrana sau că există indicii că aceasta nu se alimentează.

(2) Șeful centrului de reținere și arestare preventivă ascultă persoana privată de libertate, consemnează în formular aspectele arătate de către aceasta, motivele care au determinat

protestul, măsurile dispuse, opțiunea persoanei private de libertate de a refuza în continuare hrana sau de a înceta forma de protest.

(3) După ascultarea persoanei private de libertate, șeful centrului de reținere și arestare preventivă anunță medicul și poate dispune audierea persoanei private de libertate de către personalul anume desemnat.

(4) Persoana privată de libertate este ascultată de către medic, care îi prezintă posibilele urmări dăunătoare la care se expune, iar, în cazul în care aceasta își menține hotărârea de a refuza hrana, este consultată, data și rezultatul consultației consemnându-se în formularul prevăzut la alin. (1) și în fișa medicală a acesteia. Dacă persoana renunță la hotărârea de a refuza hrana, medicul menționează acest fapt în formular.

(5) Formularul completat conform alin. (4) se restituie șefului centrului de reținere și arestare preventivă imediat după consultație.

(6) Dacă persoana privată de libertate își menține refuzul de hrană, șeful centrului de reținere și arestare preventivă înștiințează judecătorul de supraveghere a privării de libertate și îi înaintează formularul completat, consemnând data și ora înștiințării acestuia. Din momentul înștiințării judecătorului de supraveghere a privării de libertate se consideră că persoana privată de libertate se află în refuz de hrană.

ARTICOLUL 262

Măsuri dispuse cu privire la persoana privată de libertate aflată în refuz de hrană

(1) Dacă persoana privată de libertate declară în fața judecătorului de supraveghere a privării de libertate că renunță la refuzul de hrană, acesta încunoștințează șeful centrului de reținere și arestare preventivă și consemnează acest aspect în formularul prevăzut de procedura în cazul refuzului de hrană.

(2) Dacă pe tot parcursul desfășurării intenției de a recurge la refuzul de hrană persoana privată de libertate refuză să dea declarații sau să semneze formularul prevăzut de procedură, acest fapt se va consemna în rubricile formularului.

(3) Zilnic și ori de câte ori este necesar, medicul centrului vizitează persoana aflată în refuz de hrană și o examinează clinic, făcând mențiuni în formular și, după caz, în fișa medicală.

(4) În situația în care starea de sănătate se agravează, iar în spațiul în care a fost cazată nu poate fi asigurată asistența medicală corespunzătoare, persoana aflată în refuz de hrană se transferă într-o unitate spitalicească potrivit prevederilor art. 54 alin. (12) din Lege.

(5) Persoanei private de libertate aflate în refuz de hrană îi este alocată zilnic norma de hrană, aceasta având posibilitatea să își exprime opțiunea asupra alimentării sau a continuării refuzului de hrană.

ARTICOLUL 263

Încetarea refuzului de hrană

(1) Renunțarea la refuzul de hrană se poate face, în condițiile art. 55 lit. a) din Lege, prin declarație scrisă sau verbală, dată în fața personalului centrului de reținere și arestare preventivă ori a judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(2) Acceptarea hranei, oferită zilnic, la orele fixate, de administrația centrului, se consideră ca act de voință personal prin care persoana privată de libertate încetează refuzul de hrană declarat. Acest fapt se înscrie în formularul prevăzut de procedura refuzului de hrană, sub semnătura persoanei private de libertate.

(3) În situația în care, în urma investigațiilor și determinărilor clinice de specialitate, medicul constată că persoana aflată în refuz de hrană s-a alimentat, întocmește un proces-verbal de

constatare a încetării stării de refuz de hrană, pe care îl prezintă șefului centrului de reținere și arestare preventivă.

(4) Documentele întocmite în procedura refuzului de hrană se introduc în dosarul persoanei private de libertate.

(5) Modelul formularului prevăzut de procedura refuzului de hrană se stabilește prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege, după consultarea judecătorilor de supraveghere a privării de libertate.

ARTICOLUL 264

Regimul minorilor arestați

(1) Cazarea persoanelor minore reținute sau arestate preventiv se realizează, în comun, de regulă, separat de persoanele adulte, cu respectarea principiului separării pe sexe.

(2) În vederea diminuării efectelor negative ale privării de libertate asupra dezvoltării fizice, psihice sau morale, minorului i se acordă asistență psihologică și posibilitatea menținerii legăturii cu persoanele cu care are relații familiale sau puternice legături afective, prin suplimentarea dreptului la vizite, convorbiri telefonice sau on-line.

(3) Activitățile de asistență psihologică se desfășoară pe baza recomandărilor, în interiorul locului de încarcerare, sub pază și supraveghere, în condițiile stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

(4) Dispozițiile prezentului regulament referitoare la condițiile de detenție, drepturi și obligații, recompense și sancțiuni, mijloacele de imobilizare și utilizarea acestora, în măsura în care nu contravin dispozițiilor din prezentul capitol, se aplică în mod corespunzător, în funcție de posibilitățile centrului de reținere și arestare preventivă, și minorilor încarcerați, cu excepția următoarelor dispoziții privind:

- a) perioada de carantină și observare;
- b) obligația de a urma cursurile învățământului general obligatoriu;
- c) dreptul la vizita intimă și suplimentarea dreptului la vizita intimă;
- d) recompensele, prevăzute la art. 170 alin. (1) lit. d)—h) din Lege;
- e) obligațiile, prevăzute la art. 172 alin. (2) din Lege;
- f) măsurile de siguranță a centrelor educative;
- g) măsurile de siguranță a centrelor de detenție.

(5) Pentru minorii încarcerați în centrele de reținere și arestare preventivă, acordarea recompenselor, aplicarea sancțiunilor disciplinare și condițiile privind munca neremunerată se fac în condițiile prezentului capitol.

ARTICOLUL 265

Accesul la bibliotecă

Fondul de carte al bibliotecilor se asigură în condițiile art. 118 alin. (2) din Lege, iar dotarea, amenajarea și normele de acces al persoanelor private de libertate se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 107 alin. (2) din Lege.

ARTICOLUL 266

Persoanele condamnate și cele arestate preventiv trimise în judecată aflate în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) Persoanele condamnate, aflate temporar în centrele de reținere și arestare preventivă, sunt cazate separat de persoanele arestate preventiv trimise în judecată sau aflate în curs de urmărire penală.

(2) În situații excepționale șeful centrului de reținere și arestare preventivă poate dispune ca persoanele condamnate să fie cazate în comun cu persoanele arestate preventiv trimise în judecată sau aflate în curs de urmărire penală, pe o perioadă de timp limitată.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător persoanelor condamnate și celor arestate preventiv trimise în judecată, aflate temporar în centrele de reținere și arestare preventivă, cu excepția condiției obținerii acordului procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală pentru situațiile în care acestea sunt menținute în centre pentru alte motive decât solicitarea organelor judiciare.

CAPITOLUL II

Executarea măsurilor preventive privative de libertate în centrele de arestare preventivă și în secțiile de arestare preventivă din penitenciare

ARTICOLUL 267

Locul de executare

Măsura arestării preventive în cursul judecării se execută în secții speciale ale penitenciarelor din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor sau în centre de arestare preventivă ce funcționează pe lângă acestea.

ARTICOLUL 268

Primirea arestaților preventiv în centrele de arestare preventivă și secțiile de arestare preventivă din penitenciare

(1) Arestații preventiv trimiși în judecată sunt primiți în secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sau în centrele de arestare preventivă de pe lângă penitenciare în baza mandatului de arestare preventivă și a ordonanței de reținere, dacă a fost emisă, în original ori în forma primită de la instanța de judecată prin fax, poșta electronică sau prin orice mijloc în măsură să permită stabilirea autenticității, în conformitate cu art. 230 alin. (4)¹ din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care îl pune în executare, datată, ștampilată și înregistrată de organul de poliție care îl pune în executare și a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată a dispus menținerea măsurii arestării preventive față de inculpat, prevederile art. 43 alin. (1)—(3) din Lege și art. 97 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Încheierea prevăzută la alin. (1) cuprinde numărul, data actului de sesizare și organul emitent, iar, în cazul în care acestea nu se regăsesc, încheierea va fi însoțită de o copie a actului de sesizare.

ARTICOLUL 269

Regimul arestaților preventiv în curs de judecată

(1) Cazarea persoanelor arestate în locurile de deținere prevăzute la art. 268 alin. (1) se realizează, de regulă, în comun.

(2) Persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest preventiv în altă cauză, sunt cazate separat de persoanele arestate preventiv aflate în curs de judecată, prevederile art. 50 alin. (2) și (3) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Amenajarea și dotarea spațiilor de deținere se realizează în condițiile stabilite prin regulamentul prevăzută la art. 15 alin. (3) din Lege.

(4) Camerele de cazare sunt permanent închise și asigurate.

(5) Dispozițiile art. 68—70 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 270

Drepturile arestaților preventiv în curs de judecată

(1) Dispozițiile art. 123—172 se aplică în mod corespunzător, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) și (3) din prezentul articol.

(2) Deținuții arestați preventiv în curs de judecată au dreptul la 6 vizite lunar, desfășurate cu dispozitiv de separare. În condițiile art. 139 alin. (4) vizita se poate desfășura fără dispozitiv de separare.

(3) Deținuții arestați preventiv în curs de judecată au dreptul de a efectua zilnic, pe cheltuiala lor, 10 convorbiri telefonice, cu durata maximă cumulată de 60 de minute.

ARTICOLUL 271

Munca arestaților preventiv în curs de judecată

(1) Deținuții arestați preventiv în curs de judecată pot fi folosiți, la cererea lor, cu aprobarea directorului, la activități lucrativă în interiorul sau exteriorul penitenciarului, în regimurile de prestare a muncii prevăzute la art. 83 alin. (1) lit. a)—e) din Lege.

(2) Dispozițiile cap. VI din titlul III se aplică în mod corespunzător, cu excepția art. 174 alin. (8) și (9) și art. 185.

ARTICOLUL 272

Activități educative, de asistență psihologică și asistență socială

(1) Arestații preventiv pot participa la activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, la solicitarea acestora, aprobată de directorul penitenciarului.

(2) Participarea arestaților preventiv la activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială este condiționată de natura infracțiunii comise, durata arestului preventiv, regimul de executare, riscul pentru penitenciar, vârstă, comportamentul în penitenciar și starea de sănătate fizică și mintală.

(3) Persoanele arestate preventiv adulte nu pot participa la activități educative planificate anual, de tipul instruire școlară sau formare profesională, în condițiile art. 122 alin. (1) din Lege.

(4) Arestații preventiv pot participa la sesiunile de evaluare națională și examenul de bacalaureat, în condițiile alin. (1) și (2).

(5) Arestații preventiv pot participa la sesiunea finală și examenul de licență, în condițiile alin. (1) și (2).

(6) Dispozițiile cap. VII din titlul III se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 187 alin. (5) și (6), art. 188, 191—193, 198 și 199.

ARTICOLUL 273

Aplicarea unor dispoziții

Dispozițiile cap. IX și X din titlul III se aplică în mod corespunzător și persoanelor arestate preventiv, cu excepția prevederilor art. 212—214.

ARTICOLUL 274

Regimul minorilor arestați preventiv în curs de judecată

(1) Măsura arestării preventive se execută în centrele de detenție sau în centrele de arestare preventivă.

(2) Primirea minorilor arestați preventiv în curs de judecată se face în conformitate cu art. 268.

(3) Cazarea persoanelor minore arestate preventiv în curs de judecată se realizează separat de persoanele adulte internate, arestate preventiv, cu respectarea principiului separării pe sexe.

(4) Dispozițiile art. 264 se aplică în mod corespunzător, cu excepția alin. (4) lit. a) și g).

(5) Dispozițiile cap. VII din titlul III se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 187 alin. (5) și (6), art. 188, 191—193, 198 și 199.

(6) Dispozițiile cap. I—IX, X și XI din titlul V se aplică în mod corespunzător și persoanelor arestate preventiv minore, cu excepția art. 325—329.

(7) Deținuții arestați preventiv în curs de judecată minori beneficiază lunar de 8 vizite și, în cazul în care sunt căsătoriți,

pot beneficia de vizită intimă, dispozițiile art. 145—147 aplicându-se în mod corespunzător.

(8) Minorii arestați preventiv pot fi incluși ca asistenți în colectivele școlare constituite, cu acordul unității de învățământ, în condițiile art. 122 alin. (1) din Lege. Aceștia nu vor figura în documentele școlare specifice și nu vor înregistra modificări în situația școlară.

CAPITOLUL III

Executarea măsurii preventive a arestului la domiciliu

ARTICOLUL 275

Verificarea respectării măsurii

(1) Inculpatul are obligația de a păstra în permanență asupra sa programul prevăzut la art. 129 alin. (2) din Lege, denumit în continuare *program de supraveghere*, și de a-l prezenta, la solicitare, organului de supraveghere, altor organe de ordine și siguranță publică, instituțiilor la nivelul cărora funcționează organele judiciare și autorităților locale.

(2) Personalul organelor de ordine și siguranță publică și autorităților locale, care legitimează inculpatul în executarea atribuțiilor specifice, are obligația de a solicita acestuia prezentarea programului de supraveghere și de a verifica respectarea de către acesta a măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor impuse.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (2) se consemnează într-un proces-verbal ce va cuprinde aspecte referitoare la data, locul și împrejurările în care s-a realizat legitimarea, imobilul sau vehiculul în care se afla acesta, dacă avea asupra sa arme, informații privind activitatea desfășurată, precum și date privind persoanele care însoțeau inculpatul sau care dețin imobilul sau folosesc mijlocul de transport respectiv. Procesul-verbal se semnează de către cel care l-a întocmit și inculpat și se înaintează organului de supraveghere.

(4) În situația în care se constată încălcarea măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor impuse, personalul prevăzut la alin. (2) procedează la predarea, în condițiile legii, a inculpatului către cea mai apropiată unitate de poliție în vederea verificării situației acestuia, cu respectarea condițiilor art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Unitatea de poliție informează organul de supraveghere care, în situația în care sunt îndeplinite condițiile legale, va proceda potrivit art. 131 din lege.

(6) În vederea verificării situației de fapt și întocmirii sesizării prevăzute la art. 131 alin. (1) din Lege, organul de supraveghere are acces, în condițiile legii, la documente, imagini, înregistrări audiovideo sau orice înscrisuri necesare, deținute de autoritățile sau instituțiile publice, persoanele juridice ori persoanele fizice.

ARTICOLUL 276

Informarea inculpatului privind obligația de a se deplasa la domiciliu

(1) După efectuarea verificărilor potrivit art. 275, inculpatului i se pune în vedere obligația de a se deplasa la domiciliu, de îndată, în vederea continuării executării măsurii arestului la domiciliu până la pronunțarea judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(2) În situația în care se constată că inculpatul a comis o faptă prevăzută de legea penală sau că pe numele acestuia a fost emis un mandat de arestare preventivă, mandat european de arestare, mandat de executare a pedepsei sau mandat de aducere, se procedează potrivit legii.

ARTICOLUL 277

Darea în consemn la punctele de trecere a frontierei

(1) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră sau structurile subordonate care au primit copia încheierii prin care s-a dispus măsura arestului la domiciliu în condițiile art. 221 alin. (8) din Codul de procedură penală procedează la darea inculpatului în consemn la punctele de trecere a frontierei.

(2) În situația în care inculpatul nu este cetățean român, organul de supraveghere informează Inspectoratul General pentru Imigrări despre măsura preventivă a arestării la domiciliu.

ARTICOLUL 278

Itinerarul și condițiile de deplasare

(1) În situația în care judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată permite inculpatului părăsirea imobilului pentru prezentarea la locul de muncă, la cursuri de învățământ sau de pregătire profesională ori la alte activități similare sau pentru procurarea mijloacelor esențiale de existență, precum și în alte situații temeinic justificate, pentru o perioadă determinată de timp, dacă acest lucru este necesar pentru realizarea unor drepturi ori interese legitime ale inculpatului, în încheiere se va indica în mod expres perioada de timp, precum și, după caz, locul de muncă, instituția de învățământ, unitatea sanitară sau alt loc în care i s-a aprobat deplasarea.

(2) Itinerarul și condițiile de deplasare se stabilesc de organul de supraveghere.

ARTICOLUL 279

Obligațiile instituțiilor publice și persoanelor juridice la care se deplasează inculpatul

(1) Organul de supraveghere comunică instituțiilor publice sau persoanelor juridice prevăzute la art. 278 la sediul cărora organul judiciar a aprobat deplasarea inculpatului obligația de a informa, de îndată, organul de supraveghere despre încălcarea măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor impuse inculpatului.

(2) Conducătorul instituției publice sau reprezentantul persoanei juridice adoptă măsurile necesare pentru:

a) a ține o evidență scrisă a perioadei în care inculpatul s-a prezentat la sediul acesteia, cu indicarea orei de venire și de plecare;

b) a furniza organului de supraveghere, la cererea acestuia, documentele, imaginile, înregistrările audiovideo sau orice înscrisuri deținute și necesare activităților specifice de supraveghere a inculpatului;

c) a informa, de îndată, organul de supraveghere despre încălcarea măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor impuse inculpatului, în situația în care iau la cunoștință despre aceasta, în orice mod.

(3) În situația în care organul judiciar a aprobat părăsirea imobilului și prezentarea la locul de muncă, cursuri de învățământ sau de pregătire profesională ori la alte activități similare și se constată că la aceste entități juridice persoana arestată la domiciliu are calitatea de administrator, reprezentant legal sau orice altă calitate și prin aceasta ar fi afectată imparțialitatea aducerii la îndeplinire a obligațiilor prevăzute la alin. (2), organul de poliție informează judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată.

ARTICOLUL 280

Accesul la datele și informațiile deținute de organele judiciare

(1) În vederea desfășurării activităților specifice de supraveghere a inculpatului, în cuprinsul încheierii prin care s-a dispus măsura arestului la domiciliu, organul judiciar competent

consemnează datele de identitate ale persoanei vătămate sau membrilor de familie ai acesteia, ale altor participanți la comiterea infracțiunii, ale martorilor ori experților, precum și ale altor persoane stabilite cu care inculpatul are obligația de a nu comunica.

(2) La solicitarea organului de supraveghere, organul judiciar comunică datele și informațiile din dosarul penal necesare efectuării activităților specifice de supraveghere.

ARTICOLUL 281

Informarea organului judiciar cu privire la vizitele inopinate

(1) Efectuarea de vizite inopinate de către organul de supraveghere este adusă de îndată la cunoștința judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată, după caz, prin înaintarea unei copii a procesului-verbal întocmit cu această ocazie.

(2) În cazul în care vizita inopinată este efectuată în zile nelucrătoare, în zilele de sărbători legale sau în intervalul orar 16,00—08,00, procesul-verbal se înaintează în prima zi lucrătoare.

ARTICOLUL 282

Accesul în imobile al organului de supraveghere

(1) Pentru supravegherea respectării măsurii arestului la domiciliu sau a obligațiilor impuse inculpatului pe durata acesteia, organul de supraveghere poate pătrunde în imobilul unde se execută măsura, fără învoirea inculpatului sau a persoanelor care locuiesc împreună cu acesta.

(2) În cadrul controlului inopinat, pentru a pătrunde în imobilul unde se execută măsura, organul de supraveghere are dreptul să deschidă, prin folosirea forței, încăperile și spațiile în care s-ar putea găsi inculpatul sau persoanele cu care acesta nu are dreptul să comunice, în cazul în care inculpatul sau persoanele care locuiesc împreună cu acesta nu le deschid.

(3) Organul de supraveghere legitimează și identifică persoanele care se găsesc în imobilul unde se execută măsura.

ARTICOLUL 283

Interdicții privind deținerea unor arme sau animale

(1) În imobilul în care se execută măsura arestului la domiciliu nu este permisă deținerea de arme de foc sau muniții ori câini periculoși sau agresivi, cu excepția câinelui-ghid în cazul persoanelor cu handicap vizual grav.

(2) Deținătorii armelor de foc sau ai munițiilor ori ai câinilor periculoși sau agresivi au obligația de a adopta măsurile necesare în vederea respectării interdicției prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care cu ocazia activităților specifice de supraveghere a inculpatului se constată că în imobilul în care se execută această măsură se găsesc arme de foc sau muniții, organul de supraveghere va proceda la ridicarea acestora și sesizarea organului de poliție specializat.

ARTICOLUL 284

Păstrarea actelor de identitate

(1) Inculpatul are obligația de a preda organului de supraveghere buletinul de identitate, cartea de identitate, cartea provizorie de identitate sau permisul de ședere temporară, precum și pașaportul pentru a fi depuse la dosarul prevăzut la art. 133 din Lege.

(2) În situații temeinic justificate, organul de supraveghere poate, cu informarea judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată, să restituie inculpatului actul de identitate prevăzut la alin. (1).

(3) Organul de supraveghere stabilește perioada de timp pentru care restituie actul de identitate, ținând cont de natura activității pentru care s-a solicitat predarea actului de identitate, locul și durata de desfășurare a acesteia. La expirarea termenului, inculpatul are obligația de a preda actul de identitate organului de supraveghere.

ARTICOLUL 285

Accesul la baza de date privind persoanele arestate la domiciliu

(1) Pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a activităților specifice de supraveghere a inculpatului, accesul la baza de date cu persoanele arestate la domiciliu poate fi oferit altor organe de ordine și siguranță publică, instituțiilor la nivelul cărora funcționează organele judiciare și autorităților locale.

(2) Aspectele referitoare la acces se stabilesc pe bază de protocol între Inspectoratul General al Poliției Române și structurile prevăzute la alin. (1).

ARTICOLUL 286

Publicitatea informațiilor

Informațiile cu privire la luarea măsurii de arest la domiciliu față de o persoană sau cu privire la respectarea de către aceasta a obligațiilor ce îi revin pe parcursul acestei măsuri pot fi făcute publice doar cu acordul scris al procurorului care supraveghează sau instrumentează cauza ori a instanței investite cu judecarea ei.

TITLUL V

Dispoziții privind executarea măsurilor educative privative de libertate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 287

Principii

Dispozițiile prevăzute în titlurile I și II se aplică în mod corespunzător și în cazul executării măsurilor educative privative de libertate.

ARTICOLUL 288

Scopul executării măsurilor educative privative de libertate

(1) Persoanele internate trebuie să aibă acces la o gamă variată de activități de intervenție, în baza proiectului educațional al centrului, care să favorizeze progresia lor către un regim cu mai puține constrângeri, precum și pregătirea acestora pentru liberare și reinsertia lor în societate. Activitățile de reintegrare socială trebuie să le permită promovarea sănătății lor fizice și mentale, să dezvolte respectul de sine și simțul responsabilității, precum și atitudini și competențe care să le ajute să evite săvârșirea de noi infracțiuni.

(2) Executarea măsurilor educative privative de libertate se face în condiții care să asigure respectul demnității umane, în conformitate cu prevederile Codului penal, ale Codului de procedură penală, ale Legii și ale prezentului regulament.

ARTICOLUL 289

Contactul cu diferite persoane și organizații

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor încurajează și susține orice inițiativă a instituțiilor publice și a organizațiilor neguvernamentale, naționale și internaționale, precum și a persoanelor fizice și juridice care doresc să contribuie la activitatea educativă, de asistență psihologică și asistență

socială, precum și la asistență religioasă desfășurată în centre sau să sprijine financiar astfel de demersuri, dacă acestea nu contravin prevederilor legale și regulilor privind siguranța.

(2) Pentru reintegrarea socială a persoanelor internate, Administrația Națională a Penitenciarelor asigură, prin demersuri specifice, menținerea, dezvoltarea și consolidarea relațiilor cu familia.

ARTICOLUL 290

Protecția și asistența acordată persoanelor internate

Administrația centrului, în urma evaluării și identificării nevoilor individuale ale persoanelor internate, în funcție de starea de sănătate a acestora, asigură asistență medicală și organizează, cu personal specializat, activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, ținând cont de recomandările din Planul de intervenție recuperativă.

CAPITOLUL II

Organizarea executării măsurii internării într-un centru educativ și într-un centru de detenție

ARTICOLUL 291

Locul de executare a măsurilor educative privative de libertate

(1) Măsurile educative privative de libertate se execută în centre educative și centre de detenție.

(2) În cadrul centrelor pot fi delimitate, pentru motive temeinic justificate, spații funcționale în scopul protejării persoanelor internate care aparțin unor grupuri vulnerabile. Aceste spații vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu dizabilități.

(3) În cadrul centrelor sunt organizate sectorul de executare a măsurii educative, sectorul administrativ, sectorul de producție și spații auxiliare.

ARTICOLUL 292

Înființarea și conducerea centrelor

(1) Centrele se înființează și se desființează prin hotărâre a Guvernului și sunt instituții cu personalitate juridică subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Centrul este condus de un director.

(3) Personalul necesar pentru funcționarea fiecărui centru se stabilește prin ordin al ministrului justiției, pe baza propunerilor motivate ale directorilor centrelor, avizate de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 293

Organizarea centrelor

(1) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate înființa în cadrul centrelor de detenție, prin decizie, secții de arestare preventivă a minorilor arestați preventiv în curs de judecată.

(2) În cadrul centrelor de detenție, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, se pot înființa secții interioare sau exterioare pentru cazarea persoanelor internate, în funcție de regimurile de executare, pentru prestarea muncii ori pentru asigurarea protecției.

(3) În cadrul centrelor educative, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, se pot înființa secții interioare sau exterioare pentru cazarea persoanelor internate, în funcție de sex, vârstă și nevoile de protecție, educație, asistență psihologică și asistență socială.

(4) În sectorul de executare a măsurii educative se amenajează un spațiu separat de celelalte spații de cazare, pentru desfășurarea activităților de autogospodărire, compus din dormitoare, bucătărie, săli pentru petrecerea timpului liber, dotate corespunzător.

(5) Dispozițiile art. 6—12 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 294

Activitatea personalului specializat din centre

(1) Activitatea personalului prevăzut în art. 141 alin. (3) din Lege se desfășoară în conformitate cu standardele naționale și metodologiile specifice stabilite prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Personalul didactic necesar funcționării unităților școlare din cadrul centrelor este asigurat de către inspectoratele școlare județene, în condițiile legii, și salarizat prin bugetele unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială este situat centrul.

ARTICOLUL 295

Proiectul educațional al centrului

(1) Proiectul educațional al centrului reprezintă cadrul general de proiectare și implementare a ofertei standardizate a activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, stabilită în funcție de nevoile persoanelor internate, în vederea pregătirii reintegrării sociale a acestora.

(2) Prin proiectul educațional al centrului se identifică ariile de intervenție, care permit dezvoltarea persoanelor internate în plan emoțional, cognitiv și aptitudinal, astfel încât perioada internării să creeze condițiile pentru îmbunătățirea statusului educațional, psihologic și social.

(3) Proiectul educațional al centrului, prin care se asigură continuitatea serviciilor de asistență necesare persoanelor internate, de la depunerea în centru, până la liberare, este asumat, după caz, în cadrul consiliului educativ pentru centrele educative sau în cadrul comisiei prevăzute la art. 146 din Lege pentru centrele de detenție, cu participarea, în calitate de invitați, a consilierului de probațiune și a reprezentantului direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București pe teritoriul căruia se află centrul și este transmis anual spre aprobare către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Proiectul educațional al centrului este supus revizuirii anual și ori de câte ori este nevoie, în cazul identificării la nivelul persoanelor internate a unor noi cerințe de intervenție recuperativă.

(5) Proiectul educațional al centrului include activități și programe care au în vedere obiectivele prioritare stabilite în art. 142 alin. (2) din Lege, metode și mijloace adaptate particularităților psihosomatice ale persoanelor internate și specificului ariilor de intervenție.

(6) Proiectul educațional al centrului cuprinde cel puțin informații referitoare la:

- a) scopul proiectului educațional;
- b) obiectivele operaționale stabilite pentru atingerea scopului proiectului educațional;
- c) resursele umane necesare, inclusiv specialiști din exteriorul centrului, în baza colaborărilor instituționale;
- d) resursele materiale și financiare interne și externe;
- e) oferta de programe și activități adecvate persoanelor internate;
- f) instrumente de monitorizare și evaluare.

ARTICOLUL 296

Individualizarea intervenției

(1) În baza nevoilor identificate în perioada de carantină și observare, pentru fiecare persoană internată se stabilesc un educator responsabil de caz și o intervenție individualizată care presupune desfășurarea de activități educative, de asistență psihologică și asistență socială structurate și semistructurate, individuale și de grup.

(2) Educatorul responsabil de caz urmărește parcurgerea tuturor recomandărilor din Planul de intervenție recuperativă și face propuneri de revizuire a acestuia, în funcție de evoluția persoanei internate din punct de vedere educațional, psihologic și social.

(3) În baza recomandărilor personalului de specialitate, consiliul educativ, respectiv comisia prevăzută la art. 146 din Lege aprobă Planul de intervenție recuperativă pentru fiecare persoană internată.

ARTICOLUL 297

Pregătirea pentru liberare

(1) Pregătirea pentru liberare a persoanelor internate începe în prima zi de executare a măsurii educative a internării.

(2) În perioada internării sunt desfășurate, cu implicarea persoanelor internate, activități specifice, în colaborare cu instituții publice, organizații neguvernamentale și, după caz, cu alte persoane fizice sau juridice.

(3) Prevederile art. 43 alin. (4) și art. 190 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 298

Mijloacele financiare

(1) Mijloacele financiare necesare funcționării, dotării și investițiilor din centre sunt asigurate din subvenții de la bugetul de stat și din venituri proprii.

(2) Dispozițiile art. 6 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Obținerea de venituri proprii poate fi asigurată prin participarea persoanelor internate la activități lucrative în interiorul sau în exteriorul centrului, numai în măsura în care nu sunt afectate activitățile de pregătire școlară și profesională.

CAPITOLUL III

Regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

ARTICOLUL 299

Dispoziții generale privind regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

Dispozițiile art. 43—49 se aplică în mod corespunzător în centrele educative și de detenție.

ARTICOLUL 300

Regimul închis aplicabil în centrele de detenție

Regimul închis constă în asigurarea unor măsuri de pază, escortare, însoțire și supraveghere care să permită persoanelor internate să desfășoare, în grupuri, muncă și activități specifice de instruire școlară și formare profesională, educative, culturale, moral-religioase, de asistență psihologică și asistență socială, pentru a da posibilitatea trecerii în regimul deschis.

ARTICOLUL 301

Categoriile de persoane internate cărora li se aplică regimul închis

(1) Regimul închis se aplică persoanelor internate față de care s-a dispus executarea măsurii educative a internării într-un centru de detenție pentru o perioadă mai mare de 3 ani.

(2) În mod excepțional, regimul închis se poate aplica și persoanelor internate față de care s-a dispus executarea măsurii educative a internării într-un centru de detenție pentru o perioadă mai mică de 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (2) din Lege, în funcție de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, persoana internatului, conduita acestuia de natură a afecta siguranța centrului.

(3) Regimul închis se poate aplica și persoanelor internate aflate în situațiile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Lege, ținându-se cont de restul rămas neexecutat din durata măsurii internării și de prevederile alin. (2).

(4) Regimul închis se aplică și persoanelor internate, clasificate inițial în regim deschis care au comis o abatere disciplinară foarte gravă sau abateri disciplinare grave, repetate, și care, prin conduita lor, afectează desfășurarea normală a activităților în centru.

ARTICOLUL 302

Elementele regimului închis aplicabil în centrele de detenție

Dispozițiile art. 64 și art. 67—72 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 303

Regimul deschis aplicabil în centrele de detenție

Regimul deschis conferă persoanelor internate posibilitatea de a se deplasa neînsoțite în interiorul centrului și de a participa la muncă și activități specifice de instruire școlară și formare profesională, educative, culturale, moral-religioase, de asistență psihologică și asistență socială, în afara centrului, fără supraveghere.

ARTICOLUL 304

Categoriile de persoane internate cărora li se aplică regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică persoanelor internate față de care s-a dispus executarea măsurii educative a internării într-un centru de detenție pentru o perioadă mai mică de 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) din Lege.

(2) În mod excepțional, regimul deschis se poate aplica și persoanelor internate față de care s-a dispus executarea măsurii educative a internării într-un centru de detenție pentru o perioadă mai mare de 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (2) din Lege, în funcție de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, persoana internatului, conduita acestuia până la stabilirea regimului de executare.

(3) Regimul deschis se poate aplica și persoanelor internate aflate în situațiile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Lege, ținându-se cont de restul rămas neexecutat din durata măsurii internării și de prevederile alin. (2).

(4) Regimul deschis se aplică și persoanelor internate clasificate inițial în regimul închis care au avut o bună conduită și au făcut eforturi serioase pentru reintegrare socială.

ARTICOLUL 305

Elementele regimului deschis aplicabil în centrele de detenție

Dispozițiile art. 80 și art. 83—87 se aplică în mod corespunzător și la centrele de detenție.

ARTICOLUL 306

**Măsuri luate în vederea liberării,
în cadrul regimului deschis aplicabil în centrele de detenție**

(1) Cu 3 luni înainte de liberare, persoanele internate din regim deschis pot fi cazate separat, în spații special amenajate, în care desfășoară, sub îndrumarea directă a personalului centrului desemnat în acest sens, activități de autogospodărire, în vederea dezvoltării deprinderilor de conviețuire socială.

(2) Persoanele internate prevăzute la alin. (1) sunt propuse de educatorul responsabil de caz pentru continuarea executării măsurii internării în spațiul special amenajat în acest scop.

(3) Propunerile se analizează de către comisia prevăzută la art. 146 din Lege, ținând cont de următoarele criterii privind persoana internată:

a) nu a fost sancționată disciplinar în ultimele 6 luni anterior analizei sau sancțiunea a fost ridicată;

b) a dovedit interes constant pentru însușirea cunoștințelor școlare și profesionale și a făcut progrese în vederea reintegrării sociale;

c) a fost identificată nevoia dezvoltării deprinderilor de conviețuire socială.

(4) Persoanele internate, cazate în spațiile prevăzute la alin. (1), sunt obligate să respecte regulile impuse de administrația centrului de detenție prin regulamentul de ordine interioară.

(5) Activitățile desfășurate în spațiile prevăzute la alin. (1) sunt coordonate de către directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială.

(6) Persoana internată poate să își completeze alocația zilnică privind hrana, materialele de igienă colectivă și individuală, precum și materialele necesare activităților recreative din fonduri proprii, peste limita impusă de art. 151 alin. (1).

ARTICOLUL 307

**Stabilirea, schimbarea și individualizarea
regimului de executare a măsurii educative
a internării într-un centru de detenție**

(1) Cu ocazia stabilirii regimului de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenție, comisia prevăzută la art. 146 din Lege are în vedere dispozițiile art. 88—90, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Schimbarea regimului de executare se realizează în conformitate cu dispozițiile art. 91.

ARTICOLUL 308

**Regimul de executare a măsurii internării
într-un centru educativ**

(1) Persoanelor internate li se aplică un regim de executare propriu, prin care se urmărește diferențierea libertății de mișcare în interiorul centrului educativ sau din exteriorul acestuia, în raport cu situația juridică, perioada de internare, starea sănătății și comportamentul acestora.

(2) Administrația centrului asigură supravegherea, observarea și asistența persoanelor internate de către personalul de supraveghere, educatori, psihologi, asistenți sociali, profesori, medici, preoți și personal administrativ.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt cuprinse în activități specifice de muncă, instruire școlară și formare profesională, educative, culturale, moral-religioase, de asistență psihologică și asistență socială, în raport cu nevoile de dezvoltare personală a acestora.

(4) În cadrul regimului de executare propriu, persoanele internate au posibilitatea de a se deplasa, cu supraveghere sau fără supraveghere, în interiorul sau exteriorul centrului, pe

trasee și în zone prestabilite, pentru a desfășura activitățile prevăzute la alin. (3). Zonele din interiorul centrului educativ în care persoanele internate desfășoară activități nesupravegheate sunt stabilite prin regulamentul de ordine interioară.

ARTICOLUL 309

**Individualizarea regimului de executare
a măsurii internării într-un centru educativ**

(1) La finalizarea perioadei de carantină și observare a persoanelor internate, consiliul educativ stabilește care dintre acestea pot desfășura activități în interiorul ori în afara centrului, cu sau fără supraveghere, în raport cu:

a) capacitatea de adaptare la normele de conviețuire în centrul educativ;

b) durata măsurii educative;

c) situația juridică;

d) nivelul de maturitate intelectuală și afectivă.

(2) După executarea a cel puțin o treime din durata măsurii educative, în cazul persoanelor internate pentru care inițial s-a dispus desfășurarea activităților cu supraveghere, consiliul educativ stabilește dacă se impune desfășurarea activităților fără supraveghere. În situația în care se menține desfășurarea activităților cu supraveghere, consiliul educativ are obligația ca, o dată la 3 luni sau în situația în care se modifică Planul de intervenție recuperativă, să reanalizeze situația persoanelor internate.

(3) Persoanele internate pot desfășura activități fără supraveghere dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) nu au fost sancționate disciplinar pentru săvârșirea unei abateri disciplinare foarte grave sau a unor abateri disciplinare grave în mod repetat;

b) nu au calitatea de suspect sau inculpat în alte cauze;

c) au fost recompensate în mod repetat pentru rezultatele bune obținute la învățătură, activitățile educative, de asistență psihologică și asistență socială și activitățile lucrative la care au participat.

(4) Deciziile luate prin votul deschis al majorității membrilor consiliului educativ, în conformitate cu alin. (1) și (2), se motivează și se consemnează într-un proces-verbal. Procesul-verbal se întocmește în două exemplare, un exemplar se înmânează persoanei internate, iar celălalt se depune la dosarul individual.

ARTICOLUL 310

**Elementele regimului de executare
aplicabil în centrul educativ**

(1) Dispozițiile art. 83—87 se aplică în mod corespunzător și în centrele educative, cu excepția prevederilor alin. (2).

(2) Pe timpul zilei, camerele sunt deschise, iar pe timpul nopții se închid și se asigură, supravegherea fiind asigurată de personalul desemnat. Pe întreaga perioadă în care persoanele internate se află la activități, ușile de la camerele de cazare sunt închise și asigurate.

CAPITOLUL IV

Condițiile internării

ARTICOLUL 311

Condițiile internării

(1) Primirea în centrele educative sau de detenție se realizează în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă, în original sau în forma primită de la instanța de judecată, în conformitate cu art. 514 alin. (1) din Codul de procedură penală, semnată, datată și ștampilată de organul de poliție care o pune în executare, în condițiile art. 97 alin. (1).

(2) Dispozițiile art. 96—122 se aplică în mod corespunzător.

(3) Informarea în scris a familiei sau a reprezentantului legal, prevăzută de art. 156 alin. (2) din Lege, efectuată la primirea persoanei internate în centru, cuprinde:

a) data internării și locul de executare;

b) numărul și periodicitatea vizitelor;

c) modalitățile de sprijin al procesului de reintegrare socială, rezultate din evaluarea medicală, interviuarea persoanei internate și documentele aflate în dosarul individual.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile persoanelor internate

ARTICOLUL 312

Drepturile persoanelor internate

(1) Dispozițiile art. 123—172 se aplică în mod corespunzător, cu excepțiile prevăzute la alin. (2)—(7) din prezentul articol.

(2) Directorul centrului poate aproba întâlniri între reprezentanții mass-mediei și minori, cu acordul scris al părinților sau al reprezentanților legali și al persoanelor în cauză, în condițiile art. 59 alin. (5) din Lege, cu protejarea imaginii minorului, fără afectarea activităților zilnice și a procesului de reintegrare socială.

(3) Persoanele internate au dreptul de a efectua zilnic, pe cheltuiala lor, 10 convorbiri telefonice, cu durata maximă cumulată de 60 de minute.

(4) Persoanele internate care nu sunt vizitate de membri de familie sau aparținători, din cauza distanței mari de la domiciliu la centru sau a altor motive justificate, beneficiază de 8 comunicări on-line pe lună, cu durata cuprinsă între o oră și două ore.

(5) Numărul de vizite la care au dreptul persoanele internate este:

a) persoanele care execută măsura internării într-un centru educativ beneficiază de un număr nelimitat de vizite, dar nu mai mult de una pe zi;

b) minorii care execută măsura internării într-un centru de detenție și cărora li se aplică regimul deschis beneficiază de 8 vizite/lună;

c) minorii care execută măsura internării într-un centru de detenție și cărora li se aplică regimul închis beneficiază de 6 vizite/lună;

d) persoanele majore care execută măsuri educative privative de libertate cărora li se aplică regimul deschis beneficiază de 6 vizite/lună;

e) persoanele majore care execută măsuri educative privative de libertate în regimul închis și cele pentru care nu s-a stabilit încă regimul de executare a pedepsei beneficiază de 5 vizite/lună.

(6) Minorii beneficiază de vizita fără dispozitiv de separare, dispozițiile art. 139 aplicându-se în mod corespunzător pentru persoanele internate majore.

(7) Vizita intimă se acordă în condițiile art. 162 alin. (4) din Lege.

(8) Minorilor li se asigură 8 ore de somn pe zi.

ARTICOLUL 313

Dreptul la educație și obligația de a urma cursurile învățământului general obligatoriu

(1) Dreptul la educație include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană internată, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării deprinderilor, abilităților și dezvoltării aptitudinilor semnificative din perspectiva personală, civică, socială și ocupațională.

(2) Persoanele internate au obligația de a urma cursurile învățământului general obligatoriu, stabilit conform legii.

(3) Administrația centrului susține persoanele internate cu cerințe educaționale speciale, conform legii.

(4) Pentru derularea activităților extracurriculare și a celor de suport psihopedagogic, personalul centrelor colaborează cu personalul didactic desemnat de la nivelul unităților de învățământ prevăzute la art. 161 alin. (2) din Lege.

CAPITOLUL VI

Munca prestată de către persoanele internate

ARTICOLUL 314

Aplicarea unor dispoziții

(1) Dispozițiile art. 173—186 se aplică în mod corespunzător.

(2) În cazul minorilor, durata timpului de muncă este de 6 ore pe zi și de 30 de ore pe săptămână. Minorii nu pot munci în timpul nopții sau în locuri de muncă grele, vătămătoare sau periculoase și nu li se poate prelungi ziua de muncă peste 6 ore.

(3) În contractele de folosire la muncă a persoanelor internate pot fi prevăzute clauze prin care persoanele fizice sau juridice să desfășoare sau să susțină material cursuri de formare profesională și de atestare pe meserii a acestora.

CAPITOLUL VII

Activități și programe de reintegrare socială

ARTICOLUL 315

Aplicarea unor dispoziții

Dispozițiile art. 187—202 se aplică în mod corespunzător în centre, cu excepțiile din prezentul capitol.

ARTICOLUL 316

Activități desfășurate în perioada de carantină și observare

(1) Activitățile de reintegrare socială desfășurate în perioada de carantină și observare sunt derulate de o echipă multidisciplinară, formată din educator, psiholog și asistent social.

(2) Activitățile de reintegrare socială desfășurate în perioada de carantină și observare cuprind:

a) evaluarea inițială din punct de vedere educațional, psihologic și social, în vederea identificării nevoilor de dezvoltare ale persoanelor internate;

b) prezentarea centrului și a regulilor de ordine interioară, precum și a altor informații relevante pentru perioada internării;

c) stabilirea contactelor necesare cu familia și, după caz, cu alte instituții.

(3) La activitatea de informare, desfășurată în perioada de carantină și observare, participă și reprezentanți ai altor componente structurale de specialitate.

ARTICOLUL 317

Persoanele care au prioritate la activitățile de instruire școlară și de formare profesională

În cazul minorilor din centrele educative și de detenție, activitățile de instruire școlară și de formare profesională sunt prioritare.

ARTICOLUL 318

Măsuri pentru formarea profesională a persoanelor internate

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor, prin componenta structurală de specialitate, întreprinde demersuri pentru încheierea protocolului de colaborare cu Agenția

Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în vederea stabilirii cadrului general de organizare și desfășurare a activităților de formare profesională a persoanelor internate.

(2) Centrele întreprind la nivel local demersuri pentru încheierea protocoalelor de colaborare cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, precum și cu alți furnizori acreditați în vederea stabilirii condițiilor concrete de organizare și desfășurare a activităților de formare profesională a persoanelor internate.

(3) Cursurile se organizează în spații existente în centre, precum și la furnizorii autorizați de formare profesională, în baza acordurilor încheiate.

(4) Activitățile de formare profesională se desfășoară cu sprijinul autorităților publice locale, al Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, prin inspectoratele școlare județene, al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, prin Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau al altor persoane fizice ori juridice.

ARTICOLUL 319

Atestarea școlară și profesională

Administrația unității școlare, care asigură instruirea școlară a persoanelor internate la nivelul centrului, întreprinde demersurile necesare pentru obținerea documentelor care atestă nivelul de pregătire școlară anterior obținut.

ARTICOLUL 320

Accesul la mijloacele de informare în masă

Administrația centrului se îngrijește ca programele TV difuzate să nu prejudicieze dezvoltarea armonioasă a personalității minorilor.

CAPITOLUL VIII

Recompensele, învoirea din motive umanitare, abaterile și sancțiunile disciplinare

ARTICOLUL 321

Considerații generale

Dispozițiile art. 208 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 322

Recompensa cu ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior

(1) Ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior se poate acorda persoanelor internate în luna imediat următoare aplicării sancțiunii disciplinare dacă au manifestat interes în procesul educativ sau au participat activ la activitățile organizate în centru.

(2) Persoanele internate sancționate disciplinar nu pot beneficia de un alt tip de recompensă înaintea ridicării sancțiunii disciplinare.

ARTICOLUL 323

Recompensa cu suplimentarea numărului convorbirilor on-line

(1) Prin recompensa cu suplimentarea numărului convorbirilor on-line se înțelege acordarea în plus față de drepturile prevăzute la art. 134 a cel mult 4 convorbiri on-line în cursul unei luni.

(2) Dispozițiile art. 210 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 324

Recompensa cu suplimentarea drepturilor la pachete și/sau vizite

Dispozițiile art. 211 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 325

Recompensa cu trimiterea în tabere și excursii

(1) Pot beneficia de recompensa cu trimiterea în tabere în perioada vacanțelor școlare, cel mult de două ori pe an, persoanele internate care îndeplinesc următoarele condiții:

a) nu sunt la dispoziția organelor judiciare sau cuprinse în activități de formare profesională;

b) au o participare activă la activitățile organizate de centru, atât în interiorul, cât și în exteriorul acestuia;

c) au beneficiat pe perioada internării de una dintre recompensele prevăzute la art. 170 alin. (1) lit. e)—g) din Lege;

d) nu au un comportament care să afecteze viața în colectivitate;

e) au media generală, semestrială sau anuală, cel puțin 7 (șapte), iar la purtare cel puțin 9 (nouă) sau cel puțin calificativul „Bine” pentru fiecare obiect studiat și la purtare calificativul „Foarte bine”, în cazul învățământului școlar primar;

f) au acceptul părintelui sau al reprezentantului legal;

g) nu au fost sancționate disciplinar pentru sustragerea de la executarea măsurii educative.

(2) În taberele școlare nu pot fi trimise persoanele internate cu vârsta mai mare de 19 ani.

(3) Pe perioada taberelor și a excursiilor, administrația centrului stabilește programul și regulile de respectat.

(4) În cazul nerespectării programului și a regulilor impuse de administrația centrului, persoanele internate sunt aduse la centru.

ARTICOLUL 326

Recompensa cu învoirea cu o durată de maximum 24 de ore în localitatea în care este situat centrul

(1) Prin *recompensa cu învoirea cu o durată de maximum 24 de ore în localitatea în care este situat centrul* se înțelege acordarea a cel mult 4 învoiri lunare, cu durata cuprinsă între 4 ore și 24 de ore, persoana internată fiind însoțită de un membru de familie.

(2) Pot beneficia de recompensa cu învoire cu o durată de maximum 24 de ore persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

a) au cel puțin 3 luni de la internare;

b) au beneficiat pe perioada internării și de alte tipuri de recompense;

c) au o legătură permanentă cu familia și există indicii că părinții sau persoanele care le au sub supraveghere au autoritate asupra lor;

d) au o participare activă la activitățile organizate de centru atât în interior, cât și în exterior;

e) au rezultate bune și foarte bune la învățătură;

f) nu au fost sancționate disciplinar pentru sustragerea de la executarea măsurii educative;

g) nu au o comportare de natură a afecta siguranța centrului.

(3) Minorii cărora li s-a acordat învoirea în localitatea în care este situat centrul pot beneficia de această recompensă numai dacă sunt preluați de la centru de către un părinte sau membru de familie ori de către reprezentantul legal. În cazuri excepționale, cu aprobarea directorului centrului, minorul poate beneficia de recompensa prevăzută de la alin. (1), cu durata de maximum 6 ore, însoțit de un angajat desemnat de conducerea centrului.

(4) Dispozițiile art. 214 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 327

Recompensa cu învoirea la sfârșit de săptămână

(1) Prin *recompensa cu învoirea la sfârșit de săptămână* se înțelege acordarea a cel mult două învoiri lunare, cu durata cuprinsă între 24 de ore și 48 de ore, în localitatea de domiciliu al persoanei internate.

(2) Minorii cărora li s-a acordat învoirea la sfârșit de săptămână pot beneficia de această recompensă numai dacă sunt preluați de la centru de către un părinte sau membru de familie ori de către reprezentantul legal.

(3) Dispozițiile art. 213 și 214 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 328

Recompensa cu învoirea în familie în timpul vacanțelor școlare

(1) Pot beneficia de recompensa cu învoire în familie pe perioada vacanțelor școlare persoanele internate care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 213, care au urmat cursuri de școlarizare, care au avut o conduită constant pozitivă și care au beneficiat anterior, cel puțin o dată, de recompensa cu învoirea în localitatea în care se află centrul sau de recompensa cu învoirea la sfârșit de săptămână.

(2) În cazul persoanelor internate minore este necesar ca pe lângă condițiile prevăzute de alin. (1) să îndeplinească următoarele condiții:

a) au o legătură permanentă cu familia și există indicii că părinții sau persoanele care le au sub supraveghere au autoritate asupra lor;

b) familia are condiții decente de trai și mijloace suficiente de întreținere care să le asigure pe perioada învoirii un comportament corespunzător;

c) au media generală, semestrială sau anuală, de cel puțin 7 (șapte), iar la purtare cel puțin 9 (nouă) sau cel puțin calificativul „Bine” pentru fiecare obiect studiat și la purtare calificativul „Foarte bine”, în cazul învățământului școlar primar;

d) nu au o comportare de natură a afecta siguranța centrului.

(3) Minorii cărora li s-a acordat învoirea în familie în timpul vacanțelor școlare pot beneficia de această recompensă numai dacă sunt preluați de la centru de unul din părinți, un membru de familie sau de către reprezentantul legal.

(4) Dispozițiile art. 214 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 329

Învoirea din motive umanitare

(1) Pot beneficia de recompensa cu învoire din motive umanitare persoanele internate care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 213 și care au avut o conduită constant pozitivă.

(2) Dispozițiile art. 214 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 330

Sanțiuni disciplinare

(1) Sanțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru săvârșirea uneia dintre abaterile disciplinare prevăzute la art. 100 și art. 173 alin. (2) din Lege sunt cele prevăzute la art. 174 alin. (1) și (2) din Lege.

(2) Dispozițiile art. 215 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 331

Sanțiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare ușoare

(1) Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (3) din Lege se poate aplica una dintre următoarele sanțiuni disciplinare:

a) avertismentul;

b) suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună, cu respectarea prevederilor art. 174 alin. (3) din Lege;

c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună, cu respectarea prevederilor art. 174 alin. (3) din Lege.

(2) În cazul comiterii, în mod repetat, de abateri disciplinare ușoare, sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate sunt cele prevăzute la art. 332.

ARTICOLUL 332

Sanțiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare grave

(1) Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (2) din Lege, precum și în cazurile prevăzute la art. 22 alin. (4), art. 23 alin. (3) și art. 99 alin. (3) se poate aplica una dintre următoarele sanțiuni disciplinare:

a) suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună, cu respectarea prevederilor art. 174 alin. (3) din Lege;

b) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună, cu respectarea prevederilor art. 174 alin. (3) din Lege;

c) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, pe o perioadă de cel mult o lună.

(2) În cazul persoanelor majore internate, pe lângă sancțiunile disciplinare de la alin. (1), se poate aplica și sanțiunea disciplinară cu suspendarea dreptului de a primi vizite pe o perioadă de cel mult o lună.

(3) În cazul comiterii, în mod repetat, de abateri disciplinare grave, sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate sunt cele prevăzute la art. 333.

ARTICOLUL 333

Sanțiunea în cazul comiterii de abateri disciplinare foarte grave

(1) Pentru comiterea abaterilor prevăzute la art. 100 alin. (1) și art. 173 alin. (2) din Lege, precum și în cazurile prevăzute la art. 33 alin. (6), art. 87 alin. (7) și art. 108 alin. (8) se poate aplica una din următoarele sanțiuni disciplinare:

a) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiționare, corespondență și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult două luni;

b) separarea de colectiv pentru o durată de cel mult 4 ore pe zi, dar nu mai mult de 5 zile consecutive.

(2) În cazul persoanelor majore internate, pe lângă sancțiunile disciplinare de la alin. (1), se pot aplica următoarele sanțiuni:

a) sanțiunea disciplinară cu suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult două luni;

b) izolarea pentru maximum 10 zile.

ARTICOLUL 334

Sanțiunea separării de colectiv

(1) Pe timpul executării sanțiunii disciplinare a separării de colectiv, pentru o durată de cel mult 4 ore pe zi, dar nu mai mult de 5 zile consecutive, persoana internată trebuie să desfășoare toate activitățile prevăzute în programul stabilit de educatorul responsabil de caz separat de celelalte persoane internate și să execute întocmai dispozițiile acestuia.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) presupune obligarea persoanei internate la studiu individual, în conformitate cu nivelul său de pregătire școlară și profesională, ori la desfășurarea de activități individuale, practice sau cu caracter gospodăresc.

(3) În perioada executării sancțiunii disciplinare prevăzute la alin. (1) se suspendă dreptul la pachete și cumpărături, iar dreptul la vizită se acordă doar pentru părinți, frați, surori sau copii ori reprezentantul legal.

ARTICOLUL 335

Aplicarea unor dispoziții

Dispozițiile art. 219—226 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IX

Siguranța centrelor educative și a centrelor de detenție

ARTICOLUL 336

Aplicarea unor dispoziții

Dispozițiile art. 13—25 și art. 30—42 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL X

**Liberarea persoanelor internate,
înlocuirea măsurii internării într-un centru
cu măsura educativă a asistării zilnice,
continuarea executării măsurii educative
privative de libertate în penitenciar**

ARTICOLUL 337

**Liberarea persoanelor internate și înlocuirea măsurii internării
într-un centru cu măsura educativă a asistării zilnice**

(1) În vederea aplicării art. 179 și 180 din Lege, consiliul educativ, respectiv comisia prevăzută de art. 146 din Lege, de regulă, se întrunește săptămânal, cu participarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în calitate de președinte, și a unui consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune competent potrivit legii, în circumscripția căruia se află centrul.

(2) Administrația centrului ține evidența datei de împlinire a fracțiunilor de executat potrivit art. 124 și 125 din Codul penal.

(3) Prin grija structurii de evidență se întocmește partea preconstituită a procesului-verbal ce urmează a fi înaintat instanței de judecată. Partea preconstituită a procesului-verbal cuprinde următoarele mențiuni referitoare la persoana internată:

- a) date de stare civilă;
- b) condamnarea și fapta;
- c) descrierea pe scurt a faptei;
- d) antecedente penale;

e) existența vreunui mandat de arestare preventivă sau hotărâre judecătorească în primă instanță.

(4) Propunerea membrilor consiliului educativ sau ai comisiei prevăzute de art. 146 din Lege este cuprinsă într-un proces-verbal motivat. Fiecare membru și președintele consiliului educativ sau ai comisiei prevăzute de art. 146 din Lege își exprimă poziția cu privire la oportunitatea înlocuirii măsurii internării într-un centru cu măsura educativă a asistării zilnice sau, după caz, a liberării din centru.

(5) Propunerea consiliului educativ sau a comisiei prevăzute de art. 146 din Lege, împreună cu documentele pe care aceasta se sprijină, sunt înaintate, prin grija serviciului sau biroului evidență deținuți, instanței în a cărei circumscripție se află centrul, corespunzătoare în grad instanței de executare.

(6) În cazul în care consiliul educativ sau comisia prevăzută de art. 146 din Lege constată că persoana internată nu întrunește condițiile pentru înlocuirea măsurii internării într-un centru cu măsura educativă a asistării zilnice, sau, după caz, cu liberarea din centru, i se pune în vedere acesteia, sub semnătură, că se poate adresa direct cu cerere instanței de judecată.

ARTICOLUL 338

**Continuarea executării măsurii educative
privative de libertate în penitenciar**

(1) Consiliul educativ sau comisia prevăzută la art. 146 din Lege, cu participarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în calitate de președinte, și a asistentului social, din oficiu sau la sesizarea comisiei de disciplină, analizează situația persoanei internate și poate propune continuarea executării măsurii educative privative de libertate în penitenciar, dacă aceasta a săvârșit una dintre faptele următoarele:

a) inițierea de acțiuni care conduc la nefrecventarea sau refuzul său constant, precum și al altor persoane internate de a participa la cursuri de instruire școlară și formare profesională, la programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială;

b) introducerea, deținerea sau traficul de arme, materiale explozive, droguri, substanțe toxice sau alte obiecte și substanțe care pun în pericol siguranța centrului, a misiunilor sau a persoanelor;

c) nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 82 lit. a)—c) din Lege;

d) nerespectarea, în mod repetat, a interdicțiilor prevăzute la art. 82 lit. f) și h) din Lege.

(2) Dispozițiile art. 337 alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(3) În termen de maximum 72 de ore de la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus continuarea executării măsurii educative privative de libertate în penitenciar, persoana internată este transferată în penitenciarul stabilit de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ARTICOLUL 339

**Regimul de executare a continuării măsurii educative
privative de libertate în penitenciar**

(1) Continuarea măsurii educative privative de libertate în penitenciar se execută în secții anume destinate din locurile de deținere stabilite prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 45 alin. (1) din Lege.

(2) Dispozițiile art. 64 și art. 68—72 și cele referitoare la acordarea drepturilor persoanelor condamnate repartizate în regimul închis se aplică în mod corespunzător.

(3) Administrația penitenciarului și comisiile prevăzute de art. 32 alin. (1), art. 97 alin. (2), art. 98 alin. (2) și art. 103 alin. (2) din Lege sunt competente să dispună în conformitate cu prevederile din cap. IV—X titlul V, care se aplică în mod corespunzător, cu excepția art. 307 alin. (2).

ARTICOLUL 340

**Regimul de executare a măsurii educative
privative de libertate în penitenciar**

Prevederile art. 339 se aplică în mod corespunzător și persoanelor pentru care instanța de judecată a dispus executarea măsurii educative într-un penitenciar, potrivit art. 134 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.

CAPITOLUL XI

Documentele întocmite de administrația centrelor

ARTICOLUL 341

Aplicarea unor dispoziții

Dispozițiile art. 227—230 se aplică în mod corespunzător.

TITLUL VI

Contravenția

ARTICOLUL 342

Bunurile și obiectele care fac obiectul contravenției

Bunurile și obiectele care fac obiectul contravenției prevăzute la art. 186 din Lege sunt obiectele prevăzute în anexa nr. 3, precum și obiectele și bunurile permise a fi primite, folosite și păstrate de persoanele supuse pedepselor și măsurilor privative de libertate în penitenciar, centru de rețineră și arestare preventivă, centru de arestare preventivă, centru educativ și centru de detenție.

TITLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

ARTICOLUL 343

Inspecțiile și controalele locurilor de deținere

(1) Pentru asigurarea bunei organizări și funcționări a fiecărui loc de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, acestea sunt supuse inspecțiilor generale și controalelor inopinate și tematice. Acestea se realizează fie din oficiu, fie pe baza unor sesizări sau plângeri și evaluează, verifică și controlează modul de îndeplinire a dispozițiilor legale și a normelor interne, aplicarea regimului de executare a pedepselor și a măsurilor preventive, activitatea de educație și asistență psihologică și asistență socială, respectarea drepturilor persoanelor private de libertate, situația și respectarea drepturilor persoanelor care aparțin unor grupuri vulnerabile, managementul resurselor umane, materiale, financiare, modul în care se realizează paza și siguranța obiectivelor, prevenirea unor ilegalități, abuzuri și situații de risc, precum și alte aspecte cu privire la organizarea și funcționarea locurilor de deținere.

(2) Inspecțiile și controalele sunt realizate de către membrii Corpului de control al ministrului justiției sau de alte persoane desemnate de acesta, de către inspectorii sau persoane anume desemnate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(3) Activitatea desfășurată de serviciile de probațiune în penitenciar va fi evaluată și supusă controlului inspectorilor de probațiune ai Direcției Naționale de Probațiune din cadrul Ministerului Justiției, al Corpului de control al ministrului justiției sau al altor persoane desemnate de acesta.

(4) Constatările, concluziile, recomandările și evaluările finale fac obiectul unor rapoarte care sunt aduse la cunoștința ministrului justiției, directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor și conducerii locului de deținere controlat. Acestea pot fi făcute publice cu aprobarea autorității care le-a dispus, a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau a ministrului justiției. Dispozițiile legale privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(5) Activitatea centrelor de rețineră și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne este supusă inspecțiilor și controalelor efectuate de personal specializat din cadrul acestui minister, cu respectarea regulilor și procedurilor proprii privind organizarea și desfășurarea acestor inspecții și controale.

(6) Alte autorități sau instituții ale statului pot efectua inspecții și controale în cadrul locurilor de deținere, în funcție de competențele acestora, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare.

ARTICOLUL 344

Informarea autorităților cu privire la prezența persoanelor private de libertate în diferite zone din afara locului de deținere

În toate situațiile în care persoanele private de libertate se află nesupravegheate de către personalul locului de deținere, în diferite zone din afara acestuia, sunt informate organele de poliție din raza teritorială a acestor zone.

ARTICOLUL 345

Măsuri determinate de supraaglomerare

(1) În cazul în care capacitatea legală de cazare a locului de deținere subordonat Administrației Naționale a Penitenciarelor este depășită, directorul are obligația de a informa directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor în vederea redistribuirii deținuților în alte locuri de deținere.

(2) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor stabilește dacă transferul se impune, cu precizarea locului de deținere unde va fi transferat.

ARTICOLUL 346

Legalizarea și autentificarea unor acte juridice

(1) La solicitarea persoanei private de libertate ori la cererea altor persoane interesate din exterior, cu consimțământul acesteia, administrația locului de deținere creează condițiile necesare pentru autentificarea sau legalizarea unor acte juridice de către instituții sau persoane competente potrivit legii, în locul de deținere. Cheltuielile efectuate cu această ocazie sunt suportate de solicitanți.

(2) La cererea instituției competente de a face legalizarea sau autentificarea, administrația locului de deținere eliberează un act din care să rezulte că cel în cauză este privat de libertate.

ARTICOLUL 347

Forma, conținutul și modalitatea de arhivare a documentelor

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, se stabilesc forma, conținutul și modalitatea de arhivare a documentelor prevăzute de Lege și de prezentul regulament.

ARTICOLUL 348

Accesul reciproc la bazele electronice de date

(1) Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției prin Administrația Națională a Penitenciarelor și Direcția de probațiune, în exercitarea atribuțiilor care le revin, pot crea, utiliza și accesa reciproc, în condițiile legii, aplicații informatizate de gestiune a datelor referitoare la executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, precum și a datelor referitoare la activități conexe și auxiliare acestora.

(2) Aspectele referitoare la accesarea reciprocă a aplicațiilor informatizate prevăzute la alin. (1), măsurile tehnice și organizatorice necesare protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor încarcerate și pentru prevenirea oricăror distrugereri, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat se stabilesc pe bază de protocol între Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției prin Administrația Națională a Penitenciarelor și Direcția de probațiune.

ARTICOLUL 349

Anexe

Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

BUNURILE
care pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de către deținuți

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primite prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
I. Articole de îmbrăcăminte (cu excepția celor similare sau asemănătoare cu uniformele și însemnele de identificare ale personalului penitenciarului) și cazarmament					
1	Lenjerie de corp: maiori chiloți bluze de corp indispensabili	7 bucăți 7 bucăți 2 bucăți 2 bucăți	Da	Da	
2	Pijamale/Cămăși de noapte	2 bucăți	Da	Da	
3	Pulovere	3 bucăți	Da	Da	
4	Haină de iarnă	1 bucată	Da	Da	
5	Pardesiu sau scurtă, în funcție de anotimp	1 bucată	Da	Da	
6	Pantaloni scurți	3 bucăți	Da	Da	
7	Fular sau eșarfă	1 bucată	Da	Da	
8	Ciorapi/Șosete	10 perechi	Da	Da	
9	Încălțăminte (bocanci, cizme, ghete, pantofi, încălțăminte sport)	3 perechi	Da	Da	
10	Mănuși	1 pereche	Da	Da	
11	Bretele sau curea pentru pantaloni	1 bucată	Da	Da	
12	Papuci/Sandale	2 perechi	Da	Da	
13	Șapcă/Căciulă/Fes	2 bucăți	Da	Da	
14	Basma/Batic	2 bucăți	Da	Da	
15	Lenjerie pentru pat de culoare albă (cearșaf de pat, cearșaf plic și față de pernă), dacă se solicită înlocuirea celor puse la dispoziție de administrație	2 seturi*)	Da	Da	
16	Pătură de culoare albastră sau gri, dacă se solicită înlocuirea celor puse la dispoziție de administrație	2 bucăți*)	Da	Da	
17	Față de masă — pentru mesele din dotarea camerelor de deținere	1 bucată	Da	Da	
18	Costum de haine/Pantaloni cu sacou	2 bucăți	Da	Da	
19	Rochie (pentru femei)	3 bucăți	Da	Da	
20	Fustă (pentru femei)	3 bucăți	Da	Da	
21	Bluză sau tricou	5 bucăți	Da	Da	
22	Cămăși	3 bucăți	Da	Da	
23	Cravată	2 bucăți	Da	Da	
24	Pantaloni lungi	3 bucăți	Da	Da	
II. Articole pentru igienă					
1	Prosoape	3 bucăți	Da	Da	
2	Batiste	5 bucăți	Da	Da	
3	Șervețele din hârtie	În raport de nevoi	Nu	Da	
4	Pieptene sau perie pentru păr, cu excepția celor care conțin elemente metalice	1 bucată	Nu	Da	
5	Aparat de ras de unică folosință	În raport de nevoi	Nu	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizitat	Cumpărate	Observații
6	Aparat de ras electric cu alimentare la baterie	1 bucată	Nu	Da	
7	Aparat de tuns electric cu alimentare la baterie	1 bucată	Nu	Da	
8	Periuță de dinți manuală sau cu baterii	2 bucăți	Nu	Da	
9	Aparat de uscat părul de maximum 550 W	1 bucată*)	Nu	Da	
10	Unghieră fără cuțit, de lungime maximă de 10 cm	1 bucată	Nu	Da	
11	Lighean din material plastic, rotund, cu diametrul de maximum 50 cm	1 bucată	Nu	Da	
12	Perii pentru haine și încălțăminte	1 bucată din fiecare	Nu	Da	
13	Articole pentru igienă personală intimă pentru femei (tampoane absorbante)	În raport de nevoi	Nu	Da	
14	Produsele cosmetice și de întreținere (săpun, detergenți, șampon, pastă de dinți, pastă de ras, deodorant solid, hârtie igienică)	În raport de nevoi	Nu	Da	
15	Parfum și loțiune după ras, fără alcool, ambalate în recipiente cu un volum maxim de 200 ml, care să nu permită pulverizarea	1 bucată din fiecare	Nu	Da	
III. Alte obiecte și bunuri					
1	Brâu, corset	1 bucată**)	Da	Nu	
2	Ochelari de vedere	(maximum 2 perechi**)	Da	Nu	
3	Proteze sau alte dispozitive medicale	În raport de nevoi**)	Da	Nu	
4	Umerașe din plastic	3 bucăți	Nu	Da	
5	Genți sau sacoșe, de dimensiuni cumulate de maximum 160 cm (lungime, lățime și înălțime) Sunt interzise cele care au căptușeli, pereți dubli sau care prezintă riscul de a fi deteriorate în timpul controlului ori care conțin elemente ce pot fi modificate pentru a se obține obiecte contondente, tăioase sau ascuțite.	2 bucăți	Da	Da	
6	Ceas de mână, cu excepția celor din metale prețioase și cu pietre prețioase/semiprețioase	1 bucată	Da	Da	
7	Obiecte de podoabă (inele, cercei, brățări, lăntișoare etc.), cu excepția celor din metale și pietre prețioase/semiprețioase	Maximum 2 bucăți din fiecare	Da	Da	
8	Brichetă din material plastic transparent, pentru fumători*****)	2 bucăți	Nu	Da	
9	Țigări și produse din tutun, inclusiv pipe pentru tutun*****)	În raport de nevoi	Nu	Da	
10	Pix, creion	5 bucăți	Nu	Da	
11	Hârtie pentru scris (coli maximum A4)	În raport de nevoi	Nu	Da	
12	Plicuri și timbre poștale	În raport de nevoi	Nu	Da	
13	Ace pentru cusut (cu lungimea de maximum 7 cm)	1 bucată	Nu	Da	
14	Ață pentru cusut	2 papiote	Nu	Da	
15	Farfurii/Castroane din material metalic/plastic cu diametrul maximum 25 cm	2 bucăți*)	Nu	Da	
16	Lingură, furculiță, linguriță	Câte o bucată*)	Nu	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
17	Cană și pahar din material metalic/plastic cu capacitatea de maximum 300 ml	Câte o bucată*)	Nu	Da	
18	Fierbător de apă electric (tip cană, termoplonjor, cafetieră ori filtru de cafea cu putere de maximum 550 W)	1 bucată*)	Nu	Da	
19	Televizor cu sau fără telecomandă, cu diagonala de maximum 71 cm, fără opțiunea de înregistrare, fără posibilitatea de stocare a informației, fără port sau adaptor pentru carduri de memorie, fără mufe de conectare la memorii externe, fără opțiunea de comunicare prin porturi wireless sau cu aceste opțiuni inactive	1 bucată*) Cu aprobarea directorului, în funcție de arhitectura camerei și de numărul persoanelor private de libertate*)	Da	Da	
20	Laptopuri și echipamente informatice ale căror caracteristici sunt stabilite prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor	Cu aprobarea directorului, în spații special amenajate*)	Nu	Da	
21	Aparate radio cu baterii, fără posibilitate de alimentare la rețeaua electrică, cu dimensiunea de maximum 20 cm/latură sau diametru, fără opțiunea de înregistrare, fără posibilitatea de stocare a informației, fără port sau adaptor pentru carduri de memorie, fără mufe de conectare la memorii externe, fără opțiunea de comunicare prin porturi wireless sau cu aceste opțiuni inactive	1 bucată*)	Nu	Da	
22	Jocuri video cu ecran încorporat, cu baterii, fără posibilitatea de alimentare la curent electric de 220 V, fără opțiunea de înregistrare, fără posibilitatea de stocare a informației, fără mufe de conectare la alte surse externe, fără opțiunea de conectare sau comunicare prin porturi wireless sau cu aceste opțiuni inactive	1 bucată*)	Da	Da	
23	Prelungitor electric cu numărul de prize și dimensiunea stabilite în funcție de caracteristicile camerei de deținere	În raport cu numărul aparatelor electrice aflate în camera de deținere*)	Nu	Da	
24	Baterii	În raport de nevoi	Nu	Da	
25	Instrumente muzicale	În raport de nevoi***)	Da	Da	
26	Joc de șah, table, rummy, cărți de joc, scrabble, monopoly, puzzle, jocuri pentru dezvoltarea culturii generale	Câte un set	Nu	Da	
27	Costume pentru activități artistice	În raport de nevoi***)	Da	Da	Idem 28
28	Echipament pentru practicarea activităților sportive, după cum urmează: trening, tricou, șort, pantofi de sport (se poate păstra la magazia unității)	1 set	Da	Da	
29	Materiale pentru practicarea activităților sportive, după cum urmează: mingi de volei, baschet, handbal, fotbal, tenis de câmp sau de masă, rachete ori palete, fileu pentru jocuri sportive, extensoare, flexoare	În raport de nevoi***)	Nu	Da	
30	Fotografiile, cu excepția celor de dimensiunile cerute pentru actele de identitate sau a celor care, prin modificare, pot fi folosite pentru confecționarea unui astfel de document	Maximum 24 de bucăți	Da	Nu	
31	Obiecte și diferite materiale de uz personal cu semnificații religioase	În număr rezonabil	Da	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
32	Materiale pentru desfășurarea unor activități ocupaționale, cărți, broșuri, reviste, ziare cu conținut educativ, cultural, religios, beletristic, științific, tehnic, sportiv ori de divertisment	În număr rezonabil, cu caracter decent și în funcție de spațiul disponibil, în condițiile stabilite prin ordinul ministrului justiției prevăzut la art. 89 alin. (8) din Lege****)	Da	Da	
33	Materiale pentru desfășurarea unor activități tip hobby și ocupaționale	În funcție de recomandările din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, respectiv Planul de intervenție recuperativă*)	Da	Da	
34	Materiale pentru efectuarea curățeniei și igienizare	În raport de nevoi*)	Nu	Da	
35	Cartele telefonice (dacă solicitarea este justificată)	*)	Nu	Da	
36	Seringi, în condițiile stabilite de medicul locului de deținere și aprobate de directorul locului de deținere				Distribuite de administrația locului de deținere
37	Mobilier din material PVC	În funcție de nevoi*)	Nu	Da	
38	Articole necesare recuperării medicale	La recomandarea medicului specialist*)	Da	Da	
IV. Produse alimentare					
1	Alimente		Da	Da	
2	Fructe		Da	Da	
3	Legume		Da	Da	
4	Apă minerală		Nu	Da	
5	Băuturi răcoritoare		Nu	Da	
6	Ceai		Nu	Da	
7	Cafea		Nu	Da	
8	Lapte		Nu	Da	

*) Cu aprobarea directorului locului de deținere.

**) Cu recomandarea medicului.

***) Cu aprobarea directorului locului de deținere, în raport cu spațiile de depozitare existente.

****) Cu aprobarea directorului locului de deținere.

*****) Nu se aplică minorilor.

BUNURILE
care pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de către persoanele private de libertate
în centrele de rețineră și arestare preventivă

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
I. Articole de îmbrăcăminte (cu excepția celor similare sau asemănătoare cu uniformele și însemnele de identificare ale personalului centrului de rețineră și arestare preventivă) și cazarmament					
1	Lenjerie de corp: maiori chiloți bluze de corp indispensabili	6 bucăți 6 bucăți 2 bucăți 2 bucăți	Da	Da****)	
2	Pijamale/Cămăși de noapte	2 bucăți	Da	Da	
3	Pulovere	2 bucăți	Da	Da	
4	Haină de iarnă	1 bucată	Da	Da	
5	Pardesiu sau scurtă, în funcție de anotimp	1 bucată	Da	Da	
6	Pantaloni scurți	2 bucăți	Da	Da	
7	Ciorapi/Șosete	5 perechi	Da	Da	
8	Încălțăminte (bocanci, cizme, ghete, pantofi, încălțăminte sport)	2 perechi	Da	Da	
9	Mănuși	1 pereche	Da	Da	
10	Bretele sau curea pentru pantaloni (se poate păstra doar la magazia centrului)	1 bucată	Da	Nu	
11	Papuci/Sandale	1 pereche	Da	Da	
12	Șapcă/Căciulă/Fes	1 bucată	Da	Da	
13	Basma/Batic	1 bucată	Da	Da	
14	Lenjerie pentru pat (cearșaf pat, cearșaf plic și față de pernă), în unitățile unde nu pot fi asigurate de administrație	2 seturi*****)	Da	Da	
15	Pătură, în unitățile unde nu pot fi asigurate de administrație	1 bucată*****)	Da	Da	
16	Față de masă — pentru mesele din dotarea camerelor de deținere	1 bucată	Da	Da	
17	Costum de haine sau pantaloni și sacou	2 bucăți	Da	Da	
18	Rochie	2 bucăți	Da	Da	
19	Fustă sau pantaloni (pentru femei)	2 bucăți	Da	Da	
20	Bluză sau tricou	3 bucăți	Da	Da	
21	Cămăși	2 bucăți	Da	Da	
22	Cravată (se poate păstra doar la magazia centrului)	1 bucată	Da	Nu	
II. Articole pentru igienă					
1	Prosoape	3 bucăți	Da	Da	
2	Batiste	5 bucăți	Da	Da	
3	Șervețele din hârtie	În funcție de nevoi	Da	Da	
4	Pieptene sau perie pentru păr, cu excepția celor care conțin elemente metalice	1 bucată	Da	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
5	Aparat de ras de unică folosință (se poate păstra doar la magazia centrului)	În raport de nevoi	Da	Da	
6	Aparat de ras electric cu alimentare la baterie (se poate păstra doar la magazia centrului)	1 bucată	Da	Da	
7	Periuță de dinți manuală sau pe baterii	2 bucăți	Da	Da	
8	Aparat de uscat părul (pentru femei)	1 bucată*****)	Da	Nu	
9	Unghieră fără cuțit, de lungime maximă de 10 cm (se poate păstra doar la magazia centrului)	1 bucată	Da	Da	
10	Lighean din material plastic, rotund, cu diametrul de maximum 50 cm	1 bucată	Da	Da	
11	Perii pentru haine și încălțăminte	1 bucată din fiecare	Da	Da	
12	Articole pentru igienă personală intimă pentru femei (tampoane absorbante)	În raport de nevoi	Da	Da	
13	Produsele cosmetice și de întreținere (săpun, detergenți șampon, pastă de dinți, pastă de ras, deodorant solid)	În raport de nevoi	Da	Da	
14	Parfum și loțiune după ras, fără alcool, ambalate în recipiente cu un volum maxim de 200 ml, care să nu permită pulverizarea	1 bucată din fiecare	Da	Da	
III. Alte obiecte și bunuri					
1	Brâu, corset	1 bucată**)	Da	Nu	
2	Ochelari de vedere	Maximum 2 perechi**)	Da	Nu	
3	Proteze sau alte dispozitive medicale	în raport de nevoi**)	Da	Nu	
4	Umerașe din plastic	3 bucăți	Da	Da	
5	Genți sau sacoșe, de dimensiuni cumulate de maximum 160 cm (lungime, lățime și înălțime) Sunt interzise cele care au căptușeli, pereți dubli sau care prezintă riscul de a fi deteriorate în timpul controlului ori care conțin elemente ce pot fi modificate pentru a se obține obiecte contondente, tăioase sau ascuțite.	2 bucăți	Da	Da	
6	Ceas de mână, cu excepția celor din metale prețioase și cu pietre prețioase/semiprețioase	1 bucată	Da	Nu	
7	Brichetă din material plastic transparent, pentru fumători	2 bucăți	Da	Da	
8	Țigări din tutun	În raport de nevoi	Nu	Da	
9	Pix, creion	5 bucăți	Da	Da	
10	Hârtie pentru scris (coli maximum A4)	În raport de nevoi	Da	Da	
11	Plicuri și timbre poștale	În raport de nevoi	Da	Da	
12	Ace pentru cusut (cu lungimea de maximum 7 cm)	1 bucată	Da	Da	
13	Ață pentru cusut	2 papiote	Da	Da	
14	Farfurii/Castroane din material metalic/plastic, cu diametrul de maximum 25 cm	2 bucăți*****)	Da	Da	
15	Lingură, furculiță, linguriță din material plastic	În raport de nevoi	Da	Da	
16	Cană și pahar din material metalic/plastic cu capacitatea de maximum 300 ml	Câte o bucată*****)	Da	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
17	Televizor (după caz, cu telecomandă) cu diagonala de maximum 71 cm, fără opțiunea de înregistrare, fără posibilitatea de stocare a informației, fără port sau adaptor pentru carduri de memorie, fără mufe de conectare la memorii externe, fără opțiunea comunicare prin porturi wireless	1 bucată*) Cu aprobarea șefului centrului, în funcție de arhitectura camerei și de numărul de persoane private de libertate*)	Da	Nu	
18	Aparate radio cu baterii, fără posibilitate de alimentare la rețeaua electrică, cu dimensiunea maximă de 40 cm (lungime, lățime, înălțime) cu caracteristicile descrise la televizor	1 bucată*)	Da	Da	
19	Jocuri video cu ecran încorporat, cu baterii, fără posibilitatea de alimentare la curent electric de 220V, fără opțiunea de înregistrare, fără posibilitatea de stocare a informației, fără mufe de conectare la alte surse externe, fără opțiunea de conectare sau comunicare prin porturi wireless, în afară de mufe pentru căști audio	1 bucată*)	Da	Da	
20	Baterii	În raport de nevoi	Da	Da	
21	Joc de șah, table, rummy, cărți de joc, scrabble, monopoly, puzzle, jocuri pentru dezvoltarea culturii generale	Câte un set	Da	Da	
22	Echipament pentru practicarea activităților sportive, după cum urmează: trening, tricou, șort, pantofi de sport	1 set	Da	Nu	
23	Materiale pentru practicarea activităților sportive, după cum urmează: mingi de volei, baschet, handbal, fotbal, tenis de câmp sau de masă, rachete ori palete, fileu pentru jocuri sportive, extensoare, flexoare	În raport de nevoi***)	Da	Nu	
24	Fotografiile, cu excepția celor de dimensiunile cerute pentru actele de identitate sau a celor care, prin modificare, pot fi folosite pentru confecționarea unui astfel de document	În număr rezonabil și cu caracter decent	Da	Nu	
25	Obiecte și diferite materiale de uz personal cu semnificații religioase	În număr rezonabil	Da	Da	
26	Materiale pentru desfășurarea unor activități ocupaționale, cărți, broșuri, reviste, ziare cu conținut educativ, cultural, religios, beletristic, științific, tehnic, sportiv ori de divertisment	În număr rezonabil și cu caracter decent***)	Da	Da	
27	Materiale pentru efectuarea curățeniei	În raport de nevoi*)	Da	Da	
28	Cartele telefonice (dacă solicitarea este justificată)	*)	Da	Da	
29	Seringi, în condițiile stabilite de medicul locului de deținere și aprobate de șeful centrului				Distribuite de administrația centrului
IV. Produse alimentare					
1	Alimente		Da	Da	
2	Fructe		Da	Da	
3	Legume		Da	Da	
4	Apă minerală		Da	Da	
5	Băuturi răcoritoare		Da	Da	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor și obiectelor	Cantitatea	Primate prin sectorul vizită	Cumpărate	Observații
6	Ceai		Da	Da	
7	Cafea		Da	Da	
8	Lapte		Da	Da	

*) Cu aprobarea șefului centrului de reținere și arestare preventivă.

***) Cu recomandarea medicului.

****) Cu aprobarea șefului centrului de reținere și arestare preventivă, în raport cu spațiile de depozitare existente.

*****) În situația în care persoana privată de libertate nu este vizitată timp de 14 zile de membrii de familie, aparținători sau alte persoane.

*****) Cu aprobarea șefului centrului de reținere și arestare preventivă, atunci când nu sunt asigurate de administrație.

*****) Cu aprobarea șefului centrului de reținere și arestare preventivă, cu mențiunea că se poate păstra doar la magazia centrului.

ANEXA Nr. 3
la regulament

BUNURILE

interzis a fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de către deținuți

A. Bunuri și obiecte care pot fi folosite pentru a vătăma alți deținuți ori alte persoane sau care pot provoca distrugerii ale proprietății, incluzând:

1. aerosoli — produse ori ambalaje;
2. cuțite ori alte arme albe, inclusiv cele folosite pentru practicarea artelor marțiale;
3. materiale pirotehnice.

B. Bunuri și obiecte care pot fi folosite pentru a înregistra sistemele ori activitățile în legătură cu asigurarea siguranței penitenciarului, incluzând:

1. camere video ori alte aparate electronice care pot înregistra sau stoca imagini în orice format;
2. playere ori casetofoane, cu excepția celor autorizate de prezentul regulament;
3. aparate de fotografiat ori echipament fotografic de orice fel.

C. Bunuri și obiecte care afectează ori interferează cu sistemul de utilități al locului de deținere, incluzând:

1. aparate electrice, cu excepția celor autorizate de prezentul regulament;
2. materiale ce pot fi utilizate pentru tatuare;
3. bani (monede și cupiuri);
4. simboluri aferente bandelor și grupărilor interlope și de crimă organizată, indiferent de suportul de stocare;

5. rezistențe electrice folosite ca sursă de căldură;
6. convectoare, încălzitoare electrice.

D. Altele:

1. lămâi și derivate ale acestora;
2. energizante și anabolizante, pentru creșterea masei musculare;
3. orice fel de magneți, inclusiv cei din compunerea unor tipuri de jocuri autorizate;
4. filme, materiale video, publicații, fotografii, postere cu caracter rasist, xenofob, pornografic;
5. componente, subansamble, accesorii pentru dispozitive de comunicare la distanță.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 173 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 30 martie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1 Prevederi generale

(1) Prezenta normă stabilește:

a) condițiile și documentele pe baza cărora Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) acordă autorizația de desfășurare a activității societăților prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015;

b) monitorizarea activității desfășurate de către societăți.

(2) Procesul de autorizare a societăților de către A.S.F. cuprinde două etape:

a) avizarea în vederea înregistrării la oficiul registrului comerțului;

b) eliberarea autorizației de funcționare, în conformitate cu art. 20 alin. (1) din Legea nr. 237/2015.

(3) Avizarea în vederea înregistrării la oficiul registrului comerțului nu garantează obținerea autorizației de funcționare, acesta indicând doar permisiunea dată acționarilor de a proceda la constituirea societății potrivit prevederilor legale și în conformitate cu modalitățile prevăzute în documentația prezentată; societățile se pot înregistra în registrul comerțului numai după obținerea avizului A.S.F.

(4) Apariția unor modificări față de condițiile în care a fost acordat avizul determină o nouă evaluare din partea A.S.F. în cea de-a doua etapă a procesului de autorizare, putând atrage revocarea avizului, în cazul în care aceste modificări sunt contrare prevederilor legale.

(5) Avizul este însoțit de aprobările pentru persoanele desemnate în conducerea societății și acționarii semnificativi ai acesteia.

(6) Documentația transmisă în susținerea cererii de autorizare, în ambele etape prevăzute la alin. (2), este întocmită cu respectarea prevederilor art. 7 alin. (15) și (16) și este însoțită de un opis al documentelor incluse; pentru documentele întocmite într-o limbă de circulație internațională, A.S.F. poate excepta, de la caz la caz, aplicarea cerinței privind traducerea legalizată.

(7) A.S.F. încetează procedura de autorizare și clasează documentele aferente în următoarele situații:

a) în cazul în care informațiile sau documentele suplimentare solicitate sunt transmise A.S.F. cu depășirea unui termen de 30 de zile;

b) în cazul în care documentația este incompletă și transmiterea documentelor lipsă depășește 30 de zile.

(8) Termenele prevăzute la alin. (7) pot fi prelungite cu acordul A.S.F. și în conformitate cu principiul documentării și al raționamentului calificat, cu maximum 90 de zile.

ARTICOLUL 2

Definiții

(1) Termenii, expresiile și acronimele utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute în Legea nr. 237/2015, precum și semnificațiile prevăzute la alin. (2).

(2) În înțelesul prezentei norme, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *aviz* — act individual emis de A.S.F. în vederea înscrierii la oficiul registrului comerțului;

b) *cod LEI* — codul definit la art. 2 alin. (1) pct. 4 din Norma nr. 28/2015;

c) *Legea nr. 31/1990* — Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *Legea nr. 32/2000* — Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare;

e) *Legea nr. 656/2002* — Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

f) *Legea nr. 503/2004* — Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare;

g) *O.U.G. nr. 202/2008* — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

h) *Legea nr. 237/2015* — Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare;

i) *Norma nr. 6/2015* — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 6/2015 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile reglementate, autorizate/avizate și/sau supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară;

j) *Regulamentul nr. 16/2014* — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările ulterioare;

k) *Norma nr. 19/2015* — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2015 privind aplicarea Standardelor internaționale de raportare financiară de către societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare;

l) *Norma nr. 28/2015* — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2015 privind funcționarea asigurătorilor supravegheați conform regimului național;

m) *Regulamentul nr. 14/2015* — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

CAPITOLUL II Procesul de autorizare

SECȚIUNEA 1 Obținerea avizului

ARTICOLUL 3 Documentația

(1) În vederea obținerii avizului, solicitantii depun la A.S.F. următoarele documente:

a) cererea standard, în forma prevăzută în anexa nr. 1;
b) procura autentică sau, după caz, împuternicirea avocațială, semnată de toți acționarii direcți ai societății, prin care aceștia desemnează una sau mai multe persoane pentru a-i reprezenta în relația cu A.S.F. pe parcursul analizării cererii de autorizare, iar în cazul societăților înființate prin subscripție publică se va prezenta procesul-verbal al adunării constitutive ținute în condițiile Legii nr. 31/1990;

c) proiectul actului constitutiv;
d) documente și informații privind acționariatul necesare A.S.F. pentru evaluarea calității acestuia, conform prevederilor legale;

e) extrasul de cont privind vărsarea integrală a capitalului social, din data depunerii documentației, semnat de conducătorul sucursalei/agenției instituției de credit unde s-a deschis contul de capital;

f) copiile documentelor care atestă vărsarea integrală în numerar, de către fiecare acționar a aportului la capitalul social, conform prevederilor legale în vigoare, certificate pentru conformitate cu originalul de către acționarul persoană fizică/reprezentantul legal al acționarului persoană juridică;

g) lista persoanelor care acționează în mod concertat descrierea angajamentelor financiare, a contribuțiilor fiecărei persoane și a altor informații pe care acționarii le consideră relevante pentru stabilirea acțiunii concertate;

h) structura grupului, dacă societatea urmează să fie entitate a unui grup;

i) copia documentului care atestă viramentul taxei de autorizare în contul A.S.F., conform Regulamentului nr. 16/2014;

j) documentele necesare aprobării membrilor conducerii de către A.S.F., în conformitate cu Regulamentul nr. 14/2015;

k) documente care atestă:

(i) respectarea cerințelor art. 21 alin. (1), (2) și (6) din Legea nr. 237/2015, pentru societățile autorizate conform părții I din Legea nr. 237/2015;

(ii) respectarea cerințelor prevăzute la alin. (2) și la art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 pentru asigurătorii autorizați, conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015;

l) alte informații pe care acționarii le consideră de natură să susțină viabilitatea proiectului prezentat.

(2) Asigurătorii autorizați conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015 îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a), f), h) și i) din Legea nr. 237/2015 și întocmesc pentru toate

riscurile dintr-o clasă sau pentru anumite riscuri dintr-o clasă, conform cererii de autorizare, un plan de afaceri pe cinci ani care cuprinde:

a) elementele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)—c) și f) și alin. (2) lit. d) și e) din Legea nr. 237/2015;

b) în cazul clasei 18 din anexa nr. 1 secțiunea A din Legea nr. 237/2015, resursele necesare acordării asistenței;

c) estimarea resurselor financiare necesare constituirii rezervelor tehnice și a marjei de solvabilitate;

d) un bilanț previzional;

e) estimarea marjei de solvabilitate minime și metodele utilizate la calcularea acesteia;

f) elementele fondului minim de siguranță, în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (2) din Norma nr. 28/2015.

(3) Prin planul de afaceri prevăzut la alin. (2), asigurătorii autorizați conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015 demonstrează că resursele financiare sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea activității propuse.

(4) Planul de afaceri, depus în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. k) pct. (i) și alin. (2), este semnat de acționarii semnificativi direcți ai societății și semnat de persoanele desemnate ca membri ai conducerii.

(5) Capitalul social subscris și vărsat:

a) reprezintă minimum 80% din valorile prevăzute la art. 95 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 237/2015, după caz, pentru societățile autorizate, conform părții I din Legea nr. 237/2015;

b) reprezintă echivalentul în lei a două milioane euro pentru asigurătorii autorizați, conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015.

(6) Capitalul social subscris și vărsat, atât la constituire, cât și la majorare:

a) este depus integral ca aport în numerar;

b) respectă cerințele prevăzute la art. 7 alin. (5) lit. c).

ARTICOLUL 4

Acordarea avizului

(1) A.S.F. analizează în termen de 15 zile de la primirea documentelor și informațiilor integralitatea documentației și informează solicitantul despre acest lucru.

(2) A.S.F. poate solicita, în vederea fundamentării deciziei privind avizul, prezentarea de documente și informații suplimentare.

(3) A.S.F. decide asupra acordării avizului în termen de 90 de zile de la data la care informează solicitantul conform alin. (1).

(4) În cazul în care A.S.F. solicită informații și documente suplimentare conform alin. (2), termenul de 90 de zile se prelungește cu maximum 30 de zile.

(5) În cazul în care A.S.F. constată că unele documente sau informații pe baza cărora a acordat avizul sunt neconforme cu realitatea, aceasta reține avizul acordat.

SECȚIUNEA a 2-a

Obținerea autorizației de funcționare

ARTICOLUL 5

Documentația

(1) Pentru obținerea autorizației de funcționare, societățile depun la A.S.F. următoarele documente:

a) cererea pentru acordarea autorizației de funcționare, conform anexei nr. 2;

b) copiile documentelor emise de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca persoană juridică, certificate pentru conformitate cu originalul de către persoana împuternicită să reprezinte societatea în relațiile cu terții;

c) copia autenticată sau atestată a actului constitutiv sau un exemplar original al acestuia, momentul subscrierii capitalului social fiind considerat ca data certă a actului constitutiv obținută în condițiile legii;

d) raportul unui auditor IT avizat de A.S.F. sau a resursei interne certificate din care să rezulte faptul că sistemul informatic implementat la nivelul societății este adecvat în raport cu specificul și volumul activității preconizate a fi desfășurată în primii 2 ani de activitate și respectă cerințele prevăzute de Norma nr. 6/2015;

e) pentru fiecare dintre acționarii semnificativi direcți și indirecti, persoane juridice, cele mai recente situații financiare anuale individuale și consolidate, auditate, după caz, precum și cele mai recente situații financiare interimare individuale și consolidate, întocmite după data depunerii cererii de autorizare, conform dispozițiilor legale, precum și, în măsura în care informațiile declarate în prima etapă a procesului de autorizare au suferit modificări, o actualizare a acestora;

f) estimări ale bilanțului și ale contului de profit și pierdere pentru următorii 3 ani, la nivel individual și consolidat, semnate de acționarii semnificativi direcți și indirecti, persoane juridice, însoțite de o notă de fundamentare a ajustărilor valorilor prognozate prezentate inițial, în cazul în care au fost înregistrate evoluții nefavorabile semnificative în situațiile financiare prevăzute la lit. e) față de situațiile prezentate în prima etapă a procesului de autorizare;

g) pentru fiecare dintre acționarii semnificativi direcți și indirecti, persoane fizice, informații la zi privind situația financiară și, în măsura în care celelalte informații declarate în prima etapă a procesului de autorizare au suferit modificări, o actualizare a acestora;

h) în cazul entităților fără personalitate juridică, acționarii semnificativi direcți și indirecti ai societății, se aplică în mod corespunzător prevederile lit. e) și f) sau ale lit. g), după caz.

(2) Societățile se asigură că documentele și informațiile necesare acordării autorizației de funcționare sunt conforme cu realitatea.

ARTICOLUL 6

Acordarea autorizației de funcționare

(1) Decizia de autorizare de funcționare emisă de A.S.F. este însoțită de o anexă care include:

- a) denumirea societății;
- b) adresa sediului social;
- c) codul unic de înregistrare emis de oficiul registrului comerțului;
- d) codul din Registrul asigurătorilor-reasigurătorilor prevăzut la art. 8 alin. (13) din Legea nr. 237/2015;
- e) activitatea de asigurare autorizată;
- f) data de la care societatea poate să înceapă desfășurarea activității.

(2) A.S.F. decide asupra acordării autorizației de funcționare în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete prevăzute la art. 5.

CAPITOLUL III

Monitorizarea activității societăților

ARTICOLUL 7

Prevederi comune

(1) În cazul solicitării extinderii autorizației la alte riscuri conform art. 20 alin. (5) din Legea nr. 237/2015, societățile depun la A.S.F. planul de afaceri actualizat și taxa de autorizare prevăzută de Regulamentul nr. 16/2014.

(2) În cazul unui proiect de achiziție, evaluarea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 45 din Legea nr. 237/2015 se realizează conform prevederilor Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2016 privind criteriile aplicabile și procedura pentru evaluarea prudențială a achizițiilor și majorărilor participanților la entitățile reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară și Regulamentului nr. 14/2015, în

cazul persoanelor care urmează să aibă responsabilități de conducere ca urmare a proiectului de achiziție, dacă potențialul achizitor este în măsură să numească aceste persoane și le-a identificat deja.

(3) Societățile înregistrează la registrul comerțului, cu informarea ulterioară a A.S.F., mențiunile corespunzătoare modificărilor de act constitutiv/statut decise de organele sale competente, cu excepția modificărilor prevăzute la alin. (4) sau în alte prevederi legale.

(4) Sunt supuse aprobării A.S.F., de asemenea, următoarele modificări în situația societăților, în condițiile prevăzute de prezenta normă:

- a) majorarea/reducerea capitalului social;
- b) schimbarea sediului social;
- c) deschiderea de sucursale în state terțe;
- d) extinderea obiectului de activitate conform prevederilor art. 21 din Legea nr. 237/2015.

(5) În cazul modificărilor referitoare la capitalul social în conformitate cu prevederile alin. (4) lit. a), societățile transmit:

a) hotărârile organelor competente de aprobare a operațiunii care să indice:

- (i) suma cu care se majorează/reduce capitalul social;
- (ii) nivelul capitalului social rezultat în urma acțiunii de majorare/reducere și structura acționariatului;
- (iii) în caz de majorare, sursa fondurilor utilizate pentru această operațiune;
- (iv) în caz de reducere, motivele pentru care se face reducerea și modalitatea de realizare a reducerii;

b) în cazul reducerii de capital care conduce la restituirea de sume către acționari, societatea transmite și un studiu de impact al acestei operațiuni asupra nivelului fondurilor proprii eligibile care acoperă cerința de capital de solvabilitate (SCR) și cerința de capital minim (MCR), asumat de conducerea societății;

c) documente doveditoare privind sursa fondurilor utilizate pentru participarea la majorarea capitalului social și explicații privind mecanismul de finanțare; fondurile utilizate pentru participarea la capital sau pentru orice operațiune financiară subsecventă trebuie să provină din surse licite, iar mecanismul de finanțare trebuie să fie transparent și prezentat în totalitate, proveniența sursei fondurilor trebuie să fie documentată, iar fondurile respective să fie virate prin intermediul unor instituții de credit sau instituții financiare care fac obiectul supravegherii de către autorități competente din state membre ori din state terțe considerate ca având sisteme echivalente celor din Uniunea Europeană de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(6) În cazul modificărilor referitoare la sediul social în conformitate cu prevederile alin. (4) lit. b), societățile transmit:

- a) hotărârile organelor competente de aprobare a operațiunii;
- b) contractul privind dreptul de folosință/proprietate al spațiului destinat sediului social; acest spațiu nu poate fi amplasat la subsolurile clădirilor sau la etajele ansamblurilor de locuințe și trebuie să corespundă ca suprafață, condiții de securitate și dotări activităților propuse a fi desfășurate.

(7) A.S.F. se poate opune reducerilor de capital care conduc la restituirea de sume către acționari în cazul în care acestea afectează nivelul fondurilor proprii eligibile care acoperă SCR și MCR.

(8) În cazul modificărilor referitoare la extinderea obiectului de activitate în conformitate cu prevederile alin. (4) lit. d), societățile transmit hotărârea organelor competente de aprobare a operațiunii și proiectul actului constitutiv/statutului actualizat.

(9) În cazul modificărilor supuse informării ulterioare a A.S.F., societățile transmit A.S.F. informarea prevăzută la alin. (3), însoțită de copia certificată de pe certificatul de înregistrare a mențiunilor corespunzătoare în registrul comerțului și hotărârea aferentă a organului competent al societății în termen de maximum 5 zile de

la înregistrare; la solicitarea A.S.F., la inițiativa societății și în cazul unor modificări semnificative care prin omiterea sau prezentarea eronată a acestora pot influența procesul decizional sau raționamentul A.S.F., societatea transmite și textul integral al actului constitutiv, actualizat cu modificările intervenite.

(10) În vederea evaluării corespunzătoare a cererilor de aprobare și modificărilor înregistrate cu informarea ulterioară a A.S.F., autoritatea poate solicita orice informații și/sau documente suplimentare necesare în acest sens, dacă cele prezentate nu sunt suficiente ori relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația prezintă alte deficiențe.

(11) În cazul modificărilor supuse informării ulterioare în condițiile alin. (3), care nu sunt conforme legii sau reglementărilor emise în aplicarea acesteia, A.S.F. dispune remedierea deficiențelor existente; în cazul în care acestea nu sunt remediate într-un termen rezonabil stabilit de A.S.F., aceasta poate aplica sancțiunile prevăzute la art. 163 din Legea nr. 237/2015.

(12) Societățile supravegheate conform părții I din Legea nr. 237/2015 elaborează în fiecare an planul de afaceri pe 3 ani, prevăzut la art. 22 din aceeași lege; acest plan se corelează cu rezultatele analizei *realizat versus estimat* ale primului an de referință din perioada de 3 ani și se transmite A.S.F. la solicitarea acesteia.

(13) Membrii conducerii își pot exercita atribuțiile numai după obținerea aprobării A.S.F. conform prevederilor Regulamentului nr. 14/2015.

(14) Societățile includ în toate documentele emise, inclusiv în corespondența cu terții:

a) sintagma *Societate autorizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară*;

b) codul alocat în Registrul asiguratorilor și reasiguratorilor;

c) codul LEI.

(15) Societățile transmit documentele și informațiile în limba română, în original sau în copie legalizată în cazul actelor cu caracter oficial ori în copie certificată sub semnătură olografă pentru conformitate cu originalul; documentele emise în altă limbă sunt depuse în copie legalizată, împreună cu traducerea legalizată, cu excepția celor menționate la art. 27 alin. (6) din Legea nr. 237/2015 care sunt depuse în original, cu traducerea legalizată.

(16) Documentele și informațiile se transmit în formă electronică și sunt însoțite de declarația pe propria răspundere, sub semnătură olografă, a reprezentantului legal al societății aprobat de A.S.F., prin care certifică faptul că acestea sunt reale; prevederile prezentului alineat se aplică până la data la care A.S.F. comunică societăților că documentele transmise poartă semnătură electronică.

(17) Corespondența societăților cu A.S.F., rapoartele, informările, documentele și solicitările acestora se semnează numai de către membrii conducerii.

(18) Acționarii actualizează informațiile prevăzute de Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2016 privind criteriile aplicabile și procedura pentru evaluarea prudențială a achizițiilor și majorărilor participațiilor la entitățile reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(19) Societățile includ în politicile scrise privind sistemul de guvernantă prevederi pentru aplicarea Legii nr. 656/2002 și a OUG nr. 202/2008.

ARTICOLUL 8

Prevederi pentru societățile autorizate și supravegheate, conform părții I din Legea nr. 237/2015

(1) Societăților autorizate și supravegheate, conform părții I din Legea nr. 237/2015, li se aplică în mod corespunzător următoarele prevederi din Norma nr. 28/2015:

a) art. 4 alin. (3), (5) și (6);

b) art. 5 alin. (1)—(6);

c) art. 6;

d) art. 7 alin. (1) lit. b), alin. (3) lit. f), g), j)—l);

e) cap. III, cu excepția art. 11 lit. a) și b), art. 12 lit. h) pct. (i) și (ii), art. 16 alin. (1) lit. b) și c), art. 17 alin. (1) lit. e) pct. (i) și (ii), lit. f), g) și alin. (2), art. 21 alin. (2) lit. c), alin. (6) și (7);

f) art. 43 alin. (6)—(8) și (13).

(2) În vederea aprobării proiectului de fuziune, societățile transmit A.S.F. și raportările privind calculul SCR înainte și după fuziune, având ca dată de referință data întocmirii proiectului de fuziune.

(3) Pentru aprobarea transferului de portofoliu, societatea cesionară dispune, ulterior preluării portofoliului, de rezerve tehnice brute, în conformitate cu structura prevăzută în legislația în vigoare.

(4) După aprobarea transferului de portofoliu, în cazul în care statul membru al angajamentului sau statul membru în care este situat riscul aferent contractelor de asigurare transferate este România, asiguratorul cesionar transmite contractanților și beneficiarilor contractelor de asigurare informații cu privire la transfer, denumire și adresă.

(5) Contractanții notificați conform prevederilor alin. (4) au dreptul să denunțe contractele și să solicite restituirea primelor plătite în avans și nealocate aferente perioadei de valabilitate neexpirate.

(6) În vederea aprobării proiectului de transfer de portofoliu, societățile transmit A.S.F. și documentația referitoare la:

a) raportările societății cedente și ale societății cesionare, care reflectă situația existentă la sfârșitul lunii anterioare depunerii documentației, privind calculul SCR și MCR;

b) raportările societății cesionare, care reflectă situația ulterior transferului de portofoliu privind calculul SCR și MCR.

(7) În cazul în care se realizează un transfer de portofoliu care include contracte de asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, societatea cedentă și cea cesionară transmit în comun contractanților noii reprezentanți de despăgubire, după încheierea transferului.

(8) Asiguratorii compoziți își desfășoară activitatea în condițiile menționate la art. 49 din Legea nr. 237/2015.

(9) Societățile care solicită aprobarea A.S.F. pentru a putea subscrie riscuri sau asuma angajamente în state terțe prin intermediul unei sucursale, conform prevederilor art. 25 alin. (7) din Legea nr. 237/2015, transmit următoarele informații și documente:

a) hotărârea organului competent al societății, din care să rezulte: țara în care se intenționează deschiderea sucursalei, obiectul de activitate și clasele de asigurări practicate de sucursală și, dacă este cazul, capitalul alocat acesteia la înființare;

b) informații privind: adresa sediului sucursalei, numele persoanei/persoanelor mandatate să reprezinte sucursala și limitele mandatului ce îi/le este acordat; mandatarii în cauză sunt asimilați persoanelor care dețin funcții critice prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) din Regulamentul nr. 14/2015 și, prin urmare, fac obiectul evaluării îndeplinirii condițiilor și transmiterii informațiilor prevăzute de acest regulament;

c) prezentarea cadrului legislativ și instituțional din statul terț, care să cuprindă cel puțin informații referitoare la: procedura și termenele de înființare a sucursalei, existența obligației de obținere a unei aprobări din partea unei autorități din statul respectiv, legislația aplicabilă sucursalei în statul terț în domeniul asigurărilor, protecției consumatorilor, al prevenirii spălării banilor și al finanțării terorismului și orice alte informații relevante privind eventuale impedimente în realizarea supravegherii prudențiale de către A.S.F., cum ar fi restricționarea accesului la informații ori a posibilității efectuării unor controale la sediul sucursalei;

d) planul de afaceri al societății, conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 237/2015, care să includă activitatea preconizată a fi desfășurată de către sucursală, pentru următorii 3 ani, cu detalierea distinctă a influenței activității sucursalei asupra SCR, MCR și fondurilor proprii eligibile să acopere acești indicatori de solvabilitate;

e) proceduri privind activitatea sucursalei;

f) o descriere a canalelor de distribuție pe care sucursala intenționează să le utilizeze.

(10) A.S.F. poate respinge cererea de aprobare prevăzută la alin. (9) în situația în care apreciază că activitatea propusă a fi desfășurată de către sucursală ar putea avea un impact negativ asupra capacității societății de a respecta cerințele prudențiale conform prevederilor legale ori dacă persoanele propuse în calitate de mandatar nu îndeplinesc cerințele prevăzute de Regulamentul nr. 14/2015.

(11) Membrii conducerii executive dețin în exclusivitate această funcție în cadrul societăților, fără a putea deține această calitate la altă persoană juridică, română sau străină, pe toată perioada mandatului, cu respectarea prevederilor Legii nr. 31/1990.

(12) Societățile supraveghează activitatea personalului propriu, a unităților din subordine și a intermediarilor în asigurări înregistrați cu care aceștia colaborează prin instituirea procedurilor antifraudă, astfel încât activitatea să nu fie periclitată.

ARTICOLUL 9

Prevederi pentru asigurătorii autorizați și supravegheați, conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015

(1) Asigurătorii autorizați și supravegheați, conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015, mențin cumulativ:

a) capitalul social subscris și vărsat;

b) fondul de siguranță;

c) marja de solvabilitate minimă.

(2) Asigurătorii menționați la alin. (1) nu pot subscrie riscuri de catastrofă.

ARTICOLUL 10

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii pentru asigurătorii autorizați și supravegheați, conform părții I din Legea nr. 237/2015

(1) A.S.F. poate interzice desfășurarea activității în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii în cazul în care constată în timpul procesului de supraveghere că nu mai sunt respectate prevederile legale în același mod ca la data notificării conform art. 112 și 113 din Legea nr. 237/2015.

(2) A.S.F. poate solicita asigurătorilor autorizați și supravegheați conform părții I din Legea nr. 237/2015 informații în aplicarea prevederilor art. 111—113 din Legea nr. 237/2015, indicând termenul de răspuns.

(3) În cazul desfășurării activității în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, societățile autorizate și/sau supravegheate conform părții I din Legea nr. 237/2015 includ în politicile instituite prevederi referitoare la aceste activități, adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității respective.

ARTICOLUL 11

Dizolvarea și lichidarea voluntară

(1) În vederea acordării avizului prealabil pentru intrarea societăților în dizolvare și lichidare voluntară și aprobării lichidatorilor desemnați să deruleze procedurile de lichidare, conform prevederilor art. 58 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, societățile depun următoarea documentație:

a) hotărârile adunării generale a acționarilor privind dizolvarea și lichidarea voluntară a societății și numirea lichidatorului;

b) planul de derulare a operațiunii de lichidare, cu respectarea principiului proporționalității;

c) documentele prevăzute la alin. (2), pentru lichidatorul desemnat;

d) bilanțurile contabile estimate ale societății pentru perioada stabilită de finalizare a procedurii de lichidare.

(2) Pentru lichidatorul desemnat, societatea depune următoarele documente, valabile la data înregistrării de către A.S.F. a solicitării prevăzute la alin. (1):

a) un act justificativ eliberat de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (*UNPIR*), din care să rezulte următoarele:

(i) forma de exercitare a profesiei de practician în insolvență să fie înscrisă în evidențele UNPIR;

(ii) asociații coordonatori ai acestuia nu au fost supuși niciunei sancțiuni disciplinare în ultimii 3 ani anteriori solicitării avizului;

b) copie certificată a poliței de asigurare de răspundere profesională a lichidatorului;

c) declarație pe propria răspundere privind numărul de persoane afectat procedurii de lichidare:

(i) numărul de personal calificat și de specialitate în domeniul asigurărilor, care să includă cel puțin un actuar;

(ii) personal cu experiență în lichidare de daune;

(iii) practicieni în insolvență compatibili;

d) declarație pe propria răspundere din care să rezulte dotarea logistică adecvată a practicianului, inclusiv o pagină de internet proprie funcțională;

e) cazierul fiscal al practicianului, din care să rezulte că nu există fapte înscrise în cazier.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. c) este însoțită de prezentarea fiecărei persoane și de dovada existenței unui raport juridic cu practicianul, pentru fiecare persoană în parte.

(4) A.S.F. poate solicita informații și/sau documente suplimentare relevante pentru evaluarea planului de derulare a operațiunii de lichidare propus de societate și/sau a capacității lichidatorului desemnat de a realiza această operațiune.

(5) A.S.F. refuză acordarea avizului pentru lichidatorul propus de societate în cazul în care, ca urmare a evaluării efectuate, A.S.F. are motive rezonabile să considere că lichidatorul desemnat nu are capacitatea de a realiza operațiunea în cauză în raport cu natura, amploarea și complexitatea activității societății.

(6) În cazul în care, ca urmare a evaluării efectuate, A.S.F. are motive rezonabile să considere că interesele contractanților și beneficiarilor sunt prejudiciate, respinge planul propus.

(7) Societățile aflate în procedură de dizolvare și lichidare voluntară nu aplică prevederile Normei nr. 19/2015.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 12

Prevederi tranzitorii

(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei norme, A.S.F. eliberează societăților un document de echivalare a denumirilor claselor de asigurare pe care au fost autorizate să le practice în temeiul Legii nr. 32/2000, cu denumirile claselor de asigurare prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015; clasa de asigurări de viață A.IV — asigurări permanente de sănătate, prevăzută în anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, se asimilează în clasa de asigurări prevăzută la secțiunea C pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015.

(2) Prevederile prezentei norme și cele ale Regulamentului nr. 3/2016 se aplică cererilor care intră sub incidența prezentei norme și cererilor depuse la A.S.F. pentru aprobarea proiectelor

de achiziție și acționarilor semnificativi, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a acesteia, cu excepția celor depuse până la 31 decembrie 2015.

ARTICOLUL 13

Prevederi finale

(1) În termen de 30 de zile calendaristice de la data obținerii autorizației de funcționare, societățile transmit A.S.F. codul LEI.

(2) A.S.F. publică pe site-ul propriu modalitatea de accesare a listei unităților operaționale locale acreditate și modul de obținere a codului LEI.

(3) În cazul modificărilor supuse informării A.S.F. ulterior înregistrării lor în registrul comerțului, conform prevederilor art. 7 alin. (3)—(5), care nu sunt conforme prevederilor legale, A.S.F. dispune remedierea deficiențelor existente.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta normă se sancționează conform prevederilor art. 163 din Legea nr. 237/2015.

(5) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

(6) Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

(7) Prevederile art. 7 alin. (14) lit. a) și c) se aplică începând cu 1 iulie 2016.

ARTICOLUL 14

Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 6/2002 pentru punerea în aplicare a Normelor privind limita minimă a capitalului social vărsat, respectiv a

fondului de rezervă liberă vărsat al asigurătorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 29 iulie 2002, cu modificările ulterioare;

b) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind actualizarea limitei minime a capitalului social vărsat al asigurătorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.243 din 23 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.104/2006 pentru aprobarea Normelor privind unele măsuri referitoare la asigurătorii care nu își actualizează limita minimă a capitalului social vărsat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006;

d) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 5/2008 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea și supravegherea reasigurătorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 7 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare;

e) Ordinul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2009 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea de asigurare/reasigurare în România în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 14 august 2009;

f) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 12/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 5 iulie 2012, cu modificările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 31 martie 2016.
Nr. 20.

ANEXA Nr. 1

C E R E R E**pentru obținerea avizului în vederea înregistrării la oficiul registrului comerțului**

1. Denumirea completă propusă pentru societate	
2. Denumirea anterioară a societății <i>(pentru solicitare autorizare de către o societate rezultată în urma divizării, fuziunii sau transferului de portofoliu)</i>	
3. Adresa propusă pentru sediul social	
4. Persoana de contact	
5. Date de contact	
6. Linia de activitate <i>(asigurări generale sau asigurări de viață)</i>	
7. Clasele de asigurări sau riscurile pentru care se solicită autorizație <i>(conform anexei nr. 1 la Legea nr. 237/2015)</i>	
8. Opisul documentelor din anexa la prezenta cerere, conform art. 3 alin. (1) lit. a) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare	

Subsemnatul,,
 în calitate de,
 cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că toate informațiile și documentele transmise A.S.F. sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte aspecte relevante pentru a facilita evaluarea prezentei cereri de către A.S.F.

.....
 (numele, prenumele — cu majuscule)

.....
 (semnătura)

.....
 (data)

ANEXA Nr. 2

C E R E R E
pentru acordarea autorizației de funcționare

1. Denumirea completă a societății	
2. Numărul de înregistrare la oficiul registrului comerțului	
3. Codul unic de înregistrare	
4. Reprezentantul legal	
5. Date de contact	
6. Linia de activitate pentru care se solicită autorizație (asigurări generale sau asigurări de viață)	
7. Clasele de asigurări sau riscurile pentru care se solicită autorizație (conform anexei nr. 1 la Legea nr. 237/2015)	
8. Opisul documentelor din anexa la prezenta cerere, conform art. 5 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare	

Subsemnatul,,
 în calitate de,
 cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că toate informațiile și documentele transmise A.S.F. sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte aspecte relevante pentru a facilita evaluarea prezentei cereri de către A.S.F.

.....
 (numele, prenumele — cu majuscule)

.....
 (semnătura)

.....
 (data)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 935303